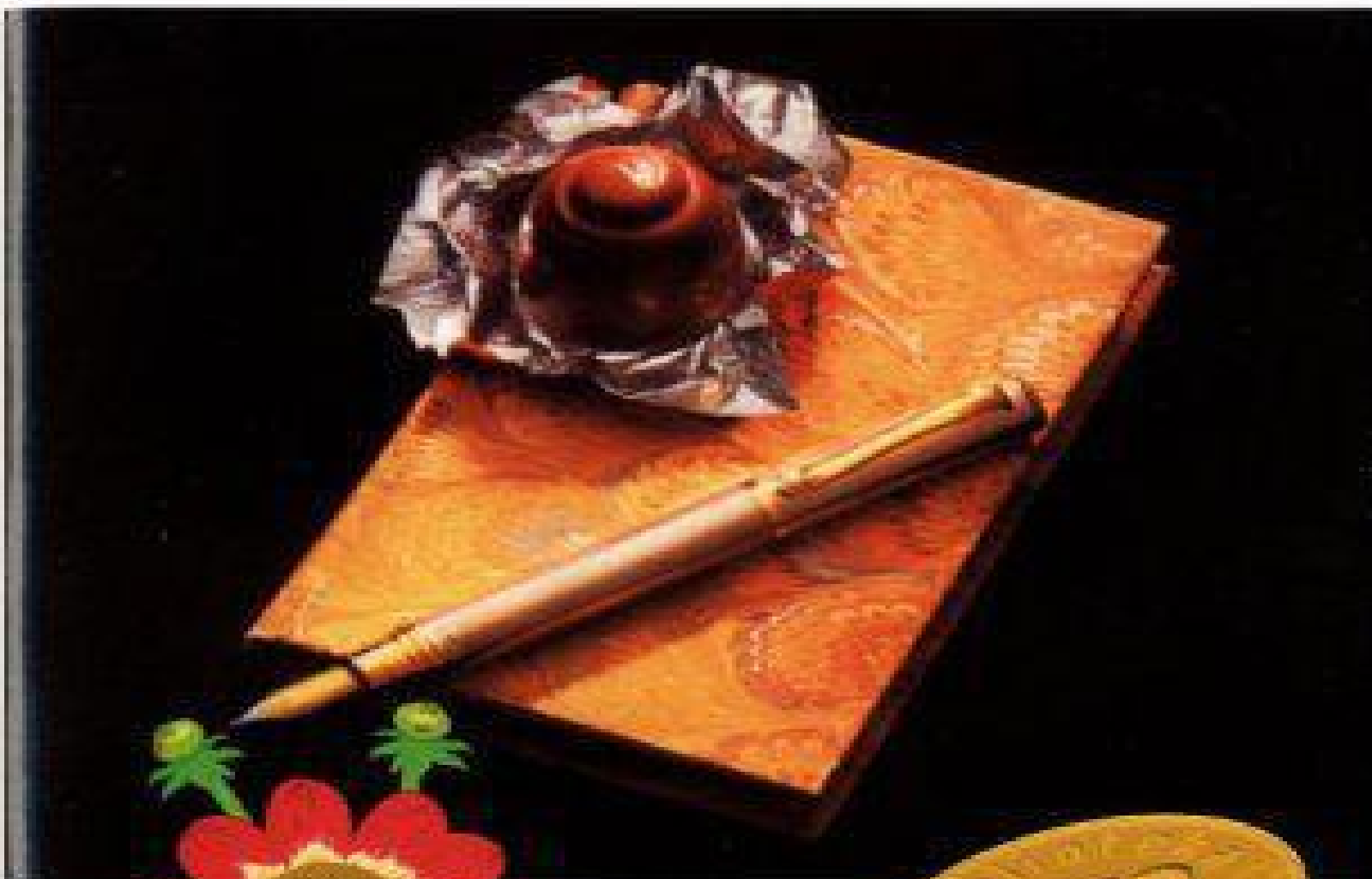

Sandra Brown

SLATKI

GNJEV

Dragi čitatelju, Na početku svoje spisateljske karijere pisala sam isključivo ljubavne romane.

Slatki gnjev

prvi je put objavljen prije gotovo dvadeset godina. Priča odražava trendove i stavove popularne u to doba, ali su njezine teme vječne i univerzalne. Kao u svim ljubavnim romanima, u središtu zapleta su nesretni ljubavnici. Ima trenutaka strasti, tjeskobe i nježnosti - sve sastavnice zaljublivanja. Veoma sam uživala u pisanju ljubavnih romana. Optimistični su i posjeduju šarm kakav nećete naći ni u jednoj drugoj vrsti romana. Ako je ovo vaš prvi susret s takvom pričom, uživajte. Sandra Brown

1. poglavlje - Imamo dojavu o velikom požaru u Clermontu, odmah južno od Šeste avenije. Trebali biste ga uhvatiti na otprilike 42H na svojem radiju. Smjesta pođite onamo. Želim dobre videosnimke. Dva centimetra dugačak pepeo na kraju cigarete Pinkieja1 Lewisa neopaženo je pao na njegov izgred-beni stol zatrpan svime i svačime. Preopterećeni direktor vijesti zastao je tek toliko da pozdravi mladu ženu koja je upravo pomaknula jedan dan staru pitu, kolut trake i dvije šalice hladne sive kave kako bi mogla sjesti na kut stola. - Kad završite s požarom - nastavi Pinkie, vrativši svoju pozornost na dvojicu muškaraca koji su stajali kraj njegova pisaćeg stola - svratite do one osnovne škole gdje učenici trećeg razreda pišu pisma Rusima. Ako nam ostane vremena u vijestima u osamnaest sati, to će biti zanimljiva tema. Je li se tko čuo s Jackom u posljednje vrijeme? 1 Pinkie - Ružičasti Trebala su mu četiri sata za snimanje one reportaže o uhićenju dilera droge.

- Možda se ondje malo zadržao, nadajući se da će mu dopustiti da kuša robu. - Snimatelj se naceri dok je kameru podizao na rame. Izvjestitelj, koji je navlačio sportsku jaknu, smatrao je suradnikovu primjedbu duhovitom te se nasmijao.

- Samo da ga se dočepam - zareži Pinkie. -Dakle, što vas dvojica klipana čekate? - Smijeh se prekinuo. Taj ton Pinkiejeva glasa mogao je u čovjeku izazvati čudesne promjene. - Prokleti će se požar ugasiti prije nego vas dvojica stignete onamo. Želim vidjeti plamen, dim, tragediju u nastajanju - vikao je izražajno mašući rukama. -Sad se nosite odavde! Izvjestitelj i snimatelj spoticali su se u svojoj žurbi da što prije iziđu. Pinkie je ljutito gledao za njima, provlačeći prste kroz kosu. Ili bi to učinio da je imao kose. Zapravo je

prešao prstima po sve većoj ćeli koja se spajala s njegovim mesnatim čelom. Nadimak je dobio zahvaljujući svojem rumenom tenu i svijetloj kosi. - Jednoga od ovih dana imat ćeš srčani udar - primijeti mlada žena. S gnušanjem je ugasila tri opuška ostavljena u pepeljari. Pinkie ih nije dobro ugasio, pa se trpki dim dizao u već ionako zagađenu atmosferu televizijske redakcije za vijesti. - Nema šanse. Pijem previše viskija. Time tjeram bolest od sebe. Pinkie je uzeo plastičnu šalicu i popio gutljaj. Iskrivio je lice u grimasu kad je osjetio okus hladne kave. - Častim te kavom -reče, uhvati ženu za ruku i povede je u hodnik, prema proširenju gdje su se nalazili brojni automati. 9 Kao i obično, Pinkie u svojim džepovima nije mogao naći kovanice. Dopusti da ja častim ovoga puta - reče Kari Stewart, smiješeći se. Kava je bila previše crna i gorka, ali vruća. Prekriživši gležnjeve, nagnula se na zid i oprezno pijuckala. Pinkie joj se nasmiješio s izrazom očinske ljubavi na licu. Svemogući Bože, baš te je lijepo vidjeti. Pakleni dan. Pokvarila se jedna od videokamera. Trebat će cijelo bogatstvo da se popravi, a onda ću ja dobiti po nosu zbog prekoračenja proračuna. Dva nezanimljiva, ali pouzdana izvjestitelja ne rade jer imaju gripu. Podrignuo se. - Treba mi piće. - Treba ti topao, uravnotežen obrok, mnogo manje cigareta, daleko manje viskija... - Da, mama... -...i dobra žena koja bi se skrblila za tebe. - O, je li? - ratoborno upita Pinkie. To je bila poznata tema razgovora. - Imaš li koga na umu? - Bonnie. - Ono osušeno mrtvo puhalo! Previše je stara za mene. Kari se nasmije. Telefonistica na centrali koja je sve pozive upućene televizijskoj postaji obrađivala čudesno žustro i strpljivo već je godinama gajila simpatije prema grubom direktoru vijesti. -Nikada se nećeš promijeniti, Pinkie. Pristran si, tvrdoglav, mrzovoljan i predvidljiv. Zato te volim. - Bocnula ga je u veliki trbuh obješen preko pojasa hlača. - Kako je prošao intervju? - Glas koji ga bije posve je opravdan. - Toga je jutro Kari intervjuirala postarijeg televizijskog 10 glumca skečeva koji se sada bavi "legitimnim teatrom" u večernjem kazalištu. - Jasno mi je zašto su propale njegove razne serije. Bio je nepristojan, antipatičan i snishodljiv. No ja ću se zadnja smijati. Bila sam na sinoćnjoj probi. Produkcija je katastrofa. Nikada ne bih pomislila da netko može upropastiti savršeni komad Neila Simona. Pinkie je zgužvao svoju praznu šalicu i bacio je prema kanti za smeće. Promašio je, ali to nije

opazio. - Sredi starkelju bez milosti. Nemojništa uljepšavati. Želim pikanterije u vijestima, čak i u tvom zabavnom segmentu. Kari mu je salutirala. - Vrijedi, šefe. Pinkiejevo se crveno lice razvuklo u smiješak dok je pripaljivao jednu od svojih cigareta bez filtera. -To se meni sviđa kod tebe. Nikada me ne gnjaviš. -Dugim je koracima krenuo prema redakciji vijesti. -A imaš i sjajne noge - dobacio joj je preko ramena. Kari je kompliment shvatila kao prijateljsko zadirkivanje, što je i bio. Pinkie je bio njezin prijatelj i saveznik otkako je prije pet godina potpisala ugovor s WBTV-om. Dok su se drugi bojali svad-ljivog direktora vijesti, Kari je, kao neiskusna novinarka bez ikakva iskustva na televiziji, jednoga dana odgovorila ne njegov blef i zauvijek stekla njegovo poštovanje. Razgovarala je s njim onako kako se nitko drugi ne bi usudio, a to joj je uspijevalo zahvaljujući njihovoj uzajamnoj simpatiji. Znala je da ni izdaleka nije onako oštar kako se pretvara da jest. Pinkie je u njoj vidio predanu, temeljitu izvjestiteljicu koja posjeduje inicijativu. Mogao je računati na to da neće "zajebati stvar", kako je on 11 govorio. Istodobno mu se sviđala njezina topla osobnost, njezina ženstvenost. Slutio je da će gledatelje šarmirati jednako kao i njega, a pokazalo se da je bio u pravu. Kad se Kari prije dvije godine udala za Thomasa Wynnea, Pinkie se bojavao da će je izgubiti. No ona ga je uvjerala da želi nastaviti s radom. -Thomas se slaže. Sve dok ne odlučimo imati djecu, želi da radim što god hoću. A ja želim i dalje raditi za tebe.

- Tu bi moglo doći do sukoba interesa, Kari -rekao je Pinkie. - Kako možeš objektivno pokrivati Gradsku vijećnicu ako je tvoj muž jedan od vijećnika? - Već sam razmišljala o tome. Premda mi je žao napustiti to područje, mislim da je jedino to ispravno. - Dakle, na čemu smo onda? - Imam ideju o zabavnom segmentu u vijestima. Njegove su se bijele obrve uzdigle, a zatim se zamišljeno skupile. - Malo ćemo razmisliti o tome. Pinkie je imao povjerenja u njezinu prosudbu i sposobnost da će uspješno provesti svoju zamisao. Kritike Kari Stewart postale su vrhunac svake emisije vijesti. Bila je duhovita i pronicava, ali bez zajedljivosti ili zlobe. Gledatelji su je obožavali. Sad je Kari pošla u prostoriju uredništva i zatvorila vrata za sobom. Sjela je i u svojoj prevelikoj torbi potražila videokasetu. Odgurnuvši masu nepokorne plave kose s obraza, ubacila je kasetu u kompjutoriziranu konzolu za uređivanje i počela promatrati intervju

što ga je obavila prije nepunih sat vremena. 12 Podigla je telefonsku slušalicu i nazvala interni broj. - Sam, zdravo. Kari je. Možeš li u uredništvo donijeti onu kasetu što si je snimio sinoć na kazališnoj probi, molim te? Hvala. Nekoliko trenutaka kasnije iza nje su se otvorila vrata i ona reče: Samo je tu ostavi, Sam. Hvala. Iskoristit ću to za dopunu. Samo da dovršim ovo. Vješto je pritiskala tipke dok je promatrala dva monitora, jedan na kojemu se vidjela izvorna snimka, i drugi s uređenom verzijom što ju je elektronički slagala. Bila je tako zaokupljena poslom te nije opazila da se vrata nisu zatvorila.

- Kari. Naglo se okrenula kad je začula Pinkiejev glas i neobičan ton u njemu. Vidjela ga je u svakojakim raspoloženjima, od ushićenja kad bi sve svoje suparnike pretekli u nekoj priči, do pijane melankolije izazvane nepovoljnim izvještajem o gledanosti. Nikada ga nije vidjela ovakvog: pokunjenog, nesretnog, jadnog, i povrh svega, blijedog. Napola je ustala sa stolice. - Pinkie? Što je bilo? Spustio joj je ruku na rame i nježno je vratio na stolicu. - Prije nekoliko minuta preko policijskog radija stigao je izvještaj o nesreći. - I? - Hladna šaka strepnje počela joj je stiskati srce. - Kakvoj nesreći? Prešao je rukom preko glave, a zatim prste povukao niz lice, iskrivljujući njegove crte. -Vozilo i pješak. Samo nekoliko blokova odavde, u samom centru. Poslao sam onamo snimatelja. Upravo se javio. 13 Sada je ipak ustala, boreći se protiv njegovih ruku koj© su je pokušavale zaustaviti. - Thomas? Nešto se dogodilo Thomasu? - Nitko drugi nije postojao u njezinu životu. Pinkie se ne bi ovako ponašao da nije riječ o Thomasu. Potrčala je prema vratima, ali je Pinkie uhvatio. -Jest Thomas, Kari. - Ozlijeđen je? Što se dogodilo? Što? - Udario ga je kamion. - O, moj Bože. Pinkie je spustio pogled do sredine njezinih prsa. - Bilo je... fatalno. Umro je na mjestu događaja. Žao mi je, dušo. Nekoliko mučnih trenutaka vladala je tišina. Ostala je nepomična, bez riječi. Nevjerica ju je paralizirala. Potom je tiho rekla: - Govoriš mi da je Thomas mrtav? - Njezine su ruke poput kandži zgrabile Pinkiejevu košulju. - Kamion ga je udario?! Ubio ga je?! - vrisnula je. Na ulazu u prostoriju uredništva sada se naguralo nekoliko zaposlenika postaje. Žene su plakale. Muškarcima je očito bilo veoma neugodno. - Kari, Kari - umirujućim je tonom govorio Pinkie. Tapšao ju je po leđima. - To je neka greška. Ne može biti... - Natjerao sam izvjestitelja da deset puta provjeri prije

nego sam ti došao reći. - Oči su joj se doimale divljima na blijedome licu. Njezine su se usne pomicale, ali nije se čuo nikakav zvuk. - Idemo - blago će Pinkie. - Odvezli su ga u Denver General. Ja ću te voziti. 14 Najprije je osjetila izrazitu hladnoću. Još nikada nije boravila u tako hladnoj prostoriji. Dvokrilna su se vrata bešumno zatvorila za njom i Pinkiejem kad su ušli. Stisnula se uz njega, trenutno zamrzivši to prazno, kliničko mjesto. Zaboljele su je oči od fluorescentne svjetlosti. Vrijeđala ju je jarka svjetlost. Ne bi li to mjesto trebalo biti mračno i spokojno, pružati dostojanstvo i poštovanje smrti? No smrt se ovdje smatra samo fizičkim fenomenom. Ovo je mjesto tako sterilno. I veoma hladno. Osjetila je poriv da pobjegne, ali Pinkie ju je poveo naprijed. Muškarac u bijelom laboratorijskom ogrtaču podigao je pogled s pisaćeg stola. Odmah je ustao. - Gospođa Wynne? -Da. Poveo ih je do velikog stola prekrivenog bijelom plahtom. Ispod plahte ležalo je nepomično tijelo muškarca. Kari je nesvjesno počela cviljeti, te je prstima pritisknula usne. Kako će podnijeti pogled na Thomasovo unakaženo i okrvavljeno tijelo? Hoće li njega i sebe osramotiti svojim postupcima? Hoće li vrisnuti? Onesvijestiti se? Prepustiti se histeriji? Patolog je odmaknuo plahtu. Najprije je pomislila da je sve to neka neukusna šala na njezin račun. Ili nekakva užasna pogreška. Naglo je pogledala čovjeka koji je držao plahtu. Pročitao je neizgovoreno pitanje u njezinim očima; vidio je nevjericu. - Ubio ga je udarac - blago reče. - Kamion ga je udario odostraga. Silina udarca se kroz kralježnicu prenijela do mozga. Na leđima ima modricu. Inače... 15 Nije završio rečenicu. Kari je zurila u Thomasovo tijelo. Izgledao je kao da spava. Ništa više. Lice mu je bilo opušteno. Srebrna kosa što ju je smatrala tako privlačnom kad ga je prvi put vidjela bila je uredno počešljana. Ruka uz tijelo kao da se odmara, spremna podići teniski reket ili pomilovati njezinu kosu. Njegovo visoko tijelo doimalo se jednako snažnim kao i toga jutra kad ga je poljubila na rastanku. Predano je vježbao u teretani kako bi zadržao mišićni tonus i izbjegao opuštanje mišića što ga donose srednje godine života.

- Thomase, Thomase, dragi. - Njezin je šapat bio glasan u tihoj prostoriji. Gotovo je očekivala da će otvoriti oči i pogledati je, izgovoriti njezino ime, nasmiješiti se, ponovno će vidjeti bljesak u njegovim očima i čuti bogati zvuk njegova smijeha. Mislila je da će

biti nepodnošljivo gledati njegovo slomljeno tijelo. Bilo je još teže vidjeti ga tako normalnoga. Njegovo netaknuto tijelo cijelu je situaciju činilo još apsurdnijom i nestvarnijom. To se jednostavno nije dogodilo! Ali jest. Bio je užasavajuće nepomičan. - Kamo biste željeli da ga pošaljemo? - Pošaljete? - tupo je ponovila. - Nazvat ću vas kasnije - Pinkie reče čovjeku. -Gospođa Wynne nije imala vremena za pojedinosti. - Razumijem. - Patolog počne spuštati plahtu. - Čekajte! - krikne Kari. Riječ je sablasno odjeknula između popločenih zidova. Nije ga mogla ostaviti. Ne na ovom užasnom mjestu. Ne u ovoj hladnoj, hladnoj prostoriji. Ako ga ostavi da tu leži, lica pokrivenoga plahtom, to će biti službeno. 16 Još se nije mogla nositi s time. Nije mogla priznati da je Thomas, njezin muž, mrtav. - Kari, moraš otići. - Pinkie joj je nježno položio ruke na ramena. - Thomase. - Oči su joj se ispunile suzama koje su potekle niz njezine obraze. Nesigurno je ispružila prste prema njemu. Dotaknula mu je kosu, čelo. Zatim se, nekontrolirano jecajući, prepustila Pinkiejevim rukama. Izveo ju je iz prostorije. Bilo je neočekivano, nečuveno, bizarno. Dan prometne nesreće bio je vedar. Iz nekog neutvrđenog razloga, vozač dostavnog kamiona izgubio je kontrolu nad vozilom kad je skrenuo iza ugla. Kamion se zanio, popeo na pločnik i Denveru oduzeo jednog od vodećih građana, a Kari je ostala bez muža. Hodao je natrag do sudnice nakon službenog ručka. Nedužno. Uljulkan u lažan osjećaj sigurnosti. Ljudska bi bića trebala razmišljati o svojoj smrtnosti. Trenutno je umro od udarca. Kari je zurila u cvijećem pokriveni lijes i pitala se kako je moguće da Thomas, njezin žustar, dinamičan muž, beživotno leži u tome. Stezala je Pinkiejevu ruku. Bio je poput bedema tijekom protekla dva dana, vodeći računa o bezbrojnim pojedinostima dok se ona kretala kao u magli. Bila je zahvalna na toj mentalnoj praznini u koju je ušla. Štitila ju je od stvarnosti. Bez toga zacijelo ne bi izdržala. Nije imala roditelje koji bi joj mogli pružiti potporu. Njezina je majka umrla dok je Kari još 17 bila dijete. Otac je, kojega je Kari obožavala i divila mu se, umro malo prije nego je stekla fakultetsku diplomu iz područja komunikacija. A sada su joj oduzeli i Thomasa. Prošla je kroz obred sprovoda bez ikakvih osjećaja, s dubokom prazninom u sebi. Tek je tijekom povratka kući, vozeći se u Pinkiejevu automobilu s njim i

Bonnie, počela plakati. Bonnie joj je bez riječi dodala kutiju papirnatih rupčića.

- Sjećate li se kad smo se vjenčali? - retorički ih upita Kari. - Ljudi su bili šokirani. - Opazila je da joj je glas promukao. Možda je plakala više no što se sjećala. - Ljudi se uvijek šokiraju kad se neki par ne uklapa u normative. Među vama je bilo više od trideset godina razlike - primijeti Pinkie. - Trideset'dvije godine, da budemo precizni. Ali ja nikad nisam osjećala da postoji razlika. - Thomas nije izgledao kao da ima toliko godina. Zsigurno nije živio kao većina muškaraca u šezdesetim godinama. Kari se nasmiješila Bonnie. - Ne, nije. - Zagledala se kroz prozor. Iznenadila se kad je vidjela koliko ima aktivnosti. Za većinu je ljudi ovo običan radni dan. Život ide dalje. - Teško me je pogodila očeva smrt - zamišljeno će Kari. - Sjećam se da sam se zaposlila u WBTV-u s jedinom namjerom da to učinim svojim životnim fokusom. Moj je posao trebao biti sve za što ću živjeti. Tada sam upoznala Thomasa. On je mojem životu opet dao smisao. Ne znam što bih učinila da nije bilo njega. Bili smo tako sretni. - uzdahnula Zar je sudbina ljubomorna na nečiju sreću?

18

- Katkad mislim da jest - blago će Bonnie. - Ti si lijepa i darovita. Thomas Wynne bio je bogat i uspješan. Činilo se da vas dvoje imate sve. - Imali smo - potvrdila je Kari kad je Pinkie skrenuo na kolni prilaz što je vodio do kuće koju je dijelila s Thomasom. - Molim vas, uđite. - Sigurna si? - upita Pinkie. - Ne želimo se nametati, ali vraški je sigurno da bi mi dobro došlo neko piće. - Imam viski što ga ti piješ - reče Kari, izvadi ključ iz torbice i otvori ulazna vrata. Posluzi je dala slobodan dan kako bi mogli poći na sprovod. Također je znala da će kasnije uza se željeti samo najbliskije prijatelje. - Nitko drugi ne bi pio takav jeftini viski što ga ti voliš. Pinkie je cijenio njezin pokušaj šale. Znao je da u sebi puca. Obožavala je Thomasa Wynnea. Osobno njihov odnos nije smatrao zdravim, ali se to nikada nije usudio spomenuti Kari. Nije podnosila čak ni dašak kriticizma prema svojem mužu. Kuća je bila hladna i mračna, premda su se slabe sunčane zrake probijale kroz starinske prozore. Kari je uključila termostat kad je ušla u dnevni boravak. Skinula je kaput i šešir, a zatim se činilo da ne zna što će s njima. Na koncu ih je spustila u naslonjač. - Uzet ću piće - reče Pinkie i pođe do antiknog ormarića. -

Što ćeš ti popiti, Bonnie? - Čisti viski. - Tako treba. Kari? - O... svejedno. - Bezvoljno se spustila na kauč. Bonnie Strand se nagnula naprijed iz svojeg naslonjača i uzela Karinu ruku. Pinkie je o njoj 19 neljubazno govorio kao o mrtvom puhalu. Nije bila takva. Ni slučajno. Srebrni pramenovi u njezinoj smeđoj kosi kao da su omekšavali njezine crte lica. Imala je odlučne crte, ali to je samo pojačavalo izražajnost njezina lica. Bila je njegovana žena srednjih četrdesetih godina koju je muž napustio nakon što su imali tri sina, brzo jednog za drugim. Od svoje dvadeset druge godine morala se boriti i snalaziti kako bi izdržavala sebe i tri dječaka. No sada su već sva trojica odrasli, fakultetski obrazovani i samostalni ljudi. Bonnie je žilava žena, ali ima meko srce. Prema Karinu mišljenju, Bonnie Strand je jedna od najstabilnijih osoba koje poznaje.

- Morat ću iseliti iz ove kuće - reče Kari, prekidajući tišinu. - Zašto? - s nevjericom upita Bonnie. - Dušo - reče Pinkie koji im je prilazio noseći dvije čaše - sad nisi u stanju donositi takve odluke. - Ako se ne budem koncentrirala, ako ne budem razmišljala, bojim se da će moj mozak atrofirati i ja ću zapasti u komu. - Morala se prisiliti da nastavi živjeti, zar to ne mogu shvatiti? Ne, nije željela ništa raditi, svakako ne planirati budućnost, ali je znala da mora. - Iselit ću čim se spakiram. - Sigurna si da to želiš učiniti? - upita Pinkie i gurne joj čašu u ruku. Natočio joj je konjak. Pijuckala ga je i osjećala kako joj gorući eliksir klizi niz grlo do želuca. -Da. Ovo je bila Thomasova prva obiteljska kuća. Danas si upoznao njegovog sina i kćer. Mogli su se neprijateljski ponašati kad smo se vjenčali. Ali nisu se tako ponašali. Njihova je majka od ove 20 kuće napravila dom. Ovdje su odrasli. Nikad nisam željela da se osjećaju kao da preuzimam nešto što mi ne pripada. - Otpila je još gutljaj pića. -Nakon vjenčanja, kad je Thomas promijenio oporuku, insistirala sam da kuću ostavi svojoj djeci. - To nije bio malen ustupak - primijeti Pinkie. -Ovo mjesto vrijedi najmanje milijun dolara. Imanje, smješteno u Cherrv Hillsu, ekskluzivnom području Denvera, prostiralo se na tri jutra. Kolni prilaz okružen drvoredom smreka vodio je do zdanja od petnaest prostorija s bazenom za plivanje na stražnjoj strani, te osvijetljenim teniskim terenom i konjušnicom. Zemljište je bilo jednako spektakularno kao i kuća. Raširila je ruke i namjestila osmijeh na licu dok je pitala: - Što bi zaposlena cura poput mene sa svime ovime? - Po njihovim

sumnjičavim izrazima lica vidjela je da ih nije uvjerila. - Neću priređivati primanja na način na koji smo to Thomas i ja činili. Većina naših prijatelja zapravo su bili njegovi prijatelji. Uzet ću svoje stvari i naći manji stan. - Spustila je pogled u čašu za konjak i promatrala kako poslijepodneвно sunce obogaćuje boju konjaka. - Osim toga, više ne želim živjeti ovdje bez... Morala je zaustaviti novi nalet suza. Kad se pribrala, rekla je Pinkieju:

- Još uvijek imam posao, zar ne? - Ne opterećuj se svojim poslom - progundao je i odgegao se do ormarića kako bi ponovno napunio čašu. 21 - A Sally Jenkins jedva čeka da joj se ukaže prilika? Ne, gospodine. Vratit ću se na posao u roku od tjedan dana. - Za Boga miloga, Kari - uzvikne Pinkie i naglo se okrene. - Nemoj žuriti. Pusti da rana zacijeli. Zaboravi na gospođicu Vruće Hlačice. Ona te sad mijenja, ali kad se vratiš, tvoje te mjesto u vijestima čeka. Znaš to. A ona Jenkinsica može čekati koliko god hoće. - Što ti to znači? - odjednom upita Bonnie, uspravivši se u naslonjaču. -Što? - Način na koji si rekao 'čekati'. - Znači da postoji mnogo izražajnije riječ za ono što je spremna učiniti kako bi dobila mjesto u emisiji. - Kao što je spavanje s nekim tko bi joj to mogao osigurati? - Bonnie je čvrsto stisnula zube. -Da. - Ponudila se? Pinkiejevi mesnati prsti našli su pojas, pa je zavukao ruke ispod dok ju je promatrao. - Da. Pa što s tim? - Što si ti učinio? - hladno upita Bonnie. - Ništa. Ne koristim se krevetom kao tezgom u trgovini. Bonnie se blago osmjehnula i opustila u naslonjaču. - Za što se njime koristiš? Režeći poput bijesnoga psa, Pinkie se ponovno okrene Kari. - Znaš da je tvoj posao siguran. Fascinirala ju je razmjena između dvoje njezinih prijatelja. - Hvala ti, Pinkie. Ali ne želim uzimati slobodne dane. Čim se iselim odavde, morat ću se 22 vratiti na posao. I Thomas bi želio da tako postupim - tiho je završila i sagnula glavu. Prstom je činila beskonačne krugove po rubu čaše. Bonnie je izražajno pogledala Pinkieja i ustala. -Sad ćemo te ostaviti samu, Kari, ako si sigurna da ništa ne možemo učiniti prije nego pođemo. Kari je ustala s njima. - Ne. Hvala vam oboma. Bit će mi dobro. Moram neko vrijeme biti sama. Na ulaznim ju je vratima Pinkie uhvatio za ruku.

- Vрати se na posao kad budeš željela, kad se budeš smatrala sposobnom; ali nemoj biti previše stroga prema sebi. - Nisam, doista. - To mi se sviđa kod tebe. Hrabra si. Nasmiješila mu se. Čak i

u tamnom odijelu i kravati, izgledao je zgužvano i zapušteno. - Nemoj zaboraviti na moje sjajne noge - pokušala se našaliti. Poljubio ju je u obraz, a zatim se okrenuo. Bonnie je čekala s druge strane automobila da joj otvori vrata. - Pa, zašto ondje stojiš? - rekao joj je. - Uđi. Sjeo je za volan, a Bonnie nije imala drugog izbora već je morala sama otvoriti vrata. Tresnula je njima dok ih je zatvarala, pa su se odvezli. Na Karinim se usnama pojavi osmijeh, ali je brzo nestao kad se okrenula od vrata i suočila s prazninom velike kuće, prazninom u vlastitom životu. Pivo je bilo hladno i jako. Jedva ga je kušao. Odložio je limenku. 23 Sjedio je u svojem omiljenom naslonjaču. Prilagođavao se njegovoj kralježnici kao da je upravo za to dizajniran. Preko šatora što ga je oblikovao prstima, zurio je u televizijski ekran. Utišao je zvuk. Već je napamet znao auditivni dio vijesti. No videosnimka i dalje ga je intrigirala. On je zasigurno jedina osoba u gradu koja nije bila na sprovodu. Prva prezbiterijanska crkva bila je pretjpana. Dio mnoštva bio je prisiljen ostati vani. Gotovo su se svi pridružili koloni vozila do groblja. O tom su sprovodu izvještavale sve televizijske postaje Denvera. Thomas Wynne, poduzetnik u poslu s nekretninama i javni službenik, bio je veoma cijenjen. Žena mu je bila pametna i lijepa televizijska zvijezda. Zajedno, oni su predstavljali američki san. No san je završio. A on, Hunter McKee, mora ga pretvoriti u noćnu moru za Wynneovu udovicu. Njegov je telefon zazvonio. Naočale u okviru od kornjačevine gurnuo je na vrh glave i nagnuo se naprijed kako bi zaustavio videorekorder spojen s televizorom. - McKee - kratko reče u slušalicu.

- Huntere, ovdje Silas Barnes. - Zdravo, Silase. Kako je prošao prvi tjedan u mirovini? - Nemirno. Hunter se nasmijao. - Siguran sam da će ti, nakon više od dvadeset godina na položaju javnog tužitelja okruga Denver, trebati vremena da se navikneš na toliko mira i tišine. 24 - Pretpostavljam da si čuo vijest. - Bivši je javni tužitelj presjekao ljubazno čavrljanje i odmah prešao na stvar. Hunter je znao cijeniti takvo verbalno ekonomiziranje. - Da odgovori. - Krasnu si mi zbrku ostavio, Silase. - Žao mi je. I ranije je to bila vraška zbrka. Ali sada... - Da, sada. - Hunterov je težak uzdah odgovarao uzrujanom pokretu dok je provlačio ruku kroz svoju tamnu kosu boje mahagonija. Grijesi gospodina Wynnea naudit će njegovoj udovici. -

Doima se poput drage mlade žene. - Prilično mlak opis, Silase. Stariji se muškarac nasmijao. - Samo bih ti želio pomoći da se bolje osjećaš. Misliš li da će surađivati s tobom? - Bojim se pitati. - Možda nećeš imati mogućnost pitanja. Možda ćeš je morati prisiliti. - Toga se još više bojim. - Pa, ako ti nekako mogu pomoći... - Mogao si odgoditi mirovinu za nekoliko mjeseci, dok se ovo ne raščisti. - Moja mi bolest to nije dopustila. Mrzim što ti to moram baciti u krilo. Bojim se da ćeš se uskoro do vrata naći u kipućoj vodi, Huntere. - Ah, što se može, sve ide u rok službe, zar ne? - Bojim se da je tako. Da sam mislio da se nećeš snaći u toj kipućoj vodi, ne bih te predložio za privremeno imenovanje. Posve je vjerojatno da ćeš biti i službeno izabran kad budu izvanredni izbori. - Zahvaljujem na povjerenju. Hvala što si nazvao. 25 - Čut ćemo se. Hunter je spustio slušalicu i popio još gutljaj piva. Dok se kasete u videorekorderu premotavala, vratio je naočale na nos. Ponovno je pustio snimku, premda ju je zasigurno gledao već desetak puta otkako je objavljena u vijestima u osamnaest sati. Izlazila je iz limuzine. Odjevena u crnu usku haljinu, doimala se tako prokleta krhkom, poput lomljive lutke. Držala se sigurno i uspravno, iako je glavu okrenula od ljudi i kamera. Zacijelo je teško biti slavna osoba usred tragedije. Zbog onoga što jest, sve su oči na njoj, promatraju njezinu bol. Nema pravo na privatnost. Ipak, doima se poput utjelovljenja dostojanstva. Evo. Kamera je izbliza snimala njezino lice. To lice! Premda ga pokriva tanki crni veo što visi s njezina šešira, to je ljupko lice. Zasigurno nije lice neprijatelja. Sve su crte lica jasno određene, što je zacijelo čini tako fotogeničnom, pretpostavio je. Ne nosi mnogo šminke, ali je to ne čini manje ljupkom, već samo mekšom, mladom i ranjivijeg izgleda. Tiho je opsovao. Zašto ne izgleda odbojno i grubo? Zašto ne izgleda prepredeno i svjetski, blazirano i lukavo, domišljato i prevarantski? Njegov bi posao bio mnogo lakši kad ne bi izgledala tako prokleta tragično herojski, poput izigrane princeze u bajci braće Grimm. Njezina je čeljust delikatna, ali čvrsta. Nos otmjen. Usta mekana i... pakao!... dovoljno je reći, ženstvena. Nije mogao jasno vidjeti njezine oči, što je vjerojatno dobro. Zacijelo mu je bolje 26 da ništa ne zna o njezinim očima. O obliku, boji. Plavu je kosu stegnula u čvrstu pundu na zatiljku. Sada je stigao do dijela snimke koji ga je svaki put dirnuo. Bez obzira koliko je puta mazohistički gledao snimku, u

trenutku kad je uzimala onu bijelu ružu, njegovo je srce počinjalo kucati nepotrebno brzo, a u grlu mu se formirao sumnjivi čvor. Njezine su usne kroz veo poljubile savršeni bijeli pupoljak. Zatim je s ljubavlju položila cvijet na lijes. Njezini prsti, maleni i nježni kao u djeteta, kao da ga nisu željeli ostaviti. Hunter je, ljuteći se na sebe, ispružio ruku do tipke i isključio uređaj. Dosta je. Više neće gledati snimku. Bacio je naočale na pokrajnji stolić i žustrim koracima pošao u kuhinju po još jedno pivo. Kao da traži nevolje. Možda uopće neće morati ispitati suprugu Thomasa Wynnea. No ako bude morao, učinit će to i bit će više nego

spreman. Mora obaviti zadatak i ništa, ništa ga, u tome neće spriječiti u tome. Bio je vršitelj dužnosti javnog tužitelja za grad i okrug Denvera sve dok se ne uspiju organizirati izvanredni izbori kako bi se našlazzamjena za Silasa Barnesa. Želi li dobiti taj položaj, morat će zablistati jer će ga porezni obveznici pomno promatrati. Ako se izuzmu njegove vlastite ambicije, uvijek treba služiti pravdi. Točno? Točno. Zašto se onda ovako loše osjeća? Zašto nije obuzet uobičajenim križarskim žarom koji ga tjera da dođe do istine? Kamo je nestala njegova silna želja da živote Wynneovih razotkrije pred očima javnosti? Zašto umjesto toga osjeća potrebu da od svih zaštiti Kari Stewart? Čak i od sebe samoga? 27 Prišao je prozoru svojega stana i odmaknuo zavjesu. Zagledao se unocne obrise nebodera u Denveru. Što ona večeras radi? Ima li još uvijek crnu haljinu na sebi? Je li joj kosa i sada stegnuta u čvrstu pundu? Je li netko s njom večeras? Tješi je, drži je zagrljenu? Progutao je emociju gorku poput piva. Ljubomora. Najteži dan povratka na posao bit će prvi. Znala je da će biti tako, te može stisnuti zube, proći kroz vrata i obaviti to. Kad je samo ne bi promatrali sa sažaljenjem. Kad je barem uopće ne bi gledali. Mogla je podnijeti video i kamere u studiju. To su bezlične oči. Nije mogla podnijeti zurenje ljudskih očiju. Bonnie joj je domahnula iz svoje kabine i podigla palac. Kari je pošla hodnikom prema stražnjem dijelu zgrade, osjećajući kako joj poznato okruženje ulijeva sigurnost. U redakciji vijesti nikad se ništa ne mijenja, osim osoblja. Niz monitora postavljenih blizu stropa radi lakšega gledanja s bilo kojeg mjesta u prostoriji nudi raznovrsne televizijske programe. Tri su prikazivala program najjačih nacionalnih televizijskih mreža. Trenutno je jedan prikazivao par u ljubavnom

zagrljaju u nekoj sapunici, drugi pobjednika u nekom kvizu, a treći neku kućanicu koja se žalila zbog mrlja na svojem rublju. Dvije privatne lokalne postaje emitirale su trideset godina stare skečeve. Na jednom se monitoru vidjela tablica 28 29

podataka s burze, a jedan je prikazivao njihov vlastiti studio, sada prazan i mračan. Nad nizom pisaćih stolova lebdio je oblak cigaretnoga dima. U jednom je kutu bilo u tijeku natjecanje u bacanju loptica od papira. Natjecali su se besposleni urednici videosnimaka koji su čekali da se izvjestitelji vrate s terena i donesu kasete i scenarije. Producent vijesti u osamnaest sati opako je psovao svoju bivšu ženu jer je našao suosjećajnog slušatelja. Telefoni su zvonili bez prestanka. Na faksove su stizale vijesti iz svih dijelova svijeta. Pinkiejev je stol bio prazan. Kari se provlačila do svojega prostora, odvojenog od ostalih pregradama visokim dva metra. Njezin je stol bio pokriven poštom. Pregledala ju je, izvlačeći ono u čemu je prepoznala poslovnu korespondenciju i odlažući u stranu ono za što je pretpostavila da su izrazi sućuti. Sat vremena kasnije, desna ju je ruka boljela od pisanja zahvala na izraze sućuti. Baš je završila kad je Pinkiejev odmah prepoznatljiv rječnik prostota zaparao zrak. Kari je ustala i opazila ga kad je stigao do svojega stola, izražavajući neslaganje sa Sally Jenkins i redateljem u studiju koji su ga slijedili. Cigareta mu je posve dogorjela, ali on to nije opazio dok ju je selio s jedne strane usta na drugu. Kosa mu je stršila uvis, kao da se nakostriješio. Tada je opazio Kari. Tirada se prekinula kad je gurnuo ostale kako bi stigao do nje. - Hvala Bogu da si se vratila. Počinjem gubiti razum. Zagrlio ju je, a potom se okrenuo ostalima. - Pa, zar nitko nema nikakva posla? - zagrmio je. - Vratite se poslu. Sally Jenkins je utješno spustila ruku na Karino rame dok je prolazila kraj nje, njišući bokovima. - Tako si se brzo vratila? Crvenokosa je djevojka imala nedužne široko otvorene oči, ali je Kari znala da je to glumljeno. Jedan joj je filmski snimatelj ispričao više pojedinosti o svojem spoju sa Sally no što je ona željela čuti. Njezine su dojke imale komične dimenzije lutke Barbie. Nije joj ih podario Bog, već jedan od plastičnih kirurga u gradu. Dobro je iskoristila novac što ga je uložila u svoje grudi. Kari nije bila simpatična jer se svojim fizičkim prednostima koristila za probijanje u poslu koji iziskuje naporan rad.

- Tako si hrabra - primijetila je Sally prije nego je izašla iz redakcije. - Pileći Mozak - progundao je Pinkie dok je pripaljivao novu cigaretu. - Sinoć je uprskala uvodni dio, a redatelj je prerano prešao na snimku. Nije se snašla i... - Vidjela sam - prekine ga Kari. - Onda znaš kakva je to bila katastrofa. Bože, drago mi je da si se vratila. Još jedan dan s njom i... Ima sjajne grudi, moram priznati. No mislim da ondje drži i svoj mozak, jer u glavi ga sigurno nema. Kari se nasmijala i to joj je godilo. Pinkie ju je pažljivo promatrao. Ne izgledaš baš najbolje, ali vidio sam te i u gorem stanju. - Hvala, mislim. - Jesi li se preselila? Kimnula je. - U stan kraj umjetnog jezera. Malen je, ali pun novih kućanskih aparata i drugih pogodnosti. Imam mogućnost korištenja bazena i teniskih igrališta. Postoje čuvari dvadeset četiri sata dnevno. 30 - Zvuči kao da kaniš u hibernaciju. - Kako bih mogla kad me svaku večer gleda tisuće ljudi? Pinkie nije bio zadovoljan. Uperio je mesnati kažiprst prema njezinu nosu. - Neću ti dopustiti, pa nemoj ni pomišljati na to. Thomas je mrtav, ali ti nisi, a ja neću mirno stajati i dopustiti da se pretvaraš da jesi. Dakle - reče, stavi cigaretu između usana i pljesne rukama - kraj prodike. Priberi se i smisli dobar prilog za večerašnju emisiju ili ću Pileći Mozak zauvijek postaviti na tvoje mjesto. Kari se uputila do svojega stola. Da, dobro je učinila kad se ovako brzo vratila na posao. Ovo joj je potrebno, Pinkiejevo prostačenje, stalna utrka s rokovima, žurba i vreva. Kad bi barem sve to mogla ponijeti sa sobom kući da ne mora noći provoditi sama. 31 2. poglavlje Stupila je na pločnik gdje su je sunčeve zrake okupale svjetlošću i toplinom. Suze su joj natopile trepavice, ali to su bile suze radosnice. Oko nje se odvijao užurbani podnevni pješački promet. Ni na što nije obraćala pozornost. Ushićeno se nasmijala, poput idiota, i zagrlila samu sebe. Trudna je. Tijekom protekla dva mjeseca, nakon Thomasove smrti, samo se pretvarala da živi. Činila je sve što je morala, ali njezino srce nije bilo u tome. Svakom je danu letargično pristupala. Kad su je počele mučiti fizičke nelagodnosti, to je pripisala tromosti kojoj se prepustio njezin duh. No njezina malaksalost nije prošla nezapaženo te je, na Pinkiejevo insistiranje, poslala k svojem liječniku. Prije samo nekoliko minuta rekao joj je da su njezine smetnje nešto čemu se treba radovati.

- Prema mojoj procjeni, otprilike ste u desetom tjednu. - Njezino je lice izražavalo zadovoljstvo, ali je liječnikovo bilo namršteno.

Iscrpljeni ste, 32 emocionalno i fizički. Previše ste mršavi. Jedite. Pijte mliječne napitke. Malo se udebljajte prije nego ponovno dođete. Anemični ste, pa ću vam propisati željezo. Morate se mnogo odmarati. Slušala je liječnikove riječi poput molitelja koji se obraća proroku. Ljubazno ju je promatrao. - S obzirom na okolnosti, nadam se da vas vijest o trudnoći nije uzrujala. - Uzrujala? Daleko od toga, doktore. Ne bih mogla biti sretnija. S olakšanjem joj se nasmiješio i nastavio nabrajati što smije, a što ne smije. Dok je sada stajala ispred liječnikova ureda u središtu grada, njome je još uvijek tekla euforija, poput kristalne rijeke. Nosi Thomasovo dijete! Živi dio njega raste u njezinu tijelu. Poskakivala je prema parkiralištu gdje je ostavila svoj maleni automobil i odvezla se do televizijske postaje. Pinkie je podigao pogled sa svojih jutarnjih novina kad se zaustavila pred njegovim stolom. - Dakle? - namršteno će on. Kari je oklijevala. Treba li mu sada reći? Ili je tajna previše dragocjena da bi se već s nekim podijelila? Ne bi li radije sama uživala u njoj? Osim toga, Pinkie možda ne bi baš dobro primio vijest. Kakva je politika uprave postaje kad je riječ o trudnoći? Osobito s obzirom na činjenicu da je ona voditeljica emisije. - Liječnik mi je propisao tonik - reče Kari, sjajnih očiju. - Džin i tonik. Dobro za tebe. Uvijek sam tako mislio. Zacijelo je riječ o limeti. 33 - Ne džin i tonik, idiote - nasmijala se. - Vitamini, željezo i tome slično. Bit će mi dobro. Zapravo, izvrsno. Jesi li slobodan? Idemo na ručak. - Poslao sam po hamburger. Zgrabila ga je za ruku i povukla sa stolice. - Iz one masne rupe na drugoj strani ulice? Dobit ćeš trovanje hranom. Meni je određena zdrava prehrana, a ti mi moraš pomoći. Pođimo nekamo gdje poslužuju salate i povrće. Takve stvari. Pinkie je iskrivio lice u grimasu gnušanja. Ali nije kanio odbiti njezin poziv. Prvi put otkako je postala udovica, Kari se ponašala kao ona stara, a on to nije želio promijeniti.

- Upravo sam primila zanimljiv telefonski poziv. - Prošla su tri tjedna otkako je saznala za svoju trudnoću. Ošišala se. Njezin je ten blistao, zahvaljujući tretmanima lica na koje je ponovno počela odlaziti jednom tjedno. Obrazi su joj se popunili i više nisu izgledali pepeljasto. Oči su joj blistale. Njezin je život opet postao lijep jer je imao svrhu. Pinkie nije znao koji je razlog njezina oporavka, ali je bio sretan zbog toga. Vraški ga je prestrašila uloga zombija što ju je

igrala odmah nakon Thoma-rove smrti. Povukla se u privatni svijet bola, a on se bojao da se nikada neće izvući. Hvala Bogu da je to prošlo. - Tko je nazvao? Ili ćemo se igrati pogađanja? - Ljutito je pitao, spustivši noge sa stola. Više nije bio onako oprezan u svojem ophođenju prema njoj. Opet su uspostavili svoj stari odnos, te su neprestano podbadali jedno drugo. 34 Njegova afektirana ljutnja uopće je nije omela. - Hunter McKee, vršitelj dužnosti javnoga tužitelja. Pinkie je radio u gradskoj rubrici novina prije nego je prešao na televizijsko novinarstvo. U tom je okruženju radio više od petnaest godina. Malo ga je što moglo šokirati. Hvalio se činjenicom da je tijekom svoje karijere sve čuo i vidio, od atentata na šefove država do rođenja petorki u taksiju. Ništa ga nije moglo iznenaditi. No ovaj ga je podatak gotovo iznenadio. Po onome što se pričalo u središtu grada, McKee nije nikakva mamina maza već osoba s kojom treba računati. O, je li? Što je htio? Razgovarati o tvojoj posljednjoj filmskoj kritici? Njezino se čelo zbunjeno namrštilo. - Baš je u tome stvar. Nije mi rekao. Samo je pitao mogu li sutra doći u njegov ured. - Sve zanimljivije i zanimljivije. Možda misli da još uvijek izvještavaš iz Gradske vijećnice. Možda ima neku priču za tebe. Odmahnula je glavom. - Ne bih rekla. Po tonu njegova glasa nisam stekla takav dojam. Nije živio u Denveru kad sam pokrivala to područje. Ako me uopće poznaje s televizije, to je zacijelo u mojoj sadašnjoj ulozi.

- Nikada ga nisi upoznala? Čini mi se da si ga trebala upoznati u krugovima u kojima ste se ti i Thomas kretali. Nije se sjećala da je ikad upoznala Huntera McKeeja. - Ne. Koliko se sjećam, nisam ga upoznala. Što znaš o njemu? - Samo ono što sam čitao i što sam čuo. Pravi je stručnjak. Pametan. Ambiciozan. Lukav. Sposoban. 35 Stari ga je Silas Barnes uvelike hvalio, a on nije čovjek kojega je lako zadovoljiti. Uvijek je bio tužitelj, nikada branitelj. Želi biti javni tužitelj okruga Denver i vjerojatno će pobijediti na izborima kad se održe. - Što je s njegovim osobnim životom? - Probudili su se njezini izvjestiteljski instinkti. - Postoji li gospoda McKee? - Koliko ja znam, ne postoji. Mislim da je on od onih ljudi koji su u potpunosti posvećeni poslu. Možda ga zato nikada nisi srela na nekom koktelu. - Pinkie je ugasio cigaretu. - Kad imaš sastanak s njim? - U deset sutra ujutro. - Kasnije mi dođi reći što je bilo. Nasmiješila se i

zaputila natrag prema svojem stolu. - Pa, nemoj zadržavati dah od iščekivanja. Ne može biti ništa važno. Košulja ili sako? Košulja bi je mogla opustiti. Prvi dojam što bi ga stekla o njemu bio bi prijatelj u kojega može imati povjerenja. Ali takva bi je ležernost također mogla uvrijediti. Prokletstvo! Kakve to veze ima? Ionako će biti uvrijeđena. Zato će nositi sako svojeg trodijelnog odijela i izgledati službeno. Nakon što je odjenuo sako, sjeo je za svoj pisaci stol i prstima prelazio po žutom fasciklu na poliranoj površini. Preletio je pogledom nekoliko dokumenata u fasciklu, opsovao i promrmljao opsceni epitaf Thomasu Wynneu. Što je gad mislio? Imao je sve, obožavanje javnosti, novac, položaj... nju. 36 Zašto je sve to ugrozio? Ili je to bio razlog? Uzbuđenje riskiranja. Novac je zasigurno bio sitniš za nekoga tako dobro financijski potkovanog. Zašto bi... Zujanje interkoma prekinulo je njegovo razmišljanje. - Gospoda Stewart je ovdje.

- Pošaljite je unutra. Dlanovi su mu bili vlažni. Obrisao ih je o nogavice hlača i ustao. On, Hunter McKee, za kojega su govorili da ima čelične živce, koji je strah i trepet kriminalaca, osjećao se poput devedeset kilograma želea. Što nije u redu s njim? Suočavao se s opakim ubojicama koji su vrištali prijetnje o tome što će mu učiniti ako ikad iziđu iz zatvora kamo su dospjeli uz njegovu pomoć. To mu ništa nije značilo. Za nekoliko će se trenutaka suočiti s jednom ljupkom ženom, koja se doima prijetećom poput krhkoga leptira, a u želucu ga steže. Čega se boji? Ušla je kroz visoka vrata. Sunčeva svjetlost što je dopirala kroz prozore obasjala je njezinu kosu, kožu i nježno plavu haljinu koja se pripijala uz njezino savršeno tijelo. U slabinama ga je bolno stegnulo. Jedna je zagonetka riješena. Njezine su oči zelene. Svijetlozelene i okružene šumom tamnih trepavica. Nije imala frizuru kao onoga dana na sprovodu, već onakvu kakvu je nosila u svojim televizijskim priložima. Plašt od neposlušnih kovrči koje se slobodno spuštaju do njezinih ramena. Zasigurno 37 ima tisuću nijansi u toj masi kose, od gotovo bijele do raskošne boje zlata. Riječi za opisivanje okusa kojima se obično opisuje i ten nahrupile su u njegov um. Breskva, vrhnje, med. Niti jedna sama po sebi nije bila posve odgovarajuća. No slasna kombinacija bila je prilično blizu točnog opisa. Ako se tomu doda tračak marelice na njezinim obrazima i usnama, uopće nije čudo što

je to poželio kušati. Čim ju je vidio uživo, shvatio je čega se boji. Strepio je od toga još otkako ju je vidio u televizijskoj reportaži o sprovodu njezina muža. Njegova nepokolebljiva objektivnost upravo je skočila kroz prozor. - Gospodin McKee? Visoki muškarac sportskoga izgleda kao da je izišao iz transa i pošao prema njoj. - Hvala vam što ste došli. Hoću li vam se obraćati kao gospođici Stewart ili gospođi Wynne? Pružila mu je ruku. - Kako bi bilo da me zovete Kari? Njezina je šaka nestala u toplom stisku njegove. Dobro se rukovao, čvrsto, ali ne previše snažno. Rukovanje je potrajalo malo predugo dok se zagledao u njezine oči. Na koncu je povukao ruku, uhvatio je za podlakticu i poveo do stolice nasuprot svojem stolu.

- Je li vam previše toplo? -Ne. - Previše hladno? - Nije - nasmiješila se. - Dobro mi je. Navikla je na takvu pretjeranu pažnju. Otkako je Thomas umro, ljudi su se oko nje kretali kao po 38 jajima. To ju je već počelo živcirati. Snimatelji koji su s njom odlazili na teren počeli su se prema njoj odnositi kao prema postarijoj neudanoj teti. Jedan je prošli tjedan žestoko psovao, a zatim se posramljeno okrenuo prema njoj i rekao: - Oprosti, Kari. - O, za Boga miloga - uzviknula je. - Hoćete li prestati biti tako obzirni prema meni? Nisam postala mentalno ili tjelesno osakaćena kad je Thomas umro! - Očito se vijest proširila. Svi oko nje počeli su se opuštati i vratili se starom drugarskom ponašanju. Sad ju je zabavljala pretjerana pristojnost gospodina McKeeja. Prišao je zavjesama iza svojega stola i namjestio ih tako da joj sunčeva svjetlost ne udara u oči. - Želite li kavu? - Ne, hvala. - Vodu s ledom? - Ne. Udobno mi je, gospodine McKee. Samo sam znatiželjna. Zašto ste me željeli vidjeti? Zanimario je njezino pitanje i primijetio: - Više ste... - nezgrapno se ispravio - vitkiji ste nego na televiziji. Tu je primjedbu često čula. - Televizijske kamere dodaju vam oko sedam kilograma. Vi ste veoma mladi. - Naglo je podigao obrve. Mislim, za položaj na kojem se nalazite - brzo je dodala. -Očekivala sam nekog starijeg. - Nekoga poput Silasa? - Da. - Razočarani? - Iznenađena. - Nagnula je glavu u stranu. -Odakle ste došli? 39 - Dosad sam radio u St. Louisu. - Zašto ste otišli odande? - Zar je to važno? Nasmiješila se. - Nekoć sam izvještavala iz Gradske vijećnice. Pretpostavljam da je prirodno što postavljam pitanja javnom tužitelju. Ovlaš se osmjehnuo. - Onda

bolje da iskreno odgovorim. U St. Louisu sam bio previše nisko na ljestvici. Nisam imao prostora za penjanje. Kimnula je u znak razumijevanja. - Pitam se zašto se nikad ranije nismo sreli. - Zar smo trebali? - Često sam dolazila u sudnicu. Moj je pokojni muž bio vijećnik. - Da. Znam. - Osobno ste ga poznavali? - Sreo sam ga nekoliko puta. Zaobišao je pisaći stol, sjeo na udobnu stolicu presvučenu kožom i stavio naočale. Nisu umanjile njegovu privlačnost. Bude li želio ostati u javnom životu, Kari je predviđala da će daleko dospjeti. Njegov fizički izgled može mu jedino pomoći. Bio je viši od metar osamdeset. Čak i ispod besprijekorno krojenog tamnosivog odijela, naziralo se snažno tijelo vitkih mišića i izvrsne koordinacije pokreta. Bio je dobro očišan, ali se doimao nekako dječaćki neuredno što zacijelo očarava mnoge žene. Kosa mu je bila tamnosmeđa, prošarana crvenkastim pramenovima. Imao je široko i visoko čelo, što je odavalo inteligenciju. Guste obrve nadvile su se iznad očiju koje nisu bile ni sive ni zelene, već one mahovinaste, drvenaste boje negdje između. Aristokratski nos 40 odvajao je dvije visoke jagodične kosti. Od lijepo oblikovanih usana donja je imala senzualnu punoću. Mogla je zamisliti da bi bio veoma seksi kad bi se njegova široka usta nasmiješila. Nekoliko ju je trenutaka promatrao preko stola, a onda tiho reče: - Žao mi je zbog vašega muža. - Hvala vam. - Je li ju zvao da joj to kaže, pitala se. Zašto to nije mogao reći telefonski? Izgovorio je riječi što ih je mnogo puta čula tijekom proteklih mjeseci, ali je u načinu na koji ih je rekao bilo nečeg jedinstvenog, element napetosti. Učinilo joj se da mu je žao zbog još nečega, a ne samo Thomasove smrti. Prodoran način na koji ju je promatrao izazivao je izrazitu nelagodu u njoj, kao da procjenjuje njezinu reakciju na sve što on kaže.

- Gledao sam vas na televiziji - primijetio je, naoko nonšalantno. Njoj se činilo da je to zapravo proračunata primjedba. Sumnjala je da gospodin McKee ikada kaže nešto samo konverzacije radi. - To je kao da kažete 'vidio sam vašu bebu'. Kakvo je vaše mišljenje? Nasmiješio se. Imala je pravo. Veoma je naočit i seksi. U trenu se mogla sjetiti desetak mladih dama koje bi rado promijenile njegov bračni status. - Običavao sam ugaziti televizor nakon ozbiljnih vijesti. - Pogledao je u stranu, bez potrebe otvorio ladicu stola, a zatim je zatvorio. - U posljednje vrijeme uvijek gledam vaše priloge o

zabavnom životu. Veoma su dobri. - Hvala vam - reče Kari, kimne glavom i nasmiješi se. 41 - Znaće pametno rabiti riječi i uvijek izgledate... prelijepo. Posljednju je riječ izgovorio tiho nakon kratke, gotovo nezamjetljive stanke. Karino je srce lagano zaigralo, što joj se nikada ranije nije dogodilo. Neobičan, ali ugodan osjećaj probio je strogu kontrolu i raširio se njezinim želucem i prsima. Zaustavila je dah pred neobičnim fenomenom i potisnula poriv da stavi ruku na trbuh. Je li se to njezino dijete pomaknulo? Ne. Prerano je. Onda što? Valjda ne reagira poput školarke na kompliment gospodina McKeeja. - Mogli ste se poštediti ovoga sastanka i napisati mi pismo obožavatelja. - Nasmiješila se, ali drhtavim usnama. - Doista vam se divim, i to sam vam želio reći. - Obrve su mu se skupile. - No bojim se da ovaj sastanak nije samo to. - Tako sam i mislila. Ako je riječ o nekoj priči za vijesti, trebali biste nazvati našeg urednika za dodjelu zadataka. On će ovamo poslati... - Ne, nije riječ o priči. Barem, još nije. Bit će danas poslije podne. Prekrižila je noge i nestrpljivo se pomaknula na stolici. Kad će već jednom prijeći na stvar? - Zašto mi ne kažete o čemu je riječ, gospodine McKee? - Tiče se vašeg pokojnog muža - reče McKee. To je umirilo njezino sve naglašenije nestrpljenje. Iznenadeno je trepnula i gledala kako Hunter McKee otvara fascikl na svojem stolu. Njegovi su pokreti bili metodični, službeni. Više se nije doimao poput ljubaznoga domaćina i zadivljenog obožavatelja, već poput javnoga službenika kojimora obaviti neugodan zadatak. - Thomasa? Što je s njim? Duboko je udahnuo. - Ovaj ured je nekoliko mjeseci provodio istragu

o nestanku golemih iznosa novca. Sredstva su odlazila u riznicu Gradskoga vijeća. Nikada se ništa opipljivo nije moglo pokazati za taj novac, premda je knjigovodstveno prikazan svaki novčić. Ali samo na papiru. Sredstva namijenjena za nekoliko projekata nikada se nisu pojavila. - Ne shvaćam kakve... - Molim vas - mirno će on, podigavši oba dlana. - Sredstva su pronevjerena. Sada imamo dokaze za istražnu porotu. Danas poslije podne bit će uhićena dva vijećnika pod optužbom za prijevaru i pronevjeru gradskih sredstava. Želio sam razgovarati s vama prije nego sve to dospije u javnost. Vrškom jezika ovlažila je usne. - Zašto? Zagledao se u njezine oči. - Jer je Thomas Wynne navodno sudjelovao u prijevari. Dugi je trenutak nepomično sjedila. Kao i Hunter. Vladala je tišina. Iz daljine

su dopirali zvukovi pisaaćih strojeva i zvonjave telefona, ali je inače u prostoriji bilo tiho. Kari je tada naglo skočila sa stolice i pošla ravno prema vratima. Hunter je vješto zaobišao stol i sustigao je baš kad je došla do vrata. Snažnim je prstima obuhvatio njezinu nadlakticu. - Žao mi je, Kari... - Gospoda Wynne - prosiktala je - i, molim vas, pustite moju ruku. - Želim objasniti. 43 - Nema se što objasniti. - Oči su joj gorjele od bijesa. - Thomas je služio ovom gradu još prije nego ste vi završili pravo. Bio je ugledan, savjestan poslovni čovjek i javni službenik. Nikada ne bi... -Zastala je i duboko udahнула kad je ostala bez zraka. - Vaše su optužbe pogrešne i to će se dokazati. Pustite me. Istrgnula je ruku iz njegova stiska, ali je on rukom pritisnuo vrata. Držao ju je posve ravno i svom snagom pritiskao vrata. Nije ih uspijevala otvoriti. Bijesno ga je promatrala. - Sjednite - tiho je rekao. - Moram vam postaviti neka pitanja. Možete pozvati odvjetnika ako želite. Uzdigla je bradu. - Ni slučajno. Nemam što skrivati, a nije imao ni Thomas. - Onda nećete imati ništa protiv odgovaranja na nekoliko pitanja mirno će McKee. Sama je sebe stjerala u kut, a jedini izlaz bio je da odgovori na njegov izazov. Opustila se snagom volje, ali je zadržala, neprijateljski stav. Što želite znati? - Hoćete li sjesti? Molim vas. - Opet je postao ljubazan i pristojan. Lagano je dlan zavukao ispod njezina lakta, ali se ona naglo odmaknula. Vratila se do stolice i ukočeno sjela na njezin rub. On se vratio na svoje mjesto iza pisaćeg stola i pogledao u papire. - Je li gospodin Wynne ikad putovao u San Francisco? - Ne sjećam se - drsko će Kari. Skupio je obrve. Zurio je u nju iza leća svojih naočala, a ona je prvi put osjetila strah. Ovo je ozbiljno. - Je li? - ponovio je. Progutala je slinu. - Da. Katkad. 44 - Koliko često? - To je teško reći. Ponovno ju je podvrgnuo sumnjičavom zurenju. -Zašto? - Koliko često je često? - uzviknula je. Sudeći prema njegovu bezizražajnom licu, još uvijek nije bio zadovoljan, te je uzdahnula i rekla: - Prilično je često putovao u San Francisco. - Možete li navesti točne datume? - Naravno da ne mogu! Thomas je imao mnogo poslovnih interesa. Nisam to pratila. - Mnogo je putovao? Beznadno je zamahnula rukama. - Pretpostavljam da bi se to moglo reći. Odlazio je iz grada dva ili tri puta mjesečno. Je li to mnogo? Nije odgovorio na njezino pitanje, već je postavio još jedno svoje. - U San Francisco, New Orleans, New York, Puerto Rico? - Da, možda, valjda. Kao što sam rekla,

nisam pratila. - Nikad niste znali gdje se nalazi vaš muž kad je odlazio iz grada? Ljutito je stisnula usne i pogledala ga s bljeskom u očima. - Jesam, znala sam. Zvao me je svaku večer kad je bio na putu. Učinilo joj se da je McKee ispod glasa progundao nešto vulgarno, ali nije bila sigurna. Prelistavao je papire u fasciklu. - Znete li koliki je bio godišnji prihod vašega muža? -Ne. Podigao je glavu. - Nemate nikakvu ideju o tome? 45

- Znam da nam ništa nije nedostajalo. Dobro smo živjeli. Ali ja sam imala vlastiti bankovni račun. - Novac što vam ga je davao? - Novac što sam ga zarađivala - prasnula je. -Jeste li gotovi, gospodine McKee? - S vama, jesam. Samo sam želio znati jeste li upućeni u muževljevo nepoštenje. Lice joj je oblilo vruće rumenilo kad je skočila sa stolice. - On nije bio nepošten. Hunter je također ustao i nagnuo se preko stola. -Imam dokumentaciju. Pobrinut ću se da druga dvojica budu osuđena uz vašu pomoć ili bez nje. No bio bih vam zahvalan na pomoći. Kad biste se mogli sjetiti datuma, imena... - Idite dovraga - rekla je, naglo se okrenula i bijesno pošla prema vratima. Pošao je za njom, ovoga se puta uguravši između nje i vrata, onemogućujući joj bijeg. Drhtala je od bijesa. Kako se usuđuje čovjeka kakav je bio Thomas Wynne optužiti za nešto tako podlo kao što je pronevjera javnih sredstava! - Dopustite da pozovem sudskog službenika da uzme vašu izjavu reče McKee. - Ako je točno ono što kažete i vi ništa ne znate, na tome ćemo završiti. - Ne želim sudjelovati u vašoj odvratnoj istrazi, gospodine McKee. - Sviđalo se to vama ili ne, kao Wynneova udovica, već sudjelujete. - Ženu ne možete prisiliti da svjedoči protiv muža. 46 - Ne sudi se vašemu mužu. Sudi se njegovim suučesnicima. Recite mi sve što znate i više vas neću gnjaviti. - Ništa ne znam. - Onda tako recite u svojem iskazu. Međutim, možda niste svjesni onoga što znate, neke male činjenice što je smatrate nevažnom. Dopustite mi da vam postavim neka konkretna pitanja. - Zaboravite. Odlazim. - Tražila je kvaku. Uhvatio joj je zapešće i podigao njezinu ruku. Onda ću vam morati poslati sudski poziv. Morat ćete svjedočiti na sudu. - Sigurna sam da nećete zanemariti svoju dužnost, gospodine McKee. - Bezuspješno je pokušavala osloboditi ruku. - Ne želim da budete povrijeđeni! Oboje su vikali. No kad je izgovorio posljednju rečenicu, podigla je glavu i zagledala se u njega. Govorio je s takvom usrdnošću koju

nije mogla ignorirati, s blagim naglaskom koji je bio snažniji od maločas povišenoga tona. Sagnuo se tik do nje. Naočale je ranije bacio na stol, a sad ju je promatrao tamnim očima. Lice mu je bilo odlučno i tvrdo, ali... Suosjećajno? Odmahnula je glavom. Ne. Ne suosjećajno. To je nemoguće. Kako bi mogao suosjećati s njom kad želi ocrniti Thomasa? To je bilo isto kao da vrijeđa nju osobno. Uspostavila je kontrolu nad svojim glasom i hladno rekla: - Već sam povrijeđena, gospodine McKee. Bilo je bolno identificirati tijelo mojeg muža kao žrtve nepotrebne, groteskne nesreće. Bio je divan čovjek, a sad vi želite... o, Bože! 47 zastenjala je kad je osjetila da je suze peku u očima. - Samo me pustite odavde. Nije željela plakati. Ni pred kim. Sigurno ne pred njim. Ali suze bijesa i tjeskobe ispunile su joj oči. Sagnula je glavu kako bi ih sakrila. On to nije mogao podnijeti. Znao je da neće biti lako, ali nije želio biti negativac u komadu. Zašto baš on mora biti taj koji joj donosi još bola nakon što je toliko propatila? Izgledala je posve bespomoćno i nesretno. Prokleti Wynne! Zašto je taj pokvareni kujin sin umro i izvukao se, ostavljajući nju da se nosi s posljedicama njegovih postupaka? Da je Wynne još uvijek živ, Hunter ga ne bi mogao više prezirati no što ga prezire sada dok promatra aureolu plave kose na glavi njegove udovice. Prestrašio se kad je vidio kako su mu prsti pobi-jeljeli oko njezinazapešća. Odmah je popustio stisak, ali je nije pustio. Šaka što ju je stisnula pomaknula se kad je njegov pritisak popustio. Proučavao je tu ruku. Silno je želio unutrašnju stranu njezina zapešća prinijeti usnama i zadržati je tako dok se otkucaji pulsa ne smire. Želio joj je otvoriti šaku i spustiti usta na njezin dlan. Drugu je ruku bez razmišljanja ispružio i jednu neukrotivu plavu kovrču navukao na svoj prst. Bila je svilenkasta kako se činilo da jest. Želio je svaku kovrču stisnuti prstima, uroniti licem u masu kose, osjećati kako ga miluju po usnama. Umjesto toga, spustio je ruku, a ona nije opazila njegov dodir. Bio je siguran da bi se trgnula od gnušanja. Jer bez obzira kakav je bio njezin muž, bilo je očito da ga je idealizirala. 48 49 On, Hunter McKee, jest čovjek koji će njezinog idola srušiti s pijedestala. Kakvo će tada biti njezino mišljenje o njemu? Svima je poznato što se događa s glasnikom koji donosi loše vijesti.

- Nisam želio da budete povrijeđeni. - Nije kanio ponoviti te riječi, osobito ne s tako iskrenim žaljenjem i tako intimnim šaptom dok

njegov palac lagano miluje unutrašnju stranu njezina zapešća. Ali ona ga je čula, podigla glavu i pogledala ga, više ga osuđujući rječitošću svojih očiju no što bi to mogla izvikujući uvrede. - Zbogom, gospodine McKee - hladno je rekla. Kad je ovoga puta povukla ruku, morao ju je pustiti. Čvrsto je stisnuo usta kad se maknuo u stranu i otvorio joj vrata. Zabacivši kosu i ponosno uspra-vivši ramena, žustrim je koracima prošla kraj njega. Slijedio ju je u hodnik i gledao kako odlazi. Kad bi je sam oblikovao, ne bi mogla biti savršenija. Sve je baš kako treba. Vitka, ali ženstvena. Stražnjica je blago zaobljena ispod suknje; dojke ispunjavaju gornji dio haljine. O, da. I njih je opazio, cijelo se vrijeme proklinjući da je takav pohotnik jer sve to opaža. Kroz njegov su um također prolazile zabranjene misli o oblicima, bojama, teksturama i okusima. Duge noge bile su lijepo oblikovane u visokim petama i svilenim čarapama. Znao je da su svilene. Kad bi se duboko koncentrirao, mogao je osjetiti njihovu teksturu na svojim dlanovima, kao i način na koji bi oblina lista njezine noge počivala u njegovoj ruci. Njezina kosa, njezino lice i oni živahni izrazi baš su ono što je oduvijek želio u neke žene. I njezin miris, i njezine oči, i njezina usta. Bože! Nemoj ni razmišljati o njezinim ustima. Već ga je sve boljelo od žudnje. Kad je izišla iz zgrade, zatvorio je vrata svojeg ureda i vratio se do pisaćeg stola. - Grom i pakao - uzdahnuo je, spustio se na stolicu i zavukao prste u kosu. Udovica je tek tri mjeseca. Čak i da su prošle tri godine, zauvijek će ga mrziti zbog onoga što mora učiniti uspomeni na njezina muža. Ipak, kako čovjek može isključiti žudnju, jaču od bilo čega što je ikad ranije osjetio? Nije ju svojevrijedno uključio. Nije ju izabrao iz mnoštva i odredio za predmet svoje žudnje. S obzirom na situaciju, ona bi bila posljednja koju bi namjerno izabrao. Nije tražio da osjeti privlačnost prema njoj; to se jednostavno dogodilo. Što bi sad mogao učiniti, dovraga? Sve je to ludilo, mahnitost najvišeg kalibra, političko i profesionalno samoubojstvo, a ipak mu se baš to dogodilo. Zaljubio se u neprijatelja. 50

3. poglavlje I Kad se Kari vratila u WBTV, u redakciji je sve vrvjelo od uzbuđenja. Upravo je na vidjelo izišla neka velika priča, a ona je otprilike znala o čemu je riječ. Dok je prolazila kraj skupina ljudi, razgovori su zamirali. Ljudi su joj dobacivali prikrivene, spekulativne poglede. Svi su već znali. Ušla je u svoj maleni ured i radila kao da

se ništa nije dogodilo. Neka pričaju, pomislila je. Hunter McKee će, u svojem pokušaju stjecanja odobravanja javnosti, od sebe napraviti pravu budalu. Absurdno je optužiti Thomasa Wynnea da je pronevjerio društvena sredstva. Svi će se smijati McKeeju, prezreti njegove neutemeljene optužbe, baš kao što je ona učinila. - Zdravo, dušo. Imala je osmijeh u pripremi, premda pomalo ukočen. - Zdravo. Pinkie pogleda preko ramena. Teško je privatno razgovarati u prostoriji koja podsjeća na košnicu. - Više nije tajna zašto te je McKee želio vidjeti. 51 Ponosno je uzdigla bradu. - Nije.

- Upravo se pročulo. Parkera su uhitili kod kuće, a Havnesa na terenu za golf. Naravno, brzo će položiti jamčevinu i izići. Ipak, vraška zbrka za Gradsku vijećnicu. - Utješno joj je položio ruku na rame. -Vraška zbrka za tebe. - Zašto? - obrambeno će Kari. - Ako je i bilo nekakvog muljanja, Thomas nije imao veze s time. - Je li ti McKee to rekao? Da Thomas nije bio umiješan? Pinkiejeve su oči bile jednako svijetle kao i njegovo lice, blijede, gotovo prozirno plave. Katkad su znale djelovati zapovjedno. Kao sada. Pogledala je u stranu. - Ne. On misli da je Thomas sudjelovao u tome. Čovjek je budala. - Možda jest budala, ali se ponio viteški. Još nikad nisam čuo da neki javni službenik unaprijed upozorava rodbinu da će netko iz obitelji uskoro biti optužen. - Ni on to nije učinio. Želio je neke informacije od mene. - Ustala je i počela hodati malenim prostorom, jedva dovoljno velikim za njezin pisaći stol i stolicu. - Zapravo je mislio da ću mu pomoći optužiti ostale. Možeš li to vjerovati? Kakve li drskosti! Želio je da sudski službenik uzme moj iskaz kako mi ne bi morao poslati sudski poziv. Pinkie je ugasio šibicu kojom je upravo pripalio cigaretu, te ju je bacio u koš za smeće. Nije skidao pogleda s Karina lica. - Dakle, ipak se ponio viteški. - Vraga jest - zajedljivo će ona. - Vjerojatno je mislio da ću se slomiti, kao emocionalno slaba udovica, te ću izbrbljati sve Thomasove mračne 52 53 tajne. Međutim, on ne shvaća da Thomas nije imao tajni, ni mračnih ni nekih drugih. Uskoro će to shvatiti, a tada će ispasti smiješan. - Sigurna si u to? - Da će ispasti smiješan? . - Ne. Da Thomas nije imao nikakvih tajni - tiho reče Pinkie. Kari se naglo okrenula prema njemu, spremna za bitku. Nekoliko je napetih sekunda prkosno zurila u njega, izazivajući ga da nastavi s tom teorijom. Na koncu je Pinkie skrenuo pogled. Kari se spustila na stolicu i okrenula mu leđa.

- Žao mi je, dušo. Svi smo zatečeni. Ovo je vraški neugodno za tebe tako brzo nakon... - Spustio joj je ruke na ramena i počeo je lagano masirati. Mišići su joj bili zgrčeni od napetosti. Baš je počela uspostavljati kontrolu nad situacijom. A sad ovo. Nije znao koga bi volio prvog zadaviti, Wynnea jer je učinio to što je učinio ili McKeeja jer se okomio na njegovu udovicu. - Zašto ne pođeš kući? Večeras ćemo tvoj prilog nečim zamijeniti. - Ni slučajno - ukočeno je rekla i naglo ustala, odgurnuvši njegove ruke. Oči su joj bijesno svjetlucale. - Ne želim gospodinu McKeeju pružiti zadovoljstvo da pomisli kako me je uplašio. On će večeras gledati emisiju, a moje nasmiješeno, blistavo lice bit će na televizijskom ekranu. Ni za što nisam kriva, a nije ni Thomas. Ako gospodin McKee misli da ću se skrivati kao da jesmo, neugodno će se iznenaditi! Kari se zavaravala da će sve samo od sebe nestati ako bude ignorirala probleme. Nije računala s razmjerima skandala. Zaljuljao je temelje i zatresao krovne grede Gradske vijećnice. U večernjem Denver Postu objavljena je cijela priča, otkrivajući procijenjeni iznos novca na temelju podataka dobivenih iz ureda javnog tužitelja. Pinkie je očito upozorio izvjestitelje televizijske postaje da je ne gnjave, ali nije imao utjecaja na predstavnike drugih medija. Kad je izišla iz zgrade, okružili su je novinski izvjestitelji i s drugih televizijskih postaja. Ništa nije rekla, već se samo progurala do svojeg automobila. U njoj su se borili ljutnja i strah. Ruke su joj drhtale dok se vozila kući. Srce joj je divlje tuklo. Kad je stigla kući, na sigurno, silom se nastojala smiriti. Ovakva tjeskoba zasigurno nije dobra za dijete. Ne smije paničariti. Mora ostati pribrana i pustiti da se cijela situacija smiri, što će se zasigurno dogoditi za nekoliko dana. Još jedno zavaravanje. Podcijenila je McKeejevu upornost. Priča je i dalje punila naslovne stranice dnevnih novina. Činilo se da su u svim vijestima na svim televizijskim postajama čvrsto odlučili raspirivati vatru skandala. McKee je pred istražnom porotom izborio podizanje optužnice protiv Parkera i Havnesa, te je određen datum suđenja. McKee je bio veoma eksponiran. Kari je gledala ili čitala svaki intervju, mrzeći ga sve više iz dana u dan. Smatrala ga je agresivnim javnim tužiteljem. Doživljavala ga je jedino kao neprijatelja koji će Thomasovo ime povlačiti po blatu, koji će uništiti nju, ugroziti budućnost njezina djeteta. Tijekom dana, svoj je nemir zakopavala u posao. Noću se

nemirno vrtjela i bacakala po krevetu, 54 nastojeći se domisliti nečemu što bi moglo oprati ljagu s Thomasova imena. Čvrsto je vjerovala da, ako je uopće kriv, to može biti samo posredno. Posjeduje li ona nešto čime bi ga mogla osloboditi krivnje? Fascikl, pismo, dopis? Treba li se sjetiti nečega što bi moglo sprati ljagu s njega? Kad bi takvo što postojalo, ili kad bi se nečega sjetila, rado bi progutala svoj ponos i obratila se McKeeju. Uzalud je tražila, no njezin trud ništa nije donio. Osjećala se bespomoćno. Na njoj su se počele opažati posljedice pritiska. Nadala se da ne izgleda onako loše kako se osjeća. Nije se morala bojati da će se njezina trudnoća vidjeti i odati je prije nego bude spremna. Bila je veoma mršava. Pinkie ju je našao u malenoj prostoriji za šminkanje kraj studija gdje je snimala svoje priloge za vijesti. Nanosila je tekući puder u debelom sloju na podočnjake. Preko njezina ramena zagledao joj se u lice u zrcalu.

- Zašto ovo ne bi bio tvoj posljednji prilog za neko vrijeme? Prošla si pravi pakao u posljednja tri tjedna, otkako je priča izišla u javnost. - Dobro mi je. - Provukla je četku kroz kosu i nanijela još rumenila na upale obraze. - Nisi dobro, Kari. - Pinkie je izgubio strpljenje. - Situacija uopće nije dobra. Izgledaš poput smrti na dopustu. Uzmi nekoliko slobodnih dana. Ne moraš biti tako prokleta hrabra u svemu ovome. Njegova tirada uopće nije djelovala na nju, te je ustala i uzela svoj tekst. - Čekaju me na snimanju. - Pinkie ju je zgrabio za ruku dok je prolazila kraj 55 njega. Vidjevši koliko je zabrinut, opustila se i položila mu ruku na obraz.

- Svi me gnjave, Pinkie. Javni tužitelj, mediji. To traje već tjednima. Molim te, nemoj me i ti gnjaviti. - Poljubila mu je proćelavo tjeme i pošla prema studiju. Pinkie je bespomoćno psovao. Divio se njezinoj hrabrosti, ali je sumnjao u njezin zdrav razum. Telefon je zvonio kad je Kari uvukla ključ u bravu na ulaznim vratima. Požurila je unutra i podigla slušalicu. - Halo - rekla je zadihano. - Gospođica Stewart? Odmah je prepoznala glas. - Da - hladno reče. - Ovdje je Hunter McKee. Vraški dobro znam tko je ondje, poželjela je viknuti. Međutim, tvrdoglavo je šutjela. - Kako ste? Stisnula je zube. - Zar je to važno? - Vjerovali ili ne, važno je. - Pa, ne vjerujem, gospodine McKee. Kad biste vodili računa o mojoj dobrobiti, ne biste nastavili s tom kampanjom u cilju diskreditiranja mojeg pokojnog muža. - To nije

kampanja. Riječ je o obavljanju dužnosti. - To je uništavanje ugleda. Thomasova. Ignorirao je primjedbu i nastavio. - Svrha istrage nije bila diskreditiranje bilo koga, osobito ne vašeg pokojnog muža. - Ja tako ne tumačim naslove u novinama. - Onda ih pogrešno tumačite. 56 Kratko se nasmijala. - Svoje ste ime doveli u svaku kuću. Možete li zaniijekati da se tim suđenjem koristite za vlastitu promidžbu? Ima li boljeg načina za osvajanje glasova no što je stvaranje lopovskih javnih službenika, pljačkaša teško zarađenih poreznih dolara? Pobrinit ćete se da položaj javnog tužitelja ostane vaš, nije li tako? - Priznajem da želim ostati na tom položaju, da. - Ocrnit ćete nedužnog čovjeka kako biste to postigli. - Teško je disala. Jednom je rukom stiskala telefonsku slušalicu, a drugu je stegnula u šaku uz bok. - Ako ste tako sigurni da je Wynne nedužan, zašto mi ne pomognete? Ako se sjećate, prije nekoliko tjedana pružio sam vam priliku. - Ne mogu vam pomoći. To sam ja vama rekla prije nekoliko tjedana. - Zar doista? - tiho upita. Ton njegova glasa izazvao je njezin oprez. - Kako to mislite? - Imate li kakve dokumente, nešto što je vaš muž imao, a moglo bi rasvijetliti slučaj, dokazati njegovu nedužnost? Spustila se na obližnju stolicu i prstima protrljala čelo. Zar je o tome riječ? On misli da mu ona uskraćuje dokaze. Zar mu nije jasno da bi mu sve predala da je nešto pronašla? S druge strane, uopće mu nije željela staviti do znanja da je tražila. To bi bilo ravno priznanju mogućnosti da je Thomas kriv, zar ne? Snagom volje otresla se depresije i umora što su je obuzimali, ne želeći mu pokazati ni najmanju slabost. 57 - Želite dopuštenje da kopate po Thomasovim osobnim stvarima, je li tako? Kratko je odgovorio nakon što je ozlojeđeno uzdahnuo. - Ja to ne bih tako rekao. - Ali to želite? - Tako nekako, da. - Ne mogu vam pomoći, gospodine McKee. Kad sam iselila iz kuće, ponijela sam samo nekoliko stvari koje su za mene imale posebno značenje, a sve ostalo ostavila sam njegovoj djeci, da čine što smatraju ispravnim. - Pregledao sam te stvari, u nazočnosti odvjetnika gospodina Wynnea. Nisam našao ništa inkriminira-juće. - Onda bi to trebalo biti dovoljno! - uzviknula je. - Nisam našao niti nešto što ga oslobađa sumnje -odbrusio je. Jednako dobro kao i ja znate da čovjek koji ima tako razgranate interese kao vaš muž zasigurno vodi nekoliko poslovnih knjiga. Imate li vi nešto od toga, gospođice Stewart? - Ne! - Rekla mu je

istinu. Thomas nikada ništa nije zapisivao, telefonske brojeve, adrese, obveze, što treba spakirati, ništa. Informacije je nosio u svojoj glavi. Obuzeta očajem, Kari upita: - Zar mislite da vam namjerno nešto krijem? Kako se to zove? - Ometanje pravde. - Mislite li da sam kriva u tom smislu? - Jeste li? -Ne. - Prisegnut ćete na to? -Da. 58 Nakon podulje tišine, teško je uzdahnuo. - Onda ćete baš to morati učiniti, gospođice Stewart. Pokušao sam vas poštediti pojavljivanja na sudu, ali prisiljavate me da vas pozovem za svjedoka. - Nemam što skrivati. Jedva je čekala da spusti slušalicu. Napeta tišina među njima bila je gotovo opipljiva. Što bi još netko od njih dvoje mogao reći? Ipak, imala je dojam da je mnogo toga ostalo neizgovoreno. Na koncu je progundao "laku noć" i prekinuo vezu. Spustila je slušalicu na aparat. Činilo se da jednostavan potez iziskuje svu njezinu energiju. Zatim je pokušala ustati. Tada je osjetila prvi grč. Pinkie je pijuckao viski i gledao stari film Johna Waynea na televiziji kad je zazvonio njegov telefon. -Da? - Pinkie? - Glas je bio slabašan, ali je znao tko zove. Spustio je noge sa stolića za kavu, usput srušivši zdjelu čipsa. - Kari? Što se dogodilo? - Nije morao pitati je li nešto pošlo po zlu. Nešto zasigurno jest. Samo je želio znati o čemu je riječ. - Krvarim. - Glas joj je puknuo. - Mislim da ću izgubiti dijete. - Dijete!? - viknuo je. Počeo je žestoko psovati. - Odmah dolazim. U roku od dvadeset minuta stigao je do njezina stana. S njim je bila Bonnie, kose namotane na ružičastim pjenastim uvijačima. Usput ju je pokupio. Malaksalo se oslanjajući na dovratak, Kari ih je pustila unutra. Oči su joj bile crvene od plača. 59 - Hvala vam što ste došli - nepotrebno je rekla. -Nazvala sam liječnika. Misli da bih trebala doći u bolnicu tek toliko... da... ovaj... budemo sigurni. -Zatim se naslonila na Bonnie i počela nekontrolirano jecati. - Izgubila sam dijete. Thomasovo dijete. Nema ga više. O, Bože. Moje dijete, moje dijete. - Još malo juhe? Kari se slabašno osmjehnula. - Ne, hvala, ali bila je izvrsna. Ne sjećam se da mi je ikad itko skuhao domaću kokošju juhu. Bonnie je podigla pladanj s Karina krila i potapšala je po ruci. - Želiš li još nešto? Kolu? Sok? Liječnik je rekao da moraš povećati razinu šećera u krvi. - Zasad ništa, hvala. Oboje ste bili krasni. Ne znam što bih učinila da nije bilo vas. Najprije Thomasova... nesreća. Zatim skandal. Sad ovo. -Glas joj je zamro kad je spustila pogled na satenski rub deke što ga je prstima

gužvala. Bila je kod kuće manje od sat vremena nakon što je noć provela u bolnici. Bonnie i Pinkie su je doveli kući. Pazili su na nju poput kvočki, napravili joj krevet na kauču u dnevnom boravku, donosili joj stvari, tiho razgovarali. To ju je podsjetilo na dane odmah nakon Thomasova sprovoda. Na neki mračan način, to je bilo prikladno ponašanje. Njezino je dijete umrlo. Pinkie je sjedio na drugoj strani sobe, kraj otvorenog prozora. Bonnie je odredila da mora sjediti kraj prozora ako uporno želi pušiti. Udovoljio joj 60 je, ponašajući se neuobičajeno pokorno. Ne iz poštovanja prema Bonnie, već radi Kari. -Kako se osjećaš, dušo? - Prazno - tiho će ona. I on i Bonnie opazili su slabašnu ruku koja je prešla preko uvučenog trbuha. - Za Boga miloga, zašto nam nisi rekla da si trudna? Zašto nisi... - Pinkie - oštro će Bonnie. Ljutito ju je pogledao i povukao dim. - Samo sam želio reći da bismo se, da smo znali, pobrinuli da vodi više računa o sebi. - Nemoj sebe okrivljavati, Pinkie - reče Kari. -Samo je jedna osoba kriva za ovo. - Hunter McKee, Hunter McKee, Hunter McKee, ponavljao je glas u njezinu mozgu. Kako mrzi to ime. Svi su se trgnuli kad se oglasilo zvono na ulaznim vratima. Pinkie je skočio i pošao ih otvoriti. - Je li gospoda Kari Stewart Wynne kod kuće? - pitao je pozornik. - Nije - kratko će Pinkie, pokušavši zatvoriti vrata. - U redu je, Pinkie - reče Kari s kauča. - Očekivala sam to. Riječ je o sudskom pozivu, zar ne? -pitala je čovjeka kad je zaobišao Pinkieja i ušao u dnevni boravak. - Tako je, gospođo. - Spustio je dokument u njezinu ispruženu ruku i otišao jednako brzo kako je i došao. Pinkie je nešto nepristojno dobacio za njim i tresnuo ulaznim vratima. - Moram se pojaviti na sudu sedamnaestoga -rekla je, pročitavši sudski poziv. - Sedamnaestoga? - reče Bonnie. - To je već... 61

- Prekosutra! - završi Pinkie umjesto nje. - Ne dolazi u obzir. Osobno ću nazvati McKeeja, objasniti mu okolnosti, reći mu... - Nećeš učiniti ništa slično - reče Kari, uspravivši se. Nagli joj je pokret pokazao koliko je slaba. Srušila se natrag na jastuke. - Bit ću ondje kad budem trebala biti ondje. - Ali ne možeš - pobunio se Pinkie. - Jedva možeš s kreveta doći do stolice. Moj Bože, Kari, ostrugali su sve iz tebe... - Pinkie, umukni! - vikne Bonnie. - Imaš takta kao parni valjak. Sad šuti. - Propisno ukoren, poku-njio se na svojoj stolici. Bonnie je kleknula kraj Kari i uzela je za ruku. - Dušo, jesi li sigurna

da bi se sad trebala izlagati tome? To će bilo kada biti užasna kušnja, ali sada... Dopusti nam da ga nazovemo i kažemo da si bila bolesna. Nećemo spominjati spontani pobačaj ako ne želiš. Samo ćemo reći da se ne osjećaš dobro. - Ne - odlučno će Kari. - Mislit će da zabušavam kako se ne bih morala suočiti s njim. Neću dopustiti da taj čovjek misli da sam kukavica. On je to organizirao, ali to će biti moj dan u sudnici. Odjenula je crno. Ugledao ju je čim je ušla u sudnicu. Imala je kostim i ispod njega bluzu krem boje. Usku suknju. Kaputić joj je savršeno pristajao. Od bluze se vidjela jedino mašna ispod brade i dva centimetra manšeta na zapešćima. Kosu je vezala u kratak kovrčavi konjski rep na zatiljku, učvršćen crnom baršunastom trakom. Na ušima je nosila malene 62 biserne naušnice. Njezine zelene oči bile su jedina živa boja na njoj. Doimale su se neobično velikima na njezinom blijedom licu. Skrenule su prema njemu, zaustavile se i zurile bez treptanja i emocija, a zatim su polako pošle dalje. Nije ga više pogledala. Izgledala je poput zlostavljanog anđela. Nikada se ranije nije osjećao tako opakim. Guy Brady, jedan od njegovih mladih asistenata, tiho je zazviždao. Isuse, kakva ljepotica. Još je bolja uživo nego na televiziji. Hunter se okrenuo i tako ga prijeteći pogledao da se mladi odvjetnik brzo posvetio dokumentima što su ležali na stolu pred njim. Hunter je krišom promatrao Kari. Sjela je na stolicu u drugom redu. Pratio ju je nizak, krupan muškarac žute kose i rumena lica. Bdio je nad njom poput tjelohranitelja. Najavljen je dolazak suca; zatražen je mir u sudnici; Hunter je nastavio iznositi slučaj na kojem je već nekoliko dana radio. Pozvao je dva svjedoka. Njihova su svjedočenja bila štura i nezanimljiva, samo ponavljanje podataka što su ih pred sudom iznijeli prijašnji svjedoci. Unakrsno je ispitivanje bilo jednako dosadno. Sljedeće ime na Hunterovu popisu bilo je Kari Stewart Wynne. Kolebao se. Sad je trenutak. Hoću li ili ne? Ako je ne pozove na mjesto za svjedoke, možda će imati izgleda steći njezino povjerenje, a zatim njezino prijateljstvo, te s vremenom... Možda, ali to je samo optimistično sanjarenje. 63 Pozove li je na mjesto za svjedoke, uništiti će izgleda za bilo što. No prisegnuo je da će služiti pravdi. Nije on kriv što je njezin muž bio lopov. Ako ne učini ono što zna da bi trebao učiniti, neće li i on biti jednako kriv za zanemarivanje dužnosti kao i optuženici?

- Časni sude, pozivam gospodu Kari Stewart Wynne na mjesto za svjedoke. Začuo se tihi žamor među gledateljima. Svi su je poznavali s televizije, a ukoliko tijekom proteklih mjesec dana nisu živjeli u nekoj pećini, dobro im je poznato kakva je njezina povezanost s ovim slučajem. - Misliš li da će surađivati? - Krajičkom usana upita Guy. - Ne - odgovori Hunter dok ju je promatrao kako hoda prema mjestu za svjedoke. - Zašto si je onda pozvao? - Ako ne bude surađivala, porota će se pitati što je tomu razlog, zar ne? Automatski će pomisliti da je kriva. - Njoj se ne sudi. - Ne, ali bez obzira želi li ona to priznati ili ne, sudi se njezinu pokojnomu mužu. Guy je na to kimnuo, ali ga Hunter nije vidio. Gledao je kako Kari polaže prisegu. Ruka što je počivala na velikoj crnoj Bibliji doimala se krhko poput porculana. Vidio je tanke plave vene, svaku nježnu kost. Sjetio se kako je držao tu ruku u svojoj. Dodir mu se zauvijek usjekao u pamćenje, dopuštajući mašti na volju. Zauzela je svoje mjesto i mirno susrela njegov pogled. Njegovo je srce počelo dvostruko brže lupati. Zašto mora biti tako prokleta lijepa? I zašto je on mora ovako maltretirati? Frustriranom je kretnjom stavio naočale na nos. - Recite svoje puno ime, molim vas.

- Kari Elizabeth Stewart Wynne. - Bili ste udani za Thomasa Wynnea? -Da. - Koliko dugo? Pojavio se prvi tračak emocija. Činilo se da ju je pitanje iznenadilo, ali je smireno odgovorila. -Dvije godine. Jasno da pitanje nije imalo nikakva značenja za slučaj. Hunter je to želio znati iz osobnih razloga. - Poznajete li gospodina Parkera i gospodina Havnesa? - Da. - U kojoj mjeri? - Bili su u Gradskom vijeću s mojim mužem... prije njegove smrti. Lukava je ta žena. Ubacila je to kako bi se on doimao poput mučitelja nesretnih udovica. A baš se tako osjećao. Ako to već ne čine, članovi porote će joj uskoro jesti iz ruke. Ne smije joj dopustiti da se izvuče s tako lukavim trikovima, inače bi i sam mogao podleći njezinu šarmu. - Dok je vaš muž bio član Gradskog vijeća, je li često putovao? -Da. - Službena putovanja, razonoda? Koja vrsta putovanja, gospodo Wynne? - Moj je muž mrtav. Kako mu se može suditi? 65 Drugi poen za nju. Hunter se obrati sucu. - Časni suce, hoćete li, molim vas, svjedokinju uputiti da mora odgovarati na pitanja? - Ne sudi se njezinu mužu, gospodine McKee -podsjetio ga je sudac. - Ne, časni suce, ne sudi mu se. No uopće ne sumnjam da bi mu se sudilo da je

još uvijek živ. Međutim, to je nevažno. Iskreno vjerujem da bi iskaz ove svjedokinje mogao biti relevantan kad je riječ o upletenosti gospodina Parkera i gospodina Havnesa u navodnu pronevjeru sredstava. - Vrlo dobro. Nastavite. Gospođo Wynne, molim vas, odgovorite na pitanje. Ovlažila je usne. - Često je odlazio na službena putovanja. - Sam? - Mislim da jest. - Ali niste sigurni? - Da, sam - rekla je s uvjerenjem za koje je znao da nije iskreno. Bio je siguran da i porota to zna. - Vi nikad niste putovali s njim? - Na službena putovanja, ne. - Nikada? - Ne na službena putovanja - ponovila je. Naglo se okrenuo od nje i prišao stolu gdje ga je čekao Guy i pružio mu fascikl. Otvorio ga je i počeo prelistavati snop računa. - Odlazili ste s njim na odmore, pretpostavljam. - Naravno. - Putovanja za razonodu. - Da. Odmori, razonoda, kako god želite to nazvati. 66 67 Po načinu na koji se meškoljila na stolici vidio je da postaje nestrpljiva zbog ispitivanja koje naoko nikamo ne vodi. No kad god bi pogledala prema fasciklu u njegovim rukama, vidio je da se protiv volje zainteresirala. - Smatrate li unajmljivanje privatnog zrakoplova luksuzom povezanim s putovanjem radi razonode ili bi razlog za to mogao biti službene prirode? Kanio ju je zbuniti tim pitanjem, i kao što je očekivao, nije bila pripravna na to. Razmišljajući o odgovoru, promucala je: - Nisam sigurna da razumijem... Ubacio joj se u riječ: - Ako postoji redovna zrakoplovna linija kojom se može stići od mjesta A do mjesta B, smatrate li luksuzom unajmljivanje privatnog mlažnjaka? Jednostavno recite da ili ne, gospođo Wynne. - Ja ne... - Samo da ili ne. - Da! - uzviknula je. Malo se povukao. Nisu mu se sviđale rumene mrlje koje su joj se pojavile na obrazima, samo naglašavajući bljedilo ostatka njezina lica. U krilu je čvrsto stisnula prste koji su izgledali kao da u njima nema ni kapi krvi. Je li smršavjela? Silom je vratio svoje misli na posao. Želiš tu osudu, zar ne? Ne želiš da se ti lopovi koji su godinama muzli porezne obveznike nekažnjeno izvuku, je li? Onda nastavi s programom, McKee, i prestani razmišljati o njoj kao o ženi. Prestani misliti na to da bi je mnogo radije zaštitnički zagrlio umjesto da je napadaš neugodnim pitanjima. I, za Boga miloga, prestani zuriti u njezino lice poput zaljubljenog telca. Nestrpljivo je gurnuo naočale malo više na nosu. Opazio je da ga Guy neobično promatra. Zar je njegova nelagoda tako očita? - Biste li rekli da su unajmljena

plovila i limuzine, i tako dalje, također luksuz povezan s putovanjima radi razonode?

- Pretpostavljam, da. Ratoborno se okrenuo prema njoj, da samom sebi dokaže da to još uvijek može. - Pa kad već pretpostavljate, što mislite zašto je gospodin Wynne organizirao ta luksuzna prijevozna sredstva dok je navodno obavljao poslove za grad Denver? - Nije to činio! - Prigovor - reče branitelj sa svojega mjesta. -Gospodin McKee traži zaključak od svjedokinje. - Prihvaća se - reče sudac. Kad bi si Hunter dopustio smiješak, njegov bi izraz lica bio samodopadan. Porota je već čula optužbu i Karino žestoko nijekanje. Je li na ovom računu potpis vašega muža? - Gurnuo joj je komad papira pred lice. Na brzinu ga je preletjela pogledom. - To... izgleda kao njegov potpis. Ne može biti... - I ovo. - Još se jedan papir pojavio pred njom. -I ovo. Odvjetnik optuženih skoči na noge. - Časni suce, gospodin McKee šikanira svjedokinju. Ne može odgovoriti na pitanje je li potpis na tim računima originalan. To može učiniti samo stručnjak. - Prihvaća se. Gospodine McKee, mislim da ste postigli cilj. - Da, časni suce. - Pogledao je Kari i prestrašio se kad je vidio tanke kapljice znoja na njezinoj gornjoj usni, te brzo podizanje i spuštanje njezinih prsa. Nagnuo se naprijed i šapnuo. - Je li vam dobro? Želite li čašu vode? Osjećao je gotovo neodoljivi poriv da njezine ruke objuči svojim i zagrije ih. Instinktivno je znao da su hladne poput leda.

- Ne, hvala - ukočeno je rekla, izbjegavajući njegov pogled i gledajući preko njegova ramena. Nije vršio pritisak, već je koraknuo unatrag. Prezerala ga je. A još nije ni stigao do najgorega dijela. Kako bi joj dao vremena da se pribere, nepotrebno je proučavao svoje bilješke. Kad je tako potratio što je mogao više vremena, ponovno joj je prišao.

- Je li vaš pokojni muž priređivao zabave na tim svojim službenim putovanjima, gospodo Wynne? - Već sam vam rekla. Nisam bila s njim. Ne znam. - Pokušajte pogoditi. Branitelj ponovno ustane. - Prigovor, časni... - Povlačim pitanje - prekine ga Hunter. Sasvim se približio mjestu za svjedoke i oslonio podlakticom na ogradu, držeći se opušteno, kao da on i Kari samo ležerno čavrljaju. - Dok je vaš muž bio živ, jeste li često priređivali zabave u vašoj kući? - Da. Thomas je imao mnogo prijatelja. Volio je primati goste. Njegova se

desna obrva uzdigla. - Ali vi niste? - Nisam to željela reći - prasne Kari. - Da, jesam; veoma. - Rekli ste da je gospodin Wynne volio priređivati zabave? -Da. - Onda slobodno možemo pretpostaviti da je gospodin Wynne preuzimao ulogu domaćina i kad je bio na putu. 69 - Časni suce, tužitelj... Sudac podigne ruku. - Mislim da znam kamo gospodin McKee smjera ovim pitanjima, i želio bih čuti odgovor gospode Wynne. - Ali to opet zahtijeva donošenje zaključka od strane svjedokinje uporno će odvjetnik optuženih. - Promijenit ću pitanje - spremno će Hunter. -Znate li za neke određene slučajeve kad je vaš muž priređivao zabave dok je bio na putu? Nesigurno ga je gledala. Nije znala što bi rekla, te je pokušavala naći neodređeni odgovor. - Ne - na koncu je rekla. Hunter je osjećao da govori istinu. - Nikad nije spomenuo da je bio domaćin neke zabave, večere ili ručka? - Možda jest. Ne sjećam se. - Ne sjećate se? Zar vas nikad nije zanimalo što je radio dok nije bio s vama? Pitanje uopće nije bilo prikladno niti potrebno. Znao je to. Ona je bila dovoljno pametna da i sama to zna jer ga je promatrala ispitivačkim pogledom baš kao i on nju. - Imala sam povjerenja u svojega muža. Nastavio je nekoliko trenutaka zuriti ravno u njezine oči, a ljubomora prema Thomasu Wynneu mučno ga je izjedala. Wynne je imao apsolutnu ljubav i povjerenje ove žene. Izdao je i jedno i drugo. Da ga je Hunter u tom trenutku mogao vlastitim rukama zadaviti, učinio bi to. Okrenuo se od nje kako bi se malo pribrao. Preko ramena je upita: Na temelju osobnosti vašega muža, njegove spremnosti da bude domaćin, njegove karizme, može li se logično pretpostaviti da je i na službenim putovanjima priređivao zabave? 70 Zurio je u branitelja, izazivajući ga da uloži prigovor. No čovjek se ne pomakne, a Kari polako odgovori: - Da. Pretpostavljam da je to logična pretpostavka.

- Budući da smo već utvrdili da su sva putovanja na koja je sam odlazio bila službena, moramo također pretpostaviti da je i zabave priređivao u službene svrhe. Točno? Molećivo je pogledala prema branitelj evu stolu, ali on je nešto marljivo zapisivao. - Valjda - tiho je rekla. - Premda to ne mogu zasigurno znati. Također morate imati na umu da je Thomas imao poslovnih interesa koji nisu imali nikakve veze s gradom. Sad će postati gadno. Kad bi postojao neki drugi način... Ali ne postoji. Nije imao drugog izbora. Morao ju je javno poniziti. Duboko udahnuvši, ponovno je pogledao u fascikl prije nego

ga je vratio na stol. Polako, odlučno, krenuo je prema mjestu za svjedoke. Kad mu se sasvim približio, upita: - Jeste li ikada čuli da vaš muž spominje poslovnu partnericu po imenu Gloria Patten? -Ne. - Gloria Patten iz San Francisca? -Ne. - A Serenu Holly iz New Orleansa? S mukom je progutala slinu, ali nije skrenula pogled s njegovih očiju. - Ne. - A gospođica Divine iz New York Cityja ili gospođica Ortega iz San Juana, Puerto Rico? Znače li vam išta ta imena? -Ne. 71 - Ipak, to su žene s kojima je vaš muž zasigurno poslovao. Povezano s gradom Denverom. Jer ih je često zabavljao na račun,grada. Dahnula je i stisnutu šaku stavila na prsa. - Prestanite - šapnula je. - Što mislite, kakve je poslove vaš muž imao s tim ženama, gospođo Wynne? - Ne znam - izustila je promuklim glasom. Tihi se žamor raširio gledateljstvom. Sudac je počeo udarati svojim čekićem. Hunter je zaobišao mjesto za svjedoke i stao točno kraj Kari. Široko otvorenim, opreznim očima slijedila je svaki njegov pokret. Ne znate u čemu se sastojala poslovna suradnja vašeg muža s tim ženama? -Ne. - Zasigurno je bilo mnogo toga. Razmislite o... - Časni suce, ovo je nečuveno. Svjedokinja... - Gospodine McKee... - Molim vas, prestanite - uzvikne Kari. Podigao je nogu na stubu povišenog mjesta za svjedoke. - Često ih je zabavljao. Svaki put kad je boravio u njihovim gradovima. -Ne! - U svojem hotelskom apartmanu. -Lažete! - Časni suce... - Gospodine McKee, molim vas, ograničite svoja pitanja na... - U svojoj spavaćoj sobi. Cijelu noć. - Ne! - vrisnula je. Naglo je skočila. Zavrtjelo joj se u glavi. Oči su joj se zatvorile. Pala je prema naprijed. 72 4. poglavlje Hunterove su je ruke uhvatile. Podigao ju je na svoja prsa, prestrašivši se kad je shvatio da nije teža od nekog djeteta. Glava joj se ljuljala uz njegovu ruku. Bila je užasno blijeda. Njezini kapci, blijedoljubičasti od umora, počivali su posve nepomično. Poput krede bijele usne bile su malo rastvorene. U sudnici je nastala ludnica, najprije zbog Hunte-rova neugodnog ispitivanja, a zatim zbog Karine dramatične reakcije. Izvjestitelji i snimatelji borili su se za što bolja mjesta. Gledatelji su ustali i gurali se prema prolazima. Sudski poslužitelji uzalud su ih pokušavali kontrolirati. Sudac je udarao čekićem i vikao zahtijevajući red. Odvjetnik optuženika bijesno je tražio pozornost. Budući da je zavladao opći kaos, Hunter je iskoristio zbrku i odnio Kari prema sporednom izlazu. -Miči mi se s puta! - proderao se na sudskog

poslužitelja koji mu je nepromišljeno zakrčio izlaz. Poslu73 žitelj mu je odmah otvorio vrata i koraknuo u stranu. Malo dalje niz hodnik što je vodio iz sudnice nalazio se malen neobilježen ured. Stavljen je Hunteru na raspolaganje jer se glavni ured javnog tužilaštva nalazio u drugoj zgradi, nekoliko blokova dalje od zgrade suda. U tu se prostoriju mogao povući tijekom stanki u suđenju ili je ondje mogao primati ključne svjedoke. Sad se žurnim koracima uputio onamo. Nije želio da ga itko slijedi i vidi kamo je nosi. Nitko se ne može bolje od njega brinuti za nju. Ušao je u ured, nogom zatvorio vrata za sobom i spustio je na stari kauč presvučen kožom. Brzom je kretnjom strgnuo naočale s nosa i bacio ih na pod, a zatim je kleknuo kraj nje. - Kari? Kari? - Glas mu je bio pun strepnje. Bože, što joj je učinio?

- Molim te, probudi se - šaptao je. Dotaknuo joj je obraz. Bio jehladan. Prekrio ga je dlanom i palcem milovao jagodičnu kost. - Žao mi je. Bože, tako mi je žao zbog svega. Prsa su joj se jedva zamjetljivo dizala i spuštala. Nespretnim je prstima počeo otkopčavati gumbе njezina kaputića. Kad je sve raskopčao, uspravio ju je u sjedeći položaj. Mlitavo se naslonila na njegova prsa, poput krpene lutke. Skinuo joj je kaputić i bacio ga u stranu. Zatim ju je čvrsto privinuo uza se, posesivno i zaštitnički, trljajući joj leđa, pokušavajući je masiranjem prizvati k svijesti. Kosa joj se ražvezala, a on je zapleo svoje prste u nju. Zagnjurio je lice u masu plave kose i udisao 74 cvjetni miris kakav je oduvijek zamišljao. Njegova su se usta izludujuće blizu primaknula njezinu uhu. Polako ju je spustio natrag na kauč. Pogledam je usrdno pretraživao njezino lice, čekajući znakove da dolazi k svijesti. Ležala je posve nepomično. Površno je disala. Zagrizao je donju usnu i neodlučno razmišljao o mašni ispod njezina vrata. Dlanovi su mu se počeli znojiti. Priredila bi mu pravi pakao kad bi se probudila, a njezina bluza... No bila je bez svijesti i nije davala nikakve znakove da će doći k sebi. Uhvatio je krajeve trake i povukao tako da se mašna razvezala. Potom je maknuo traku u stranu. Puls u njezinu vratu bio je slabašan. Vidio je kako jedva treperi u malenom trokutu u dnu njezina vrata. Njegove su ruke same od sebe pošle do prvoga gumba. Lako su prolazili kroz rupice jer su bili u obliku perli. Ipak, to nije bio lak zadatak. Ruke su mu drhtale. Otkopčao je samo tri gumba, a zatim je namjestio bluzu tako da joj grlo i gornji dio prsa budu izloženi zraku. Nije se

pomaknula. Nije planirala skidati kaputić kostima. To je bilo očito. Inače bi zasigurno stavila grudnjak, a ne samo prozirnu majicu od čipke. Pokrivala ju je otprilike poput dima. Pokušavao je mozgu zabraniti da bilo što registrira, ali oči su gledale, a mozak je brzo pohranjivao sve podatke. On je samo ljudsko biće, nije li? I to muško. A koji heteroseksualni muškarac ne bi gledao, ne bi zurio u tamne sjenke što su ih njezine bradavice činile ispod dvaju slojeva mekane, prozirne tkanine? 75 Bože, kako je lijepa. Na trenutak je zatvorio oči kako bi potisnuo osjećaj žudnje što ga je obuzeo. Kad je ponovno otvorio oči, njegov je pogled pao na onu udubinu u dnu njezina vrata, a ovoga puta uopće nije vidio puls. Ili ga nije želio vidjeti? Je li tražio ispriku da joj može staviti ruku na srce? U svakom slučaju, baš je to učinio, najprije nježno, tek toliko da se svilenkasta tkanina dvaju odjevnih predmeta spoji, a njegov dlan pokrije maleno uzvišenje. Mekano, puno, toplo. Žensko tijelo. Ispunjava njegov dlan. Tiho je zaplakala. Zvuk ga je pogodio poput munje. Spustio je svoje lice do njezinoga. - Ššš. U redu je, Kari. - Milovao joj je kosu. - Nikad te nisam želio povrijediti. Kunem se da nisam. Oprosti mi. Podigao ju je uza se i ponovno zagnjurio lice u njezin vrat. - U redu je. U redu je. Kad je počela dolaziti k svijesti, osjećala se mnogo bolje nego inače. Držale su je snažne ruke koje su joj pružale veličanstvenu zaštitu.

Tople, nježne usne milovale su je po vratu, oko uha, duž čeljusti sve do kuta usana, a ondje su je nježno poljubile.

O, kako to godi. Okrenula se prema muževnom licu; oštra brada, miris po kolonjskoj vodi, pjenu za brijanje i muškoj koži. Njezine su usne našle njegove i pritisnule ih. Odmah je reagirao tako da se ukočio i povukao. Zar će je opetnapustiti? Ne! Obavila mu je ruke oko vrata. Željela se pri vinuti uz to veliko, čvrsto tijelo. Njegova joj je snaga ulijevala osjećaj sigurnosti. Nastavi me dodirivati; poljubi me, poželjela je viknuti. No njezin mozak nije uspio zapovijed dovesti do glasa. Usne su se napokon vratile. Zadržale su se i nježno trljale njezine. Šaptale su riječi ljubavi, umirivale, tješile. Zastenjala je i otvorila usta. Vlažan baršunast jezik raširio joj je usne dok nije dospio duboko u njezina usta, gdje je gladno istraživao.

Neobično. Thomas je nikad ranije nije tako poljubio. Nikad tako pohotno. Ovaj je poljubac osjećala po cijelom tijelu. U dojkama, koje su se napele i pritiskale uz jaka prsa. Ali i u spolovilu, gdje je jedan

vreli osjet slijedio drugi sve dok nije pomislila da će eksplodirati odužitka. Ili bola. Žudjela je za tim da je pritisne ondje, miluje, ispuni. Zavukla je prste u njegovu gustu kosu i povukla ga bliže, produbljujući poljubac zatvorivši usta oko njegova jezika. Željela je više, više. Slabašnim je glasom izgovorila ime jedinog ljubavnika kojega je ikad imala. - Thomase, voli me. Thomase, Thomase. Naglo se odmaknuo. Oslobodio se njezinih ruku. Usne koje su joj dotad pružale zadovoljstvo odjednom su nestale, premda je još uvijek osjećala njihovu vlažnost. Nevoljko je otvorila oči. Sve se u njoj prijeteći ukočilo. Nije gledala u lice voljenoga muža, već u omraženog Huntera McKeeja. Bilo je previše strašno da bi se moglo povjerovati. Nije se usudila pomaknuti. Ako se pomakne, ako bilo što osjeti, znat će da ovo nije plod njezine mašte. To ne može biti ništa drugo do noćna mora. Nije to mogla prihvatiti kao stvarnost. No bila je stvarnost.

Ustao je, a njegov se pogled spustio na njezinu raskopčanu bluzu. Izdao ga je izraz krivnje na licu.

- Raskopčao sam je dok sam vas pokušavao prizvati k svijesti - reče promuklo, ispričavajući se. Nesvjesno je tiho ciknula kad je pogledala svoju bluzu. Potom se opet zagledala u njega. Ranije je lagano disala, a sad se činilo da guta zrak. Provu-kavši ruku kroz kosu i prošaptavši psovku, okrenuo se od nje. Spustila je noge na pod i sjela. - Vi... vi... - Nije se mogla sjetiti dovoljno pogrđnog naziva. Prtljala je oko gumba na bluzi. Opet se okrenuo k njoj. - Poslušajte me, Kari. Žao mi je. Zbog svega. Onesvijestili ste se na mjestu za svjedoke. Donio sam vas ovamo. Ja... vi... - Bespomoćno je slegnuo ramenima. Pokušala je ustati, ali su joj koljena popustila. Ispružio je ruke da je uhvati, ali se ona trgnula unatrag. - Ne dirajte me - reče hrapavim glasom. - Ako me ikad ponovno dotaknete... - Kari, molim vas. Znam da ste mislili da sam ja netko drugi. Znam da sam iskoristio situaciju. - Vraški je točno da jeste. - Uzbuđeno je disala od bijesa. - Zar me niste dovoljno ponizili? Vi ste... Vrata su se otvorila i uletio je Pinkie, doimajući se poput anđela osvetnika ili nasamarenog komičara u farsu. Kosa mu je stršila uvis, poput naelektrizirane aureole oko glave. - Kari, hvala Bogu! -uzvikne. - Nisam te mogao naći. - Zatvorite vrata - reče Hunter, nevjerojatno smireno. - Zna li još netko gdje smo? 78 - Ne. Nastao je pravi pakao.

Branitelj je odbio unakrsno ispitivati Kari, prikazujući vas kao pravog kućkinog sina, gospodine javni tužitelju -rekao je, ne prikrivajući zadovoljstvo. - Sudac je odredio stanku. Kako si, zlato? - Pinkie se sagnuo i zagledao u njezino lice. Rukama je prešao preko njezinih ruku i ramena, kao da traži rane. - Samo me odvedi odavde. Molim te, Pinkie. -Malaksalo se nagnula na njega dok joj je pomagao da ustane. - Je li on vaš prijatelj? - upita Hunter. Samo ga je bijesno promatrala dok je uzimala svoj kaputić. Obratio se Pinkieju. - Gospođici Stewart nije dobro. Pinkie je pogledavao čas jedno čas drugo. Nešto tu nije u redu. Mogao je nanjušiti. Nije mu se sviđao tužiteljev način ispitivanja. Zapravo, poželio ga je ubiti dok je onako oštro ispaljivao pitanja, pitanja koja su dovodila u sumnju Wynneov moralni karakter. No također je vidio kako je čovjek sve riskirao, uključujući vlastiti ugled, kad ju je odnio iz sudnice na sigurno. McKee ne može biti baš posve zao.

- Zovem se Pinkie Lewis. Ja sam direktor vijesti na WBTV-u. I Karin prijatelj. Premda sam se u posljednje vrijeme više osjećao kao njezin čuvar. - Mislim da bi trebala poći liječniku. Dugo je bila bez svijesti. - Idemo, Pinkie - promrmljala je. - Da. Pobrinut ću se da se pozove njezin liječnik - Pinkie reče Hunteru. - Upozorio sam je da se ne 79 bi trebala odazvati sudskom pozivu tako brzo nakon... - Pinkie - oštro će Kari, pokazujući iskru života premda se činilo da će opet izgubiti svijest. - Tako brzo nakon čega? - Hunter ih je pratio dok su sporo napredovali prema vratima. Pinkie je otvorio vrata, ali se okrenuo i zamišljeno pogledao javnog tužitelja. Kari je priredio pravi pakao. No izgledao je poput čovjeka koji ima savjesti. Možda bi trebao dobiti natrag dio onoga što je njoj priredio. - Tako brzo nakon spontanog pobačaja - reče Pinkie, unatoč Karinim protestima. - Izgubila je dijete Thomasa Wynnea prije samo tri dana. Ostavši bez riječi, Hunter je gledao kako odlaze. Pinkie ga je značajno pogledao dok je za sobom zatvarao vrata. Hunter se naglo okrenuo, snažno protrljavši oči. Progundao je žestoku psovku, a zatim ju je glasno ponovio. Zatim je bijesno zaurloao protiv sudbine i tresnuo šakom po najbližem zidu. Pinkie je bos pošao do ulaznih vrata. Na nogama je imao samo čarape, a iz jedne mu je virio palac. Već je odavno izvukao košulju iz hlača. Iz kuta usana visjela mu je cigareta. U ruci je držao čašu viskija. Otvorio je vrata i dugi trenutak zurio u čovjeka koji je stajao s

druge strane praga. Na koncu je rekao: - Jedno vam moram priznati. Hrabri ste. - Smijem li ući? - Ovo nije moja kuća. 80 - Smijem li ipak ući? Pinkie je popio gutljaj viskija kako bi i on postao hrabriji, cijelo vrijeme proučavajući Huntera McKeeja. Možda je riječ o buketu žutih ruža što ga je držao. Ili možda o vidljivim znakovima umora oko njegovih očiju, ili upalim vertikalnim linijama kraj njegovih usta. No bez obzira na razlog, Pinkie je osjetio rijetko doživljenu sentimentalnost. Žalio je tog jadnika. Odmaknuo se u stranu i dopustio Hunteru da uđe u Karin dnevni boravak. - Kako je? - upita Hunter, okrenuvši se i zanemarivši uvodne uljudnosti. - Trenutno nije baš najbolje, ali oporavit će se. Liječnik joj je rekao neka dva tjedna ostane u krevetu kod kuće ili će provesti mjesec dana u bolnici. Hunter je s mukom progutao slinu. - Zar je tako bolesna? - Iscrpljenost, mentalni i fizički umor, anemija, hipoglikemija. Hunter se bez poziva spustio na stolicu i s kajanjem zagledao u pod između svojih stopala. Prošlo je dugo vremena prije nego je podigao glavu i rekao: - Nikako nisam mogao znati za... bolest. Kunem se da je nisam želio povrijediti. Pinkie ga je toga jutro želio ubiti. Večeras? Najneobičnija u svemu bila je činjenica da mu je vjerovao. Možda jest demon u sudnici, ali nije namjerno želio povrijediti Kari. Ipak, Pinkie je u prvom redu bio odan njoj, te mu nije kanio dopustiti da se tako lako izvuče. - Piće? Hunter je trenutak šutio, a zatim iskosa pogledao Pinkieja. - Molim vas. - Oprezno je buket žutih 81 ruža spustio na stolić za kavu i otkopčao sportsku jaknu. Pinkie je u čašu ulio dupli viski, bez leda ili sode, i piće pružio Hunteru. On ga ja popio u jednom gutljaju. Nije znao koliko ga je to podiglo u Pinkiejevim očima. Novinar nikad nije podnosio muškarce koji piju poput džentlmena. - Jeste li vi... ovaj... spavate li ovdje? - Hunter je u ruci vrtio praznu čašu. Pinkieja nije zavarala glumljena ravnodušnost. Kad mu se to ne bi činilo besmislenim, pomislio bi da je čovjek ljubomoran. Dovraga. On jest ljubomoran. Ovoga je puta Hunteru donio bocu, nagnuo je prema njegovoj čaši i ulio mu još jedno piće. - Ne, ne spavam ovdje. Bonnie i ja svratili smo nakon posla da vidimo kako je; donijeli smo joj večeru.

- Je li Bonnie vaša žena? - s nadom upita Hunter. Pinkie se zagrcnuo svojim pićem. - Ne daj Bože. Ona radi na WBTV-u; katkad se druži s nama. Kari ima povjerenja u nju, i draga joj je. Ona je sad

kod nje, pomaže joj da se pripremi za spavanje. - Shvaćam. - Bilo mu je veoma neugodno. Cijelo se poslijepodne dvoumio treba li je posjetiti ili ne. Na koncu je samoga sebe uvjerio da treba, ali nije bio siguran da je odluka ispravna. On je skrivio njezin slom. No čak i da nije za to kriv, zasigurno je odgovoran za ono što se dogodilo nakon što se onesvijestila i ona to neće nekim čudom zaboraviti. Njezin prijatelj ili pas čuvar ili što god joj taj Pinkie Lewis jest, proučava ga kao da je kukac u zatvorenoj staklenci. Osjećao se poput klinca koji 82 83 će prvi put nasamo razgovarati s ocem djevojke koju želi izvesti. Osjećajući potrebu da se opravda, Hunter reče: - Kako sam mogao znati za njezino dijete? - Bilo mu je mučno od pomisli da je izgubila dijete. - Zašto nije nazvala i rekla da ne može doći na suđenje? Razumio bih i oslobodio je obveze da svjedoči. - Biste li? - Gledajte, gospodine Lewis, znam što zasigurno mislite o meni, ali... - Zovite me Pinkie. Ne podnosim ta sranja o gospodinu. Hunter je trepnuo. Sviđao mu se otvoren i izravan pristup toga čovjeka. Nikad ne moraš pogađati kako stoje stvari kad je riječ o takvim ljudima. - U redu, Pinkie. Očito ste veoma bliski s Kari... gospođicom Stewart. - Veoma. - Dakle, recite mi, zašto nisam bio obaviješten da je bolesna? Zašto me je prisilila da je pozovem za svjedoka? Pinkie uzdahne. - Pokušali smo. Bonnie i ja smo se ponudili da ćemo vas nazvati i objasniti okolnosti. - Pokazao je prema hodniku što je vodio u spavaću sobu. - Ta je cura tvrdoglava poput mazge. Zacijelo misli da je Superžena. Nije željela ni čuti o tome. - To je smiješno. - Je li? - Da. Ne bih insistirao na tome da se pojavi u sudnici. Zašto bi to sebi činila? "- Nije željela izgubiti obraz pred vama - otvoreno odgovori Pinkie, promatrajući reakciju na Hunte-rovu licu. Tupi izraz njegova lica otkrivao je nevjericu. - Zašto? - Jer ste napali Wynnea, a ona je bila luda za njim. Hunter je izgledao kao da ga je netko tresnuo u bradu. Njegova se glava lagano trgnula unatrag; utonuo je na jastuke naslonjača. Shvaćam -promrmljao je, više ne gledajući Pinkieja, već tupo zureći u ruže. - Onda sam je svakako morao povrijediti, zar ne? Pinkieja je ponovno obuzeo neobičan osjećaj. Kao nekakvi trnci između lopatica. Sad radi u uredu, ali terenski izvjestitelj nikad ne gubi šesto čulo, onaj radar koji mu kaže da nešto nije u redu, da nešto nije onako kako izgleda da jest. Bez obzira koliko je bio zabrinut kad je jutros našao Kari u onom uredu s tim

čovjekom, čim je onamo ušao, obuzeo ga je taj osjećaj. Divlji konji ne bi uspjeli iz nje izvući priču o tome što se ondje događalo. A Hunter se nije doimao poput čovjeka koji bi pričao o svojim osobnim iskustvima sa ženama. Pinkie će vjerojatno u grob ponijeti svoju radoznalost kad je riječ o onome što se dogodilo prije nego se on pojavio na sceni. No sigurno je da se nešto dogodilo. Ako je na dobrom tragu, to nije imalo nikakve veze s onim što se odvijalo u sudnici. Što god to bilo, oboje ih je uzdrimalo. Zašto bi se inače Kari povukla u sebe i satima kasnije jedva izgovorila koju riječ? I zašto bi javni

tužitelj došao i donio cvijeće svjedokinji koju je morao onako maltretirati? Njemu se činilo da je čovjek zaljubljen do ušiju. Pinkie se oslonio laktovima na koljena i nagnuo se naprijed. - Zašto ste večeras došli ovamo, McKee? *

- Želio bih je vidjeti i ispričati se. - To ne dolazi u obzir, gospodine McKee. Kad je začuo glasno izgovoreno svoje ime, Hunter je naglo skočio na noge, tresnuvši potkoljenicom u rub stolića za kavu i prolivši piće. Ako je mislio da Pinkie Lewis djeluje neprijateljski, bio je posve nespreman za kiseli izraz na licu Bonnie Strand kad ga je ugledala. Kao da je osjećala miris prošlotjednog smeća. Pinkie ih je upoznao. Bonnie je samo hladno kimnula. - Vi ste posljednja osoba koju bi željela vidjeti, gospodine McKee - ukočeno će Bonnie. Pinkie je počeo misliti da McKee možda zaslužuje drugu priliku. Osim toga, smetalo mu je Bonnieno upletanje. - Kako ti znaš što Kari želi? - upita.

- Znam - odbrusi Bonnie. - Pa, možda bi trebala gledati svoja prokleta posla - na isti način odgovori Pinkie. Zabacivši glavu, Bonnie pogleda Huntera. - Jeste li vi donijeli ruže? - Da. Procjenjivala ga je kritičkim pogledom. - Ona vas ne poštuje baš previše, a iskreno rečeno, ni ja. Ne ako su priče o onome što se jutros dogodilo točne. Hunter se pitao može li ona znati što je učinio u svojem uredu, ali je zaključio da misli samo na ono 85 u sudnici. Kari nikomu ne bi rekla da su se poljubili. - Bojim se da su priče točne, premda nisam znao kakvo je zdravstveno stanje gospođice Stevart kad sam je pozvao kao svjedokinju. Nadam se da ću vama i njoj dokazati da nisam čudovište. Na usnama mu se pojavio jedva zamjetljiv osmijeh, ali i to je bilo dovoljno da Bonnieno srce zatreperi.

Na kraju krajeva, ona je žena, a prva riječ koja joj je pala na pamet nakon što je izbliza vidjela šarm javnog tužitelja bila je "komad". Poniznost u tako snažna muškarca uvijek se doimala privlačnom. No Bonnie se previše ljutila da bi je posve pridobila široka ramena, niz bijelih zuba i pokajničko držanje. Ne želim da se ponovno uzrujava - rekla je, upozoravajući. - Dajem vam riječ da ću smjesta otići ako mi se učini da se počinje uzrujavati. Bonnie je hitro pogledala Pinkieja, a on je slegnuo ramenima. Sama je donijela odluku, pomaknula se s vrata što su vodila u hodnik i rekla: -Druga vrata desno. - Hvala - reče Hunter. Podigao je buket ruža i pošao prema vratima. Pogledao je Bonnie. - Je li u redu ako samo... ? - Da, uđite. U krevetu je, ali je još budna. Hunter je skupio svu svoju hrabrost i otvorio vrata. Soba je bila zamračena. Gorjela je samo jedna malena lampa na stolu od trske sa staklenom plohom kraj kreveta. Uzglavlje njezina kreveta također je bilo od trske. Zidovi sobe oličeni su tamnom krem bojom. Mrlje mornarsko-plave i boje cimeta vidjele su se na pokrivaču na krevetu, u košarama suhoga cvijeća, na orijen86 talnom sagu na podu. Preveliki jastuci presvučeni nebijeljenim pamukom nalazili su se u jednom kutu, ispred paravana od pletera s kojega su visjeli poj asovi i šalovi, te jedan golemi slamnati šešir. Sa stropa je visio ventilator. Soba je izgledala baš kao i ona, uredna i čista na površini, ali navješćujući mogućnost intrigantne zagonetke unutra. Tiho je zatvorio vrata za sobom i pošao naprijed. Okrenula je glavu kad je začula korake i otvorila oči. Odmah se uspravila u sjedeći položaj. - Što vi radite ovdje? Kako ste ušli? Izidite. Govorila je promuklim šaptom, a on je zahvaljivao Bogu na tome. Izraz njezina lica bio je ravan onomu koji vrišti da ga kolju. Ispružio je ruku umirujućom kretnjom. - Molim vas, Kari. Pinkie i Bonnie rekli su da smijem ući. Želim vam se ispričati. - Ne treba mi vaša isprika. Ne želim je. Mogli biste se ispričavati od danas do sudnjega dana i to ne bi promijenilo moje mišljenje o vama. Sad idite, molim vas. Odmahnuo je glavom, a ona je shvatila da je uzalud odupirati se takvoj odlučnosti. Ušutjela je kad joj je prišao blizu i stao kraj kreveta. - Ovo je za vas - reče, spusti ruže na krevet i pomisli kakav je idiot kad joj je donio cvijeće nakon svega što joj je priredio. - Hvala - rekla je, pomislivši kako je prava glupača kad je prihvatila cvijeće od muškarca kojeg prezire. 87 Njegove su oči potražile njezine, a kad su ih našle, više ih nisu

puštale. - Žao mi je zbog vašega djeteta. Te tiho izgovorene riječi kao da su je ubole poput igle koja buši balon. Srušila se na jastuke. - Vi ne možete znati što je patnja, gospodine McKee. - Ne mogu znati što je vaša patnja, ne. Ali veoma mi je žao da nisam znao za vaš spontani pobačaj kad sam vas jutros pozvao da svjedočite. Tada ga je pogledala, a njezine su oči bile prava suprotnost bljeđim lica. Plamtjele su od unutarnje vatre. - Zar bi to nešto značilo da ste znali? - Ne bih vas pozvao za svjedoka. - No to bi naškodilo vašem slučaju, gospodine McKee - slatko će ona, a glas joj je bio pun sarkazma. Pogledao je u pod. - Možda. Ali ne previše. - Još uvijek mislite da ćete dobiti osudu? Pogledom je probadao njezine oči kroz prigušenu svjetlost. - Dobit ću osudu. - To je bila tvrdnja koja nije ostavljala mjesta sumnji. Njezina su se prsa počela uzrujano dizati i spuštati. Sjetio se obećanja što ga je dao Bonnie Strand, ali ništa ga nije moglo natjerati da sad iziđe. - Ako ste bili tako sigurni u ishod, zašto je bilo potrebno napadati Thomasa i mene? - Nisam vas napadao. Nikada vas. Od početka sam vam govorio da vas ne želim povrijediti. Tako sam i mislio. Zabacila je glavu i gorko se nasmijala. - Ne mislite da su me vaše lažljive implikacije o Thomasu povrijedile? 88 89 To nisu bile laži! Poželio je viknuti. No držao je jezik za zubima. Wynne je umro kao njezin junak, a to će i ostati. Ne može objesiti Wynnea a da ne objesi i sebe. - Javno sam vas ponizio. To shvaćam i priznajem. Žao mi je da sam to morao učiniti, ali učinio sam. Kad ju je preplavilo sjećanje na to jutro, gornjim je zubima zagrizla donju usnu. Hunter joj se hitro približio. - Zar vas nešto boli? - upita. - Ne, ne - reče, nesretno odmahujući glavom. -Samo me ostavite na miru. Ne želim vas ovdje. Čak i ovako iskrivljeno od bola, njezino je lice bilo jedno od najljepših koje je ikad vidio. Čeznuo je za tim da položi dlanove na njezine obraze, da ukloni sve njezine boli. Želio je opet usnama dotaknuti njezine. Bože, zašto ju je poljubio? Bilo je pakleno ne znati kakav je njezin okus, ali znati i morati se držati podalje bilo je još gore. Uspravio se i odmaknuo, zabivši ruke u džepove kako je ne bi dotaknuo. Krasno je mirisala, po finom puderu. Na blagoj svjetlosti lampe njezina je koža blistala bisernim sjajem. Njezina se kosa doimala živom i mekanom. Pokrivače je povukla samo do struka. Ispod pokrivača vidio je obrise njezinih bedara i nagovještaj delte između njih. Spavaćica što ju je imala na

sebi bila je čedna, ali mekana i priljubljena uz tijelo. Zapravo nije vidio njezine dojke, ali ih je mogao zamisliti. Njegova mu je razigrana mašta stvarala velike nevolje. Prokletstvo, rekao je u sebi, posramljen zbog spolnog uzbuđenja. Pripadala je drugom muškarcu. Prema svemu sudeći, još uvijek mu pripada. Ovo je beznadna opčinjenost. Slijepa ulica. Očito ne može podnijeti čak ni pogled na njega; mrzi ga. Kojeg vruga radi ovdje, stvarajući još veći antagonizam iz trenutka u trenutak, mučeći sebe? Ali nije mogao otići prije nego se ispriča zbog još nečega. Kako bi mogao jasnije razmišljati, povećao je razdaljinu između njih i stao ispred komode. Promatrao je stvari kojima se svakodnevno koristila, osobne predmete koje je bez razmišljanja dodirivala. Četka za kosu. Zlatan ručni sat. Bočica parfema. Poželio je kristalnu bočicu prinijeti nosu i duboko udahnuti miris parfema, ali se nije usudio.

- Dugujem vam još jednu ispriku. - Njegov je tihi glas vibrirao sobom. Reagirala je kao da ju je dotaknuo. Naglo je udahnula i uvukla trbuh. Znala je što slijedi, ali razgovor s njim o tome bio je nezamisliv. - Ne želim to čuti - šapnula je. - Samo idite. - Žao mi je zbog poljupca. Zastenjala je i rukom pokrila usta. - Idite. Ostavite me na miru. - Ili da budem iskreniji, žao mi je što sam vas poljubio kad niste mogli sami odlučivati. Nije mi žao da sam to učinio. Podigla je glavu i potražila njegov odraz u zrcalu. - Zar nije bilo dovoljno što ste uništili ugled mogega muža? Nije li bilo dovoljno da ste me izložili javnom podsmijehu i skrivili gubitak mogega djeteta? Stisnula je šake i ljutito udarala po krevetu. Suze su joj klizile niz obraze. - Ali bez obzira na sve to, niste imali pravo dodirivati me, a kamoli... onako kako ste to učinili. Nakratko je sklopio oči, obuzet krivnjom. -Znam.

- Kako ste me onda mogli poljubiti? - upita je. Naglo se okrenuo. Nije samo on bio kriv. Ni ona nije posve nedužna, te neće dopustiti da se sve svali na njega. - Reći ću vam kako sam mogao. - Novi ton njegova glasa zaustavio je njezine suze i ostavio je bez daha. - Želio sam vas poljubiti od prvog trenutka kad sam vas ugledao. Sad možete udarati i vikati, dobiti napadaj, pozvati svoje pse čuvare da me dođu izbaciti, ali to je činjenica. Želio sam vas poljubiti. A činilo se da vi nemate ništa protiv. Zapravo, kad sam se pokušao povući, vi me niste pustili. - Nisam pustila... Teži ste od mene tridesetak kilograma! Malo se povukao. Bilo je apsurdno reći da ga je mogla

fizički nadjačati. No odlučno je pošao naprijed i stao u podnožju kreveta. Vaše su me ruke zagrlile. Vaši su me prsti milovali. Pritisnuli ste svoja usta uz moja. Vi ste... - Prestanite! -... rastvorili svoje usne i... - Dosta je, rekla sam. -... uzvratili ste mi poljubac! Teško je disala. - Sanjala sam, bila sam praktički bez svijesti. Nisam ljubila vas. Mislila sam da ste vi moj muž! Hunter je frustrirano skinuo naočale. Nagnuo se naprijed i oslonio se na krevet, spustivši ruke kraj njezinih nogu. Govorio je tiho, naglašavajući svaku riječ. - Pa, nešto ću vam reći, Kari Stewart. Kad 91 bih ja bio vaš muž, ne bih učinio nešto tako glupo da bih vas zbog toga mogao izgubiti. Bilo je jasno što želi reći. Thomas Wynne je bio tako glup. - Izidite. - Riječi je protisnula kroza zube. - Možete to nijekati meni i sebi do sudnjega dana, ali sudjelovali ste i uživali u onom poljupcu. - Nisam! Zatim se, napola spuštenih kapaka dok je proučavao njezina usta, sagnuo bliže i tihim, sigurnim šaptom rekao: - Lažljivice. - Izidite! Pinkie i Bonnie dotrčali su kad je viknula. Stigli su na vrijeme da vide kako Hunter mirno stavlja naočale. Očito ga nije uznemirio buket žutih ruža što ga je bacila u njegova leđa. Prošao je kraj njih, promrmljavši: - Oprostite - i nekoliko sekunda kasnije začuo se tresak ulaznih vrata. 92

5. poglavlje Njezin je oporavak bio poput kazne, ali odslužila ju je. Kad je prošla na liječničkom pregledu i dobila dopuštenje da se vrati na posao, morala je priznati da joj je koristilo razdoblje potpunog odmaranja. Osjećala se obnovljenom. Prošlo je gotovo pet mjeseci od Thomasove smrti. Bilo je vrijeme da nastavi sa svojim životom. Prije spontanog pobačaja, osjećala se kao da se kreće kroz maglu, ali sada je imala jasan cilj: pobrinuti se da vršitelj dužnosti javnog tužitelja dobije ono što je zaslužio. Hunter McKee dobio je željenu osudu vijećnika Parkera i Havnesa. Premda je Thomas Wynne bio mrtav i nije se mogao braniti, presuda mu je donijela sramotu baš kao i drugoj dvojici. Kari Stewart Wynne nije to kanila zaboraviti ni oprostiti. Radila je već tri tjedna kad je čula glasine koje su je navele da izleti iz prostorije za uređivanje i pođe ravno do Pinkiejeva stola u redakciji. - Upravo sam čula da Dick Johnson odlazi u KABC. 93 Pinkie je ispuhnuo oblak cigaretnog dima prema stropu. - Ovdje se glasine šire brže od šumskog požara - ljutito reče. - Ja sam to čuo prije nepunih petnaest minuta. - Želim njegovo područje. Pinkie ju je namršteno pogledao. Nije skidao očiju s nje čak ni dok je snimatelju

koji je onuda prolazio vikao neka uzme svoju kameru i nade se s izvjestiteljem na helikopterskom uzletištu. -Riječ je o kemijskoj eksploziji, pa ponesite dovoljno opreme - vikao je. Potom se obrati Kari: - Razgovarajmo. Uzbuđeno ga je slijedila u njegov ured, kojim se ; rijetko kada koristio. Prostorija odvojena staklenim pregradama nalazila se odmah do redakcije, te je direktor vijesti mogao vidjeti što se događa, tko je na raspolaganju, tko ima posla, tko ništa ne radi. Kad bi Pinkie nekoga pozvao u tu odaju, obično je slijedio ozbiljan razgovor. Nakon što je zatvorio vrata, sjeo je za pisači stol, a Kari se spustila na stolicu ispred njega. - Zašto? - pitao je bez uvoda. Trepnula je. - Što zašto? - Zašto želiš izvještavati iz Gradske vijećnice? - To sam radila prije udaje za Thomasa. Znaš zašto sam tada odustala od toga, a također znaš da je to oduvijek bila moja prva ljubav. - Hm, hm - Pinkie nije zvučilo uvjereno. Pripalio je još jednu cigaretu i promatrao je kroz dim. -Stvorila si karijeru u tom zabavnom dijelu. - Ali dosadilo mi je, Pinkie. Nedostaje mi Gradska vijećnica. Ondje još uvijek imam dobre izvore. 94 - To je vraški dobar argument, Kari, ali ne razgovaraš s naivcem. Oslonio se podlakticama na stol i nagnuo se naprijed. - Želiš to područje kako bi mogla stvarati nevolje Hunteru McKeeju. Obuzeta krivnjom, spustila je pogled na ruke. -Ja sam dobra izvjestiteljica, Pinkie. Ne bih dopustila da moji osobni osjećaji utječu na novinarsku prosudbu. - Sumnjičavo ju je promatrao, a ona uzvikne: - Ne bih! Naslonio se na naslon stolice i podigao jednu nogu na kut stola. - Što će biti s tvojim prilogom u vijestima? Hipotetski. Ne kažem da si već dobila drugi posao. - Prilog o zabavnom životu daj Sally Jenkins. Ona je to dobro obavljala dok mene nije bilo. - Znaš kakav je ovo posao, Kari. Opak. Katkad se vratiš s odmora i saznaš da si ostala bez posla. Ako svoj sadašnji prilog prepustiš njoj, a ondje gore zajebeš stvar - glavom je pokazao u smjeru centra grada - nećeš se moći vratiti. Jesi li spremna toliko riskirati? - Neću zajebeći stvar. Zar više ne vjeruješ u moje sposobnosti? - Da. Ali također vjerujem da si ti žena koja strastveno razmišlja i osjeća. Isto tako, tvrdoglava si. Imaš nešto protiv javnog tužitelja i... - Nemam ništa protiv njega. - Vraga nemaš! - prasne Pinkie. - Nemoj se poigravati sa mnom. Vjerojatno sam bio previše blag kad sam rekao da imaš nešto protiv njega, jer su tvoji osjećaji mnogo snažniji. - Ne želim da se ova redakcija upusti u bitku

s McKeejem. - Nikada ne bih dopustila da se to dogodi. 95 - Bolje ti je da vraški paziš da se to ne dogodi -rekao je kad su se njegova stopala spustila na pod. Oči su joj zablistale. - Znači, dobila sam taj posao? - Dobila si ga. - Hvala, Pinkie - reče i skoči na noge. - Kada? - Dick odlazi krajem tjedna. Ponedjeljak? - Ponedjeljak. - Okrenula se na peti da ode, a zatim je zastala. Smijem li rezervirati Mikea Gonzalesa kao svojeg snimatelja? - Kaniš li tražiti više novca? - Nisam to namjeravala. - Onda možeš uzeti Mikea. - Nasmiješio joj se, a ona se nasmijala, gotovo poskakujući od uzbuđenja. Pinkie je ustao i povukao dim cigarete. Nije se doimao sretnim. - Volim te kao vlastitu kćer, Kari, pa ću te upozoriti na nešto. Osveta je oštrica s dvije strane. Obično se vraća i udara te posred lica. Lecnula se. - Zapamtit ću to. Pinkie je ozbiljno sumnjao da hoće. - Kari, ovo mi se ne sviđa. - Hajde, velika kukavice. Gdje ti je smisao za pustolovine? Osim toga, što nam mogu učiniti ako nas ulove? Mike Gonzales je uzdahnuo dok je tešku kameru nosio uza stube. Videokamera u bolničkom dizalu privukla bi previše pozornosti. To su nastojali izbjeći. - Nisam zabrinut zbog bolničkog osoblja; Pinkie me zabrinjava. 96 Tiho se nasmijala. - Ako mu osiguramo dirljivu priču za vijesti u osamnaest sati, bit će mu svejedno kako smo do nje došli. - Ali javni će tužitelj pobjesnjeti. Nije bez razloga tajio boravište tog čovjeka, znaš. - Baš me to muči. Zašto takva tajnovitost? Zašto nitko od nas nije vidio tog čovjeka otkako su ga uhitili za umorstvo supruge? Što je McKee naumio? - Kako si saznala da je taj čovjek imao srčani udar u zatvorskoj ćeliji? - Čula sam nečiji razgovor kraj automata za kavu u sudskoj zgradi. Mike se tiho nasmijao. - Moji su izvori, koji nisu ni svjesni da su mi nešto razotkrili, rekli da je prevezen u bolnicu. - Od koga si izvukla broj sobe? - pitao je. Vragolasto mu se nasmiješila. - To je moja tajna. Napokon su stigli do željenoga kata. Kari je odškrinula vrata hodnika i zavirila onamo. - Nadam se da znameniti gospodin McKee nije postavio stražara. Nikoga nije bilo. Tiho i neopaženo, prošli su hodnikom i ušli u pacijentovu sobu. Sredovječni je muškarac ležao u krevetu, prstima gužvajući plahtu. - Tko ste vi? - Izgledao je poput prestrašenog zeca kad su Kari i Mike ušli u sobu. - Ja sam Kari Stewart, gospodine Hopkins. Kako se osjećate? ljubazno ga upita. Pogled prestrašenih očiju prešao je s Kari na Mikea i kameru, a zatim se vratio na Kari.

Prepoznao ju je. - Vi ste ona djevojka s TV-a? - pitao je, više ne pokazujući strah, već zanimanje. Kari je odavno naučila da ljudi osobu koju svake večeri gledaju u svojim dnevnim sobama smatraju 97 osobnim znancem. U ovakvim je situacijama to bilo veoma korisno. - Da. - Sjela je na stolicu kraj kreveta i neprimjetno uključila maleni kasetofon što ga je nosila. Kimnula je Mikeu i odmah začula tiho zujanje videokamere. - Gledali ste me na televiziji? - Svakako, Emma i ja... - Prekinuo se kad mu je usna počela drhtati, a oči se ispunile suzama. - Nje više nema. - O tome sam čitala u novinama. Želite li pričati o tome? - Nisam je namjeravao ubiti. Uopće se ne sjećam da sam to učinio. Počeo je plakati, a Mike je foku-sirao kameru na njegovo lice. - Moraš priznati, to je snažan prilog. - Da. Također može izazvati velike probleme ako ga emitiramo. Kari je uzrujano uzdahnula i okrenula mu leđa. Hodala je amo-tamo skućenom prostorijom za uređivanje priloga dok je Pinkie ponovno gledao njezin intervju s navodnim ubojicom Hopkinsom. - Prilog je dobar, Pinkie. - Nisam rekao da nije dobar. - Ustao je. - Samo ne znam je li novinarski dobar. - Kako to misliš? - Nisi prikazala obje strane. - Druga je strana već prikazana. Pročitao si izjavu što ju je McKee dao novinama. Želi da ga osude na smrtnu kaznu. - Želi da ga osude. Nisu naveli da želi smrtnu kaznu. 98 - Doći će do toga. - Sklopljene je prste stavila pod bradu, kao da ga moli. - Sjeti se koliko su puta nepovoljni napisi u novinama osudili nekoga prije nego je uopće došlo do suđenja. - Znači, ti ćeš to ispraviti tako što si na sebe preuzela zadatak Hopkinsova oslobađanja? - Ne. Samo mu dajem priliku. - Imat će je. Na sudu. Prisilila se da bude mirna. - Pinkie, pokrивam to područje već dva mjeseca. Jesam li napadala gospodina McKeeja? - Došla si najbliže što si mogla, a da to doista ne učiniš - podsjetio ju je. - Ljudi obraćaju pozornost. Naša je gledanost porasla. Morao je priznati da je tako, a na kraju krajeva, to je ono što je najvažnije. Bez obzira odobrava li njezine metode ili ne, Kari je svoje izvještaje iz Gradske vijećnice, posebno one koji se odnose na Huntera McKeeja, učinila jednako živopisnima i stimulativnima kakve su bile i njezine kritike u priložima o kulturi. - U redu - složio se. - Premda smatram da to nije previše pametno, emitirat ćemo prilog u večerašnjim vijestima. - Hvala, Pinkie. - Poljubila ga je u obraz. Svadljivo se odmaknuo. Samo ne bih želio biti u blizini kad McKee to

vidi. Slučajno se dogodilo da u redakciji nije bilo nikoga osim Kari kad je ljutito uletio onamo. Ona je stigla rano, uzbuđena zbog učinka što ga je 99 imao njezin intervju s Hopkinsom, razmišljajući što će danas pripremiti kao nastavak. U to doha jutra tek je nekolicina izvjestitelja i snimatelja počela stizati, ali su se svi okupili oko aparata za kavu. Bila je sama u svojem pregrađenom uredu kad je podigla glavu i vidjela da se McKee ljutito nadvio nad njome. - Pa, dobro jutro, gospodine McKee. Čemu dugujem ovaj neočekivani posjet? - Nemojte glumiti preda mnom, Kari. Vidio sam vaš prilog u sinočnjim vijestima. - O? - Vraški me je naljutio. - Je li to loše za vašu sliku u javnosti? Njegove su se usne stisnule u tanku, oštru crtu. Kako ste dospjeli u Hopkinsovu bolničku sobu? - Pješice. Prijeteći je koraknuo prema njoj. Činilo se da njegovo krupno tijelo ispunjava maleni prostor. Kako se ne bi osjećala u nepovoljnom položaju, ustala je. No kad je podigla pogled prema njegovim očima, shvatila je koliko je ured zapravo minija-turan. Stajao joj je previše blizu.

- Dopustio sam vam da se izvučete s podmuklim aluzijama što ih krišom ubacujete u svoje izvještaje. O, da, čuo sam ih, ali nisam se obazirao na to. - Kako hvale vrijedno. - Jer sam mislio da će se pravi profesionalac u poslu uskoro umoriti od igre i početi izvještavati pošteno i bez predrasuda, što čine drugi izvjestitelji. To ju je zapeklo. Oči su joj bijesno zasjale. - Ja jesam pravi profesionalac. Izvještavam o onome što vidim. 100 - Nakon što sve procijedite kroz taj svoj zlobni mozak - rekao je, govoreći sve glasnije. - Što ste se nadali da ćete postići onim srceparajućim intervjuom s Hopkinsom? - Ništa. To je bio uspješan intervju. Smatrala sam da javnost treba vidjeti slomljenog, krivnjom opterećenog čovjeka za kojega ćete zatražiti smrtnu kaznu. Doimao se kao da bi mogao preuzeti ulogu krvnika i smrtnu kaznu izvršiti na njoj. - Željeli ste simpatije javnosti skrenuti na njegovu stranu, a mene prikazati kao bratića Adolfa Hitlera samo zato što sam podigao optužnicu. - Čovjek je imao srčani napad! - Trebali ste biti temeljitiji u provjeravanju medicinskih izvještaja, gospođice Stevvar. Boluje od angine pektoris. Već godinama. U zatvoru je imao bolove u prsima, a ja sam ga dao hospitalizirati, kao mjeru predostrožnosti. Možemo li razgovarati neslužbeno? Tvrdoglavo je stisnula usta, stvarajući dojam da na to neće pristati. Niste dovoljno pouzdani da bih mogao neslužbeno

govoriti? - Jasno da jesam. - Onda u redu. - Ispružio je ruku. - Neslužbeno. Pogledala je njegovu ispruženu ruku i rekla sebi da je ne smije dotaknuti. Duboki joj je predosjećaj govorio da će snositi posljedice ako je dotakne. Unatoč tomu, prihvatila je njegovu ruku, ali ju je brzo pustila. - Neslužbeno - kratko reče. - Bez obzira kako žalosno izgleda i pokajnički se ponaša, Hopkins je ubio svoju ženu. Prošla su dva tjedna prije nego se riješio tijela... Znači kako se riješio tijela, zar ne? 101 Progutala je mučninu i kimnula. - Ako su točni izvještaji u novinama. - Jesu. Bio sam nazočan kad su iskopavali dvadeset šest rupa u stražnjem dvorištu. - Nelagodno se meškolljila. Skinuo je naočale i stavio ih u džep na prsima sakoa. Imao je nevjerojatno neobične oči, opazila je. Djelić sekunde činilo se da je on jednako opčinjen njezinima. Srce joj je treperilo u grudima, baš kao i onoga dana u njegovom uredu kad joj je rekao da na televizijskom ekranu uvijek lijepo izgleda. - Gdje sam stao? - odsutno upita. - Prošla su dva tjedna... - O, da. Prošla su dva tjedna prije nego je bilo tko opazio da je nema po kući. Dakle, ako je bio tako potresen događajem, zašto nije došao i priznao odmah nakon što ju je sjekinom dokrajčio? Kari je imala gadljiv izraz na licu. - Ne znam, gospodine McKee. Zacijelo se zaprepastio nad onim što je učinio. Užasnua se. Bio je pod golemim pritiskom. Rekao je da ga je gnjavila trideset godina. Hunter se nasmijao. - Znači, vi mislite da bismo trebali okrenuti glavu na drugu stranu svaki put kad neki čovjek ubije svoju ženu jer ga je gnjavila? - Nemojte mi se rugati. Odmah se uozbiljio. - Ne rugam vam se. Ja nisam vidio ništa smiješno u onome što ste jučer učinili. Problem ovdje nije pitanje je li Hopkins ubio svoju ženu ili nije, je li posve lud ili je pametniji od svih nas zajedno. Problem je vaše žuto novinarstvo. Koji je vaš motiv, Kari? Okrenuti javno mnijenje protiv mene? - Možda bi ga trebalo okrenuti protiv vas. - Zašto? Samo radim svoj posao. Moj je posao podizati optužnice protiv zločinaca i doprinostiti održavanju reda i mira. Zašto mi uporno podmećete nogu jer radim ono što od mene očekuju porezni obveznici? - Ne sviđaju mi se vaše metode. - Okrenula se od njega, ali ju je on odmah okrenuo natrag, čvrsto je uhvativši za nadlakticu. - A meni se ne sviđaju vaše. Ne sviđa mi se kad netko ignorira moje zapovijedi, a izričito sam zabranio da se bilo tko približi Hopkinsu. Tko vas je pustio u tu sobu? - Nitko! Pustite

me. Boli me ruka. To nije bilo posve točno. Ništa je nije boljelo. No stajali su prsa uz prsa, a takva ju je blizina uznemirivala, čak i ako se zanemari neobična ranjivost što bi je osjetila svaki put kad bi osjetila njegov topli dah. Spustio je pogled na svoje prste kojima joj je držao ruku. Polako ju je pustio. Doimao se posramljenim zbog činjenice da je izgubio kontrolu nad sobom. Kako bi prikrila svoju nelagodu, protrljala je ruku na mjestu gdje su je držali njegovi prsti. Nastavila je razgovor nabusitim glasom, kao da se obraća nasilniku koji je doveden u red. - Nije bilo policajca pred vratima. Jednostavno sam ušla. Ipak nije bio doveden u red. - Netko vam je dao broj sobe. Tko? - Je li ovo neslužbeno? 103 - Vraški je sigurno da nije! Oдавde namjeravam poći ravno u bolnicu i osoblju pročitati zakon o neredima. - U tom slučaju, žao mi je, gospodine McKee. Ja nikad, nikad, ne otkrivam svoje izvore. Trebali biste znati da je to nepisano pravilo za svakog izvjestitelja koji cijeni svoj kredibilitet. Pjenio se od bijesa, a Kari je osjećala ushićenje pobjednika. Dovala ga je točno onamo kamo je htjela. Osjećao je okus poniženja i frustriranosti, a od toga se nije mogao braniti. Nije li ona tako patila kad je Thomasa optužio za pronevjeru? No Huntera McKeeja nije se moglo tako lako poraziti. Još ne. Koraknuo je prema njoj sve dok se njihova odjeća nije dotaknula. Prišao joj je što je bliže mogao, a da je ne dotakne. One intrigantne oči spustile su se na njezina usta i ondje se zadržale. Na koncu je tiho rekao: - Tražite nevolje, Kari. Njegov je pogled ostao na njezinim usnama. Nije se željela odmaknuti i pružiti mu zadovoljstvo nad spoznajom da je takva inspekcija uvelike uznemi-rava. Više nije mogla izdržati, pa je vrškom jezika ovlažila usne. - Ne bojim vas se - promuklo je rekla. Kut njegovih usta se trgnuo, otkrivajući poriv da se nasmiješi. Zatim su njegove oči lijeno pošle do njezinih. Kad su se njihovi pogledi susreli, njezin se želudac stisnuo.

- Mislim da se bojite. Više ništa nije rekao, već se okrenuo i otišao. 104 105 - Ovoga si puta doista ulovio tigra za rep. Hunter je sjedio za pisaćim stolom, s nogama podignutim na kut. Skinuo je naočale i protrljao oči. -Da, kao da ne znam. Bilo je naporno izabrati porotu. On i Guy Brady već su satima proučavali sažetke i pravne knjige. Bilo je kasno i on je osjećao umor. Spustio je noge sa stola i ustao. Protegnuo se, savijajući leđa unatrag. - Jasno da nam sučeva odluka

ide u prilog. Tom momku možemo suditi kao odrasloj osobi - reče. Prošlo je mjesec dana od incidenta s Hopkinsom. Uopće mu se nije sudilo. Nakon opsežnih psihijatrijskih testiranja, nekoliko je liječnika procijenilo da mentalno nije sposoban za suđenje. Poslan je u državnu psihijatrijsku ustanovu pod uvjetom da će mu se suditi za umorstvo žene ako ga ikad puste odande. Ovaj je slučaj bio jednako osjetljiv. Hunter nije imao drugog izbora, osim da ubojicu pusti natrag u društvo, a zatim krene iznova. Guy se mrštio na neke bilješke. - Neke skupine društva stvarat će probleme. Zašto mora imati tek šesnaest godina? - Biološki ima tek šesnaest godina - reče Hunter. - Mnogo je stariji po iskustvu. Jesi li pročitao njegov dosje? Već su ga privodili za sve i svašta. Sitna krađa, provala, pljačka, napad, vandalizam, posjedovanje zabranjenih stvari, posjedovanje ubojitog oružja. Nije riječ o običnom šesnaestogodišnjem srednjoškolcu. Taj momak je upadao u nevolje od svoje devete godine. Poput tempirane bombe. Na koncu je eksplodirala. - Brani se samoobranom. To je vraški teško dokazati. - To je zadatak branitelja. Mislim da je izvještaj mrtvozornika veoma povoljan za našu stranu. Je li moguće zamisliti da je oca četrdeset tri puta udario nožem ako ga nije kanio ubiti? - Na stolu se nalazila cijela zbirka hrane iz automata, te je Hunter uzeo Tvinkie, sumnjičavo ga proučavao dok je uklanjao papir, a zatim zagrizao. Što se mene tiče, slučaj je jasan. Ispitivao sam momka, proučio izvještaje. Posve je amoralan.

- Ali obrana će odgovoriti niskim društveno--ekonomskim stanjem u obitelji, pretrpanim domom, neodgovornom majkom, zlostavljanjem što ga je nad njim vršio otac... - Trebao bi se pridružiti taboru Kari Stewart -suho će Hunter. - Kao da nju slušam. Guy se tiho nasmijao. - Doista se okomila na tebe. - Da, a ovo će suđenje biti kao naručeno za nju. Pružit će joj sve što je potrebno da bi me prikazala kao negativca. Iskreno se nadam da nitko drugi neće misliti da ću uživati u nastojanju da se tog momka osudi. To je nužno. Za to me plaćaju. Gurnuo je ruke u džepove i prišao prozoru. Kasna večernja kiša oprala je ulice u središtu grada. S asfalta su se odražavala svjetla automobila i stvarala bijele i crvene trake. Još uvijek je padalo, kiša pomiješana sa susnježicom. Hunterov je pogled pošao do nebodera WBTV-a. 106 Je li još uvijek u postaji? Vjerojatno nije. Već je kasno. Nadao se da nije. Nije baš pametno da se ovako

kasno sama vraća kući. O čemu on to, dovraga, razmišlja? Ona ga prezire. Svim se silama trudi da ga prikaže kao šeptrljivog lakrdijaša u najboljem slučaju ili političkog manipulatora u najgorem. A on stoji ovdje, poput idiota, zabrinut zbog njezine vožnje skliskim ulicama. Priznaj, prijatelju, neprestano razmišljaš o njoj. To je bilo najgore. Bijesno bi gledao njezine priloge na televiziji, a zatim bi pošao u krevet i sanjao erotske snove, s njom u glavnoj ulozi. To nije imalo nikakva smisla za čovjeka koji je obično krajnje pragmatičan i logičan. Čak je pošao tako daleko i ponovno razmislio o svojim motivima za način na koji se ponio u slučaju pronevjere u Gradskoj vijećnici. Je li se okomio na Wynnea samo zato što je žudio za čovjekovom udovicom? Hunter je rijetko kada preispitivao neku odluku nakon što bi je donio. Takva samoanaliza bila je nešto novo za njega. No bez obzira koliko puta to pitanje okretao u svojim mislima, znao je da je pravilno postupio. Svi su njegovi postupci bili u skladu sa zakonom, motivirani dužnošću da poštuje taj zakon. Činjenica da ga je Kari Stewart navela na to da posumnja u sebe samo pokazuje kakav utjecaj ima na njega.

- Ovoga ću je puta ušutkati - reče. Guy se zagrcnuo gutljajem mlake kokakole. - Ušutkat ćeš Kari Stewart? Kako? - Tako što ću suca nagovoriti da zabrani snimanje u sudnici. Ako nema snimke, doslovce je neučinko107 vita. Ovo je vruć krumpir. Suđenje je već stiglo do državne televizije. Imat ćemo dovoljno težak posao i bez pretvaranja svega u cirkus. - Taj sudac voli publicitet, Huntere. Misliš li da će pristati? Hunter se vratio do svojega stola i sjeo. Stavio je naočale i uzeo drugi fascikl. - Svim ću se silama truditi da ga nagovorim. No to nije bilo dovoljno. Sudac je odbio njegov zahtjev. - Pričekat ćemo dan ili dva i vidjeti kako će se stvari razvijati. Ako postane gadno kako očekujete, ponovno ću razmisliti. Hunter je psovao cijelim putem natrag do svojeg ureda. Njegovo se raspoloženje nije popravilo ni kad je idućega dana započelo suđenje, a prvo pitanje na ulazu u sudnicu postavila mu je Kari Stewart. - Je li istina da ste pokušali ishoditi zabranu ulaska za snimatelje i crtače? Tko su njezini izvori, dovraga? Kad bi on imao takve doušnike, na denverskim ulicama ne bi ostao niti jedan zločinac. - Da, jesam. Bože, kako je lijepa. Uz crvenu majicu s kapuljačom njezin je ten blistao, a kosa se doimala poput zlatne vatre. - Zašto, gospodine

McKee? - Zasad više nemam komentara. Molim vas, ispričajte me. Zaobišao je mnoštvo izvjestitelja. Slijedili su ga u veliku sudnicu na uglu i nastojali zauzeti što bolja mjesta. Suđenje je započelo. 108 Te je večeri u prilogu Kari Stewart u vijestima optuženi prikazan kao žrtva okoline. Gledatelji su mogli vidjeti kako plače na majčinu ramenu. Citirali su ga da je rekao kako se kaje, da je bio prisiljen ubiti oca. Hunter je znao da nije tako. Prilog se osnivao na nepovoljnoj okolini u kojoj je optuženi odrastao. Kad je idućeg jutra ušao u sudnicu, Kari mu je dobacila blistav bezazlen smiješak zbog kojega su njegove oči prijeteći potamnjele. Na Karino iznenađenje, pošao je ravno prema njoj. - Gospođice Stewart, hoćete li poći sa mnom na kavu kada danas završimo? Poziv ju je gotovo ostavio bez riječi. Mike, koji je sjedio kraj nje, zurio je jednako zapanjeno. - Ne, hvala - pristojno će ona. - Morat ću se vratiti u postaju kako bih uredila večerašnji prilog.

- Obećavam da neće dugo trajati. Njegov ton glasa bio je dovoljno izazovan da se predomisli. Nije se kanila povući. Nikada. - U redu. Kamo? - Ship Tavern u Brown Palaceu? Ponovno ju je iznenadio, ali se nadala da se to ne vidi. - Bit ću ondje petnaest minuta nakon što sud završi s radom. - Kratko je kimnuo i povukao se. - O čemu se tu radi? - krajičkom je usana pitao Mike dok je sudac ulazio. - Nemam pojma - šaptom odgovori Kari. - Ali ni za što ne bih propustila. 109 6. poglavlje Predvorje hotela Brown Palače, zaštitnog znaka Denvera, bilo je jedno od Karinih najdražih mjesta. Ondje se osjećala kao omotana mekanim, toplim šalom. Strop od obojenog stakla, na visini od nekoliko katova, stvarao je blagi sjaj i osjećaj da je predvorje biljkama ispunjen viktorijanski salon. Drvene oplatae na zidovima blistale su od patine starosti. Ukrasi od mjedi svjetlucali su sa svih strana. Palme u loncima bujno su rasle. Namještaj je pozivao posjetitelje na ljenčarenje. Sve je bilo smireno i opuštено, navodeći ljude da šapću kako bi se zadržao spokojni ugođaj. Malo dalje hodnikom, Ship Tavern, sa svojim raskošnim morskim motivima, ni slučajno nije bio običan bar. Bio je jednako ugodan, šarmantan i intiman kao i predvorje. U to doba dana ondje nije bilo gužve. Vrijeme ručka je prošlo. Kari se čudno osjećala dok je ulazila u prigušeno osvjetljen hotelski bar, a tek je sredina poslijepodneva. Za dugim su šankom 110 stajala samo nekolicina muškaraca, vjerojatno

poslovni ljudi koji nisu iz grada. Odmah je opazila Huntera za jednim od malenih stolova. Pošla je prema njemu, nastojeći ignorirati značajne poglede što su ih razmjenjivali drugi gosti. Hunter je ustao i čekao dok nije sjela s druge strane stola, a tada je i on opet sjeo. - Hvala vam što ste došli. Jeste li gladni?

- Ne. Samo ću nešto popiti, molim vas. - Što biste željeli? Konobar u strogom crnom odijelu stvorio se niotkuda. - Perrier s limetom, molim vas - rekla mu je Kari i nasmiješila se. - Dobar dan, gospođice Stewart - uljudno će čovjek. - Poznajete me? -S televizije. Zadovoljstvo je poslužiti vas. Smijem li reći da ste uživo još privlačniji nego na ekranu? - Smijete, i hvala vam. Okrenuo se Hunteru, očito očekujući još jednu poznatu ličnost. - Ja sam nitko - reče Hunter i široko se nasmiješi. - Ali želio bih crnu kavu. - Da, gospodine. Hunter se još uvijek smiješio kad se ponovno okrenuo Kari. Nije nosio naočale. Opazila je kako se bore oko njegovih očiju skupljaju kad se smiješi. Privlačan je. Pa što? - Zašto ste izabrali ovo mjesto za naš sastanak? - Sviđa mi se - jednostavno reče. - I meni se sviđa, ali nije baš prikladno za... za... Nije važno. - Hajde, recite. Nije prikladno za što? 111 - Nije prikladno za bilo što o čemu bismo vi i ja mogli razgovarati. Zna li što misle oni muškarci za šankom? Pogledao je preko ramena, a potom se okrenuo i nagnuo preko stola da bi je mogao čuti. Tiho je šaptala. - Čitanje tuđih misli nije mi jača strana. Što misle? Nije joj se sviđalo njegovo ležerno držanje. -Misle da sam ja djevojka za zabavu koja ovdje zaključuje posao, ili da sam vaša ljubavnica. Hunter se trenutak zagledao u njezine oči, a zatim je opet pogledao muškarce. - Ma je li? Sram ih bilo. - Odlazim. - Čekajte. - Naglo je ispružio ruku preko stola i uhvatio njezinu. Bio je šarmantan, duhovit i prijazan. Nije željela da u njezinu društvu bude šarmantan, duhovit i prijazan. Nije željela da se pretvara da je nešto drugo osim proračunatog oportunističak jest. -Imam posla, gospodine McKee. - Što ste pomislili? Da sam namjerno izabrao ovo mjesto kako biste se vi neugodno osjećali? - Palo mi je na pamet - ukočeno će ona. - Prokletstvo! - izustio je, maknuvši ruku s njezine. - Kad s vama imam posla, jednostavno ne mogu pobijediti, zar ne? Zamolio sam vas da se ovdje nađemo jer ovdje imamo privatnost. Mislio sam da ne biste željeli biti viđeni sa mnom u nekom od kafića bliže sudnici. Uvijek su puni ljudi koje oboje poznajemo. Mogla je

ustati i otići, ali je ostala sjediti, zureći u njega preko kariranog stolnjaka. Jasno se vidjela 112 113 njegova ozlojedenost dok ju je netremice promatrao. Konobar je izabrao taj napeti trenutak da im donese naručeno. Povukao se bez riječi. Pijuckala je mineralnu vodu, požalivši što nije poslušala svoje instinkte koji su joj govorili neka ne spominje mjesto sastanka. Sad je on bio uvrijeđena stranka, a ona se doimala poput razmaženog derišta. Činilo se, ne postoji neki zajednički teren gdje bi se mogli naći. Željela je što prije okončati taj sastanak. - Zašto ste željeli razgovarati sa mnom? On je želio što duže izbjegavati to pitanje. Kad će mu se ponovno pružiti prilika da bude sam s njom, da ovako sjedi i promatra je? Ponovno ju je doveo u obrambeni položaj, te sad mora promijeniti taktiku prije nego pobjegne, a da ga ne sasluša. - Jeste li dobro? Odgovorila je tihim, iznenađenim smijehom. - Naravno da sam dobro. Kako to mislite? - Ne mogu zaboraviti kako ste bolesno izgledali one večeri kad sam došao k vama. Jeste li se posve oporavili od... - Od spontanog pobačaja? - Jasno se čula gorčina u njezinu glasu. Da. Fizički sam se oporavila. Emocionalno, proći će mnogo vremena prije nego rane zacijele. Zašto bi trebala imati obzira i štedjeti njegove osjećaje? On je pridonio pogoršanju njezina emocionalnog i fizičkog stanja, premda ne bi mogla prisegnuti da je on jedini krivac za gubitak njezina djeteta. Hunter je u mislima opsovao. Hoće li se ikad riješiti osjećaja krivnje? Znao je da nije učinio ništa čime bi skrivio njezin pobačaj. Barem ne izravno. No svaki put kad bi o tome razmišljao, osjetio bi mučninu. Temu bi trebalo ostaviti na miru, ali neprestano se vraćao na to, kao kad čovjeka boli zub pa ga neprestano dodiruje jezikom kako bi vidio je li se bol umanjio.

- Je li vaš muž znao za dijete? - Ne. Otkrila sam da sam trudna tek nekoliko tjedana nakon što je Thomas... umro. Zasiurno je zatrudnjela tijekom jedne od njihovih posljednjih zajedničkih noći. Ljubomora je poput otrova preplavila njegov sustav. To je bilo nerazumno i sasvim glupo. Ali nije mogao podnijeti pomisao na nju kako vodi ljubav s drugim muškarcem, čak ni s vlastitim mužem. Kari je palo na pamet da je ovo previše intiman razgovor da bi ga vodila sa strancem. No je li on stranac? Zašto joj se uvijek čini da on zna što ona misli? Zacijelo zbog upornog, prodornog načina na koji je katkad promatra. Kao sada. To je u njoj izazivalo nelagodu.

Odgurnula je piće u stranu. - Gospodine McKee, cijenim vašu brigu za moje zdravlje, ali ne mogu vjerovati da ste me pozvali ovamo da bismo samo o tome razgovarali. Njezin ga je sarkazam iritirao. Kako može biti tako prokleta neprijateljski raspoložena, a on misli jedino na to koliko žudi za njome? Kako bi to bilo da su ljubavnici koji su se našli na piću prije nego pođu u sobu gdje će ostatak večeri provesti u vođenju ljubavi? Ah, to bi bilo nešto posve drugo. Ne bi se mrštila; smiješila bi se podatnim smiješkom žene koja zna 114 da njezin ljubavnik umire od žudnje za njom. Sjedili bi blizu jedno drugoga, milovali se, razmjenjivali nježne poljupce. Možda bi se njezina ruka pomicala uz njegovo bedro. Možda bi on slučaj nonamjerno prstima okrznuo njezinu dojku. Pričinjala bi se zapanjenom nad njegovom smjelosti, odgurnula bi njegovu ruku, ali u očima bi joj blistala želja. Što on to pokušava učiniti? Izludjeti samog sebe? Ali, Bože, tako silno želi biti duboko u njoj. Pitao se što bi učinila kad bi je zagrlio i poljubio njezina stisnuta usta, ljubio ih sve dok se usne ne bi rastvorile i uzvratile mu. Vjerojatno bi ga ustrijelila, mračno je pomislio i silom se otresao takvih misli. - Imate pravo - ukočeno reče. - Nisam vas pozvao na kavu kako bismo razgovarali o vašem zdravlju. Došao sam kako bih vas zamolio da zakopate ratnu sjekiru. Trepnula je. - Što? - Znete o čemu govorim. - Bojim se da ne znam - mirno će Kari. - Vraga ne znate. - Prekrižio je ruke na stolu i nagnuo se naprijed. Znam zašto vam se ne sviđam. Žao mi je zbog toga, ali prihvaćam neminovno. Samo što ste sad već pošli predaleko. Postali ste smetnja na putu do pravde. - Na putu do pravde! - uzviknula je. - Odakle vam to? Iz repriza filmova o Perrvju Masonu? Pokušao je zvučati strogo, a ispao je banalan i budalast. Dakle, mora se obratiti njezinu zdravu razumu. - Tvrдите da su svi vaši prilozi nepristrani? - Jesu. 115 - Zar dirljiv intervju s majkom optuženog za umorstvo nazivate nepristranim? - Nisam izvlačila nikakve zaključke. - Niste ni morali. Gledatelji su to sami učinili. No zaboravili ste spomenuti kako je ta žena iz godine u godinu stajala sa strane i dopustila mužu da premlaćuje momka dok nije postao ovo što je danas. Niste je pitali zašto nije potražila psihološku pomoć za njega kad su ga priveli zbog pokušaja silovanja. Tada je imao dvanaest godina. Znala je da on ima pravo, ali to nije mogla priznati, čak ni sebi. Nisam to znala. - I niste se potrudili saznati. - Ne morate mi vi govoriti kako ću

obavljati svoj posao! - Točno to želim reći. Ja se ne ponašam kao vaš kritičar, pa vas molim da vi prestanete biti moj. -Njihovi su se glasovi ljutito povisili. Istodobno su postali svjesni toga, te su oboje zabrinuto pogledali prema muškarcima za šankom. Jedan je namignuo, podigao čašu i nazdravio Hunteru. Hunter je opet pogledao Kari. Nije mu bilo ni na kraj pameti prepirati se s njome. Radije bi provlačio prste kroz masu plave kose i grickao njezino uho. - Vaši će kolege biti veoma nezadovoljni ako sudnicu zatvorimo za snimanje - tiho će on. - Znači da ćete to učiniti ako vas ne budem prikazivala kao viteza na bijelom konju? Uzdahnuo je. Toliko o razumnom razgovoru i prijateljskom uvjerenju. - Znači da ću to učiniti ako nastavite optuženoga prikazivati kao žrtvu, bez obzira koliko to suptilno činite. 116 - Naravno, jasno vam je da je televizija vizualni medij. Bez snimaka nema priče. Šarmantno joj se nasmiješio. - Naravno. Uzrujano je pogledala u stranu. Priznao je da će učiniti sve što je u njegovoj moći kako bi je onemogućio. - Već ste jednom pokušali ishoditi zabranu snimanja. Sudac je odbio vaš zahtjev. - Mislim da će me ovoga puta poslušati. Ako mediji previše skrenu na bilo koju stranu, obrana bi mogla zatražiti da se suđenje poništi. Ne vjerujem da sudac želi ubojicu pustiti na slobodu zbog jedne formalnosti. Uzela je svoju torbicu. - Teško da bih željela ubojicu slobodnog na ulicama, gospodine McKee. - Ustala je. On je slijedio njezin primjer. - Dakle, obećavate da me više nećete uznemirivati u sudnici? - Zar vas uznemirujem? Zabacila je glavu kako bi ga pogledala. Kanila je zvučati drsko, a ne koketno. No način na koji ju je gledao davao je drugu konotaciju njezinu pitanju. Sad bi ga rado povukla. - Da. Uznemirujete me. Još jače od pogleda, na nju je djelovao njegov glas. Tih i prigušen, promukao i intiman. Premda se uopće nisu dodirivali, osjećala je kako joj taj glas prodire kroz odjeću i dodiruje ju po cijelom tijelu. - Moram se vratiti na posao - brzo je rekla, pitajući se zašto joj je odjednom teško disati. - Ništa vam neću obećati, ali hvala na piću. Hunter je gledao kako odlazi, pitajući se je li shvatila poruku. Prokleta je tvrdoglava. 117 Prokleta je poželjna. Dok je sjedila za konzolom u prostoriji za uređivanje priloga, Kari se ozbiljno pozabavila istraživanjem vlastite duše. Dvaput je pregledala neuređenu snimku što ju je Mike predao. Bila je nepristrana. Fokus njezine priče ovisit će o popratnom tekstu.

Zapravo neće biti toliko bitno što kaže, već kako to kaže. Bez obzira je li to planirao ili ne, Hunter McKee je pritisnuo pravi gumb kako bi je natjerao da razmisli o onome što radi. Njezini osobni osjećaji prema njemu ne bi trebali igrati nikakvu ulogu. Ne bi smjeli diktirati stavove u njezinim priložima. Na duge staze, kamo bi je to odvelo? Što bi time dobila? Možda prezir drugih novinara. Njezini kolege zasad imaju dobro mišljenje o njoj. Je li njezina osveta protiv Huntera McKeeja vrijedna riskiranja ugleda što ga ima kao uspješna izvjestiteljica? Ali još važnije pitanje, što ta osveta čini njoj kao osobi? Znala je da njezin otac ne bi odobravao njezin stav prema McKeeju. Pinkie nije bio oduševljen, i to nije tajio. Jesu li svi ostali u pravu, a ona u krivu? Je li pogrešno procijenila čovjeka? Objektivno razmišljajući o situaciji, zanemarujući osobne osjećaje, pretpostavila je da McKee samo obavlja svoj posao. I dalje ga je smatrala nitkovom. I dalje joj se nije sviđao način na koji je iskoristio dokaze protiv Thomasa, niti način na koji se u sudnici ophodio prema njoj. Osobito joj se ne sviđa način na koji razgovara s njom, promatra je, ili kako se ona osjeća kad je on gleda. Ali, a to je bitan ali, ona je novinarka, nije urednica. Njezin jeprofesionalni ugled jednako na kocki kao i njegov. Što bi drugo mogla učiniti, osim objektivno izvještavati? Sat vremena kasnije, kad je svoj dovršeni prilog, spreman za emitiranje, predala producentu, bila je zadovoljna pričom. Lakim i žustrim koracima izišla je iz zgrade kako bi pošla kući. Ono što je osjećala moglo je biti samo jedno: olakšanje. McKee će zasigurno biti sretan kad mu se skine s vrata, ali ona je bila jednako sretna da se riješila onog poriva da ga uništi. Hunter je u svojem stanu gledao večernje vijesti. Zadržavao je dah kad je najavljen Karin izvještaj iz sudnice. Kad je prilog završio, duboko je udahnuo. Držala se činjenica; njezin se stav prema njemu znatno ublažio. Hvala Bogu, pomislio je. Svladali su tu prepreku. Više se ne mora zabrinjavati zbog nje.

Kad je idućeg jutra ušao u sudnicu, njegov je pogled odmah krenuo u potragu sve dok je nije našao. Za razliku od prethodnih dana, nije davala upute svojem snimatelju i stvarala nered među gledateljima koji su sjedili oko nje. Danas je sjedila tiho i držala notes u krilu. Mirno je razgovarala sa snimateljem. Zacijelo je rekao nešto duhovito. Zabacila je grivu plave kose i tiho se nasmijala. 119

Hunterove su prepone reagirale na grleni zvuk toga smijeha. Kad je prolazio kraj njezina reda stolica, pogledao je prema njoj i opazio nogu u glatkoj svilenj čarapi. Na sebi je imala zelenu haljinu. Čedni ju je kraj samo činio još više seksi. Sad se naginjala unatrag, preko ramena razgovarajući s drugim izvjestiteljem. Iz profila su se jasno nazirali obrisi njezinih dojki. Zauzeo je svoje mjesto za stolom tužitelja i pogledao uru na stražnjem zidu. Njegov je ručni sat savršeno dobro radio, ali ura na zidu pružala mu je izgovor da se okrene. Njegove su oči našle njezine, kao da je to unaprijed dogovoreno. Njezin je pogled odavao očekivanje, te je znao da se pita je li prethodne večeri gledao njezin prilog. Silom je odvuкао pogled s njezina lica, kratko kimnuo i opet se okrenuo prema prednjem dijelu sudnice. Prokletstvo, rekao je u sebi. Bio je suočen sa slučajem koji je veoma zahtjevan, a njegov se um usredotočio na ono što bolno pulsira među njegovim nogama. Ova se mladenačka opčinjenost ne može nastaviti. Osim što je fizički neudobno i vraški neugodno, također je opasno. Sve dok je Kari Stewart bila neprijateljski raspoložena i osvetoljubiva, nije se morao bojati da će njegove emocije izmaknuti kontroli. Ali ova miroljubiva Kari, ova Kari koja mu se napola nasmiješila, to je prijatnija protiv koje se ne može boriti. Dok ga ona tako gleda, neće se moći koncentrirati na zadatak pred sobom, zadatak o kojem ovisi cijela njegova karijera. 120 Čim je sudac ušao u sudnicu, Hunter je ustao. -Časni suce - uljudno je rekao - tražim da se sudnica isprazni od svega što ometa rad suda, osobito videokamera.

Kari je s nevjericom uvukla zrak. - Taj gad! -izustila je ispod glasa. Nasjela je na njegovu uvjerljivu neiskrenost. Još je jednom dokazao kako je hladnokrvan i manipulativan. Nakon što je pogledao njezin prilog na jednom od monitora u redakciji, Pinkie je palcem i kažiprstom stisnuo korijen nosa. - Ovoga si puta doista pretjerala, dušo. Iza rasprave što je uslijedila nakon McKeejeva zahtjeva, sudac je presudio u njegovu korist. Bez obzira na ljutnju svih televizijskih izvjestitelja, zabranjen je pristup videokamerama. Sudac je dopustio da crtači ostanu kako izvještaji ne bi u potpunosti ostali bez slike za svoje priloge. Karin je prilog govorio o tome da je zabrana snimanja McKeejev pokušaj da svoje političke makinacije sakrije od javnosti.

- Nije klevetnički. - Gotovo da jest. - Pinkie je navukao svoju sportsku jaknu punu mrlja. - Već postajem umoran od toga, Kari. - Umoran od čega? - Od te tvoje djetinjaste igre. - To nije igra. - Zovi to kako god hoćeš. Neprofesionalno je i zaudara po jeftinom novinarstvu kakvo nikada nisam podnosio. 121 Budući da je to rekao Pinkie, njezin odani prijatelj i saveznik, zaboljelo je. - Žao mi je što to tako doživljavaš. - I meni. - Zaputio se prema vratima. - Osjećam se pakleno. Osjećam se tako loše da bih mogao pozvati Bonnie neka se napije sa mnom. Izišao je. Kari se nikad u životu nije osjećala tako samom. Vozila se kući, pitajući se zašto je tako deprimirana umjesto da bude ushićena. Ponovno je odnijela pobjedu nad McKeejem, ali budući da to nije imala s kim proslaviti, u svemu nije bilo radosti. Otključala je svoja ulazna vrata i ušla. Jednim je pokretom upalila svjetlo i bacila torbicu na stolicu. Zatim je naglo stala. Hunter McKee je sjedio u naslonjaču na drugoj strani sobe. Njegove oči boje mahovine blistale su od zadovoljstva jer je tako lako ulovio svoj plijen. Njegov je kaput bio prebačen preko naslona kauča. Prsluk je otkopčao, kao i prva dva gumba košulje. Olabavio je uzao kravate, a rukave zavrnuo do lakta. Položaj u kojem je sjedio ukazivao je na činjenicu da već dugo čeka. U ruci je držao napola punu čašu. Kosa mu je bila u još većem neredu nego inače. Polako se podigao iz naslonjača, ne skidajući pogleda s njezinih očiju. Popio je piće do kraja i oprezno spustio čašu na stolić za kavu. Vješto ga je zaobišao i krenuo prema njoj.

- Kako ste ušli ovamo? - Bila je bez daha, odjednom se prestrašivši njegovih odlučno stisnutih čeljusti i snage njegova tijela. Zračio je muževnim gnjevom kojega neće biti lako svladati. - Diplomirao sam kriminologiju. 122 - Ali sigurnosni sustav... - Isključio sam ga. - Zar je to tako jednostavno? - Zapravo, riječ je o veoma sofisticiranom sustavu. - Ali vi ste ga uspjeli onesposobiti. - Da. Opet je uključen, usput rečeno. Sad joj je već stajao veoma blizu. Previše blizu. Osjećala je njegovu tjelesnu toplinu, kao i dah s okusom viskija na svojem licu i vratu, miris njegove kolonjske vode. Srce joj je počelo divlje tući. - Što želite, gospodine McKee? - To je prilično formalno, zar ne? Ne mislite li da biste me, s obzirom na to da ste me onako intimno mrzili, već mogli zvati po imenu? Recite. - Ljutito je procijedio riječi kroza zube, a ona se pomaknula unatrag. Nikad nije vidjela

tako bijesnog muškarca. U sljepoočnicama mu je pulsirala žila. Rekao je da je diplomirao kriminologiju. Možda zna kako se može počinuti savršen zločin, umorstvo bez traga. No zapravo se nije bojala da će joj fizički nauditi. Zaprijetio joj je nečim što dotad nikad nije upoznala. - Izgovori moje ime, Kari - šapnuo je i primaknuo joj se korak bliže. -Ne. Grubo je rukama obuhvatio njezino lice i podigao ga prema sebi. Palcem je prešao preko njezine donje usne. - Reci. Zapovijed je izgovorena tiho, ali je u njegovu glasu bilo čelične odlučnosti. Pojačavao ju je 123 snažan bljesak u njegovim očima i pritisak palca na njezinoj usni.

- Huntere - šapnula je. - Još jednom. - Huntere - ponovila je. Gledao je njezine usne dok su oblikovale njegovo ime. Dugi ju je trenutak držao tako zarobljenu, a zatim je spustio ruke i koraknuo unatrag. Kari se vrtjelo u glavi. Gnušala se nad sobom jer se predala njegovoj snazi volje, ali istodobno nije željela da on zna kako djeluje na nju. Izgovorila sam tvoje ime. Je li to sve što si želio? - Ne. Želio sam te izlupati po stražnjici. -Podbočio se. - Ono je bila vraški zanimljiva priča što si je iznijela u svojem večerašnjem prilogu. Jesi li ponosna na sebe? - Veoma. Osobito nakon trika što si ga izveo na moj račun. - Trika? Kakvog trika? Glumljenje nedužnosti samo ju je još više razbjesnilo. - Naveo si me da povjerujem kako nećeš tražiti zabranu snimanja u sudnici ako ublažim svoje izvještaje. - Moj zahtjev da se iz sudnice izbace kamere nije imao nikakve veze s našim jučerašnjim razgovorom. - Nije li? Nisi li zatražio da se kamere izbace radi mene? - Da, ali ne iz razloga na koji ti misliš. - Koji bi drugi razlog uopće mogao postojati? Zbog tebe mislim samo na seks, poželio je viknuti. Umjesto toga, za sve je ponovno okrivio nju. -Raščistimo to jednom zauvijek. Već mi se mjesecima osvećuješ zbog činjenice da sam ruku tvojega 124 muža našao u kašici. Nisam ja kriv što sam je ondje našao. - Bio je nedužan. - Bio je kriv, za mnoge stvari. Stisnula je oči i duboko udahнула. - Znam zašto si ga diskreditirao zajedno s ostalima. - Sam se diskreditirao. - Jer se nije slagao s tvojim imenovanjem. Neočekivani ga je podatak istinski iznenadio. Otvorio je usta da nešto kaže, ali ništa nije rekao. Na koncu upita: Tko ti je to rekao? - Silas Barnes - pobjednički je rekla. Razgovarala je o njemu s bivšim javnim tužiteljem? - Kada? Nazvala sam ga brzo nakon našeg prvog susreta. Nisam mogla vjerovati u

tvoje optužbe na račun Thomasa i nisam imala povjerenja u tvoje motive. Sam si rekao da si ovamo došao iz St. Louisa jer se nisi mogao dovoljno brzo penjati po ljestvici. Pomislila sam da vjerojatno pokušavaš postići nešto veliko, a Thomasom se koristiš kao odskočnom daskom. Nazvala sam gospodina Barnesa i pitala ga što misli o tebi. -I? - O, ti si njegov plavokosi idol. Rekao je da bi tebe izabrao za svojega nasljednika čak i kad bi za njega radila cijela vojska mladih odvjetnika. Ali... - podigla je ruku kad ju je pokušao prekinuti -... također je rekao da je Thomas bio protiv tvog imenovanja. Sve je to bilo neslužbeno, naravno. No Thomas je svima u Gradskoj vijećnici dao do znanja da te smatra opasno ambicioznim. 125 Hunter je odmahnuo glavom i prošao rukom kroz kosu. - Pa, ako misliš da sam se osvećivao Wynneu jer mu nisam bio simpatičan, griješiš. Uopće nisam znao da ne odobrava moje imenovanje. Prezirno je otpuhnula kroz nos. - Valjda ne očekuješ da ću ti to vjerovati? - Ne, ne očekujem - obrecnuo se. - Mislila si da je Thomas Wynne svetac, pa si slijepa na istinu o njemu. Kad si razgovarala s Barnesom, jesi li ga također pitala o mojim optužbama protiv Wynnea? Dobio je odgovor kad je uznosito zabacila glavu. - Jasno, stao je na tvoju stranu. - Bože! - frustrirano je viknuo, udarivši se dlanovima po bedrima. Istina ti je pred nosom, a ti je još uvijek ne želiš prihvatiti. Tvoj je muž bio kriminalac, a ne ja. Bijes se širio njezinim tijelom. - O, kako te prezirem. Ti si lukav... - Ja sam pametan. - I manipuliraš ljudima. - Iskorištavam svaku situaciju. - I ambiciozan. - Ambicija nije zločin. - Ti si krvožedni tužitelj. - A ti si osvetoljubiva kučka. - Ja samo obavljam svoj posao! -I ja! Nije čak ni shvatio da je položio ruke na nju dok nije osjetio njezino tijelo uza svoje. Pogledao je dolje i kroz crvenu izmaglicu bijesa vidio da njegove šake stežu njezine nadlaktice. Odjednom ju je mogao osjetiti, cijelu. Njezine su se dojke uzbuđeno nadimale uz njegova prsa. 126 Njezin je trbuh bio mekani jastuk za njegovu muškost. Njezina su se bedra priljubila uz njegova. Premda je bila bijesna, nikad nije bila ljepša. Oči su joj bile širom otvorene i tamnozelene u prigušeno osvjetljenoj prostoriji. Disala je kroz vlažne i lagano rastvorene usne. Ne razmišljajući dalje od trenutka, spustio je glavu i pokrio njezina usta svojim. Obujmio ju je rukama i stisnuo uza se. Svojim je ustima obrađivao njezina sve dok nije rastvorila usne.

Jezikom je istraživao niz savršenih zuba, izazvavši njezin gnjevan povik. Ipak ju je nastavio ljubiti snažno i strastveno, sve dok nije ponovno otvorila usta kako bi došla do daha. Zatim je zavukao jezik unutra. Nametanje. Nasilje. Prekrasno. Nastavio je jezikom prodirati u njezina usta sve dok nije osjetio kako njezino tijelo popušta i postaje podatno uz njegovo. Kari je u početku bila previše zaprepaštena da bi se pomaknula. Zatim, kad se počela otimati, shvatila je da se ne može nositi s njegovom snagom. Kako se usuđuje vrijeđati je na taj način? Mrzila ga je. No počela je sebe mrziti još više. Jer joj se počeo sviđati njegov poljubac. Može li ga optužiti za brutalnost, a njegova su usta postala nježna? Još uvijek su bila spojena s njezinima, ali njegov jezik više nije bio tvrd i grub. Bio je baršunast i senzualan. Više nije prodirao nasumce, kažnjavajući je, već vješto i uvjerljivo. Osjećala je kako nestaje otpor njezina tijela pred tako slatkom agresijom. Njezine su se ruke same od sebe omotale oko njegova struka. Kad je svoju nabreklu muškost 127 pritisnuo uz njezino tijelo, shvatila je da je vlažna od želje i potrebe za njome. Dojke su joj se nadimale, a bradavice ukrutile. Bezumno je čeznula za njegovim ustima na njihovim ukrućenim vrhovima. Još ju je jednom strastveno poljubio, svojim jezikom trljajući njezin, priljubivši njezin trbuh uza svoje bokove. Zatim se polako povukao. Njegova su usta zastajkivala, spuštajući nježne poljupce na njezine usne, a zatim se sasvim odmaknuo i koraknuo unatrag. Stajao je posve nepomično dok je zurio u nju. Poželjela je da može nestati. Nije mu odgovorila. Nije! Ipak, u slučaju da on misli da jest, bojala se pogledati ga. Nevoljko je podigla pogled do njegovog lica.

- Koji je moj najveći nedostatak, Kari? Diskreditiranje Thomasa? Djelomična odgovornost za tvoj spontani pobačaj? Žudnja za tobom? Ili činjenica da i ti žudiš za mnom? Podigao je sako. Okrenuo se na vratima. - Jednog od ovih dana priznat ćeš koji je pravi razlog tvojega gnjeva prema meni. Izišao je. Hunter je ušao u svoj mračni stan i zaputio se ravno do telefona. Dugo je izdržao. No večeras je ljubio, doista ljubio, Kari Stewart. To ga je navelo da se predomisli. Nazvao je međugradsku vezu, telefon je tri puta zazvonio i ona se javila. - Pam, ja sam, Hunter. Imala si pravo. Bio sam tvrdoglav. Dat ću ti razvod. 128 7. poglavlje Na dan izbora odlučio je ostati kod

kuće. Znao je da s njim zasigurno nešto nije u redu. Bio je zdrav, relativno mlad Amerikanac. No više je volio samoću nego društvo. Radije je gledao večernje vijesti na televiziji nego otišao na zabavu. Sjedio je ispred televizora onako kako netko tko je malo skrenuo sjedi i gleda pornografski film. Promatrao je nju, kao opčinjen. Sad su mu već svi njezini načini izražavanja, držanje i izrazi lica postali poznati. Svagdje bi prepoznao cvjetni miris njezine kose. Pod prstima je osjećao strukturu njezine kože. Znao je kakav okus imaju njezina usta. Želio ju je. A prema njezinim vlastitim riječima, ona njega prezire. Što bi bilo da su se upoznali u posve drukčijim okolnostima? Što bi bilo da ju je upoznao dvije godine nakon Wynneove smrti? Ili što da Wynne uopće nije postojao? To bi bilo još bolje. Odmah 129 bi se svidjeli jedno drugomu. U mašti je sve moguće, zar ne? Nekoliko bi je puta pozvao na večeru. Razgovarali bi o svojim karijerama, trenutnim zanimljivostima u svijetu, filmovima i knjigama. Ispričao bi joj svoj repertoar viceva, a ona bi ga smatrala veoma zabavnim. Otkrili bi da imaju nevjerojatno mnogo zajedničkog. Jedne bi ga večeri pozvala k sebi na piće. Zamamno bi se smiješila. Kad bi je zagrlio, ona bi to spremno prihvatila. Njezine bi se usne mekano rastvorile pod njegovima. Žudjela bi za njegovim poljupcima, njegovim milovanjima.

- Mislim da je pošteno da ti kažem da sam bio oženjen. - Bio? - Njezina bi mu se kosa rasula po rukama kad bi zabacila glavu. Ustima bi klizio niz njezin vrat. - Razveden sam. - Dlanom bi joj obujmio dojku i dahnuo njezino ime kad bi palcem našao spremnu bradavicu. - Dugo sam bio sam. Otkako sam tebe upoznao... Pa, nikad se nisam ovako osjećao s nekom ženom. Želim te, Kari. Potrebna mi je tvoja mekoća i slatkoća u životu. Dopusti mi da te volim. Uхватила bi ga za ruku pa pavela u spavaću sobu i... Telefon je zazvonio i on je poskočio. Podigao je slušalicu i zarežao: McKee. - Gospodin javni tužitelj, želiš reći. - Guy je vikao jer je oko njega vladala buka. - Glatko si pobijedio. Naravno da si pridošlica, ali upravo su 130 objavljeni konačni rezultati izbora. Sad si pravi javni tužitelj. - Hvala što si nazvao. - Ovo ti je bio veoma uspješan tjedan. Najprije osuda onoga momka koji je ubio svojega oca. Sad pobjeda na izborima. Hunter nije bio siguran može li se smrtna kazna za šesnaestogodišnjeg momka smatrati uspjehom, ali ovo nije trenutak

za suzbijanje entuzijazma njegovoga pomoćnika. - Zahvali svima koji su pomogli. - Nećeš doći na proslavu? -Ne. - Ali, Isuse, McKee, svi smo se okupili u nečijem stanu. Nisam siguran tko ovdje stanuje, ali ima pića i hrane u izobilju i... - Spustio je glas do zavjereničkog šapta. - Znaš Marilvn iz ureda poreznog procjenitelja, onu s parom sisa od kojega čovjeku iskaču oči? Cijelu večer jedva čeka da te vidi, ako razumiješ što mislim. Hunter se sjetio dugonoge crvenokose žene, sklone nošenju tijesnih majica. Na trenutak je osjetio tračak žudnje, ali nije bio siguran je li to bio ostatak njegova sanjarenja o Kari ili pomisao na Marilvn iz ureda poreznog procjenitelja. - Ne znam, Guy.

- Ujutro ćeš samoga sebe mrziti ako propustiš takvu ponudu. Vjeruj mi na riječ, prijatelju, vruća je. Hunter se nasmijao. - U tom slučaju, kako mogu odbiti? - Možda mu je baš to potrebno, valjanje u krevetu sa ženom spremnom na sve, a bez ikakvih 131 obveza. Ima li boljeg načina da se iz misli izbaci jedna žena od zaokupljenosti drugom? - Koja je adresa? - Guy mu je rekao. - Ako Marilvn zatreba prijevoz do kuće - sugestivno će Hunter - reci joj neka me za deset minuta čeka vani. - Vrijedi! - Mogao je zamisliti smiješak na Guvovu licu. Jamčim da će joj trebati prijevoz do kuće. Prije nego se mogao predomisliti, Hunter je uzeo jaknu i ključeve automobila, te izišao iz stana. Doista obdarena Marilvn čekala je na pločniku, prema dogovoru. Kako je u današnje vrijeme lako naći ženu. Gdje su bile djevojke poput Marilvn dok je on pohađao srednju školu? - Zdravo - rekla je, otvorila suvozačeva vrata i sjela kraj njega. - Zdravo. Na sebi je imala uobičajeno usku majicu; zacijelo je u svojem ormaru imala samo takve. Po onome što je znao o ženskoj anatomiji, ispod majice nije nosila ništa. Njezin je parfem bio težak i sladak, te ga je nažalost podsjetio na jeftine, vulgarne francuske filmove. - Doista je lijepo od tebe što si mi ponudio prijevoz kući. Zabava je bila lijepa, ali se počasni gost nije pojavio. - Ublažila je svoj pristup tako što mu je namignula. - Situacija je postala pomalo divlja. Bilo je lijepo otići odande. Razdraženo je pomislio zna li ona još neku riječ osim 'lijepo'. Jednako se razdraženo pitao zašto moraju glumiti ovu šaradu. Nije mislio da će se od njega očekivati čavrljanje. Zašto ne može jedno132 stavno reći: "Drago mi je da ćeš me odvesti kući u krevet. Jasno mi je da je to dobra terapija za izbacivanje druge žene

iz misli." Tada bi se on osjećao slobodnim reći: "Tako je i ja cijenim tvoju otvorenost, ovaj, Marilvn? Da, Marilvn. Vidiš, ja zapravo želim brzo i žestoko valjanje u sijenu. Bez emocija. Bez razgovora. Samo igra i zabava. Tebe su mi svim srcem preporučili." No ništa od toga nije rekao. Umjesto toga, nasmiješio joj se i rekao: Morat ćeš mi reći kako ću stići do tvoje kuće. Čini se da mu je mnogo lakše davala upute kad se zalijepila uz njegov desni bok, a jedna od onih legendarnih dojki našla se ispod njegove ruke. Bez ustručavanja, položila mu je ruku na bedro i trljala ga goredolje. Nije osjećao ništa, osim blage razdraženosti. Sa svakom minutom koja je prošla, njegova je razdraženost rasla i premda to nije pošteno, bila je usmjerena prema njoj. Nije mu se osobito sviđala boja njezine kose, ili očiju. Čuveno tijelo sad se nije činilo onako raskošnim i poželjnim, već više prostim i raskalašenim, zapravo pretjeranim. Vitkija figura, kompaktnije tijelo, mekoća s nježnim ženstvenim oblinama. Neposlušna kovrčava plava kosa, zelene oči. To je ono što ga privlači. Kari Stewart ga privlači. Želio je da se njezina ruka poigrava šlicem na njegovim hlačama. Tek nakon što je zamislio da ruka pripada njoj, osjetio je prvo buđenje muškosti.

- Hmmm - rekla je Marilvn i stisnula ga. 133 Zaustavio je automobil uz pločnik ispred njezine stambene zgrade. Dok je obilazio automobil da bi joj otvorio vrata, duboko je disao kako bi pročistio pluća od njezina parfema. Shvatio je da mu se uopće ne sviđa. Suptilnost je umjetnost koju Marilvn nikad nije svladala. No bila je prilično vješta. Dok je izlazila iz automobila, uspjela je nadlanicom okrznuti njegove prepone, dojkama dotaknuti njegova prsa i usnama pronaći njegovo uho. - Moja cimerica noćas neće doći kući zavodnički je obećala, a zatim je krenula pločnikom, sugestivno njišući bokovima. Odjednom je bio bijesan na sebe. Što je njemu? Zašto je ne želi? Zašto njegovo tijelo ne izgara od pohote? Ljutito je, kako bi sebi dokazao da nije opčinjen drugom ženom, posegnuo za Marilvn, okrenuo je i silovito spustio usta na njezina. Nakon trenutka iznenađenja, Marilvn je odgovorila. Usta su joj bila mlohava i mokra. Činilo mu se da njezine ruke gmižu po njemu poput pauka. Zagrljaj je bio potpuno neukusan i odvratan. Nastojeći prikriti koliko mu se sve to gadi, otrgnuo je svoja usta s njezinih usana i odmaknuo se.

Osjećao je gotovo neodoljiv poriv da s usta obriše njezin slinavi poljubac.

- Kasno je, a sutra je radni dan - skrušeno reče. Njezino se lice pretvori u komičnu masku zaprepaštenja. - Nećeš ući? - ciknula je. - Mislila sam da želiš, ovaj, znaš, popiti piće ili nešto. Prisilio se na smiješak i nestašni ton glasa: - Na prvom spoju? 134 - O, dobro. - Marilvn očito nije poznavala protokol kad je riječ o spojevima. Činilo se da joj je to posve strano. - Možda ćeš me katkad nazvati. - Koraknula je prema njemu i položila ruku na rever njegove jakne. - Onda to ne bi bio prvi spoj, zar ne? Nije se kanio ni na što obvezati. Lagano ju je pomilovao ispod brade. Laku noć. Neka to shvati kako god želi. Ponio se poput idiota. Nije važno što ona nije osoba visokih moralnih vrijednosti; mrzio se prema bilo kojoj ženi ružno ponašati. Ona je nedužna. On je nitkov. Odvezao se odande osjećajući se poput proklete budale. Ako bilo tko sazna o ovome, bit će predmet ismijavanja. Ali nije vjerovao da će se Marilvn hvaliti svojim jedinim neuspjehom kad je riječ o odvlačenju muškaraca u krevet. Zašto nije osjećao želju da pode s njom u krevet? Jer je znao da to ne bi imalo nikakvoga smisla. Kad bi se ujutro probudio, samo bi se samom sebi gadio. I dalje bi ga mučio osjećaj žudnje. Marilvnino tijelo ne bi umanjilo njegovu žudnju za drugom. Njegovo bi srce ostalo prazno. Seks s Marilvn nije ono što bi želio. Želio bi ljubav s Kari. - Ovo je sjajan ručak, Kari. Kako si znala da mi je rođendan? - Pobrinula sam se da saznam. - Nasmiješila se Mikeu Gonzalesu dok je rezao debeli odrezak što ga je naručio. Ručak u jednom od najboljih denver-skih restorana bio je za njega pravi doživljaj. 135 Njegova je žena nedavno rodila, te im nije bilo lako samo s plaćom snimatelja. - Kako su Becky i dijete? - Dobro su, valjda - rekao je, punih usta. - Becky je deprimirana. Majka mi je rekla da se to moglo očekivati. - Nasmijao se. - Zatrpana je pelenama, bočicama i osipima od vrućine. Pretpostavljam da ima pravo biti malo živčana.

- Valjda - reče Kari, bezvoljno miješajući svoju salatu od rakovice. Spominjanje djece uvijek je u nje izazivalo bol za koju nije vjerovala da će ikad nestati. Ona bi sad bila u prilično visokom stupnju trudnoće. - Nemoj sada gledati, ali tvoj je neprijatelj upravo ušao. Ne obazirući se na Mikeovu opomenu, okrenula je glavu. Hunter McKee se upravo smještao za stol na drugoj strani prostorije. Bio je u

društvu nekolicine dužnosnika iz gradskih i okružnih vlasti. Zacijelo je osjetio njezinu nazočnost u restoranu jer je pogledao ravno u nju. Prvi put su se vidjeli nakon razdoblja od nekoliko tjedana. Oboje su se ukočili sve dok Kari nije postala svjesna koliko dugo zure jedno u drugo. Pogledala je u stranu baš kad je on kimnuo u znak pozdrava i sjeo. Bila je potresena i ljutila se na sebe jer je dopustila da je pogled na njega tako uznemiri. Ali zašto se tako uznemirila? Njegova privlačnost zasigurno uzbuđuje mnoge žene. Na sebi je imao sivo odijelo koje je savršeno pristajalo njegovu sportski građenom tijelu. Kosa mu je bila razbarušena, a ona je znala da bi iz blizine mirisao po skupoj kolonjskoj vodi. 136 Ali ona je upoznala mnogo privlačnih muškaraca. Njezino srce obično ne reagira na ovaj način pri pogledu na naočitog muškarca. Ne, ono što ju je najviše uznemirilo bio je način na koji ju je on gledao. Nije ju promatrao kao neprijatelja, kao nekoga s kim je mnogo puta došao u sukob. Na njegovom licu nije bilo izraza podrugljivosti ili zlobnog naslađivanja. Gledao ju je kao da je ona žena o kojoj on nešto zna, žena s kojom dijeli neku tajnu, žena s kojom je bio intiman. S pravom. Jer se nikako drukčije ne može opisati način na koji ju je poljubio one večeri u njezinu stanu. To je bilo intimno. Mrzila ga je jer ju je poljubio protiv njezine volje, ali je još više mrzila sebe jer se tako detaljno svega sjećala. Nakon te večeri mnoge je trenutke provela u razmišljanju o tome. Čak i sada, dok je podizala svoju čašu vina, ruka joj je drhtala. Boja je nestala iz njezina lica, ali su joj oči grozničavo sjale. Još uvijek je osjećala čvrsti pritisak njegovih usana. Njegov je jezik posjedovao njezina usta na posve muževan način. Činilo se da su se čvrste linije njegova tijela usjekle na njezino. Premda je to silno željela zaboraviti, nije uspjela. Sjećanja nisu htjela nestati.

- Zaboga, Kari - reče Mike, opazivši njezinu uzrujanost. - Ako te njegova nazočnost toliko uzrujava, otidimo. - Sa žaljenjem je pogledao napola pojedeni odrezak. Odmahnula je glavom i nasmiješila mu se glumljenom bezbrižnošću. Ne budali. Ovo je tvoja rođendanska proslava. Želiš li još vina? 137 - Možda te danas poslijepodne neću moći dovesti u fokus - upozorio ju je i smiješeći se podigao čašu. - Nema problema. - Nije namjeravala glasno izgovoriti ono što je pomislila, ali je to ipak učinila. - Već dugo nisam u fokusu, - Nije govorila o Mike ovu snimanju. Završili su obrok. Kari je

potpisala račun, te su pošli prema izlazu. Kad su se približili Hunterovu stolu, stavio je ubrus kraj svojega tanjura i ustao. - Zdravo, Kari. Iza naočala ju je promatrao sa žarom koji ju je uvijek uznemirivao. Automatski se osjetila ugroženom. Reagirala je obrambeno. Gospodine javni tužitelj, nismo se vidjeli od izbora. Pretpostavljam da vam treba čestitati. - Hvala. - Ne zahvaljujte mi. Do toga ste došli na teži način. No s druge strane, vas ne muči savjest kad je riječ o ubijanju djece, zar ne? Oni u blizini utonuli su u jednu od onih neugodnih tišina do kojih dolazi kad se netko osramoti na javnome mjestu. Nitko osim Huntera nije znao za njezin spontani pobačaj. Svi su pretpostavili da govori o nedavnom suđenju koje je završilo smrtnom kaznom za šesnaestogodišnjaka, kaznom protiv koje se pobunila u svojim televizijskim priložima. Unatoč tomu, njezina je neugodna primjedba prekršila granice svih pravila profesionalnog ponašanja. Da je bila muškarac, Hunter bi je s pravom mogao tresnuti. Ovako, njegove su oči postale tvrde poput kremena, tijelo mu se ukočilo, a usne stisnule. 138 Ne obazirući se na njegov bijes, kratko mu je kimnula, tiho izustila "Gospodo" ostalima i pošla prema vratima. Mike se spoticao za njom, zabezeknut i posramljen. Znao je da će biti pakleno kad Pinkie sazna za incident. To je bilo blago rečeno. Nažalost, upravitelj postaje prvi je čuo o tome. Tog mu je poslijepodne va telefonirao jedan od Hunterovih kolega. Odmah je u redakciju poslao poruku da želi vidjeti Pinkieja i Kari.

- Znaš li o čemu je riječ? - pitao ju je Pinkie dok su hodali toplim podom pokrivenim hodnikom na katu, gdje je sve bilo drukčije nego u bučnoj redakciji. Iz restorana je izišla osjećajući se lošije nego ikad ranije u životu. Više nije poznavala sebe. Kari Stewart kakva je nekoć bila nikad se ne bi mogla tako ružno ponijeti, nikad ne bi bila tako zlobna i gruba prema bilo komu, bez obzira o kakvom se neprijatelju radilo. Što joj se to događa? Svaki joj se dan čini da gubi dio sebe. Činilo se da te dijelove ne može vratiti. Uskoro više neće ostati dovoljno nje da bi je se moglo prepoznati. Ta ju je pomisao plašila. Zašto nije poslušala Pinkieja? Imao je pravo. Krenula je s namjerom da uništi, a zapravo uništava sebe. - Da, mislim da znam zašto nas želi vidjeti - tiho reče. Pinkie naglo stane i okrene se k njoj. - Reci mi. Radije bih to najprije čuo od tebe. 139 Naučila je cijeli novi rječnik prostota kad je završila priču o incidentu. - O čemu si, dovraga, razmišljala? - vikao je. Ustuknula je pred njegovim bijesom. - Nisam razmišljala. Samo sam... - Štedi objašnjenja. Trebat će ti za kasnije - obrecnuo se i nastavio put prema upraviteljevom uredu. Tajnica ih je uvela u unutrašnji ured i diskretno zatvorila vrata za njima. Osim upravitelja postaje, ondje su također bili upravitelj prodaje i predsjednik kompanije. Nitko se nije smiješio. - Molim vas, sjednite - reče upravitelj postaje. - Danas me nazvao stari prijatelj. Jedva sam mogao povjerovati u ono što mi je ispričao. Nadam se, gospođice Stewart, da je pogrešno čuo ono što ste danas u vrijeme ručka rekli našem javnom tužitelju. Ovlažila je usne, ispričavajući se pogledala Pinkieja i odgovorila: Dobro je čuo. Pinkie je mislio da je sam kad je polako otvorio donju ladicu svojeg pisaćeg stola i posegnuo za skrivenom pljoskom. Otpio je dugi gutljaj i nadlanicom obrisao usta. Kad je podigao pogled, Kari je stajala na ulazu u ostakljeni ured. Svi su otišli kućama nakon vijesti u dvadeset dva sata. Redakcija iza nje bila je tiha i mračna.

- Nemoj im dopustiti da mi to učine, Pinkie. Nije ju vidio nakon što su otišli iz upraviteljeva ureda. Vratio se u redakciju i našao se usred nove krize. Producentu rane emisije vijesti nedostajalo je devedeset sekunda materijala. Hoće li dodati 140 prilog o trudnoj slonici u zoološkom vrtu ili onaj o slijepom učitelju? Ugasio je taj požar, kao i bezbroj drugih koji se pojavljuju tijekom produkcije emisije vijesti. No Kari mu je neprestano bila na umu. Pitao se kamo je otišla kako bi

lizala svoje rane. Sad je vidio da je plakala ondje gdje je bila. Okrenuo je tanku srebrnu pljosku prema njoj, ali je odmahнула glavom. Spustila se na stolicu ispred njegova stola. Popio je još jedan gutljaj, a zatim je zatvorio pljosku i vratio je u skrovište. - Sama si to učinila sebi, Kari. - Udobnije se namjestio na stolici. Upozorio sam te, ali nisi slušala. - Ispričat ću mu se, javno ako moram. - To bi ionako trebala učiniti. Ali time ih nećeš navesti da se predomisle. Bijesni su na tebe. S punim pravom. Neoprostivo je ono što si rekla tom čovjeku. - U redu. Pogriješila sam, priznajem. - Progutala je jecaj. - Ali suspendiranje na tri mjeseca! Nije li to malo prestrogo? Mislila sam da ću možda dobiti tjedan dana. Dva. Ali tri mjeseca! Umrijet ću, Pinkie. Moj mi je posao sve u životu. Izgubila sam muža, dijete. Posao je jedino što mi je ostalo. Raširila je ruke na njegovu stolu i molećivo se nagnula naprijed. Posreduj za mene, Pinkie. Ispričaj im nešto od onoga što mi je taj čovjek priredio. - Ne. Povukla je ruke s njegova stola kao da ju je odjednom opekao. - Nećeš mi pomoći? - Ne ovoga puta, dušo; žao mi je. - Zašto? 141 Pinkie je uzdahnuo i prešao rukom preko lica. - Jer mislim da ti je potrebno razdoblje odmora. Više nisi ona osoba kakva si bila nekoć, Kari. Već dugo. Nije mogla podnijeti njegovu kritiku, ne povrh svih prijekora što ih je već otrpjela. - Obavljam svoj posao! - uzbuđeno je rekla. - Gledanost je porasla.

- Više nije tako. Sjećaš se kad sam ti rekao da me već počinju umarati tvoji osobni napadi na McKeeja? Pa, bio sam samo korak ispred naših gledatelja. Naša gledanost pada, a ja ne mogu potisnuti pomisao da si ti jedan od razloga. Njezin je ponos bio povrijeđen, ali je znala da Pinkie ima pravo. Hunter je stekao odobravanje javnosti. Građanstvo ga je službeno postavilo za SV0Jeg javnog tužitelja. Ako ga nastavi napadati, samo će izazvati neprijateljstvo gledatelja. - Jasno mi je da moram promijeniti ton svojih priloga - tiho je rekla, ispreplećući prste u krilu. - Područje Gradske vijećnice već je dodijeljeno nekom drugom, Kari. To je bila jedna od upravitelj evih zapovjedi. Obuzela ju je panika, hladna i smrtonosna. - Onda mi vrati prilog o kulturi. Pinkie je odmahivao glavom. - Ne mogu. Sally ima ugovor. - Dobila ga je tako što je spavala s jednim od zastupnika! - vikne Kari. - A njemu se to sviđa! - na isti način uzvratiti Pinkie. - Ali to nema nikakve veze s time. Osobno ne mogu podnijeti njezin

dobrodušni stil, ali podaci o gledanosti kažu da gledatelji imaju 142 drukčije mišljenje. Ne znam sviđaju li im se njezine sise ili nešto drugo, ali bit je u tome da im se ona sviđa. Upozorio sam te na to. Sjećaš se, rekao sam ti da o svemu dobro razmisliš prije... - Prestani mi držati prodike! Nisi mi otac. - Ne, ali mislio sam da sam ti prijatelj. - Lice mu je dobilo tamnocrvenu boju, te se snagom volje smirio. - Kari, da si ti netko drugi, odavno bih te sredio. Izvodila si jednu smicalicu za drugom kad je riječ o McKeeju, ali ja sam to tolerirao. Da ti nisam prijatelj, već bi davno bila povijest. - Što znači da mi ovoga puta nećeš pomoći? - Znači da ću ti pomoći. Doista pomoći. - Nagovorit ćeš ih da povuku odluku o suspendiranju? Uzdahnuo je. - Ne. Pobrinut ću se da ta odluka ostane na snazi. Iskoristi to vrijeme da se pribereš, dovedeš stvari u perspektivu. McKee je postao tvoja opsesija. To nije zdravo. Pretjerano si napuhala njegovu odgovornost za svoje nevolje. - Moj Bože - rekla je i skočila sa stolice. - Tko si ti sad odjednom? Voditelj njegove kampanje? - Ne - reče Pinkie, očajnički se nastojeći kontrolirati. - Ali čovjek samo radi svoj posao. Cijelo vrijeme je tako. Bio je poput kamenčića u tvojoj cipeli od trenutka kad je o Thomasu rekao ono što ti nisi željela čuti. - To su bile laži! - vikne Kari. - Zar si očekivao da ću bez riječi stajati sa strane i dopustiti mu da uništava ugled mogega muža? Pinkie ju je žalosno pogledao. Zatim je nekoliko trenutaka zurio u stol, a tada ju je ponovno 143 pogledao i tiho rekao: - Jesi li sigurna da su to bile laži, Kari? Ustuknula je kao da ju je pljusnuo. - Naravno da jesu. Ti... valjda ne misliš da je Thomas bio lopov? - Ne znam odgovor na to pitanje. Samo znam da nije bio bog kakvim si ga smatrala. Bio je čovjek. Imao je mana. Samo što ih ti nisi vidjela. - Vjeruješ da je trošio novac na kurve kad je odlazio na putovanja? Vjeruješ u sve to? Znao je da će je to povrijediti, ali vrijeme je da otvori oči. - Znao sam za neke od Thomasovih ljubavnih avantura. Svi su znali. Prekrižila je ruke na trbuhu i nagnula se naprijed kao da je boli. Molim te, reci mi da lažeš, Pinkie. - Suze su joj tekle niz obraze. Odmahnuo je glavom. - Ništa ne znam zasigurno. Ali kad ima toliko glasina, obično se temelje na određenom stupnju istine. Bila si ranjiva kad si upoznala Thomasa tako brzo nakon očeve smrti. Bio je baš ono što ti je tada trebalo, snažan, obziran, zaštitnik. Bilo mi je drago da si ga našla. Vraški drago. Opet je sjela. - Žena je uvijek

posljednja koja sazna, zar ne? Osjećam se poput budale. - Nemoj. Wynne te obožavao. Njegove pustolovine nisu imale nikakve veze s vašim zajedničkim životom. Bili ste zaljubljeni i to bi vjerojatno trajalo godinama da onoga dana nije poginuo. Ali jest. Zaobišao je stol i uhvatio je za ruku. - Okrivljavala si pogrešnog čovjeka za Thomasove grijeh, Kari. McKee nije imao drugog izbora; morao ih je iznijeti na svjetlo dana. - Razmišljao je o svojim 144 sljedećim riječima. - Ne vjerujem da je u tome uživao, baš kao ni ti. Na trenutak je položila glavu na Pinkiejevu ruku, a zatim se odmaknula. Suze su prestale teći, ali se doimala posve poraženom. Možda mi je doista potreban odmor. Moram o mnogočemu razmisliti, srediti svoje osjećaje. Ustala je i pošla prema vratima.

- Što ćeš učiniti? Trenutak ga je promatrala, a zatim je neodređeno rekla: - Ne znam. Potom je otišla, lebdeći kroz praznu redakciju, pretvarajući se u jednu od sjenki Posljednja osoba koju je Bonnie očekivala kad je otvorila ulazna vrata bio je Pinkie Lewis. - Imaš li neko piće? - pitao je bez pozdrava ili riječi objašnjenja. Bonnie je razdraženim pokretom stegnula pojas svoje kućne haljine. Što se dogodilo? Zar su barmeni započeli štrajk? - Imaš li neko piće ili nemaš? Odmaknula se u stranu, dopuštajući mu da uđe, bez riječi i ne baš ljubazno. - Viski? - Da. Čisti. Dvostruki. Jedna od prvih stvari što ih je Bonnie učinila kad je njezino posljednje dijete otišlo na fakultet bilo je mijenjanje namještaja u kući. Bacila je sve stvari na kojima su se vidjeli tragovi dječjeg uništavanja. Novi je namještaj bio njezina nagrada jer je preživjela godine odrastanja sinova, kad je sebi priuštila malo što ili ništa. 145 Pinkie je prebacio jaknu preko naslona stolice i ispružio se na kauču. Skinuo je kravatu i bacio je na jastučice u kutu kauča. Zatim je skinuo cipele. Njegov neuredni izgled kvario je cijeli dojam njezine sada savršene kuće. Iznenadila se kad je shvatila koliko joj godi pogled na taj nered. Njezina je kuća predugo bila previše uredna. Pružila mu je čašu viskija i sjela kraj njega, spustivši ruku na naslon kauča i podvukavši bosa noge pod se. - Dugujem li ovaj posjet neutaženoj strasti koja je konačno došla po svoje, ili što? Dobacio joj je prijeki pogled. - Večeras nisam raspoložen za nadmudrivanje. Osjećam se usrano. Uprava je suspendirala Kari na tri mjeseca. -Upoznao ju je s pojedinostima.

Kad je završio, zamišljeno je sjedila i šutjela. Okrenuo je glavu prema njoj. - Pa, reci nešto.

- To će zacijelo biti najbolje od svega što joj se moglo dogoditi. Donekle umiren, popio je još jedan gutljaj viskija. - To sam joj i ja rekao. Također sam smatrao potrebnim da joj razbijem iluzije o pokojnome mužu. - Ispričao si joj o njegovim ljubavnim vezama? - Nisam pošao baš tako daleko. Samo sam joj u glavu ugurao pitanje nije li McKee možda ipak govorio istinu. - Kako je to primila? - Što misliš? Mislila je da je čovjek svetac. - Onda je vrijeme da se opameti. Niti jedan čovjek nije svetac. Time je zaslužila još jedan prijeki pogled prije nego je nastavio. Ponašala se posve nerazumno, 146 okrivljujući McKeeja za sve to. Predugo je sve to izjeda. Neprirodno. - Ili možda veoma prirodno - zagonetno će Bonnie. - Što ti to znači? - Mislim da se tu događa nešto više od onoga što se vidi na površini. Okrenuo se k njoj. - Znaš, doista me uzrujava ako neprestano moram pitati što ti to znači. Zašto jednostavno jasno i glasno ne kažeš što misliš? - Dobro. Mržnja je katkad jednako strastvena opsesija kao i ljubav. I obrnuto. Često se ne može razlučiti jedno od drugoga. Njegove su se svijetle obrve spustile nad oči. - Misliš da se ponaša kao da ga mrzi, a zapravo ga voli? - Na Pinkiejevu se licu prvi put pojavio tračak osmijeha. - Da sam na tvojemu mjestu, ne bih tu pretpostavku spominjao pred njom. - To mi nije namjera. Kanim joj dopustiti da sama dođe do tog zaključka. Ako je Hunter McKee onako odlučan kako mislim da jest, on će joj u tome pomoći. - Misliš da je zaljubljen u nju? - Ti ne misliš? Pinkie je progundao nešto neodređeno, a zatim je ispraznio čašu. - Još jedno? - upita Bonnie. - Ne, hvala. - Spustio je čašu na stolić i ustao. - Mislim da bih trebao poći. - Uzeo je jaknu i kravatu, te pošao prema vratima. - Pinkie. - Stao je i okrenuo se prema njoj. Stajala je ispred kauča. Zašto si večeras došao ovamo? 147 Pogledao je u stranu, namrgođen i ratoboran. - Osjećao sam se loše i trebalo mi je piće. Tvoj je stan na putu do mojega. Ti si dobro društvo za piće. Nasmiješila se, ali to nije bio smiješak namijenjen društvu. To je bio osmijeh pametne žene. - Dobra sam u mnogim stvarima. - Odvezala je pojas kućne haljine i pustila da padne na kauč iza nje. Spavaćica nije bila ona što bi je odjenula da je znala da će posljednji korak zavođenja Pinkieja biti večeras. No nježna ružičasta boja dobro je

pristajala uz njezin zreli ten, već očišćen od šminke. Gornji dio spavaćice od čipke obujmio je njezine bujne dojke, pružajući im malu prednost nad gravitacijom. Pinkieju se činilo da mu je jezik odebljao u ustima. S mukom je otrgnuo pogled s velikih tamnih bradavica koje su ga mamile iza čipkastog zaslona. - Gledaj, Bonnie. Nemoj pogrešno protumačiti... ovaj... to... Njegov je glas utihnuo kad je s ramena spustila naramenice spavaćice i dopustila da joj odjevni predmet klizne niz tijelo. Znala je da nije spremna za duplericu Playboya, ali je također znala da uopće ne izgleda loše. Pinkiejeva ju je šutnja gotovo ljutila. Mogao je nešto reći umjesto da ondje stoji s tim glupavim zabezeknutim izrazom lica. Stavila je ruke na bokove i naga pošla prema njemu. - Pa, kladim se da ni ti bez odjeće nisi nešto posebno. No spremna sam riskirati. Posegnula je za gumbima njegove košulje i hitro ih otkopčala. Nosio je staromodnu potkošulju što ju je navelo na smiješak, ali ga je diplomatski 148 sakrila dok mu je polako skidala košulju. Kopča njegova pojasa nije joj predstavljala ni najmanji problem. Gurnula je hlače dolje. Nagnula se naprijed i poljubila mu usne kad je spustila ruku do njegova međunožja. Opet se nasmiješila. Djelovalo je! Okrenula se i pošla prema spavaćoj sobi, govoreći preko ramena: - Što ćeš sada, poći u krevet sa mnom ili ondje stajati sa spuštenim hlačama?

- Gospodine Lewis? Pinkie? - Da? - Bio je vraški bijesan. Nije mogao naći snimatelja, a neki se luđak s puškom zatvorio u jednom stanu s troje talaca, ni deset blokova dalje. Pokušavao je naći nekoga preko radija, ali zasad nije imao uspjeha. A sada, kad je okrenuo glavu od radija, pepeo cigarete pao je na njegovu košulju i progorio rupicu prije nego ga je uspio maknuti. Bonnie će se ljutiti. Toga je jutro glačala košulju za njega. Gotovo je zaboravio sve svoje probleme kad je podigao glavu i ugledao Huntera McKeeja kako stoji s druge strane njegova pisaćeg stola u redakciji. - Zdravo, McKee. - Jeste li zauzeti? Ironija pitanja Pinkieju se činila smiješnom. Nasmijao se i ugasio cigaretu. - Zašto me ne biste pričekali u mojem uredu? - Glavom je pokazao u smjeru ostakljenog ureda baš kad se radio uključio i nečiji hrapavi glas rekao: - Pinkie, jesi li nas pokušavao naći? 149 - Dovraga, da, jesam! - viknuo je u mikrofoni i podigao ga. Hunter je skočio na noge kad je Pinkie pet minuta kasnije ušao u ured, držeći snop papira u mesnatoj ruci. - Što mogu

učiniti za vas, McKee? - upitao je kad je počeo prelistavati papire i stavljati znakove crvenom tintom. - Volio bih da netko nauči izvjestitelje engleskom jeziku. - Čini mi se da sam vas uhvatio u nezgodnom trenutku. - Ne, ne. Danas je mirno, vjerovali ili ne. Zašto ste me željeli vidjeti? - Mislim da znate. Pinkiejeve su se ruke umirile kad je ispod čupavih obrva prodorno pogledao Huntera. Proučavao je čovjeka koji mu je sjedio nasuprot. Izgledao je kao da nije dobro spavao. Oči su mu se doimale umornima, čak i iza naočala. Vertikalne bore uz njegova usta više nisu izgledale kao da su nastale od smijeha, već od nezadovoljstva. - Da, mislim da znam - polako će Pinkie. Potom vikne: - Ne sada! nekomu dovoljno hrabrom ili glupom da ude bez kucanja. - Vidio sam da u vijestima više nema njezinih priloga - s nelagodom će Hunter. - Prošli sam tjedan svratio do njezina stana, ali nije bila kod kuće. Izgledalo je kao da već dugo nije bila ondje. Ranije danas nazvao sam ovamo. Rečeno mi je da ona više ne radi. - Tako je, ne radi. Ali to je privremeno. Nadam se. - Je li bolesna? - Ne. Suspendirana je na tri mjeseca. 150 Pinkie je vidio da mu je laknulo kad je čuo da nije bolesna, ali ga je uznemirila vijest o suspendiranju. - Zašto je suspendirana? - Odgovor je bio zurenje bez riječi. Hunter skoči na noge. - Prokletstvo, rekao sam im da nije važno ono što je rekla. Poslala mi je pisamce isprike. To je bilo dovoljno. Okrenuo je leđa stolu i zagledao se u redakciju gdje je sve vrvjelo od aktivnosti. On ništa od toga nije vidio. Kad se opet okrenuo prema Pinkieju, čeljust mu je bila čvrsto stegnuta. - Želim je vidjeti. Gdje je?

- Ne znam. Hunter je u trenu stigao do stola. Oslonio se rukama na pretrpanu površinu i nagnuo se prema Pinkieju. - Želim je vidjeti - ponovio je, naglašavajući svaku riječ. - Recite mi gdje je. Ovoga je čovjeka gadno uhvatilo, pomislio je Pinkie. - Ne znam gdje je - mirno je ponovio. - Pokušao sam je naći jutro nakon incidenta, ali je već isključila telefon. Toga mi je poslijepodneva kurir donio kuvertu u kojoj je bio ključ njezina stana i upute o zalijevanju lončanica. - To je bilo prije tri tjedna! Uopće se nije javila? - Ne. - Nešto joj se moglo dogoditi. - Ne vjerujem. Otišla je nekamo da bi bila sama. Da raščisti neke stvari sama sa sobom. - Koje stvari? - Možda biste to vi mogli reći meni. Jake emocije izazvale su trzanje kuta Hunterovih usana, ali ga ništa drugo nije odavalo. - Ako vam se javi, hoćete li mi reći? -

Zašto? 151 - Rekao sam vam. Želim je vidjeti. - Zašto? - To se vas ne tiče! - vikne Hunter. Pinkie se nasmiješio kad je ustao i pokupio papire. - Za točno pedeset tri minute počinje emisija vijesti, gospodine McKee. Ne mogu više tratiti svoje dragocjeno vrijeme na vaše osobne probleme. - Pošao je prema vratima ureda. - Ali ostanite u vezi. - Izišao je, proklinjući rokove i izvikujući naredbe. 152

8. poglavlje Breckenridge je bio jednako slikovit ljeti kao i zimi. Hrpe neotopljena snijega doimale su se poput bijelih cvjetova na planinama. Veličanstveni vrhunci još uvijek su imali svoje svjetlucave kape. Sezona je imala veoma malo veze sa šarmom skija-lišnog odmarališta. Duž jedine glavne ulice nalazile su se prodavaonice i butici opskrbljeni primamljivom robom tijekom cijele godine. Stoljeće stare građevine, mnoge s licitarskim ukrasima, doimale su se jednako osebujnima uz jarko plavo nebo Kolo-rada kao i kad je oko njih sipio snijeg. Kari je još otkako je krenula u srednju školu dolazila u Breckenridge na skijanje. Ali nikad nije bila ovdje ljeti. Sviđalo joj se ovako, bez gladnih skijaša koji stoje u redu da bi dobili stol u restoranu, bez blatnjave bljuzgavice, bez prometnih zastoja pred jedinim semaforom u gradiću. Sve je bilo spokojno. Upravo joj je to trebalo. Sjedila je na verandi iza kuće i gledala kako sunce zalazi za vrhunce. Snijeg na vrhovima jarko je 153 bljesnuo, a zatim se obojio ružičastim nijansama kad se sunce spustilo na drugu stranu planine. Bila je ovdje već više od dva mjeseca. Godišnjica Thomasove smrti prošla je, a da je nitko osim nje, nije zapazio. Nije bila neuobičajeno žalosna toga dana. Godina dana ublažila je oštrice bola. Najviše ju je žalostila činjenica da više nije bio onako jasan u njezinu sjećanju kao ranije. Više nije mogla čuti zvuk njegova glasa u svojoj mašti. Niti je njegovo lice bilo onako dobro definirano u njezinim snovima. Došlo je vrijeme za oproštaj. Koliko je ljudi znalo za Thomasove 'ljubavne avanture', kako ih je Pinkie nazvao? Kako je mogla biti slijepa na njegove ljudske slabosti? Pokušala je u sebi izazvati gorčinu spram Thomasa, ali nije mogla. Volio ju je. Bez obzira što je drugo učinio, znala je da ju je volio. Bio je točno ono što joj je trebalo u razdoblju života kad ga je upoznala. Pretpostavljala je da je ona bila poticaj njegovom sredovječnom egu. Pomogli su jedno drugomu u godinama što su ih zajedno proveli. Kako bi prema tome mogla osjećati gorčinu? Osjećala je da se njezin um oslobodio i našao

spokoj. Njezino se tijelo oporavilo od kušnji tijekom protekle godine. Odmorila se. Za tjedan dana vratit će se na posao.

Ali što ako je ne žele natrag? Što ako je posao ne čeka? Što ako bude po treći put u životu morala početi iznova? Ustala je i protegnula se. - Taj ću most prijeći kad stignem do njega glasno reče. Bez obzira što 154 155 joj nosi budućnost, sad se osjeća spremnom da se s njome suoči. Hladnjak i smočnica grubo su je podsjetili da već nekoliko dana nije bila u kupovini. No odjednom je osjetila jaku glad, te je odlučila izići na večeru. Njezin povratak u društvo mogao bi biti neugodan. Mora se kretati među ljudima. Odjenula je suknju od traper platna, pamučnu majicu kratkih rukava i jaknu od antilopa. U planinama se temperatura uvečer znatno spuštala. Nije morala dugo hodati do središta gradića, ali kad se smjestila za stol u separeu u kutu jednog od najboljih restorana, njezin se želudac žestoko bunio. Naručila je besramno neskromnu večeru. Dok je pijuckala čašu vina prije večere, on je ušao. Bilo je kao da ju je tražio i točno znao gdje će je naći. Čim je ušao, njegov se pogled usmjerio kroz svijećama osvjetljenu prostoriju ravno prema njoj. Domaćica restorana ga je pozdravila i on je odgovorio, ali je i dalje promatrao Kari. Domaćica je pogledala preko ramena, zatim mu se nasmiješila i kimnula. Zaobišao ju je i krenuo između stolova prema kutu. Kari je spustila čašu na stol kako ne bi vidio da joj ruka drhti. Poželjela je skrenuti pogled, ali joj njegove oči to nisu dopuštale. Lice mu je bilo bezizražajno, ali je stvarao dojam da točno zna što će učiniti kad stigne onamo. Nije se zaustavio sve dok nije stigao do separea. -Ako mi ne dopustiš da ti se pridružim, bit će veoma neugodno. Domaćici sam rekao da me očekuješ. U tom je trenutku Kari shvatila da ga jest očekivala. Ne baš te večeri, ali je nekako znala da će doći.

- Ne bih željela da ti bude neugodno, pa je bolje da sjedneš. Svjetlost svijeće na stolu plesala je u njezinoj kosi, treperila u njezinim očima, blistala na njezinim usnama. Pomislio je da nikad nije bila ljepša. Kari nije imala pojma da njegovo srce kuca jednako brzo i nepravilno kao i njezino. - Sigurna si da nemaš ništa protiv? Ništa nije rekla, već se malo pomaknula, premje-stivši torbicu i jaknu kako bi imao kamo sjesti. Kad se smjestio, prekrižio je ruke na stolu i

prema njoj okrenuo samo glavu. Zurili su. Samo su zurili. Nisu se micali, jedva su disali, ali su njihove oči imale posla.

- Gospodine, želite li naručiti? Hunter nije skidao pogleda s Kari čak ni dok je odgovarao konobaru. Uzet ću ono što je dama naručila. I želimo bocu vina. Takvog koje ide uz... - Obratio se Kari. - Što jedemo? - Pastrvu. - Takvo koje ide uz pastrvu. - Da, gospodine. Hvala vam. Konobar se povukao, a oni su ponovno utonuli u tiho zurenje. - Izgledaš drukčije - na koncu će Kari. - I ti. - Nikada te nisam vidjela odjevenog u nešto drugo osim odijela i kravate. - Na sebi je imao sportske hlače i košulju. Ovratnik njegove vjetrovke bio je podignut, a rukave je zavrnuo do sredine podlaktica. Dok je to gledala, skinuo je vjetrovku i stavio je kraj njezine jakne na drugoj strani separea. Bio je odjeven po posljednjoj modi, ali je 156 sve bolje izgledalo na njemu nego na manekenima u časopisu. - Nos ti je pocrnio od sunca - primijeti Hunter. Tiho se nasmijala i smeteno dotaknula vrh nosa. - Jesi li ležala na suncu? - Malo, ne previše. Brzo mi postane hladno, a ovdje u planinama obično je previše svježije da bih se sunčala. Ali sam mnogo šetala. Opet su utonuli u tišinu. Razmišljao je o tome kako se preplanuli nos simpatično doima na njezinu licu. Ona se pitala jesu li cijela njegova prsa pokrivena tamnim kovrčavim dlakama. - Vino, gospodine - s oklijevanjem je rekao konobar nakon što je nekoliko dugih trenutaka neopažen stajao kraj stola. Hunter je obavio ritual kusanja. Kari je dobila drugu čašu koju je konobar napunio zlatnim vinom za koje se mogla zakleti da već teče njezinim žilama. Popila je gutljaj i s odobravanjem se nasmiješila, ali ga zapravo nije kušala. Ništa neće kušati. Glad koja ju je navela da naruči obilnu večeru odjednom je nestala. Pijuckali su vino i zurili u svijeću na stolu, kao da ona čuva sve tajne svijeta. - Kako si znao... Nije važno. Znam tko ti je rekao da sam ovdje. Zatim je, pomislivši da je možda bila previše samouvjerena, rekla: Ovo nije bio slučajan susret, zar ne? Odmahnuo je glavom. - Ovo nije nikakav slučaj. Njezin se pogled vratio na svijeću. - Pitao si Pinkieja gdje sam. - U njezinu glasu nije bilo upitne intonacije. To je bila tiho izgovorena tvrdnja. -Da. 157

- Nazvala sam ga tek prošli tjedan. Morao je čuvati moju tajnu. - Bio sam prava napast i izmorio ga. - Svakodnevno je svraćao u televizijsku postaju kad bi se iz ureda vraćao kući, te uvijek pitao je li

se javila. Jednako tako, Pinkie i Bonnie nisu odlazili kući sve dok on ne bi svratio. Prošle je srijede Pinkie konačno imao vijest za njega. - Breckenridge! - tada je uzviknuo Hunter. Očekivao je Tahiti ili Tibet, a ne neko mjesto tako blizu kao što je Breckenridge. On je gotovo tri mjeseca bio poput luđaka, a ona se nalazila samo stotinjak kilometara daleko. - Molim te, nemoj se ljutiti što sam te našao -reče. Pogledala je ravno u njega, zureći u sivozelene dubine njegovih očiju. - Ne ljutim se. - Usne su joj se jedva pomicala, a riječi je izgovorila šaptom. - Više ne. Optuživali su ga za mnoge stvari, ali nikad nitko nije rekao da je tup. Nije mu morala ništa više reći da bi shvatio poruku. Oprošteno mu je. Napetost u njegovim prsima odjednom je popustila i on je počeo normalno disati nakon dugo vremena. Stezalo ga je u prsima još od dana kad je shvatio kako će njegovi postupci uništiti njezin svijet, svijet koji se već ionako raspao. Poželio se nasmijati. Umjesto toga, podigao je čašu. Kad je ona učinila isto, kucnuli su se, nazdravljajući miru što su ga prešutno sklopili. Promatrali su se preko rubova čaša dok su pili. 158 Morao je uložiti svu snagu volje kako se ne bi nagnuo prema njoj i poljubio od vina sjajne usne. Žudio je za tim da uroni prste u masu njezine kose. Njegova su usta željela prijeći cijelim, poput satena glatkim vratom i dalje, u V izrez njezine majice. Kari je opazila kako su mu lijepe ruke. Vitke i snažne, posute tamnim dlačicama na zglavcima. Zapešće mu nije bilo previše jako. Na njemu se nalazio zlatan sat. Odjednom je poželjela uzeti njegovu ruku i pomno je proučiti. Polako su pojeli svako jelo obroka. U restoranu nije bilo gužve. Osoblje je bilo pažljivo, ali su goste puštali da jedu vlastitim tempom. Zelena je salata bila svježja i hrskava. Pečeni krumpir bio je vruć i mekan, preleven visokokalo-ričnim umakom. Pastrva je bila aromatična od začinskog bilja i savršeno pečena. No Kari se umalo udavila sočnim zalogaj em kad je Hunter pitao: Koliko dugo Pinkie i Bonnie zajedno žive? Zalogaj hrane napokon je kliznuo niz pravu cijev. Gurnula ga je gutljajem vina i ubrusom obrisala vlažne oči. - Pinkie i Bonnie koje ja poznajem žive zajedno? Slegnuo je ramenima. - Pretpostavljam. Zajedno odlaze s parkirališta televizijske postaje. Neki sam dan čuo kako ga podsjeća da je 'njima' ponestalo mlijeka, te bi trebali stati i kupiti ga na putu kući. To zvuči prilično obiteljski, zar ne? - Mlijeko? - cikne Kari. Nagnuvši se na naslon, prasнула je u smijeh. Taj

prepredenjak! Nije mi 159 rekao kad sam s njim razgovarala. Nije želio čuti kako kažem 'rekla sam ti'. Hunter je odgurnuo svoj tanjur i opustio se kraj nje na naslonu. Pretpostavljam da je njihova veza projekt na kojem si neko vrijeme radila.

- Gotovo dvije godine. Znala sam da bi savršeno odgovarali jedno drugomu. Ona je luda za njim i očajnički joj treba netko koga će tetošiti. Ako je ikoga ikad trebalo tetošiti, onda je to Pinkie. Samo što je bio tvrdoglav. Hunter ju je proučavao dok se smiješila. - Veoma ti je drag, zar ne? Njezin se pogled zaustavio na njegovim očima. Bio je blizu. Njegovo čvrsto bedro samo je dva centimetra udaljeno od njezinog na sjedalu. Nije ga baš osjećala, ali je znala da je ondje. - Veoma. On je prijatelj kakvog bi svatko trebao imati. - Popila je malo vina. - Katkad je bolno imati takvog prijatelja. - Kako to? - Kažu ti istinu kad ti drugi govore ono što želiš čuti. - Uzdahnula je i zatvorila oči. - Vidiš, računala sam na to da će me Pinkie izvući iz gužve u koju sam se sama uvalila. Natjerao me da izdržim kaznu poput poslušnog vojnika.

- Kari. - Polako je otvorila oči. - Žao mi je što sam ja bio uzrok tvojeg suspendiranja. Molim te, vjeruj mi da s tim nisam imao baš nikakve veze. - Znam. - Glas joj je bio mekan i nježan poput ruke što ju je umirujuće položila na njegovu. Iznenadila se jednako kao i on kad ga je tako spontano dotaknula. Zagledala se u svoju ruku, ali nije uspijevala naći dovoljno dobar razlog da je makne. 160 - Ništa od svega toga nije bila tvoja krivnja, Huntere. Ispričavam se zbog onoga što sam tada rekla u restoranu. - Ispričala si se u pisamcu. - Ukočeno i službeno pisamce - rekla je, a on je lagano slegnuo ramenima. - Bilo mi je neugodno zbog scene koju sam izazvala i nisam znala što bih napisala. - Oči su joj blistale od suza, a glas joj je podrhtavao. - Trebao si me tresnuti. - Kari, nemoj dopustiti da te to ponovno uzrujava. Više nije važno. Pokrio je njezinu ruku svojom. - Desert? Kari je bila zahvalna konobaru na upadici. U glavi joj je zujalo, a to nije imalo nikakve veze s vinom što ga je popila. Stvari su se previše brzo odvijale. Morali bi malo usporiti. Tek se počela miriti s Thomasovom smrću, njegovim nevjerama, svojom karijerom, cijelom svojom budućnošću. Treba li joj sad još emocionalnih uzbuđenja? Iskoristila je prigodu da bi produžila večeru jer nije znala što će se kasnije događati. - Molim vas. Rado bih vidjela jelovnik za

deserte - brzo je rekla. - Zsigurno je riječ o planinskom zraku, ali otkako sam ovdje, jedem poput konja. -Nastojala je zvučati nemarno i veselo, ali nije vjerovala da je Hunter nasjeo. Pomno ju je proučavao s napola oblikovanim osmijehom na usnama, kao da je znao da je njezina želja za desertom samo taktika odgađanja. Zajedno su proučavali jelovnik. - Newyorška torta od sira - primijeti Hunter. 161 - Dobro zvuči - reče Kari. - S jagodama, možda? - Konobar kimne. - Kakva je razlika između newyorške torte od sira i obične torte od sira? - upita ga Hunter. - Sedamdeset pet centi - reče konobar. Oboje su se nasmijali. - Kupujem samo najbolje. Jedna newyorška torta od sira s jagodama za damu, a ja ću pitu od jabuka. Dvije kave. - Sa sirom ili sladoledom od vanilije? - pitao je konobar, zapisujući njihovu narudžbu u notes. Hunter se okrene prema njoj. - Želiš li sir ili sladoled od vanilije u kavu? - Ne - ozbiljno će Kari. - Mislio sam na pitu od jabuka - strpljivo će konobar. - O, na pitul Sladoled od vanilije. Konobar se udaljio mašući glavom, a oni su prasnuli u smijeh. Kari je čak pošla tako daleko da je čelo pritisnula na njegovo rame dok se smijala. Činilo joj se da je pripita, ali se tako dobro osjećala da joj je bilo svejedno. Kad je podigla pogled prema njegovim očima, kao da su se stopile zajedno. - Dosad sam te samo jednom vidio da se smiješ, jednoga dana u sudnici, kad ti je tvoj snimatelj nešto rekao. Sviđa mi se zvuk tvojega smijeha -tiho je rekao. - Ja tebe nikad nisam vidjela da se smiješ. - Ovo je večer za početke, nije li? Njegov je promukli šapat našao svoj put u njezino tijelo. Čim je dospio unutra, raširio se po svim erogenim zonama i izazvao opći nered. Bilo je 162 uzaludno boriti se protiv toliko krijesova, pa im je dopustila da gore polako i ugodno. - Šteta je pustiti taj posljednji zalogaj, ali ako ga pojedem, rasprsnut ću se - rekla je nekoliko minuta kasnije. - Možemo zamoliti vrećicu. Mogla bi ga pojesti za doručak. - Ne, ali hvala ti. Sjećaš se onih sedam kilograma što ih kamera dodaje? - Sjećam se svega što si onoga dana rekla. Ona se također sjećala. Ušla je u njegov ured, znatiželjna ali samouvjerenjena, jer nije imala pojma kakav će utjecaj on imati na njezin život. I još nije gotovo. Osjećala je da je utjecaj što ga je dosad imao na njezinu budućnost gotovo nikakav u usporedbi s onim što slijedi. Je li naivna? Jesu li doista na rubu nečeg

uzbudljivog? Ili je vino krivo što se osjeća i razmišlja tako opušteno i neodgovorno?

- Gdje su ti naočale? - odjednom upita. - U džepu jakne. Trebaju mi samo za vid. - Nasmijala se. - Zapravo objasnio je - bez njih vidim do udaljenosti od metar i nešto malo. - Nisi očekivao da ćemo sjediti na udaljenosti većoj od toga? Snizio je ton glasa. - Razmišljao sam ovako: ako mi uopće dopustiš da sjednem s tobom za stol, nastojat ću ti biti što je moguće bliže. Nervozna i plaho, pogled njezinih očiju skrenuo je u stranu. Sam je sebe opsovao. Idi polako. Najprije joj budi prijatelj. - Hoćemo li poći? Promrmljala je nešto u znak slaganja, te su izišli iz separea. Prije nego joj je dospio pomoći, namjestila 163 je jaknu na ramena. Također je posegnula za računom. Istrgnuo ga je iz njezinih prstiju. - Namjeravam platiti svoj dio. - Ja častim - kratko će on, onemogućavajući daljnju raspravu. - Što si rekla? - pitao je kad je promrmljala nešto što nije dobro čuo. - Rekla sam da voliš šefovati. - Zabacio je glavu i nasmijao se. Kad su izišli na pločnik, on upita: - Jesi li raspoložena za šetnju natrag, ili bi radije da te odvezem? Dakle, znao je da je u restoran došla pješice. To je ne bi trebalo čuditi. Ako je tako čvrsto odlučio da će je naći, zasigurno ništa nije prepustio slučaju. - Ne moraš me ni pratiti ni voziti. Gurnuo je ruke u džepove jakne i zagledao se u tamne obrise planina, u sebi polako brojeći do deset. - Valjda nećemo započeti s igricama. Ne nakon svega što smo već prošli. Gotovo je opet uprskala, najprije s računom, a sad s ovim. Nemoj biti tako prokleta defenzivna. - Treba dosta hodati - rekla je blagim glasom, nadajući se da će popraviti situaciju. Nasmiješio se. - Mislim da to mogu podnijeti. - Uzeo ju je pod ruku dok su prelazili cestu. Bez pitanja, poveo ju je uzbrdo u smjeru kuće. Uskladio je svoj korak s njezinim. Hodali su u ugodnoj tišini. Večer je bila mirna i tiha. Na koncu je postavila pitanje koje ju je najviše mučilo. - Huntere, zašto si došao ovamo? - Na odmoru sam. - Ovoga puta njegov pokušaj da bude duhovit nije uspio. - Slučajno si izabrao Breckenridge? 164 - Ne, nije bilo slučajno. - Zaustavio se. Stajali su nasred ceste i gledali jedno drugo. Ulica je bila pusta, ali to ionako nije bilo važno. Činilo im se da su njih dvoje u tom trenutku jedini ljudi na svijetu. - Pinkie mi je rekao gdje si, a ja sam odmah obavijestio svoj ured da ću uzeti ovaj tjedan slobodno. Došao sam ovamo isključivo s namjerom da nađem tebe. Čim sam

danas poslije podne stigao, pronašao sam kuću u kojoj si odsjela. Nekoliko sam puta vozio onuda i opazio te kad si izišla. Nisam te kanio nazvati sve do sutra ujutro, ali nisam mogao čekati. Slijedio sam te u restoran. Prišao joj je korak bliže i nastavio blažim glasom. - Znam da je prošla godina dana od smrti tvojega muža. Prema onome što sam čitao, to je posljednja prepreka. Sada bi trebala biti spremna za novi početak. Spustio je dlanove na njezina ramena. - Želio sam te vidjeti, razgovarati s tobom, provesti vrijeme uz tebe. - Zašto, Huntere? Zagledao se u dubinu njezinih očiju. - Znaš zašto. Izdržala je njegov pogled. Odgovorila je što je iskrenije mogla. Uvijek je bilo nečega između nas. Ne znam što je to. U početku sam mislila da je mržnja, barem s moje strane. Sad više nisam sigurna. Kad god bih te vidjela, to bi me uzrujalo i uznemirilo. Uvijek mi je bilo neugodno u tvojoj blizini, sve do... - Prekinula se i pogledala u stranu. - Do kada? - Do večeras. - Sagnula je glavu i govorila u svoj ovratnik. Kažiprstom joj je podigao bradu tako da je opet gledala u njega. 165 - Znači, nećeš imati ništa protiv da nekoliko dana ostanem ovdje? - Ne znam - usrdno je rekla. - Nemoj previše očekivati. Nemoj ništa očekivati. Moji osjećaji prema tebi oduvijek su bili podvojeni. Još uvijek su takvi. Skrušeno se nasmiješio. - Ne bih mogao tražiti veću iskrenost od toga. - Stisnuo je njezine šake među svojim. - Reci mi nešto. Kad si me večeras vidjela kako ti se približavam, koja je bila tvoja prva reakcija? Promatrala ga je trenutak, dok su se emocije nakupljene u njezinu grlu pokušavale osloboditi. -Bilo mi je drago što te vidim. Očekivala je reakciju. Razočarala se. Njegovo lice nije odavalo što misli. Očekivala je da će se nasmiješiti, ili možda sagnuti glavu i poljubiti je u obraz, ili je zagrliti i strastveno poljubiti. No samo je rekao: - Drhtiš.

- Hladno mi je. - Dopusti mi. - Uzeo je jaknu s njezinih ramena i pomogao joj da je odjene. - Hvala - uljudno je rekla i počela se okretati od njega. - Čekaj. - Povukao ju je natrag preda se, savio koljena da bi bio otprilike njezine visine i uhvatio dva kraja njezine jakne. U mraku je to bilo teško, ali uspio je spojiti početak patentnog zatvarača. Dok se polako uspravljao do pune visine, povlačio je patentni zatvarač. Kretnja je bila izrazito seksualna. Nekako joj se uspio približiti, a da se nije pomaknuo. Samo se naginjao prema njoj dok nije 166 167 ostalo jedva toliko mjesta da vuče patentni zatvarač

između njihovih tijela bez doticanja. Njegove su ruke prošle kraj struka i trenutak se zadržale iznad njezina trbuha. Dok su se polako pomicala uz dojke, za sobom su ostavile vrelinu koja se širila njezinim tijelom poput mrlje od tinte. Pitala se što bi učinila kad bi ostavio patentni zatvarač, zavukao ruke ispod jakne i obuhvatio njezine dojke. Znala, je što bi učinila. Nagnula bi se prema njemu jer njezine dojke žude za milovanjem. Na licu je osjećala njegov vreli dah kad je patentni zatvarač povukao do njezine brade i šapnuo: - Evo. Sad bi trebalo biti bolje. Nije znala je li bolje ili ne. Svaki živac u njezinu tijelu kao da je bio opržen. Nikad se u životu nije osjećala tako dezorijentiranom ismućenom. Žudjela ja za dodirrom njegova tijela uza svoje. Željela ga je vidjeti nagog, milovati ga. - Bolje da te odvedem u kuću. Njegove tihe riječi spriječile su je da se zaljulja prema njemu i preklinje ga da je zagri. Kako bi to bilo nepromišljeno. Budući da je njezin um izbacivao tako erotske misli, mogla je zamisliti kako je njemu. Jedva je priznala da joj je ugodno u njegovu društvu, a on nije tajio da je ovamo došao isključivo zato da vidi nju i provodi vrijeme nasamo s njom. Prema ukočenim mišićima na njegovu licu, bilo je jasno da se jedva uspijeva kontrolirati. Je li spremna za intimnost s muškarcem koji nije Thomas? Večeras, sutra uvečer, uskoro, u dalekoj budućnosti, nikad? Bože, ne zna. U jednom trenutku gori od žudnje, a u drugom drhti od strepnje i straha pred još jednim predavanjem. A seks će za nju uvijek biti predavanje, podrazumijevati obvezivanje. Što ako je pokuša poljubiti za laku noć? No večeras nije trebala strepeti zbog toga. Kad su stigli do njezinih vrata, Hunter je palcem prešao duž njezine brade. - To je bila jedna od najugodnijih večera u mojem životu. Hvala ti i lijepo spavaj. Zatim se počeo vraćati putem kojim su došli, prema usnulom gradiću. Prvo što je učinila idućeg jutra kad se probudila bilo je ono što je činila svakoga jutra tijekom svojeg boravka ondje. Ustala je iz kreveta, prišla prozoru s kojega se pružao pogled na istok i posegnula za uzicom draperija. Spavala je duže nego inače. Sunčana joj je svjetlost obasjala lice. Zijevnula je, protegnula se i protresla kosu. Tek kad je posve otvorila oči, vidjela je Hunter a naslonjenog na hidrant uz cestu. Promatrao ju je s očitim ushitom. Iznenađeno je ciknula, dohvatila kućnu haljinu i postavila je preda se. To je bio smiješan pokušaj budući da ju je već vidio u onome u

čemu spava, majici kratkih rukava s natpisom Denver Broncos. Najugodnije se osjećala spavajući u tome jer je majica bila mekana od silnih pranja. Dopirala je samo do vrha njezinih bedara, posramljeno se sjetila kad joj je Hunter veselo mahnuo i počeo trčati prema njezinim vratima. 168 169

- O, moj Bože - zastenjala je dok je jurila kroz spavaću sobu i načas se ugledala u zrcalu. Navukla je kućnu haljinu baš kad se začulo kucanje. - Dobro jutro - rekao je kad je otvorila vrata. - Dobro jutro. - Jednu je bosu nogu stavila na drugu kad je na nožnim prstima osjetila svjež planinski zrak. - Koliko dugo već stojiš ondje vani? - Dovoljno dugo da se kava ohladi i da susjedi dobiju temu za razgovor. - Nema susjeda u ovo doba godine. Nasmiješio se. - Dobro. Onda nema nikakvih zapreka da me pozoveš unutra. Iskosa ga je pogledala i koraknula u stranu. - Zar tako smutiš i porotu? - Pitanje je postavila bez zlobe u glasu. - Vježba čini čuda. - Donio je papirnatu vrećicu, te je počeo vaditi stvari na stol. - Imam mlaku kavu i umjereno svježije uštipke. - Zvuči krasno - rekla je sumnjičavim tonom. No uzela je ljepljivi uštipak i zagrizla. - Hej, ovo je fino. Obožavam ovaj čokoladni preljev - rekla je, ližući prste. - To sam i mislio. - Zgužvao je praznu vrećicu i u savršenom je luku bacio u koš za smeće. Kad se okrenuo, opčinila ga je brzina Karina jezika dok je lizala prste. Ono što je želio da taj jezik čini njemu, još uvijek je zabranjeno u nekim državama. Još se nije pribrao od pogleda na nju dok se protezala na suncu. Ona smiješna majica bila je više seksi nego bilo kakav negliže. Je li uopće imala pojma kako je primamljivo izgledala dok je izvijala leđa i protezala se lijeno poput mačke? Ne samo da je mogao vidjeti svilu i čipku njezinih gaćica, već se i pamučna majica raširila preko njezinih dojki i učinila ih darom za njegove oči. Glasno je pročistio grlo. - Hoću li podgrijati ovu kavu ili želiš skuhati svježju? - Ponestalo mi je kave. Možeš to zagrijati u mikrovalnoj, ondje na pultu. U rekordnom su vremenu potamanili uštipke. Dok su pijuckali podgrijanu kavu, Hunter je promatrao sobu. Strop je bio visok, na zidovima topla drvena oplata, a na podu parket i nekoliko malenih sagova. Namještaj je bio lijep i skup, ali nerazmetljiv. Kamini je kamin zauzimao jedan zid. Iz ove središnje prostorije ulazilo se u blagovaonicu; malena kuhinja i hodnik iza nje za koji je pretpostavio da vodi u spavaću sobu, ili spavaće sobe. Sve

je zapravo bilo maleno, ali pogled kroz velike prozore stvarao je dojam prostranosti. - Ovo je lijepa kuća. Pripada li tebi? - Ne. Prijateljima mojega oca. Ovamo dolaze na odmor. Ponudili su nam da je koristimo kad god želimo. Nisam zloupotrebjavala njihovu velikodušnost, ali sam znala da im neće smetati ako sada ovdje boravim. - Sjela je na naslon za ruke kauča i zagledala se kroz prozor.

- Zimi možeš ovdje sjediti kraj vatre i gledati kako pada snijeg. - Skijaš li? - Da, ali više volim gledati nego sudjelovati. Znatiželjno je hodao prostorijom, zaustavljajući se da bi pogledao ovo ili ono, prelistavajući časopise ostavljene na stoliću za kavu. Čudila se kako može biti tako pribran. Doslovce je nahrupio u kuću žene koja se još nije čak ni umila ili popila jutarnju 170 kavu. Ipak, ponaša se kao da je kod kuće. Nije dao nikakvo objašnjenje za svoj prerani posjet. No ona ga nije ni tražila, zar ne? Premda ovdje sjedi samo u spavaćici i kućnoj haljini, bosih nogu, razbarušene kose i očiju još uvijek otečenih od čvrstoga sna, nije se osjećala ni izbliza onako smućenom kako bi situacija to iziskivala. Zašto ne, pitala se. Možda zato jer se on doima tako opuštenim? Ili možda zato jer je njezin um tako zaokupljen njime da nema kada razmišljati o bilo čemu drugome? Bio je vitak i čvrst, veoma muževan dok je hodao prostorijom. Prsluk što ga je nosio zbog svježeg zraka kasnog ljeta nemarno je prebacio preko naslona stolice. Košulja zapadnjačkoga kroja sužavala se prema struku. Čizme su se savršeno slagale s trapericama koje su bile prilično iznošene i isprane. Onako tijesno priljubljene jasno su ukazivale na njegov spol. Njezin je pogled često svraćao prema njegovim bedrima. Nosio je naočale, zacijelo stoga što se dovezao ovamo. Sjetila se da je kraj pločnika vidjela parkiran nepoznati automobil. Također se sjećala kako je sunce obasjavalo njegovu od vjetra razbarušenu kosu. - Što je ovo? - pitao je, sagnuvši se nad stol za kartanje gdje je bila raširena slagalica. - Donijela sam je sa sobom - rekla je, podigla se s naslona za ruke i pridružila mu se. - Znala sam da ću ovdje morati ispuniti mnoge sate ljenčarenja. Zato sam ponijela nekoliko knjiga što sam ih željela pročitati. Ovo je još jedan od mojih proje¹⁷¹

kata. - Uzela je jedan komadić slagalice, trenutak ga proučavala, a zatim stavila na pravo mjesto.

- Vrlo dobro - rekao je, smiješeći joj se. - Zar ti to stalno uspijeva? - Nikad mi još nije uspjelo. No satima sam vježbala. Slagalice je za nju imala posebnu simboliku. Nije ju započela poput većine ljudi, od rubova. Počela je u sredini i slagala prema rubovima. Za nju je sredina predstavljala jezgru nje same, svega u što je vjerovala, njezinu etiku i vrijednosti, njezine misli i uvjerenja, sve što je smatrala bliskim i dragim, dijelove osobnosti njegovane od djetinjstva koje Kari Stewart čine onim što jest. Time je počela kad je ovamo stigla. Postupno je, iz dana u dan, dodavala komadiće slagalice. Iznova je proživjela zastrašujuće dječje iskustvo gubitka majke, život što ga je vodila s ocem, fakultetske dane, početke karijere, razvoj prijateljstva s Pinkiejem, susret s Thomasom. Nastojala se sjetiti što više točno određenih dana njihova zajedničkog života. Iznova je proživjela užas njegove smrti. Zabilježila je svaki put kad je vidjela Huntera McKeeja. Bezbrojni komadići počeli su stvarati sliku slagalice. Već je bila gotovo završena. - Kad je dovršim, osjećat ću da bolje poznajem samu sebe. - Nije kanila glasno izgovoriti tu misao. Brzo je pogledala Huntera. Mislit će da je budala. Ali očito je razumio takvu terapiju. Kimnuo je. Nadala se da je neće pitati objašnjenje i želja joj se ispunila. - Imaš čokolade na ustima - nježno je rekao. 172 Bila je opčinjena njegovim očima. Činilo se da njihova toplina obasjava cijelo njezino biće, iznutra i izvana. - Doista? - A-ha, baš ovdje. Prstom je podigao mrvicu čokolade s kuta njezinih usta. Pustio je da se otopi na vrhu njegova jezika. Promatrala je njegova usta, zaintrigirana i uzbuđena izrazitom senzualnošću. Njezine su oči ostale prikovane za njegove usne kad joj je spustio ruke na ramena i privukao je k sebi. - Kari? - Njezin se pogled polako penjao njegovim licem dok nije dospio do njegovih očiju. -Hmm? - Kad sam te prvi put poljubio, bila si bez svijesti. Drugi sam put bio tako bijesan da nisam znao hoću li te poljubiti ili zadaviti. Bio sam zaslijepljen gnjevom i jedva svjestan onoga što se događalo. Podigao je ruke i dlanovima obuhvatio njezine obraze. - Ne misliš li da sebi dugujemo poljubac tijekom kojega ćemo oboje točno znati što radimo? 173 9. poglavlje Ostala je posve nepomična. Nije čak ni trepnula. Skinuo je naočale i spustio ih na stol za kartanje. Ponovno je dlanovima obujmio njezino lice. Bili su topli. Vršci njegovih prstiju nježno su joj milovali jagodične kosti. Palčevima je prelazio preko njezinih usana. Njegove su oči

ostale otvorene kad su se njezine konačno predale i polako zatvorile. Zatim je na svojim usnama osjetila njegov dah. Bio je vlažan i topao, s okusom kave. Njegove su usne lebdjele nad njezinima gotovo cijelu vječnost prije nego ih je dodirnuo. Zatvorenih je usana svojim ustima trljao njezina, naprijed-natrag u hipnotizirajućem ritmu. Činio je sitne pokrete grickanja, a zatim je zubima lagano uhvatio njezinu donju usnu i ovlažio je jezikom. Rakete su eksplodirale u Karinoj glavi. Ranije je mislila da takve reakcije na poljupce postoje samo u filmovima. Sve joj je to bilo novo. Ili su je ljubili neobično nemaštoviti ljudi, ili su se pridržavali 174 nekakva etičkog kodeksa koji nije vrijedio za Huntera. Je li u muškarcima budila želju da je zaštite umjesto strasti? Je li stvarala dojam da Kari Stewart ne posjeduje strastvenu stranu? Ili se taj dio njezine prirode tek rodio? Prvi put ju je netko ljubio kao ženu, a taj netko znao je kako se to čini. Hunter je ljubljenje pretvarao u čisto seksualni ritual parenja. Spustio je usne na njezine i pritisnuo, povukao se, opet pritisnuo. Svaki put kad bi se njihova usta spojila, njegove su usne bile malo više rastvorene, sve dok nije osjetila vlažnu vrelinu njegovih usta. Reagirala je na to. Njezine su se usne otvorile kako bi prihvatile tu vrelinu. Njegovi su pokreti bili savršeno usklađeni i koordinirani. Glavu je nagnuo u jednu stranu. Usta je čvrsto prislonio uz njezina, spajajući ih slatkim uvlačenjem. Njegove su ruke kliznule s njezinih obraza, niz njezine ruke, te su se zaustavile na leđima tako da ju je držao u toplom, bliskom zagrljaju. Bosim nožnim prstima stala je na njegove čizme kad se instinktivno primaknula bliže. Njezino je tijelo žudjelo od želje da upozna njegovo. Podigla je ruke i obavila ih oko njegova vrata. Čula je kako se iz dubine njegovih prsa javlja mrmor odobravanja. Bože, trebalo joj je ovo! Uživala je u takvom zagrljaju, voljela je osjećaj bespomoćnosti i ženstvenosti kraj takve muževnosti. Sa sobom je u kuću donio izvanjsku svježinu. Zadržala se na njegovoj odjeći, kosi i koži. Kako krasan kontrast njezinoj pospanoj toplini! Mirisao 175 je izrazito muški. Miris ju je podsjećao na koru limuna, dim drva i šuštavo jesenje lišće. Bio je tvrd. Uživala je u tom dokazu njegove žudnje, te ga je pritisnula mekoćom svojega trbuha. Duž svakoga djelića njihovih tijela, bila je naglašeno svjesna razlika među njima. Uzbudivala ju je hrapavost njegove brade oko njezinih usta. Neumorni je jezik vodio ljubav s njezinim ustima. Cijelo joj je tijelo

reagiralo na svako požudno prodiranje. U njoj su se rasprskavali sićušni balončići žudnje i svoju tekuću vatru puštali u njezine žile. Zatim se tempo promijenio. Pomicanje njegova jezika postalo jedisciplinirano i kontrolirano. Željela je po cijelom tijelu osjetiti vještomičovanje toga jezika, na dojčkama, trbuhu, bedrima. Željela je snošaj. No kad su njegove ruke odvezale uzao na njezinu struku i razmaknule kućnu haljinu, shvatila je kako sve to daleko ide i kako je brzo izgubila kontrolu. Ukočila se. Zabola je prste u njegov zatiljak. Otrgnuvši usta od njegovih, sagnula mu je glavu na prsa.

- Želim te samo privinuti uza se, Kari. - Na glavi je osjećala njegov nepravilni dah. - Želim te osjetiti uza se, ali nećemo poći dalje od toga. Dajem ti riječ. Polako je opustila prste. Stavio joj je prst pod bradu i nagnuo njezinu glavu unatrag. Oči su joj bile zatvorene. Usta su joj bila crvena, otečena i vlažna. U udubini vitkoga vrata vidio je kako joj juri puls. Osjetio je nalet seksualne žudnje tako intenzivno da ga je to zaboljelo. No zajedno s tim osjećao je i nježnost kakvu nikada ranije nije poznavao. 176 Načas je spustio usta na njezina, pokusno. Nije se povukla, već je zavukla prste u njegovu kosu. Čvršće je usnama pritisnuo njezine i zavukao ruke ispod kućne haljine, s obje strane njezina struka. Ponovno je zavukao jezik u toplinu njezinih usta i privinuo je uza se. Raširio je ruke na njezinim leđima. Pod prstima je osjećao mekoću pamučne majice. Kroz nju je dopirala njezina tjelesna toplina. Znao je da će njezina koža biti svilenkasta na dodir, ali se nije usudio podići majicu i zavući ruke ispod nje, premda je to silno želio. Njezine su se dojke stisnule uz njegova prsa, te je zastenjao od užitka. Čak je i kroz odjeću osjećao tvrde vrhove njezinih bradavica. Pitao se kakav osjećaj stvara grubo platno traperica na njezinim nagim bedrima dok je podizao koljeno između njezinih nogu. Poželio je da može vidjeti njihove isprepletene noge. Zavrtjelo mu se u glavi od same pomisli na to kako su njezini bokovi podignuti uz njegove. Također se pitao što ona misli o onom povišenju iza patentnog zatvarača na njegovim hlačama. Morala ga je osjetiti. Guralo se uz omamljujući trokut njezinih gaćica. Ni tu sliku nije mogao izbaciti iz glave - način na koji se protezala na suncu, izvijenih leđa, uzdignutih ruku, razmaknutih nogu, zabačene glave. Slika i prilika senzualne razuzdanosti. Želio ju je dodirivati, cijelu. Želio je rukama lutati po njezinoj koži dok joj njegov jezik lijeno

istražuje usta. Kako bi reagirala kad bi zavukao ruke ispod... 177 Ne. Ako dotakne bilo koji djelić njezine nage kože, čak i na leđima, željet će je cijelu istražiti. Njegove se ruke ne bi zaustavile u donjem dijelu njezinih leđa, već bi vjerojatno kliznule u gaćice i stisnule joj stražnjicu. Ako bi situacija tada izma-knula kontroli... Prokletstvo! Nemoj čak ni razmišljati o prednjem dijelu njezina tijela; kasnije bi mrzila samu sebe. Osuđivala bi se jer se previše brzo predala. Njega bi nazvala oportunistom jer ju je uhvatio u trenutku usamljenosti i slabosti nakon gotovo tri mjeseca samoće. Došao je rano ujutro, kad je najranjivija, samo djelomično odjevena. Ponovno bi ga okrivila da ju je iskoristio. Gotovo je mogao čuti kako mu dobacuje optužbe. Najgore u tome je činjenica da bi imala pravo. Doista je krenuo previše brzo. Možda ovako reagira na njega samo zato što je predugo bila bez muškarca, bilo kojeg muškarca.

Ta je pomisao bila poput pljuske njegovu ponosu, ali ga je navela da izvuče ruke ispod kućne haljine i spusti ih na njezina ramena, s ljubavlju, ali bez strasti. Silom je svoja usta otrgnuo od njezinih. S mukom je podigla trepavice i gledala ga kroz zamagljene zelene oči. Hunter se sad proklinjao jer se tako naglo povukao. Možda jespremna. Možda... Ne, još ne. Nasmiješio se i pitao: - Što je danas na dnevnom redu? Pun je kontradikcija. Nakon poljupca što su ga upravo dijelili, dok su njezina osjetila pjevušila, njezini se udovi pretvarali u tekuću tvar i tijelo joj se stapalo s njegovim, očekivala bi da će muškarac kakav je Hunter pitati: "Gdje je spavaća soba?" ili 178 "Imaš li nešto protiv da zaboravimo na spavaću sobu?" i povući je na pod. Njegovo tiho izgovoreno pitanje toliko se razlikovalo od onoga što je očekivala da je nekoliko puta brzo trepnula. Kad se njezin vid razbistrio i kad je ponovno pod nogama osjetila čvrsto tlo, konačno je razumjela što je pitao. - Na dnevnom redu? -Glas joj je bio hrapav islabašan. Pokušala je ponovno: - Što sam planirala za danas? Odgurnuo je pramenove kose s njezinih obraza. -Da. Bez obzira što si kanila raditi, želiš li društvo?

- Ja, ovaj, moram kupiti namirnice. - Nesigurno se nasmiješila. - To ne zvuči naročito uzbudljivo, zar ne? U njegovim se očima pojavio sjaj koji ju je iznenadio. Vragolasti je smiješak izazvao treperenje u njezinoj utrobi. - Sve možemo učiniti uzbudljivim, Kari. Zar to još nisi shvatila? Čekao je u dnevnom boravku dok se ona tuširala i

odijevala. Kad je izišla iz spavaće sobe odjevena u traperice i pulover, ispustio je dugi zvižduk. Podbočivši se, koketno upita: - Što te uzbudilo? Traperice ili konjski rep? - Oboje. Sjeti se, u posljednje sam te vrijeme viđao samo dotjeranu za kamere. - Kako ti je kratko pamćenje. Prije samo sat vremena vidio si me kad sam tek izišla iz kreveta. Pogled mu se zamaglio. - To nikada neću zaboraviti. Pošla je u kuhinju kako bi napravila popis potrebnih namirnica, ali su njezini prsti jedva 179 držali olovku. Dok se tuširala, pokušala je smiriti svoje uzbuđenje, ali joj to nije uspjelo. Osjećala se poput djeteta u proljeće. Ne, to nije dobra usporedba. Osjećala se kao da prvi put uči što znači biti žena. I kako je to zabavno! Odjednom ju je preplavila nova emocija. Cijelo je vrijeme bila tu, vrebala s rubova njezina uma, tražila uporište. Sad nije imala drugog izbora osim da je prihvati. Krivnja. Prvi put nakon Thomasove smrti nalazi se u društvu drugog muškarca, i vraški uživa u tome. Zbog toga se osjećala krivom. Olovka je pala iz njezinih mlitavih prstiju.

- To je savršeno normalno, znaš. Skočila je i naglo se okrenula. Hunter je stajao blizu, ali se kretao tako bešumno da ga uopće nije čula. - Što? - bez daha upita. - Krivnja. - Nije ju dotaknuo, ali joj se učinilo da to želi. - Prirodno je patiti ako umre netko koga volimo, Kari. No jednako je prirodno s vremenom nastaviti živjeti, uživati u životu, ponovno se smijati. Možda i ponovno voljeti. Sumnjala je da bi se osjećala krivom kad je on ne bi toliko privlačio. Da je stariji, debeljuškast i ćelav, zacijelo je savjest uopće ne bi pekla. Ali nije bio takav. Bio je mlad, privlačan i muževan. Kad bi se radilo o nekome s kim bi mogla uspostaviti ugodno, srdačno prijateljstvo, vjerojatno se uopće ne bi osjećala krivom. Ali ona o njemu razmišlja kao o ljubavniku. Budući da je jedini muškarac s kojim je bila intimna bio Thomas, svoju je strasvenu reakciju na Huntera doživljavala kao nevjeru. - Nije mi namjera zauzeti bilo čije mjesto u tvom životu, Kari. Kanim stvoriti novo mjesto za sebe. - Jednom si rekao da ti čitanje tuđih misli nije jača strana. Lagao si. - To je bio jedini put da sam ti lagao. Uznemirivala ju je tema, kao i njegova sposobnost da pronikne u njezine misli. Okrenula se popisu namirnica. - Oreos ili NutterButters? - Zašto ne i jedno i drugo? - Sjećaš se one televizijske kamere i prokletih sedam kilograma? O, vrlo važno! Oboje. - Olovka

je strugala po papiru. - Ako me Pinkie pošalje na farmu za skidanje težine, televizijska će postaja platiti. Što još?

- Umak od rajčica, origano, luk, paprike... Virio je u popis preko njezina ramena dok je pisala. Okrenula se i pogledala ga. - Za što je to? - Za špagete što ću ti ih jedne večeri pripremiti. - Znaš kuhati? - Špagete. Znaš li ti kuhati? - Špagete - odgovorila je i nasmijala se. Slegnuo je ramenima. - Dakle, često ćemo jesti špagete, ili ćemo jesti vani. Ili ćemo se predozirati Oreosima i NutterButtersima. Oboje su se nasmijali i dovršili popis. Insistirao je da on vozi. Savršeno sam sposobna voziti planinskom cestom - govorila je dok joj je otključavao vrata. - A ja sam muški šovinist. Šuti i ulazi. - Voliš zapovijedati. 181 Vozio je vješto kako je činio i sve ostalo. Voljela je promatrati njegove ruke na kožom obloženom volanu. Glavom su joj proljetali zločesti prizori tih ruku na njezinu nagom tijelu. Ispod nje je pulsirao motor elegantnog sportskog automobila. Cijelo joj je tijelo pulsiralo. - Da mi je znati što misliš - rekao je, uhvativši njezin pogled na sebi. - Samo sam mislila koliko ste slični ti i tvoj automobil. Iznenadeno je uzdigao obrvu. - Možeš li to objasniti? Proučavala ga je, vitku simetriju njegova tijela, prijetnju opasnog temperamenta tik ispod površine, snagu u svakom napetom centimetru. - Ne. Mislim da ne bih - slatko je rekla. - Ah, ma daj. - Ne. - Onda ja tebi neću reći kako senzacionalno izgledaš. Neću ti reći da sam do jutros samo pretpostavljao da su ti bedra jednako savršena kao listovi i gležnjevi. Sad iz prve ruke znam da jesu. - Neću komentirati da je tvoja stražnjica još bolja u trapericama nego u suknji. Niti da me je oduševilo kako tvoje dojke izgledaju ispod one majice, kao i njihov pritisak na mojim prsima. Niti da mi se sviđa boja tvoje kose obasjane suncem, što je gotovo jednako lijepo kao i na svjetlosti svijeća. Zaboravi da sam ikad spomenuo kako je prekrasno tvoje lice, te da ga je lako čitati kao da si dijete u prvom razredu.

- Niti ću ti reći da su tvoje oči najčarobnije od svih u koje sam se ikad zagledao. Što se tiče tvojih 182 usta, dovoljno je reći da su mjesecima imala glavnu ulogu u mojim maštarijama. Ima li još nešto što ne bih trebao reći? Skrenuo je na parkiralište i naglo zaustavio automobil. Ugasio je motor i pogledao je. - Dakle? Progutala je slinu. - Ne. Mislim da to otprilike pokriva sve što ne bi trebao reći. - Još jedno. - Uzeo ju je za ruku i pogledao je u oči. - Drago mi je da mogu

biti ovdje s tobom. -Nasmiješio se onim svojim očaravajućim osmijehom kojim je uvjeravao suce i na svoju stranu privukao porote, te zaveo Bog zna koliko žena. Pridružila se tim ženama i odgovorila jednako očaravajućim osmijehom. - I meni. Namignuo je. - Imaš popis? Idemo. Vozio je do Dillona. Mjesto je bilo tek malo više od kuća za iznajmljivanje u kojima su tijekom sezone boravili skijaši. Cijene životnih potrepština bile su bezobrazno visoke, ali ipak malo prihvatljivije od onih u Breckenridgeu. Za nju je to bio posve nov doživljaj, šetati između polica u prodavaonici u društvu muškarca. Thoma-sova je domaćica obavljala sve kupovine kad je Kari živjela s njim. Prije i nakon braka, nikad je niti jedan muškarac nije pratio tijekom njezinih vrtoglavih posjeta supermarketu gdje je kupovala samo najnužnije i odmah jurila van. Hunter je impulzivno kupovao. - Jesi li ikad jela ovo? - Što je to? Proučavao je etiketu na limenci. Tekst je bio na nekom stranom jeziku. - Nisam siguran. - Ubacio je limenku u njihovu košaru. 183 Dok je ona stiskom provjeravala svježinu glavica salate, on je ogulio naranču i savjesno bacio koru u najbližu kantu za smeće. Dao je Kari jednu krišku, a zatim je dvije ubacio u svoja usta. - Kaniš to platiti, zar ne? - pitala je, nastojeći spriječiti cijedenje soka iz usta. - Svakako - rekao je, žvačući. Onda se primaknuo njezinom uhu i šapnuo: - Ako me ulove. Nakašljala se. - Mislila sam da si ti uvijek na strani zakona i reda, te loše momke stavljaš iza brave.

- Ali sad sam na odmoru. - Uštipnuo ju je za nos. - Zašto si izabrao tužiteljstvo, a ne obranu? S obzirom na tvoje sposobnosti, ne bi li više zarađivao kao branitelj? - Hvala na komplimentu. - Proučavao je vrećicu slatkiša, ali ju je vratio na policu. - Imaš pravo. Pretpostavljam da bi bilo unosnije otvoriti vlastitu odvjetničku tvrtku umjesto da i dalje budem javni djelatnik. - Dakle, zašto? - uporno će ona. Osjećala je da će se riješiti mnoge njezine nedoumice u vezi s njim ako to istjera na čistac. - Pretpostavljam da su me roditelji previše dobro odgojili. Odmalena su mi usađivali uvjerenje da postoji razlika između dobra i zla, te da čovjek mora snositi odgovornost za svoje postupke. Ne vjerujem da bih mogao braniti nekoga za koga znam da je počinio zločin. Nemoj me pogrešno shvatiti. Poštujem branitelje i posao što ga obavljaju. To je potrebno. Sustav može raditi. No ta vrsta prava nije za mene. 184 - Ambiciozan si - tiho je

rekla. Kolica za kupovinu su se zaustavila. Pričekao je da ga pogleda prije nego je progovorio. - Da. Jesam. Ne niječem to. No niti tu činjenicu smatram manom. - Čak ni kad je pretjerana? - Misliš da moja ambicija jest pretjerana? Pogledala je u stranu. Mislila sam. Sada... - opet ga je pogledala - ... više nisam sigurna. Imaš li političkih aspiracija? Njegov je smiješak bio neodređen i vragolast. - Vidjet ćemo. Trenutno želim biti dobar javni tužitelj. - To jesi. - Izdržala je njegov pogled. U njezinim očima nije bilo dvosmislenosti. Hunter je ponovno osjetio kako ga preplavljuju osjećaji nježnosti i strasti. Ona nije samo poželjna žena, ona je osoba koju se isplati upoznati. Spremna je priznati svoje greške i opraštati. -Hvala ti - rekao je. Trenutak su gledali jedno drugo, a zatim je ona preuzela kolica. Pričaj mi o sebi. Odrastao je u Utahu. Njegov je otac vodio agenciju osiguranja. Oba su mu roditelja bila živa. Jedna od njegovih sestara se udala. Druga je još pohađala školu. - Ja sam srednje dijete. Veoma mrzovoljno i tvrdoglavo po prirodi.

- Bez komentara. Nasmijao se. - Volio bih da upoznaš moju obitelj. - I ja bih to voljela. - Što je s tobom? - Što je sa mnom? - Tvoja obitelj, djetinjstvo i tako dalje. 185 Platili su kupljene namirnice i otišli u fast food restoran na ručak. Hamburgeri su bili tanki, prženi krumpirić mastan i mlohav, frapei pjenasti. Ali oni ništa od toga nisu opazili. Ispričala mu je kako je njezina majka umrla kad je ona imala deset godina, te je adolescenciju prošla samo uz oca koji je davao sve od sebe. -Silno sam ga voljela. Veoma se trudio da mi bude i majka i otac. Sigurno mu nije bilo lako. - Čime se bavio? - Bio je novinar. Tako sam i ja zavoljela taj poziv. Svaki dan poslije nastave odlazila sam u novinsku redakciju kako bih se našla s njim. Imala sam osjećaj superiornosti jer sam prva čitala vijesti, tek izišle iz tiskarskih strojeva. I danas me uzbuđuje činjenica da prva saznajem što se događa. - Sigurno je bilo strašno kad je i on umro. - Da. Osjećala sam se usamljenom, bez korijena, sve dok nisam upoznala Pinkieja, a zatim Thomasa. Ime joj je izletjelo prije nego se uspjela zaustaviti. Hitro je pogledala Huntera, ali se on samo nasmiješio. - Jesi li gotova s jelom? - Poveo ju je do automobila i odvezao natrag u planine, prema Breckenridgeu. Pospremili su namirnice, a ostatak poslijepod-neva proveli na izletu koji ih je poveo svuda općenito i nikamo posebno. Kad je zaustavio automobil ispred njezine kuće,

ona upita: - Gdje si odsjeo? Bradom je pokazao prema zapadnom dijelu gradića. - U nekom apartmanu kraj Vrha 8. Znaš za Four O'clock Run? - Da. Je li apartman tvoj? 186 - Nije. Unajmio sam ga na tjedan dana. Nije ovako otmjen kao tvoja kuća. Što si planirala za večeras? - Što si ti planirao? Dječaćki se nasmiješio, a ona je pomislila da su ga majka i sestre zasigurno užasno razmazile. - Nadao sam se da ćeš me pozvati k sebi.

- Pozvan si - rekla je i izišla iz automobila. - Ali ti ćeš morati oprati sude. - Onda pripremi nešto jednostavno - doviknuo joj je, udaljavajući se. Zagrijala je limenku čilija i pripremila tortille sa sirom. Malo prije nego je stigao, odjenula je dugu, široku šarenu suknju i jednostavnu plavu bluzu. To je bila jedina nepraktična odjeća što ju je ponijela sa sobom, ali večeras će joj odgovarati. Koliko je vremena prošlo otkad joj je neki muškarac došao u goste? Godila joj je takva ženstvena frivol-nost. Čak je uzela svileni cvijet iz jednog ukrasa u kući i zadjenula ga iza uha. Njegov spori zadovoljni smiješak kad je otvorila vrata rekao joj je da se nije uzalud trudila. Jeli su, a nakon što je on poslušno složio suđe u stroj za pranje, zabavljali su se slagalicom. Ljutila se kad je vidjela da njemu ide bolje nego njoj. - Gledaj, ako ćeš se duriti svaki put kad namjestim djelić... - Ne durim se! Ispružio je ruku preko stola i prstom prešao duž njezine donje usne. Meni se tako čini. Njegov je dodir na nju djelovao poput strujnog udara. Zubima je uhvatila usnu čim je maknuo ruku, kao da želi zadržati užitak njegova dodira. 187 - Kako ti ide planinarenje? - Sjajno - hvalila se. - Zašto? - Mislio sam da bismo to mogli raditi sutra, ako se slažeš. Ustao je i odjenuo jaknu. Osjetila je grč razočaranja. Nakon što je posve sama provela toliko tjedana, kuća se doimala praznom kad god bi on otišao. - Slažem se. U koliko sati? - Možeš dugo spavati. Recimo, u jedanaest? - Dobro. Čak ću pripremiti ručak za van. - Sjajno. Laku noć. Stajali su kraj vrata. Otvorio ih je, okrenuo se i brzo je zagrlio, a zatim je otišao. Potišteno je zatvorila vrata. Izvukla je cvijet iz kose i bacila ga na pod, mrzeći sebe jer ju je mučilo da je nije poljubio čak ni za laku noć. - Je li ti dobro? - Naravno - dahtala je. - A tebi? - Meni je dobro. Reci kada. Kao da je čekala najmanje ohrabrenje, srušila se na travu. - Sada dahnula je. Spustio se kraj nje. Nekoliko su se minuta bez riječi odmarali, bučno dišući od napora. Na koncu je Hunter podigao glavu

i pogledao je. Ispružila se na padini zabacivši ruke iznad glave. Podigla je jedno koljeno. Kad je jutros došao po nju, činilo mu se da čarobno izgleda. Na sebi je imala kratke hlače, dokoljenke i gojzerice, te kariranu košulju i vestu boje zobene kaše. Kosu je ostavila slobodnu. 188 Otprilike na polovici uspona, skinula je vestu i vezala rukave oko struka. Sad je ispod pamučne košulje mogao vidjeti obline njezinih dojki. Pirkao je svjež planinski povjetarac pa su joj se bradavice ukrutile. U sebi je stenjao od žudnje. Otvorila je jedno oko i pogledala ga. - Jesi li još živ? - Jedva - priznao je. - Zrak je rijedak na ovoj visini. Jesi li za piće? Sjela je dok je on tražio po košari za piknik što ju je nosio. Otvorio je limenku gaziranog soka i pružio je njoj. Popila je dugi gutljaj, a zatim mu vratila limenku. On je iskapio sve do dna. - Kad ti kažeš planinarenje, onda baš to i misliš - mrzovoljno je primijetila, masirajući potkoljenice. - Sve što se isplati raditi... - pjevušeći je govorio i nastavioprekopavati po košari. - Što si ponijela za jelo? Nalazili su se u zaklonu što su ga činile jele, ali su odande vidjeli jednu od skijaških padina, znajući da se neće izgubiti ako im to bude orijentir. - Sir, hladni narezak, čips, čokoladu. Pronalazio je poslastice kako ih je ona nabrajala. S tekom je jeo, a Kari ga je promatrala. Gotovo je ostala bez daha kad ga je tog jutra vidjela kako prilazi njezinim ulaznim vratima. Na sebi je imao kratke hlače i gojzerice, baš kao i ona. Njegovi listovi i bedra sastojali su se od čvrstih mišića, a koža je bila posuta dlačicama. Imao je plavu sportsku košulju. Sad mu je bilo vruće od penjanja i sunca, te se raskopčao gotovo do struka. Prsa su mu pokrivala tamne kovrčave dlačice. Svaki put kad bi onamo pogledala, nešto ju je 189 stezalo u želucu, a između bedara osjećala je besramno pulsiranje. To je bilo neugodno. Bilo je uzbudljivo. Nije mogla odlučiti hoće li potiskivati takve osjećaje ili će ga i dalje promatrati i uživati u tome. Kad mu je sunčeva svjetlost obasjala kosu, činilo se kao da ima crvenkaste pramenove. Njegove oči, iza gustih zastora od trepavica, doimale su se kao dio šume oko njih, zelene sa sivim sjenkama i smeđim točkicama. Kad su završili s jelom, naslonila se leđima na stablo i sklopila oči. Duboko je udisala čisti zrak. Trome senzualne kretnje nategnule su košulju preko njezinih dojki, što je ponovno privuklo Hunterovu pozornost.

- Ne nosiš baš često grudnjak, je li? Naglo je otvorila oči i zagledala se u njega. - Što? Polako se uspravio u sjedeći položaj i primaknuo joj se sasvim blizu. Oslonivši se dlanom na deblo kraj njezine glave, nagnuo se naprijed tako da su im se nosovi gotovo dotaknuli. - Onoga dana kad si se onesvijestila na mjestu za svjedoke, nisi nosila grudnjak. To me iznenadilo. - Mene je iznenadilo kad sam se osvijestila i shvatila... - Naglo se prekinula. - Shvatila da te ja ljubim? -Da. - I shvatila da mi uzvraćaš poljubac? - Još uvijek nisam sigurna da je bilo tako. - Bilo je - tiho je rekao, značajno pogledavši njezina usta. - Znaš li zašto sam otkopčao tvoju bluzu? 190 191 Tiho je uzdahnula i okrenula glavu. Zagnjurila je čelo u udubinu njegova lakta i čvrsto stisnula oči. -Rekao si da si me želio dozvati k svijesti. - Djelomice. - Znači da si mi lagao više nego jednom. - Možda je to bila nedužna laž - tiho je priznao. Poigravao se ovratnikom njezine košulje. - Nisam se mogao zaustaviti. Želio sam te vidjeti, Kari. - Spustio je prste na njezin vrat i kliznuo prema dolje. Još uvijek to želim. - Njegov je glas bio zamaman poput lahora koji je šumio u gustim krošnjama nad njima. Njegovi su prsti vješto otkopčali prvi gumb. - Ni danas ništa ne nosiš ispod. -Ne.

- Kao ni sinoć. Zavrtjela je glavom. - Točno. - Zato te sinoć nisam poljubio. Da sam te dotaknuo, ne bih se uspio zaustaviti. Morao bih ti dotaknuti dojke. Poljubiti ih. Znaš kako bi to završilo. Njegovi su prsti prešli na sljedeći gumb. Poigravao se njime, a kad ga ona nije pokušala zaustaviti, otkopčao ga je. Zatim sljedeći. I sljedeći. Osjetio je dašak njezina cvjetnog mirisa kad je odgurnuo tkaninu kako bi mogao ruku zavući unutra. Zatvorio je oči od užitka kad je njegov dlan potvrdio da je njezina koža topla i glatka baš kako je zamišljao. Obujmio je čvrstu dojku. Ispunila mu je šaku. Lagano ju je stisnuo prstima. - Kari, Kari -stenjao je. - Predivna si. - Pomaknuo je ruku do druge dojke i s jednakom je ljubavlju milovao. Palcem je nježno prelazio preko bradavice. Ukrutila se na njegov dodir, a on je mrmljao riječi ljubavi uz njezin vrat. Kad je vršak postao tvrd poput kamena, trljao ga je između palca i kažiprsta, a zatim ga je milovao vršcima prstiju. Otvorio je oči kad je začuo tihi jecaj. Prestrašio se kad je vidio kako se niz njezin obraz spušta suza. Odmah je umirio ruku. - Kari? Što je bilo? Zar te boli? - Ne - šapnula je, ne podižući lice. - Jesi li uvrijeđena? Dajem ti riječ... -Ne. - Onda što je? Zašto

plačeš? Želiš li da prestanem? Podigla je glavu. Oči su joj blistale od suza. - Baš je o tome riječ. Ne želim da prestaneš. Predivno je. - Zadrhtala je. - A ja ne znam što bih mislila o tome. Hitro je promijenio položaj. Kleknuo je ispred nje, obuhvatio joj lice rukama i privukao njezina usta tik do svojih. - Onda nemoj razmišljati o tome. Nemoj uopće misliti. 10. poglavlje Njegova su usta gladno prekrila njezina. Nije bilo nikakva uvodnog uvjeravanja za ovaj poljubac. Bio je neobuzdan i divlji od početka. Njezine su usne bez oklijevanja poslušale zapovijed njegova jezika. Kliznuo je duboko u slatki kanal njezinih usta. Karina su se osjetila razbudila. Sad su reagirala na njegovu neobuzdanu strast. Nestali su osjećaji krivnje, nesigurnosti i rezerviranosti. Predali su se pred sveobuhvatnom vrelinom njegova poljupca. Njezin um više nije vladao; njome su upravljala isključivo osjetila. Hunter ju je spustio na tlo, ali se njegova usta ni na trenutak nisu maknula s njezinih. Tako ju je strastveno privinuo uza se, da je pomislila kako je više nikad neće pustiti. U tom joj je trenutku bilo svejedno hoće li ili neće. Pritisnuo ju je na debeli sag od trave, a zatim ju je, držeći je čvrsto uza se, okrenuo i podigao na sebe. Njezino se koljeno našlo između njegovih nogu. Stegnuo ga je čvrstim, mišićavim bedrima i 193 povukao ga prema svojim preponama. Trljala ga je koljenom.

- O, Bože, Kari - procijedio je. - Tako te dugo želim. Opet su se okrenuli tako da se ponovno našla na leđima, a on se nadvio nad njome. Nestalo je obuzdavanje što ga je sam sebi nametao. Želio ju je od prvog trenutka kad ju je ugledao. Sad će je imati. Spustio je glavu radi još jednog strastvenog poljupca. Njezina su usta davala i uzimala jednako nesputano kao i njegova. Zavukavši ruku između njihovih tijela, odvezao je rukave veste. Nakon što je izvukao košulju iz pojasa hlača, razmaknuo je njezine krajeve. Odvojio se od njezinih usana kako bi podigao glavu i zagledao se u nju. Njegova sunčeva svjetlost erotikno je plesala preko njezinih dojki, obasjavajući i zasjenjujući, kao da se igra. Izgledala je poput umjetničkog djela, samo još bolje jer je živa i diše, šapće njegovo ime, poseže za njim. Pohlepno ju je gutao očima. No morao ju je dotaknuti. Spustio je ruke na njezine dojke. Uživao je u teksturi njezine kože, mekoći njezinih oblina, nježnosti bradavica. - Tako si lijepa. - Obuhvatio je puninu jedne dojke i gurnuo je prema

gore. Nježno je palcem milovao tamni vršak, stvarajući spore, uvijek jednake krugove. Bilo je krasno gledati njegovu reakciju. - Ah, pogledaj se. Slobodnom je rukom izvukao svoju košulju iz pojasa hlača, a zatim ju je raskopčao. Polako se spuštao i svoja naga prsa pritisnuo uz njezine dojke. 194 - Huntere - tiho promrmlja Kari. - O, kako divan osjećaj. Dlačice na njegovim prsima nježno su greble njezine nabrekle dojke. Trljala se o njih, uživajući u tisuću osjeta za koje nije ni slutila da postoje. Ispod njegove tople, žive kože osjećala je čeličnu snagu mišića. Obuhvatila ga je rukom oko vrata kad se podigao nad njome, sagnuo glavu i poljubio joj dojke. U početku je njegov dodir bio nesiguran. Njegove su usne jedva doticale njezinu kožu. Jezikom je kušao. Ali to ni izdaleka nije bilo dovoljno. Žarko ju je poljubio, uvlačeći veći dio njezine dojke u usta i jezikom masirajući bradavicu. Pomicao je glavu s jedne na drugu stranu. Zatim dolje. Vrelim je usnama slijedio plitku udubinu koja dijeli njezin trbuh. Vruće usne i smion jezik zajedno su ostavljali vlažan trag na njezinoj koži, a ona se izvijala u orgiji osjeta. Otkopčavši njezine hlače, našao je pupak i pohotno ga ljubio. Polako se spuštao naniže dok se njegova ramena nisu našla između njezinih bedara. Kari je osjećala kako joj krv gromoglasno šumi u žilama. Sva su njezina osjetila oživjela, brideći od otkrića. Uz vrelinu Hunterova tijela tlo pod njom doimalo se hladnijim. Miris zgnječene ljetne trave ispunjavao joj je nosnice. Povjetarac je pirkao nad njihovim tijelima, podižući im kosu, puštajući je da padne. Sunčana je svjetlost treperila na njezinu licu, kupajući ga toplinom. Njome se razlijevao osjet za osjetom dok je Hunter nastavljao obrađivati njezin pupak. Nage je noge nemirno pomicala ispod njegovih. Nagonski 195 je počela podizati i njihati bokove. Maknuo je ruku s njezine dojke i spustio je do trbuha gdje je pritiskao i trljao u ritmu s njezinim pokretima. - Kari? Dušo? Želiš li da to učinim? Prstima je zgrabila njegovu kosu i nerazumljivo mrmljala. Povukao je patentni zatvarač njezinih hlačica. Nosila je gaćice nježne žute boje. Nad njezinim brežuljkom krila je raširio leptir izvezen svilenim koncem. Hunter je svoje rastvorene usne spustio do leptira i poljubio ga. Kari je oštro kriknula kad je ispod nje nestao svijet i ona se našla u novom carstvu. Probadale su je takve strelice užitka da je zaplakala. Sitni prekrasni grčevi slijedili su jedan za drugim i nastavili se širiti njome još dugo nakon početne erupcije.

- O, Bože - zastenjala je kad se okrenula na trbuh i zagnjurila lice u svoje prekrizene ruke. Njezino je tijelo još uvijek podrhtavalo nakon oluje, ali je počela normalno razmišljati. Dugo je nepomično ležala, pokušavajući se riješiti prekrasne tromosti i neobične otežanosti. Nije se željela tako dobro osjećati. Napravila je budalu od sebe i nije znala kako će ikad ponovno pogledati toga čovjeka. Umirujućim je pokretom spustio ruku na njezina leđa i potapšao je. Prolazile su duge minute. Nije ju pokušavao prisiliti na razgovor i na tome mu je bila zahvalna. Na koncu je rekao: - Moram na trenutak poći u šumu. Odmah ću se vratiti. Osjetila je kako ustaje i osluškivala njegove korake dok se udaljavao. Okrenula se na leđa i vidjela ga kako nestaje u šikari. Unatoč onomu što 196 se maločas dogodilo, nasmiješila se njegovoj diplomaciji. Njoj bi također dobro došao odlazak u kupaonicu. Nespretnim je prstima popravila odjeću i prošla rukama kroz razbarušenu kosu. Nadlanicom je obrisala oči, svjesna da su ranije suze ostavile tragove od šminke. Kad ga je vidjela da dolazi iz šume, marljivo je počela skupljati ostatke njihova piknika i sve stavljati u košaru. - Bit će bolje da pođemo natrag - brzo će ona prije nego je on dospio nešto reći. Ustala je i obrisala stražnji dio hlačica. - Ovdje gore brzo pada mrak. -Ponovno je vezala rukave veste oko struka i učinila dva koraka prije nego ju je Hunter zgrabio za zapešće i okrenuo prema sebi. - Nikamo ne idemo dok ne porazgovaramo o ovome. Otkako smo se upoznali, slijedio je jedan veliki nesporazum za drugim. Neću dopustiti da se i ovo razvije u nesporazum. Još uvijek nije skupila dovoljno hrabrosti da ga pogleda u oči, pa se obratila trećem gumbu na njegovoj košulji, koja je bila uredno zakopčana i ugurana u pojas hlača. - Ne znam što se dogodilo. Ja... - Doživjela si orgazam. - Riječi je izgovorio tiho i mirno. Naglo ga je pogledala. Još nikad nije na njegovu licu vidjela takav izraz nježnosti. - Ja u tome ne vidim nikakav problem, Kari. Zašto se tako ponašaš? - Jer mi se to nikad ranije nije dogodilo. Silno se trudio da prikrije smiješak, ali mu to nije uspjelo. - U tom slučaju, mislim da ti treba čestitati. 197 - Želim reći, jest - uzrujano će ona - samo ne tako. Ne tako... Nastojala je naći neki način da objasni svoj posvemašnji gubitak samokontrole. Hoće li on razumjeti onaj osjećaj da klizi prema ponoru i ne zna kako usporiti, ili dojam da pokušava zaustaviti lavinu? Hoće li ispasti još veća budala ako

pokuša objasniti? Jer kad se sve uzme u obzir, nijedan opis ne odgovara. - To se dogodilo tako brzo, čak i bez... znaš. Zasigurno misliš... - Hoćeš li dopustiti da ja mislim za sebe, molim te? - Privukao ju je bliže. - Mislim da si ti strastvena žena kojoj je, uslijed žalosnih okolnosti u životu tijekom protekle godine, uskraćena tjelesna ljubav. - Upravo o tome se radi - uzvikne Kari. - Ne mogu podnijeti da me netko smatra udovicom gladnom seksa koja će uloviti prvoga muškarca... - Poslušaj me. - Lagano ju je stresao. Oštar ton njegova glasa naveo ju je da ga ponovno pogleda u oči. - Meni je to bilo krasno. I vraški mi je drago da sam baš ja to izazvao. Da se bilo koji drugi muškarac uopće približio takvom uspjehu, vjerojatno bih ga želio ubiti. Ti si bila divna. - U redu? Shvatila si? Što bih još trebao reći da ti s lica izbrišem taj izraz krivnje i iz očiju uklonim taj nesigurni oprez? U tom je trenutku shvatila da ga voli. Mogao je na ono što se dogodilo reagirati samodopadnim zadovoljstvom, likovati nad činjenicom da može kontrolirati njezine emocije i njezino tijelo. Ali nije tako reagirao. Stvorio je u njoj osjećaj da je to njezina pobjeda, a ne njegova. 198 Oči su joj zablistale od suza, ali se nasmiješila kad je rekla: - Što bi još trebao reći? Reci da ćeš večeras za mene skuhati svoje posebne špagete. Duboke bore oko njegovih usta na to su se opustile, a na licu se pojavio lijeni smiješak. -Dođi ovamo. Privinuo ju je uza se. Rukom joj je obujmio glavu, pritisnuo lice uza svoj vrat i sagnuo svoju glavu nad njezinu. Drugom ju je rukom čvrsto zagrlio. Nekoliko su minuta ostali tako zagrljeni, lagano se njišući. Kad ju je pustio, hitro joj je poljubio vrh nosa. -Imaš pravo. Već se spušta mrak. Pođimo kući. Stigao je rano. Sjedila je sklupčana na kauču i gledala prilog Sally Jenkins u vijestima. Pridržala mu je vrata dok je ulazio noseći vrećicu namirnicama i dvije boce vina. Potražio je njezina usta iznad vrećice s namirnicama i bučno ih poljubio. - Jesam li došao prerano ili prekasno?

- Prerano. Ali hvala ti što si me prekinuo. Gledala sam moju glavnu suparnicu kako se prenemaže u prilogu. - Osoba Sally? - pitao je, hodajući prema kuhinji gdje je sve stavio na pult. - Dobro znaš na koga mislim. Sally Jenkins. Nova faca. Ljepotica denverske televizije. Promolio je glavu iza ugla. - Zaudara li nešto ovdje? Možda ljubomora? 199 - Priznajem da sam zelena od ljubomore. -

Isključila je televizor i pridružila mu se u kuhinji. Nasmijao se i pružio joj čašu vina. - Nemaš razloga za ljubomoru. Ona ti ne može ni svijeću držati. Jedino što ima jesu sise. - Vidim da si opazio. - Komu bi mogle promaknuti? - Da - reče Kari. - Jedan od zastupnika ih je opazio. Ili se barem tako činilo kad sam odlazila. - Naslonila se na pult. Prstom je prelazila duž ruba čaše. - Što ako mi ne vrate moj posao, Huntere? Vidio je tjeskobu na njezinu licu i čuo je u njezinu glasu. Uspravio se i prestao vaditi posude iz ormarića. Obujmio joj je lice rukama i rekao: - Vratit će ti ga. - Nježno ju je poljubio. - No ako ti ga ne vrate, radit ćeš nešto drugo. I bit ćeš sjajna u tome. - Hvala. To mi je trebalo. - Impulzivno je odložila čašu na pult i obujmila ga oko struka. Spustila mu je glavu na prsa. - Ti si mi potreban. - Šaptala je, ali ju je čuo. Odgurnuo ju je kako bi joj pogledao lice. - Za što? - Ton njegova glasa bio je opasan za normalne otkucaje srca. Njezino je srce mahnitalo. Još uvijek joj je bilo nelagodno zbog onoga što se poslije podne dogodilo, i nije željela da je smatra tako očajnom. Nakrivivši glavu u stranu, ona reče:

- Kako bi rješavao moje kazne za parkiranje. Možeš mi učiniti tu sitnu uslugu, zar ne? Ti si javni tužitelj. Nasmijao se. Pograbivši je u snažan zagrljaj tako silovito da ju je podigao s tla, zarežao joj je u uho. -Da, mogu to učiniti. No takve su usluge skupe. 200 201 Njegova je ruka besramno milovala njezinu stražnjicu. Bila je sigurna da zna kakva će to biti cijena. Zadužio ju je da napravi salatu dok je on miješao sastojke za umak. Dok je radio, koncentrirao se poput kemičara. Kad se umak polako kuhao, odnijeli su vino u dnevni boravak i sjeli jedno kraj drugoga na kauč. Podigao je njezine bose noge u svoje krilo. - Nemaš cipela? - Mislim da sam danas dobila žulj. Prešao je pogledom duž širokih svilenih hlača što ih je nosila. Bile su boje sladoleda od vanilije. Odgovarajuća svilena majica također je bila široka, s prevelikim izrezom oko vrata koji je primamljivo otkrivao jedno rame. - Sviđa mi se ovaj komplet. - Kažiprstom je prešao duž nagoga ramena. - Hmm, pitam se zašto? - Odjeni to za televiziju i gledanost tvojih priloga naglo će porasti. - Je li? Namrštio se. - Kad bolje promislim, nemoj. Ne želim da te tisuće muškaraca gutaju očima. - Zar bi bio ljubomoran? - Prokleta točno, bio bih. - Nasmiješio se. - Jesi li u posljednje vrijeme razgovarala s Pinkiejem? Odmahnula je glavom i spustila pogled na tamnocrveno

vino u svojoj čaši. - Željela sam ga nazvati i zadirkivati zbog njegova ljubavnog života, ali... - Nije završila rečenicu. - Ali nisi željela da ti on vrati istom mjerom. Naglo je podigla glavu. Kako to znaš? -Što? - Kako znaš što mislim. Izluđuje me kad to činiš. - Žao mi je. Ali zar nisi baš to mislila? Zsigurno bi te pitao jesam li te našao, a ti bi mu morala nešto reći. Što bi to bilo, Kari? Što bi mu rekla o nama? - Ne znam. Gurnuo je njezine noge sa svojega krila i ljutito otišao u kuhinju. Trenutak je ostala sjediti, lica iskrivljena od frustriranosti, a zatim je potrčala za njim. Miješao je umak na štednjaku. - Rekla sam ti da ništa ne smiješ očekivati. Ramena su mu bila ukočena, ali se malo opustio prije nego se okrenuo. - Ne očekujem. Iz nekog je razloga odjednom željela svađu. - Da, očekuješ. Očekuješ da ću spavati s tobom. - Pogrešno! - viknuo je. On se također iznervirao. Obuzdavao se, sve je činio po pravilima, nije žurio. Ali, dovraga, on je samo čovjek. A njegovo je tijelo u stanju napetosti još otkako je stigao u Breckenridge i pridružio joj se u restoranu. - Da, to je ono što želim. No vraški je sigurno da ne znam što mogu očekivati. - Zašto to kažeš? - Zašto? Jer sve ovo nikad nije bilo lako, ni uobičajeno. Otkako smo se upoznali, neprestano me stavljaš pred izazove. - Dakle, zašto si onda ovdje? - Vrag će ga znati. Njegov je bijes samo pojačao njezin. - Recimo da pođem s tobom u krevet, što onda? - Vjerojatno bih te ondje želio zadržati mjesec dana. S drvene je žlice na pod kapao crveni umak. Bacio ju je na štednjak i pošao prema njoj. 202 203 - Nikad nisam poigravao oko neke žene kao oko tebe. I znaš što? Već sam umoran od toga. Morao sam oprezno odvagnuti sve što kažem da ti ne bi pogrešno shvatila. Zgrabio ju je za ramena i povukao prema sebi. Njihova su se prsa silovito sudarila. - Pa, nije me briga kako ćeš to primiti. Tako se osjećam. - Gurnuo je svoje bokove prema njoj kako bi naglasio svoje riječi. - Silno te želim, Kari. Želim te nagu. Onako divlju kakva si bila danas na travi. Samo što idući put kada to doživiš, želim biti duboko u tebi, osjetiti kako se to događa oko mene, dijeliti s tobom. Eto. Dakle, je li to dovoljno grubo i jasno za tebe? Jesi li shvatila? Veoma si vješta kad treba birati što želiš čuti i zatvarati uši na sve ostalo. Mislim da me ovoga puta ne možeš pogrešno shvatiti. Tako ju je naglo pustio da se zaniжела. Prije nekoliko dana u jednom je ormariću opazio bocu viskija. Sad ju je izvadio, obilno ulio u čašu za sok i popio jednim

gutljajem. Osjetila je spontanu želju da se nasmije. Thomas nikad nije gubio živce. Hunterov izljev bijesa bio je jednako snažan stimulans kao ijedan od njegovih poljubaca. Željela ga je okrenuti prema sebi, snažno ga pljusnuti, a zatim ga jednako strastveno poljubiti.

- Huntere? - Što? - dreknuo je. - Reci mi kad budem trebala postaviti stol. Morala se malo potruditi, ali uspjela ga je udobrovoljiti. Kad su sjeliza stol, opet je bio dobro raspoložen. Šalio se dok je otvarao drugu bocu vina i smiješio kad je ona hvalila njegove špagete. Bio je hirovit, ali ne mrzovoljan. To joj se sviđalo kod njega. Nakon što su raščistili posuđe od večere, ponovno su se posvetili slagalici. Ovoga je puta Hunter gledao sa strane i pustio je da se sama snalazi. Promatrao je kako je napućila usne u koncentraciji. Volio je način na koji joj je kosa padala preko lica, a ona ju je automatski micala natrag. Nakon večere premjestili su svijeće sa stola u blagovaonici na stol za kartanje. Dok se naginjala nad stolom, njezino je golo rame blistalo na zlatnoj svjetlosti svijeća. Njezina je koža izgledala poput toplogasatena, a on je poželio gricnuti to rame. Želio ju je cijelu kušati. Majica što ju je nosila činila mu se najseksepil-nijim odjevnim predmetom u njezinoj garderobi. Ispod nje nije imala ničega. Kad god bi se pomaknula, vidio je lagano njihanje njezinih dojki. Bila je seksi premda to nije nastojala biti. Bila je tako zamamna upravo zbog svoje suptilnosti. Pomislio je na Marilvn i tiho se nasmijao. Kako je uopće mogao pomisliti da će svoju žudnju za Kari utažiti uzimanjem neke druge žene, bilo koje druge žene, osobito onakve kakva je Marilvn? Kako je bio glup. Kari je podigla pogled sa slagalice. - Jesam li nešto propustila? Što je smiješno? Ponovno se nasmijao. - Samo sam se sjetio jedne večeri koju bih radije zaboravio. 204

- Bio me je napustio zdrav razum. - To je sve? - To je sve što ćeš ti čuti. - Odmahnula je glavom kao da sumnja u njegovo mentalno zdravlje, te se opet okrenula slagalici. U ruci je držala preostala tri komadića. Sad kad ju je trebala završiti, gotovo se bojala toga. Tada će se morati suočiti sa slikom što je vidi. Ne sa slikom jarko obojenih balona na stolu, već sa slikom sebe što je ona simbolizira. Hunter McKee. U početku je bio njezin neprijatelj. Sad je znala da ga voli. Namjestila je jedan komadić. Preostala su dva. Nije ga baš lako

voljeti. Ambiciozan je. Zna planuti. Ali također se zalaže za pravdu i staromodne vrijednosti koje i ona cijeni. Večeras jebio iskren prema njoj. Želi je u svojem krevetu. No to je već znala. Kad bolje razmisli, to već odavno zna. Možda ga je namjerno izazvala da svoje osjećaje pretvori u riječi. No voli li on nju? Mislila je da je voli. Muškarac poput njega ne mora godinu dana čekati neku ženu. Ipak, on je čekao. Nakon svega što mu je učinila, rekla o njemu, rekla njemu, ipak je došao za njom. Zar je baš toliko važno ako je ne voli? Thomas joj je često govorio da je voli, a ipak ju je prevario. Mora li čuti riječi ili su Hunterovi postupci dovoljan izraz njegove ljubavi? Predzadnji je komad slagalice stavila na mjesto. 205 Bilo je teško voljeti boga. Tako je voljela Thomasa. To sad može priznati. On je bio njezin vitez na bijelom konju, baš kako je Pinkie rekao. U njezinim je očima on bio savršen. No bilo je zastrašujuće živjeti sa savršenstvom. Nije li se uvijek bojala da će učiniti nešto što se njemu neće svidjeti? Je li se ikad osjećala doista slobodnom izraziti mišljenje suprotno njegovom? Nije li se uvijek trudila steći njegovo odobravanje, ali je osjećala da to nikada nije u potpunosti uspjela? Je li se ikad mogla onako fizički i emocionalno opustiti pred njim kako se to danas poslije podne dogodilo s Hunterom? Nikada. Thomas je možda odlazio s prostitutkama, ali takvu strast nikad ne bi očekivao od vlastite žene. To je instinktivno znala. Oni jednostavno nisu imali takav odnos. Ljubav prema Hunteru ne bi imala takvih ograničenja. Voljela je Thomasa, ali sad ponovno voli, a ovoga je puta drukčije i predivno. Vrijeme je da svojoj staroj ljubavi odredi mjesto u sjećanju, a usredotoči se na novu. Utisnula je posljednji komadić u slagalicu i dovršila sliku. Prstima je prešla preko nje. Dugo ju je proučavala, a zatim je pogledala muškarca koji ju je bez riječi promatrao s druge strane stola.

-Svi se komadići slažu. - Glas joj je bio promukao od emocija. - Smijem li ti sada reći da te volim? Volim te od trenutka kad si prvi put ušla u moj ured, Kari. - Mislim da sam i ja tebe počela voljeti brzo nakon toga. Zato sam bila onako bijesna na tebe. 206 207 - Znam. Zbunjeno ga je pogledala. - Znao si? Zašto mi nisi rekao? - Nisi bila spremna to čuti. Sada jesi. Ti voliš mene i ja volim tebe. Kao u transu, ali još uvijek svjesna svakog svojeg pokreta, ustala je i pošla k njemu. Povukao ju je na krilo i zagrlio je. Njihova su se usta spojila

u najslađem, najnje-žnijem poljupcu, tako da su im se doticali samo vrhovi jezika. - O, slatko, tako slatko - mrmljao je uz njezina usta. Poljubac se produbio. Njegov je jezik milovao i istraživao. Uživao je u njezinim ustima, ali joj je i vraćao užitak. Njegova je ruka bila topla na njezinoj dojci dok ju je milovao kroz svilenu majicu. Vršak se ukrutio pod njegovim nježnim prstima. Šapćući riječi ljubavi, uspravio se i malo je odmaknuo od sebe. Zavukao je ruke ispod majice. - Cijelu sam večer to želio učiniti. - Dlanovima je pokrio njezino toplo meso. - Nemoj se ustručavati - promuklo je rekla kad je obuhvatio njezine dojke, podigao ih te prstima i palčevima gnječio njihove vrhove. - Skini majicu. Želim vidjeti svoje ruke na tebi. Nije pomicao ruke dok je ona podizala majicu i skinula je preko glave.

- Bože - uzdahnuo je. Prizor što su ga činile njegove preplanule, dlačicama posute ruke na njezinoj glatkoj koži bio je izrazito erotičan. Tiho je dahnuo kad je vršak njegova prsta njezinu bradavicu pretvorio u čvrsti pupoljak. Zatim je vidjela kako se usne zatvaraju oko nje i osjetila milovanje njegova jezika. Gledala je kako se njegovi obrazi uvlače dok je nježno sisao. Oči su mu bile zatvorene, a trepavice su stvarale sjenke u obliku lepeze na njegovim visokim jagodicama. U kosi je imao crvene odsjaje. Zavukla je prste u nju dok je čvrsto držala njegovu glavu, nadajući se da užitak nikada neće prestati. Postalo je gotovo neizdržljivo. Spustila je čelo na njegovu glavu i čula sebe kako izgovara riječi za koje nikad ne bi pomislila da će ih reći. Nevjerojatne riječi. Seksualne riječi. Riječi koje su ga navele da pusti njezinu dojku i ponovno je strastveno poljubi. Ustao je i podigao je u naručje. Nikad nije bio u spavaćoj sobi, ali je bez ustručavanja pošao onamo i spustio je na krevet. Raširio joj je kosu oko glave, prešao prstima niz njezine dojke i trbuh, a zatim se uspravio. - Ako ti smeta gledati nagog muškarca, bolje da okreneš glavu - rekao je sa smiješkom kad se počeo hitro razodijevati. - Ne smeta mi tebe gledati nagoga. Zapravo, maštala sam o tome. Podigla je ruke iznad glave i s iščekivanjem se protegnula. Zastenjao je. Položaj što ga je zauzela izvio je njezina leđa tako da su joj se dojke podigle prema njemu. - Radiš li to namjerno? - pitao je dok se mučio s kopčom pojasa. Tiho se nasmijala. - Da. 208 - Tako sam i mislio - progundao je dok je potezao patentni zatvarač koji je odjednom otkazao poslušnost. -

Sam si kriv. Rekao si mi što mogu očekivati. -Njezin se glas spustio do zavodničkog šapta. -Jedva čekam. Ljutito je gundao dok je skidao hlače i šutnuo ih u stranu. Zatim je zavukao palčeve u pojas gaćica i skinuo ih. Nesvjesno je uzdahnula kad je ugledala njegovu nabreklu muškost, a njezin je uzdah zaustavio Hunterove užurbane, mahnite pokrete. Polako se spustio kraj nje i objema rukama uhvatio jednu njezinu. - Nemoj me se bojati, Kari. To ne bih mogao podnijeti. - Ne bojim se - bez daha je rekla kad se nagnuo nad nju. Dotaknula mu je čelo kako bi uklonila boru zabrinutosti. - Samo što si tako lijep. - Nije čuo riječi, ali ih je pročitao s njezinih usana. - Ah, ljubavi moja. Uzdahnuvši, privinuo ju je uza se. Zagnjurio je lice u bujnu kosu i duboko udisao njezin miris. Privukao ju je još bliže, pritišćući njezine dojke o svoja prsa, privijajući je uza svoje bokove. Raširenim joj je rukama milovao leđa. - Pomozi mi s hlačama. Odmaknula se od njega i otkopčala hlače. Uz njegovu pomoć, uspjela ih je skinuti. Hunter ih je pažljivo spustio kraj podnožja kreveta, a zatim se opet okrenuo k njoj. Ovoga je puta imala gaćice boje slonove kosti. Ostavio joj je vremena da se pobuni kad je zavukao prste ispod elastične trake. 209 Nije se pobunila, te je polako povukao gaćice niz njezine bokove, bedra, koljena. Stigao je do njezinih stopala i pažljivo maknuo odjevni predmet. Iz dubine njegovih prsa začuo se tihi, duboki ton zadovoljstva kad je pogledom obuhvatio njezinu nagost. Dlanovima je kliznuo duž njezinih dugih, svilenkastih bedara. Jednom je rukom prešao preko mekanih dlačica boje tamnoga zlata. Zatim ih je dotaknuo usnama. Dahnula je njegovo ime. Legao je kraj nje i spustio topao, vlažan poljubac na njezina spremna usta, a istodobno su njegove ruke slavile obline i teksturu njezine kože, svaku udubinu i uzdignuće njezina tijela. Ljubio joj je vrat i uši. Jezikom je prešao duž njezina grla. Vatrenim je poljupcima pokrивao njezine dojke. Nježnima je obasuo njezine bradavice. Razmaknuo joj je bedra i prstima otkrio da je vlažna od žudnje. - Kari - zastenjao je, ushićen njezinom spremnošću. Kleknuo je između njezinih koljena i svoja bedra omotao njezinima. Zavukao je ruke ispod nje i podigao je prema sebi. - Znam da je za tebe prošlo mnogo vremena. Zaustavi me ako te povrijedim. - Nećeš. - Podigla je ruke do njegovih ramena i stegnula ih dok je ulazio u mekoću njezina tijela. Bio je veoma velik i veoma tvrd. Ona je bila uska, ali podatna. Nije ušao

odjednom, već centimetar po centimetar. Kad je posve uronio u nju, pogledao joj je lice i nasmiješio se. Njegove su oči rekle sve što je trebalo reći. 210 Ulazio je dugim i sigurnim pokretima, polako i predivno. Sa svakim njegovim prodorom, Kari je sve bolje shvaćala što znaci biti ženom koju voli muškarac. Prvi je put spoznala svoju pravu prirodu. Za ovim je čeznula. Sada je dobila odgovor na sva nerazjašnjena pitanja. Kad je naišla oluja, pobrinuo se da ga osjeti cijeloga, a zatim ju je okupao svojom vatrom, istodobno kad je ona na njega izlila svoju ljubav. 211

11. poglavlje Bilo joj je drago da on još uvijek spava. Nakon noći takve ljubavi, željela se probuditi prije njega kao bi ga mogla proučavati, a da on toga ne bude svjestan. Sretno se smiješila dok ga je promatrala. Kako je lijep njezin ljubavnik! Njegova je razbarušena kosa bila tamna na jastuku. Imao je ravne crne trepavice. Obožavala je njegove obrve. Guste i nejednake, obrve muškarca, časnog i inteligentnog. Možda mu je nos malčice predugačak, ali vitak i lijepo oblikovan. Prekorila je samu sebe. Razmišlja poput budale, ali bila je budalasto zaljubljena. Da joj je ikad itko rekao da će naga ležati u krevetu kraj Huntera McKeeja, javnog tužitelja, tu bi osobu smatrala umobolnom. Ipak, ona je tu i ne pada joj na pamet niti jedno drugo mjesto gdje bi radije bila. Donja polovica njegova lica bila je tamna od čekinja. Mogao bi veoma privlačno izgledati kad bi pustio bradu, pomislila je. No tada bi one 212 213 udubine uz njegova usta, za koje je tijekom posebno nježnog trenutka sinoć tvrdila da su jamice na obrazima, bile pokrivene, jednako kao i njegova odlučna brada. Doista bi bila velika šteta brkovima sakriti ovu senzualnu gornju usnu. Ne, njegovo lice ima previše pravilne crte da bi ih se sakrilo bradom i brkovima. Poželjela mu je dotaknuti usta, ali se bojala da će ga probuditi. Njegova su usta namijenjena pružanju zadovoljstva, a neobično su senzitivna na njezine potrebe i želje. Čak je i sada u želucu imala onaj krasan osjećaj dok se sjećala načina na koji su je njegove usne i jezik upoznavali s užicima. Također je poželjela dotaknuti njegova prsa. Kad se izvukla ispod njegove zaštitničke ruke, okrenuo se na leđa i jednu ruku podigao iznad glave. Druga je ruka izgledala kao da je uhvaćena u pokušaju posezanja za njome. Njegova je ispružena šaka bila lagano stisnuta na plahti. Iz iskustva je znala da

je dlačice na njegovim prsima mogu šakljati. Ravne smeđe bradavice koje su se ugnijezdile u toj gustoj šumi bile su jednako osjetljive kao i njezine. To je tek sinoć otkrila, pod njegovim strpljivom vodstvom. Trbuh mu je bio napet i mišićav. Duž trbuha dlačice su rasle prema unutra, stvarajući ravnu crtu koja se poput strelice sužavala prema njegovu spolovilu. Sad je njezin pogled krenuo u tom smjeru. Gotovo joj je laknulo kad je vidjela da mu plahta dopire do pupka. Sjetivši se zadovoljstva što joj ga je pružio, zatvorila je oči i duboko, drhtavo uzdahnula. No nije samo ona uživala. Nije uspijevala potisnuti osjećaj ponosa dok je razmišljala o tome koliko je puta doživio orgazam dok ju je čvrsto držao, šapćući riječi obožavanja u njezino uho. Bio je žestok, ali nježan ljubavnik, strastven, ali obziran, sebičan i nesebičan. Svaki je put bio drukčiji, a sve je bilo uzbudljivo. Kad bi do kraja života svaki dan vodila ljubav s njim, to ne bi preraslo u rutinu niti bi bilo dosadno. Njezin je pogled još jednom prešao duž njegova tijela, a tada je vidjela da je gleda. Porumenjela je. - Koliko si dugo budan?

- Dovoljno dugo da dobijem ovo. - Odgurnuo je plahtu. Još je više porumenjela. Podigao je njezinu ruku, poljubio joj dlan i spustio ga na svoja prsa. - Nisam želio da ti bude neugodno. Oprosti. - Nakon onoga sinoć, nisam vjerovala da mi opet može biti neugodno. Pohotno se nasmiješio, ali su mu oči ostale nježne. - Dakle, zašto si onda porumenjela poput šiparice? Zato jer je dan? Ili zbog moje besramne erekcije? Spustila je glavu. - I jedno i drugo, valjda. Znam da je smiješno, ali još uvijek me je pomalo sram kad sam s tobom. Duboko je udahnuo i položio joj ruku na obraz. Palcem joj je masirao donju usnu. - Nema potrebe, Kari. Želim da me poznaješ jednako intimno kao i ja tebe. - Potom je tiho dodao: - Smiješ i dodirivati, znaš.

- Vidio je bljesak panike u njezinim očima i tiho se nasmijao. - No zasad ću se zadovoljiti poljupcem za dobro jutro. Obujmio joj je vrat i povukao je dolje radi dugog poljupca. Njihova su usta bila jednako intimna kao 214 njihova tijela prošle noći. Njegov je jezik prodirao duboko, a njezine su ga usne toplo obujmile. Kad su se na koncu razdvojili, zagledao se u njezino lice i uzdahnulo. - Zašto ujutro ne izgledaš grozno? Druge žene izgledaju. Uspravila se u sjedeći položaj i stavila ruke na bokove. - Ne znam treba li to shvatiti kao

kompliment ili ne. Koliko si zapravo žena vidio ovako rano ujutro? Hunter je razmišljao o tome kako njezine dojke izgledaju slatko i izazovno, te je potrajalo prije nego je postavio vlastito pitanje. Ljubomorna? - Ne. - Spustila je noge s kreveta i navukla kućnu haljinu. - Kamo ideš? - pitao je. - Dotjerati se - rekla je preko ramena, zaputivši se prema kupaonici. Želim biti sigurna da se mogu nositi sa svim onim ženama uz koje si se probudio. Uskoro je izašla iz kupaonice odjevena u dugu laganu haljinu koja se sprijeda zatvarala patentnim zatvaračem. Kosa joj je bila mokra. Miris cvijeća slijedio ju je u sobu. Hunter je upravo ustao s kreveta, te ju je privukao k sebi i silovito poljubio. Dok je rukama gnječio njezinu stražnjicu, pitao je: - Hoću li barem dobiti doručak za ovoliki trud? Ugrizla ga je za usnu. - Pravi si šovinist. - Jao! - Tako ti i treba. Tvoja brada grebe. - Oprostiću ti ako mi pozajmiš britvu. - U tuš-kadi. 215 Opipavajući usnu, pošao je u kupaonicu vukući za sobom plahtu što ju je omotao oko sebe poput toge. Kari se nasmijala, osjećajući se sretnijom nego bilo kada ranije, barem koliko ju je sjećanje služilo. Slanina je bila pržena, a ona se zaputila u spavaću sobu da bi ga pitala kakva jaja voli, kad je on izašao. Ručnikom je obrisao kosu, ali su mokri pramenovi visjeli na sve strane. Mirisao je na toplu vodu i sapun, te na čistu vlažnu kožu. Navukao je jedino traperice što ih je prethodne večeri nosio. Bio je bos. Ručnik kojim je brisao kosu stavio je oko vrata. Tamne dlačice na njegovim prsima još uvijek su bile vlažne pa su se više kovrčale nego inače. Preplavio ju je osjećaj žudnje, te se zaustavila usred dnevnog boravka. Usta su joj se lagano otvorila, a vid joj se zamaglio. Njegov se smiješak pretvorio u zbunjen izraz lica. - Što je bilo? upita.

- Ništa - tiho je izustila. - Ja... ti... sviđa mi se kako u ovom trenutku izgledaš, to je sve. - Dođi ovamo. Željno je poletjela u njegov zagrljaj i čvrsto mu obavila ruke oko vrata. Nestao je svaki tračak stida kad se privinula uz njega. Njezine su se usne gladno spojile s njegovima. Imao je slastan okus, a ona se nikako nije uspijevala nasititi. - Kari - uzdahnuo je kad je maknula usta s njegovih i počela mu grickati vrat. Osjećao je nježno struganje njezinih zuba po svojoj koži, a to je izazvalo mahnitanje u njegovu tijelu. - Nemoj stati, draga. Volim te ovakvu. Bože, divna si... Slatka... 216 Prešla je rukama niz njegovo tijelo, a zatim ih pomaknula sprijeda. Dlanovima je proučavala tvrde

mišice na njegovim prsima. Vršci njezinih prstiju milovali su mu bradavice. Kad su se ukrutile, obrađivala ih je jezikom. Zabacio je glavu unatrag i iskrivio lice u grimasu ekstaze bliske bolu. Ali je ostao pasivan. Ona je spremno reagirala na njegova milovanja, ali je tijekom cijele noći on bio inicijator. Ova neočekivana divlja crta u njoj uopće nije ugrožavala njegovu muževnost. Sviđala mu se. Karine su ruke kliznule niz njegov trbuh. Prstima je cupkala dlačice oko njegova pupka. Znatiželjnim je vrškom prsta istraživala udubljenje. Otkopčala mu je hlače i spustila patentni zatvarač. - Da, Kari, da. Zavukla je ruku unutra i obuhvatila tvrdnu, baršunastu toplinu njegova spolovila. Hunter je disao kroza stisnute zube. Uzdahnuo je njezino ime. Njezina su milovanja bila još slađa jer nije imala iskustva. Njezini su ga prsti istraživali nježno i znatiželjno, dovodeći ga do razine strasti kakvunikad ranije nije doživio. Želio je biti najjači, najtvrđi, najmoćniji, za nju. Spustila se na koljena.

- Nebesa - zastenje. Pomislio je da će umrijeti od užitka, ali to bi bila prekrasna smrt. Kad više nije mogao izdržati, kleknuo je kraj nje. Mahnito joj je otkopčao haljinu i strgnuo je s nje. Zajedno su se ispružili na podu i on ju je uzeo jednim brzim, sigurnim prodorom. Uzviknula je od užitka, izvijajući tijelo prema njemu i pohlepno primajući svako njegovo prodi²¹⁷ ranje. Vrhunac je uslijedio brzo i eksplozivno. Kasnije su zadihano ležali jedno uz drugo. Još uvijek duboko u njoj, nosom je trljao njezino uho. - Mislim da bismo trebali razgovarati o biranju trenutka, gospođo. Lijeno je provlačila prste kroz njegovu kosu. -Kako to misliš? Lagano joj je poljubio usne. - Zašto taj maleni pokus nisi izvela dok smo udobno ležali u krevetu? U tom slučaju ne bi morala ležati na podu. Nasmiješila se poput djevojčice koja je počinila neki nestašluk. - Pa, sad znam odakle potječe ona stara izreka. - Koja stara izreka? - Ona o tome kako se netko nalazi između čekića i nakovnja. Tiho se nasmijao, grickajući njezin vrat. - To će ti se uskoro opet dogoditi. - Hmm? Što će mi se dogoditi? - Sanjarski je uzdahnula dok joj je masirao dojkicu, a zatim je sagnuo glavu i jezikom obrađivao vršak. Kad je svoje bokove gurnuo naprijed, naglo je otvorila oči. Nasmiješio joj se. - To će ti se dogoditi. - No povukao se, ustao i pomogao njoj da također ustane. - Međutim, bit ću džentlmen i najprije te odnijeti u krevet. Još uvijek su se ljubili kad su stigli do kreveta i on ju je spustio na jastuke. - Mislila

sam da želiš doručak - promrmljala je, prelazeći usnama duž njegovih prsa. - Uzet ću ga - rekao je, spustivši se na nju. -Upravo sada. 218 219 Cijelom se dužinom ispružio između njezinih nogu. Njegov je obraz počivao na njezinu trbuhu. Rukama ju je obujmio oko struka. Ležala je pod njim, slatko iscrpljena. Na sebi nije imala ničega osim njegovih naočala na vrhu nosa. Prstima je lijeno bubnjala po njegovim ramenima i leđima.

- Naučila sam sve što se može naučiti. - O čemu? - Nježno je puhao u sićušne bijele dlačice na njezinu trbuhu. Mogle su se vidjeti samo iz te perspektive. - O predigri. Nasmijao se i podigao glavu, oslonivši se bradom na njezin trbuh. Pomicao je bradu i trljao joj kožu. -I što misliš? - Previše sam umorna da se ikad više pomaknem - pospano je rekla. Počinjem vjerovati da si ozbiljno mislio kad si rekao da ćeš me mjesec dana držati u krevetu, ako me ikad onamo dovučeš. - Mogao bih. Trbuh joj je vibrirao od tihog smijeha. - Morat ćeš mi dati odmora za jelo. - Dao sam ti ručak. Otvorila je jedno oko i pogledala niza svoje tijelo do njega. - Dva stara dvopeka i jedna hladna kriška slanine ne mogu se baš nazvati ručkom. Povukao se prema gore duž njezina tijela i spustio joj poljubac na usne. - Zbog čega se žališ? Ja sam taj koji bi trebao osjećati slabost od iscrpljenosti. Jesi li brojila koliko sam puta... - Upravo je o tome riječ. Već me uzimaš zdravo za gotovo - rekla je i napučila usne tako da ju je opet morao poljubiti. - Dakle, sve se ovo zapravo svodi na jedno - rekao je kad je konačno zadovoljio svoje usne - a to je da bih te trebao odvesti na hranjivu večeru. - I to skupu. Dva predjela, dvostruki desert. - U redu - uzdahnuo je. - Ali prije nego ti dopustim da ustaneš, želim vidjeti je li mi štogod proma-knulo. Uzeo je svoje naočale s njezina nosa i stavio ih sebi. Kad je pogledao njezino tijelo, zapanjeno je otvorio usta i raširio oči. Zurio je u njezine dojke. - Imaš dvije!? - uzviknuo je. Kari je prasnula u smijeh. Jezikom je lijeno kružio s unutrašnje strane njezinih bedara. - Huntere

- dahnula je njegovo ime. - Ovo je dekadentno i izopačeno. - Svakako. - Njegove se usne nisu dale smesti. - Priznaješ? - Govorila je zadihano i isprekidano. Njezini su prsti ostavljali tragove na mišićima njegovih leđa dok su se refleksno stezali. - Priznajem da te volim. - O, Bože. - Ljubio ju je s istinskom intimnošću. -Umrijet ću od tvojeg vođenja ljubavi. - Ne, nećeš. Uskoro ćeš se iznova roditi.

Njegov je jezik bio paklen i neumoran, senzualan i spor, neobuzdan i besraman. Vrteći glavom s jedne na drugu stranu, tiho je ispuštala krikove ekstaze dok su se njome širili valovi užitka. No čak ni to nije bilo dovoljno. Promijenio je položaj i legao iznad nje. Njezine su ga ruke obujmle oko vrata. Kad je ušao u nju, njezino se tijelo 220 221 sklopilo oko njega poput latica nekog egzotičnog cvijeta. - Besramna sam uz tebe. - Počeo se pomicati u njoj. Rukama je pokrila njegovu napetu stražnjicu i pritisnula ga dublje u sebe. - Između dvoje ljudi koji se vole nikad ne bi smjelo biti srama. - Nije li sramotno tratiti sate i sate, čineći samo ovo? - Za što su još dobra kišovita poslijepodneva na odmoru? - Jedva je izgovorio te riječi prije nego su oboje istodobno dosegнули vrhunac. Kasnije su iz topline kreveta promatrali neumornu kišu. Teške su kapi visjele. sa strehe poput dragulja sa svijećnjaka. Srebrnasti su se potočići spuštali niz prozorska okna. Ležala je sklupčana uz njega, priljubivši leđa uz prednju stranu njegova tijela. Njihove su noge bile isprepletene ispod pokrivača. Obujmio ju je rukama, a bradu je spustio na njezino rame. -Kari? -Hmm? - Istinski mi je žao zbog djeteta koje si izgubila. Ležala je posve nepomično. Iznenadila se da je načeo tako osjetljivu temu. No nije ga morala pogledati da bi znala koliko je iskren. To se osjećalo u njegovu glasu. - Znam da ti je žao. I meni je žao. Veoma žao. - Više ne okrivljuješ mene, je li? - Ne. Naravno da ne. Ti si samo bio prikladno žrtveno janje za moje frustracije. Prstima je lagano milovao donji dio njezina trbuha. - Jednog ćeš dana imati dijete. Možda ne samo jedno. Nasmiješila se, ali joj se u glasu osjećala tuga. -Možda. Njegova je ruka zastala. - Nije bilo nikakvih trajnih oštećenja, zar ne? Želim reći, ništa te ne sprečava da ponovno zatrudniš? Pritisnula je njegovu ruku na svoj trbuh. - Ne. Iznenadno opuštanje njegovih mišića razotkrilo je njegovo olakšanje, najprije zbog toga što će ona moći imati dijete, a potom i zato jer mogu otvoreno i bez rezervi razgovarati o njezinu spontanom pobačaju. - Imat ćeš dijete - odlučno je rekao. Tiho se nasmijala. - Zvučiš veoma sigurno. Za to je potrebno dvoje, znaš. Volontiraš li za taj zadatak? Njegove su usne našle njezino uho ispod mase plavih uvojaka. Uvijek sam spreman udovoljiti, gospojo. I bio je. Odmah tada. Priljubio je njezina leđa uza se i ušao u nju. Njegovi su se prsti spustili niz njezin trbuh, provukli se kroz guste dlačice i zavukli

između bedara. Milovao ju je izvana, prodirući sve više unutra, vodeći je prema zaboravu sa svakim prodorom svoje muškosti. Nakon što su se popeli do vrhunca i polako klizili natrag, ležala je i dahtala od slatke iscrpljenosti. Njezino je tijelo blistalo od znoja i podrhtavalo od zaostalih valova užitka. Okrenula se prema njemu. Izgledao je seksi na posve doslovan način; oči su 222 223 mu se doimale sanjarski, usta je izvio u zadovoljan osmijeh, a kosa mu se zalijepila za vlažno čelo. Neprestano se čudila emocijama koje su je prožimale. - Zašto mi je trebalo toliko vremena da shvatim da te volim? - Samo mi je drago da to sada znaš. - Huntere, volim te. - I ja tebe volim. v-Spustila je obraz na njegovu prsa. Zavukao je prste u njezinu kosu i čvrsto je držao. Pinkie je s neprikrivenim gnušanjem pogledao zdjelu pred sobom. Koji je to vrug? To je - oštro će Bonnie - doručak.

- Doručak je Bloodv Mary. - Doručak je običan jogurt sa zobenim pahuljicama. Odozgo sam stavila malo mekinja. - Izgleda poput ptičje hrane. Ili ptičjeg... - Pinkie! - O, dovraga. - Uzeo je žlicu i stavio zalogaj u usta. Znao je da mu neće dopustiti da zapali svoju jutarnju cigaretu prije nego sve pojede. Odvratno je. Daj mi malo crne kave da to poguram. - Što li se dogodilo s 'molim te'? - Molim te - progundao je. Stavila mu je kavu nadohvat ruke i pridružila mu se za stolom. - Kad ćeš me oženiti? Gotovo ju je istuširao vrelom kavom kad je promućao: - Oženiti? Tko je spominjao ženidbu? - Ja sam je upravo spomenula. - Pa, zaboravi. - Zašto? - Jer se ja ne želim oženiti. - Daj mi jedan dobar razlog za to. - Hrčeš. -Itihrčeš. - Vidiš? Želiš li da dvoje ljudi hrču u jednom krevetu? Nikad se ne bismo naspavali. - Ionako nismo mnogo spavali. Što nas dovodi do još jednog pitanja. Što ako zatrudnim? Žlica je stala na pola puta do njegovih usta. -Nema šanse. Previše si stara. - Baš ti hvala. - Nema na čemu. - Kompatibilni smo - uporno nastavi Bonnie. - Cijelo se vrijeme svađamo. - Samo zato jer si ti tako tvrdoglav. - Pretpostavljam da ti nisi? - Imamo mnogo zajedničkog. - Sredovječnost, kao prvo. Mazno mu je spustila ruku na bedro i stisnula ga. - Teško da si se ponašao kao sredovječan muškarac otkad zajedno spavamo. Sinoć si me iscrpio, Pinkie Lewis. Na ustima mu se pojavio smiješak, ali se brzo namrgodio. - Pokušavašme ubiti. - Sumnjičavo ju je promatrao. - To je to. Želiš se

udati za mene, brzo me dokrajčiti jednim od onih seksualnih maratona, a zatim pokupiti novac od mog životnog osiguranja. Prasnula je u smijeh. - Pokušaj nešto drugo, Pinkie. Koja bi osiguravajuća kompanija bila dovoljno glupa da osigura tvoje tijelo? 224 Prije nego je dospio nešto odbrusiti, oglasilo se zvono na ulaznim vratima. - Tko bi to mogao biti? - upita Bonnie. Čim se maknula iz vida, Pinkie je zapalio cigaretu i uvukao dim u svoja izglednija pluća.

- O, moj Bože - uzviknula je Bonnie. - Tako je lijepo vidjeti te. Uđi. Pinkie je pretpostavio da je to jedan od njezinih sinova. Od zaprepaštenja je ispustio cigaretu kad je ušla Kari i srdačno ga zagrlila. - Zdravo! Tako mi je drago da te vidim. Nebesa. Tri mjeseca. Možeš živjeti? Što je to? - Sve je izgovorila u jednom dahu. Posljednje je pitanje postavila zureći u zdjelu na mjestu gdje je Pinkie sjedio. - Cijelo me vrijeme tjera da jedem ovo smeće - rekao je, dobacivši Bonnie otrovan pogled. - Stavila me na dijetu. Kari se nasmijala i sjela na stolicu nasuprot njima. Njezin se pogled najprije zaustavio na jednom, a zatim na drugom. - Trebala bih se ljutiti na oboje jer mi niste rekli što se s vama događa. - Vjenčat ćemo se - radosno će Bonnie. - Vraga ćemo se vjenčati - reče Pinkie. - Mislim da je to sjajna zamisao - reče Kari. Bila je uvjerena da se Pinkie uopće ne protivi tomu onako kako pokazuje. Doimao se poput zadovoljnog vilenjaka. Ipak, tvrdoglavost ga je navela da kaže: - Ja mislim da je zamisao grozna. Ona je čudna. Trebala bi vidjeti kakve perverzne knjige uzima sa sobom u krevet. - Vrlo rado - nasmijala se Kari. 225 - Licemjeru jedan! - Bonnie ga je udarila po čeli. - Nisam te ranije čula da se žališ zbog tih 'perverzних' knjiga. Bio si spreman sve iskušati. Kari se još glasnije nasmijala.

- Neprestano mi dodijava - žalio se Pinkie. - Jedi ovo. To ne smiješ jesti. Misli na svoj krvni tlak. Koje ti je to piće? Kari ga je ignorirala i obratila se Bonnie: - Što je s njegovim pušenjem? - O, i to mi je uspjela smanjiti - Pinkie je odgovorio prije nego je Bonnie imala priliku išta reći. -Morao sam smanjiti na pet kutija dnevno. Žene su se nasmijale. Bonnie se sagnula i bučno ga poljubila u obraz. Posjednički mu je zadržala ruku na ramenima dok je govorila Kari: Ti doista zračiš. - Zar? - čedno upita. - Zacijelo je za to zaslužan planinski zrak. Pinkie nije samo tako želio prihvatiti to objašnjenje. -

Tko ti je rekao da ja, ovaj, živim s Bonnie? Kari mu je odgovorila pitanjem. - Tko je znao? Pinkiejevo se lice raširi u smiješak. - Našao te! Nasmijala se, pokazujući koliko je sretna. - Da, našao me. - Obujmila se rukama oko struka, kao da u sebi želi zadržati svu radost. - I divan je, a mi smo ludo, mahnito, smiješno, nepromišljeno, beznadno zaljubljeni. - Tako mi svega - reče Bonnie i udari šakom po stolu. - Zнала sam. - Ti si znala? - obrecne se Pinkie. - Sjećaš se, ja sam onaj koji ga je poslao onamo za njom. - Pa, bez obzira tko je zaslužan, vas dvoje ili moj anđeo čuvar, ja sam zahvalna. On je... oh, on je... 226 227 - Mislim da smo shvatili - suho će Pinkie. Ni slučajno ne bi želio da ga optuže za sentimentalnost, ali su mu oči bile sumnjivo vlažne. Ispod stola je čvrsto stezao Bonnienu ruku. Mnogo mu je značilo kad je vidio da je Kari ponovno sretna. -Doista mi je drago zbog tebe, dušo. Gdje je sada taj uzor muževnosti? - Želio je doći sa mnom ovamo, ali je morao poći u ured. Rekao je da će na stolu zasigurno naći brdo posla. - Zagledala se u kavu što ju je Bonnie stavila pred nju, ali je ona još nije kušala. - Kad smo već kod toga, imam li ja još uvijek posao? Zato sam došla ovamo umjesto da te potražim u redakciji. Nisam željela napraviti budalu od sebe. Pinkie je pijuckao kavu. Bonnie se diplomatski ispričala. - Zašto misliš da možda nemaš posao? Uprava te nije otpustila. Ja sam još uvijek direktor vijesti. Ili sam to barem bio u petak uvečer kad sam otišao za vikend. Još uvijek mogu otpuštati i zapošljavati ljude.

- Ali Nasmiješenu Sally vidjela sam svake večeri u vijestima. A kad smo zadnji put razgovarali, rekao si da je Gradsku vijećnicu dobio netko drugi. Nije da to želim natrag - brzo je dodala. - Mislim da bi mi sad bilo još teže objektivno izvještavati o našem javnom tužitelju. Ozareno se nasmiješila. Zatim se njezino lice opet uozbiljilo. - Imam li posao, Pinkie? Nagnuo se u stolici od savijenog drveta koja je bila premalena za njegovo krupno tijelo. - Malo sam razmišljao o tome. Poslušaj što sam zaključio. - Slušam te. - Premda se nije željela doimati previše zabrinutom, srce joj je počelo brže tući. Ovo će biti trenutak istine. Hoće li Pinkie imati dovoljno povjerenja u nju i dati joj drugi odgovorni položaj, područje dostojno njezine darovitosti i iskustva? Ili će dobiti neki beznačajni zadatak tako da će morati dati ostavku? Povukao je dim cigarete i stisnuo oči zbog dima. -Tvoja jaka strana oduvijek je bio ljudski način na koji pristupaš priči. Bez

obzira je li riječ o kritici nekog filma ili raščlanjivanju javnog tužitelja, obraćaš se gledateljima kao da preko ograde čavrljaš sa susjedima. Govoriš prirodno i bez afekti-ranja. Nema mudrovanja. To im se sviđa. Time za njih postaješ stvarna osoba. Ne govorim samo o kredibilitetu što ga imaju Cronkite ili Brinklev. Ti si ondje gdje su gledatelji. Stvarna si. - Dakle, razmišljao sam - nastavio je nakon što je duboko udahnuo da bih ti trebao dati slobodu, bez posebnog područja, dopustiti ti da pripremaš priloge koji su po nečemu zanimljivi ljudima. Ono što će doista zaintrigirati gledatelje. Na primjer, ako se negdje dogodi neka katastrofa, o tome izvještavamo u redovitim prilozima, ali ti se pozabaviš ljudskim faktorom i usredotočiš na ljude koji su u tome sudjelovali. Shvaćaš na što mislim? Već se počela uzbuđivati, a to se vidjelo. - Da, da. Sviđa mi se, Pinkie. Doista. - U redu, sad slušaj. Uprava će te promatrati pod povećalom. Ne moram ti reći da se za ponešto moraš iskupiti. Budi umjerena, barem prvih nekoliko tjedana. - Hoću. Obećavam. Vidio je njezino uzbuđeno lice i blistave oči, te je tiho opsovao. Volio bih da to mogu vjerovati. 228 Dovraga, Kari, nikad u životu nisi bila umjerena kad je riječ o dobroj priči. Zazujao je interkom. - Prokletstvo! Hunter je bio do grla u papirologiji i pošti koja je iziskivala njegovu pozornost. Sve pojedinosti što ih njegova tajnica nije mogla riješiti tijekom njegove odsutnosti čekale su njega. Želio je to završiti kako ne bi morao ostati do kasna na poslu. Planirao je večer provesti s Kari. - Rekao sam da me ne smetate osim ako to nije apsolutno nužno rekao je u kutiju. - Žao mi je, ali ovdje je gospoda McKee. Hunter se iznenadio. Najprije je pomislio da ga je majka došla posjetiti. Ali to nije bilo vjerojatno jer je rijetko kada putovala od kuće bez njegova oca. Da su ga kanili posjetiti, najprije bi mu se javili telefonom. Postojala je samo još jedna gospođa McKee koja bi ga mogla posjetiti. - Pošaljite je unutra. - Ustao je i zakopčao sako. Zaobišao je stol baš kad se Pam pojavila na vratima. Izgledala je senzacionalno. Njezina je crna kosa još uvijek bila sjajna, odrezana ravno u ravnini čeljusti, tek se malo savijajući prema obrazu. Tijelo joj je bilo gipko i graciozno kao uvijek. Nije imala ni grama viška. Bila je viša od Kari i atraktivna na posve drukčiji način. Dok je Kari zračila ženstvenom ranjivošću, Pam je bila slika i prilika hladne sofisticiranosti. Čak i kad je Kari obavljala svoj

posao, doimala se toplom i pristupačnom. Pam je uvijek djelovala rezervirano. 229 Hunter se široko nasmiješio kad joj je prišao ispruženih ruku. - Ovo je doista iznenađenje. Nasmijala se i prihvatila njegove ruke. - Tako sam i mislila. Pogledavši papirima zatrpan stol, ona reče: - Znam da imaš mnogo posla. Nasmiješio se i ponudio joj stolicu. - Uхватила si me u lošem trenutku. Prošli tjedan uzeo sam slobodno. - O? - Jedna se tamna obrva izražajno uzdigla, baš onako kako mu je ostalo u sjećanju. - Odmor - kratko je rekao, pokazujući da je ta tema završena. Sjeo je na kut pisaćeg stola. Proučavala ga je tamnim, vlažnim očima koje su obećavale više topline od onoga što je ona mogla dati. - Dobro izgledaš, Huntere. - I ti. - Iskreno je uzvratio kompliment. Njezin je kostim bio moderan i savršeno joj je pristajao. Kao i uvijek, bila je besprijeckorno dotjerana. - Prekrasna si, kao i uvijek. Kosa joj se pomaknula na obrazu kad se nasmijala. - A ti si pun laskavih riječi, kao i uvijek. No lijepo ih je čuti. - Nakrivila je glavu u stranu. - Osjetila sam da se nešto događa kad si napokon pristao na razvod. Znatiželjna sam. Postoji li neki poseban razlog? Na licu mu se pojavio oprez. - Da. - Hmm - mirno će ona. - Žena? - Da. - Jesi li sretan? - Veoma. - To nije trebalo objašnjavati. Nikad u životu nije bio sretniji. - A ti? Slegnula je ramenima. - Moj me rad ispunjava. 230 To je bio njihov problem. Kad ju je upoznao, bila je na posljednjoj godini medicine. Privukla ga je njezina inteligencija, hrabrost, ambicija. Ali baš je ta ambicija na koncu uništila njihov brak. Kao i svaki muškarac, želio je biti potreban, barem malo. Nije bio šovinist, premda je zadirkirao Kari. Nije mu smetalo da njegova žena ima uspješnu karijeru. Smetalo mu je što ta karijera ima prednost pred svim ostalim, čak i pred njezinim mužem. Kako su godine prolazile, njihov je život postao više nalik natjecanju, a cilj je bio otkriti tko će prvi doseći vrh u izabranom području rada. Kad mu je ponuđena prilika za napredovanje u drugom gradu, ona je odbila poći s njim i ostaviti posao u velikoj bolnici. On je to doživio kao definitivni izbor s njezine strane: izabrala je karijeru, a ne njega. To je bila gorka pilula koju je morao progutati. - Tvrdoglav si, Huntere - rekla je sada. - Čekao si tri godine prije nego si nazvao i rekao da pristaješ na razvod. - Znaš kako mrzim doživljavati poraze, bilo u čemu. Nisam želio biti neuspješan kad je riječ o najvažnijoj obvezi što sam je preuzeo u životu. Što bi brak trebao biti. - Iskosa se

nasmiješio. -Konačno sam morao prihvatiti naš poraz. Ili moj. Spreman sam prihvatiti gubitak i nastaviti sa životom.

- Ja to nikad nisam smatrala neuspjehom, ni mojim ni tvojim. Samo smo prerasli jedno drugo. Zasigurno izlazi sa psihićem, pomalo je neljubazno pomislio. - Valjda. - Složio se s njome samo da bi izbjegao još jednu raspravu o istrošenoj 231 temi. Osim toga, više mu nije bilo važno njezino mišljenje. - Donijela sam ti ovo. - Iz torbice je izvadila veliku kuvertu. Odvjetnici nisu znali tvoju sadašnju adresu. Obje su kopije poslali meni. - Papiri za razvod? - pitao je, ne otvarajući kuvertu. - Potpisani, zapečaćeni i dostavljeni. Ne možeš tražiti više od toga. Ustala je, a on je slijedio njezin primjer. Uhvativši je za ruku, poveo ju je prema vratima. - Drago mi je da smo se vidjeli, Pam. Pogledala ga je. - I meni, Huntere. Imali smo lijepih trenutaka, zar ne? Prepoznao je molbu za spašavanje ega. Sad kad više nije igrala nikakvu ulogu u njegovu životu, mogao je biti ljubazan prema njoj. I vjerojatno bi, kad bi se doista potrudio, mogao dozvati u sjećanje nekoliko lijepih trenutaka prije nego su stvari pošle po zlu. - Imali smo nekoliko veoma lijepih trenutaka. Žao mi je što nismo mogli usrećiti jedno drugo. -Nije kanio reći da mu je žao što je došlo do ovoga. Sad mu je bilo drago da jest. Zbog Kari. -Želim ti sreću, Pam. - I ja tebi, Huntere. Zbogom. - Podigla se na prste i poljubila ga u obraz. Kari je doslovce plesala uza stube zgrade javnog tužilaštva. Svratila je u prodavaonicu delikatesa na drugoj strani ulice i kupila dva sendviča od usoljene govedine, a čak nije ni znala voli li Hunter usoljenu 232 govedinu. Ali onako zaposlenom, znala je da će mu biti drago kad je vidi. Nekoliko sati koliko su bili razdvojeni već su joj se činili kao dani. Osim toga, jedva je čekala da s njim podijeli vijest o svojem poslu, a telefonski su pozivi tako nedostatni. Hodnici na prvom katu bili su pusti i tihi. Gotovo su svi izišli na ručak. Vanjski je ured bio prazan. Pisaći stol Hunterove tajnice bio je krcat memorandumima i korespondencijom, ali je njezin pisaći stroj bio isključen. Kari je pošla ravno prema vratima, jednom pokucala i otvorila ih. 233

12. poglavlje Prizor kao da je bio izvučen iz loše farse: ljubavnica je zatekla muškarca u zagrljaju druge žene. Krivci su se naglo razdvojili. Prezrena je ljubavnica jednim pogledom procijenila situaciju i poželjela da se pod otvori i proguta je. Ili da može na

mjestu umrijeti. Ili još bolje, da muškarac umire, polako i bolno. Druga je žena, u skladu sa scenarijem, bila ljepotica. Crna kosa i bademaste oči davali su joj egzotičan izgled stereotipne zavodnice. A od njih troje, činilo se da je jedino ona ostala pribrana. Koraknula je prema Kari. - Po izrazu krivnje na Hunterovu licu, pretpostavljam da ste vi razlog za žurbu oko razvoda. - Ispružila je vitku ruku. - Ja sam Pam McKee. Kari je ignorirala ponuđenu ruku. Njezin je pogled poletio prema Hunteru. - Tvoja žena? - Do prije nekoliko tjedana. 234 Kari se činilo da joj se cijelo tijelo urušava, te se pitala vidi li se to izvana. Zavidjela je Pam McKee na pribranosti. Žena se opet okrenula prema njemu i rekla: -Zbogom, Huntere. - Zbogom. - Žao mi je zbog ovoga. - Mahnula je rukom prema Kari. - Ja ću to srediti. Kari ih je gledala kako razmjenjuju žalosne osmijehe, a zatim je Pam prošla pokraj nje. Šutjeli su sve dok se više nije čulo udaranje potpetica, a zatim Kari pogleda Huntera. - Ne računaj na to procijedila je. - Na što da ne računam? - Da ćeš sve srediti. Želim ti ugodan ručak. -Bacila je u njega vrećicu sa sendvičima. Uhvatio ju je u posljednji trenutak da se sve ne prospe po podu. Okrenuvši se, Kari pođe prema izlazu, ali je on bio samo dva duga koraka iza nje. Zgrabio ju je za ruku i naglo zaustavio. - Nećeš otići ovako bijesna, naprečac donijeti pogrešne zaključke i misliti najgore. Povukla je ruku, ali je nije puštao. - Je li to tvoj način da mi vratiš istom mjerom? - Da ti vratim istom mjerom? O čemu to, dovraga, govoriš? Za što bih ti trebao vratiti istom mjerom? - Za sve one negativne priloge što sam ih o tebi napravila. Žestoko je opsovao. - Ja ne igram sitničave igrice osvete kao ti. 235 - Ne? Nisi li ti odlučio da bi bio izvrstan vic kad bi me naveo da spavam s oženjenim muškarcem? - Nisam bio oženjen! - viknuo je. Riječi su odzvanjale praznim hodnicima. Povukao ju je u unutrašnji ured i tresnuo vratima. - Nisam bio oženjen - mirnije je ponovio. Dakle, hoćeš li sad pobjeći ovako bijesna ili ćeš se ponašati poput odrasle osobe i dopustiti mi da objasnim? Konačno je uspjela osloboditi ruku iz njegova stiska. Znala je da neće uspjeti proći kraj njega ako on to ne želi, te je prišla prozoru i zurila u podnevni promet, premda ništa nije vidjela. Spustila je čelo na hladno staklo. Počela ju je boljeti glava, a već je znala da će glavobolja biti opaka. Kako je situacija tako naglo mogla postati užasno loša, a do maločas je sve bilo krasno? - Pam i ja ne živimo

zajedno već tri godine -započne Hunter. - Rekao si da ti je bila žena do prije nekoliko tjedana. - Prije nekoliko tjedana službeno smo se rastali. Brak je odavno završio, ali sam ja tvrdoglavo odbijao to priznati. - Zašto? Jesi li je još uvijek volio? - Ne, Kari - reče i duboko uzdahne. - Mrzio sam priznati poraz. Pogledala ga je preko ramena. - To mogu vjerovati. Nastavi. - Činjenica da sam još uvijek oženjen postala mi je važna tek one večeri kad sam došao u tvoju kuću i poljubio te. Tada sam shvatio da te želim i da je to ozbiljno. Došao sam kući, odmah nazvao Pam i rekao joj da konačno pristajem na razvod. Nije 236 čak ni pitala koji je razlog tomu jer je ona odavno željela razvod. Rekao sam joj neka sve obavi što je moguće brže. Njezin tihi smijeh bio je preziran. - Ja glupača, mislila sam da si strpljivo čekao da prebolim Thomasa prije nego nešto poduzmeš. Zapravo si samo čekao da tvoj razvod postane konačan, štiteći sebe za slučaj bilo kakvih 'poteškoća'. Okrenuo ju je prema sebi, čvrsto joj stežući ramena. - Doista sam čekao da preboliš Thomasa. Morala si se pomiriti sa sobom prije nego si mogla prihvatiti mene.

- Zašto mi onda nisi rekao za Pam? Uzdahnuo je. Dobro pitanje. Nažalost, on nije imao dobar odgovor. Donio je pogrešnu prosudbu i to će morati platiti. - Imali smo dovoljno drugih problema, Kari. To nije bilo važno. Slušaj me - odlučno je rekao kad se počela odmicati od njega. - Ni slučajno te ne bih odveo u krevet prije nego je moj razvod postao konačan, barem ne da ti to najprije ne kažem. Postao je konačan tjedan dana prije nego sam saznao da si u Breckenridgeu. Pam nije stajala između nas. Već godinama ne zauzima nikakvo mjesto u mojem životu. Svako spominjanje mojega braka samo bi još više zakompliciralo situaciju. Samo je o tome riječ. Obuhvatio joj je lice dlanovima, okrenuo ga prema sebi i prisilio je da ga pogleda u oči. - Žao mi je. Trebao sam ti reći. Ali to je jedino zbog čega mi je žao. Ne volim Pam. Već mnogo godina. - Zašto je ona danas bila ovdje? 237 - Osjećala je koliko hitno želim razvod, te mi je donijela dokumente. Pogrešno su ih poslali njoj. - Jesi li siguran da te preboljela? - Apsolutno. Poljubila me u obraz za pozdrav, što nisam tražio niti sam uzvratilo. To je sve što si vidjela kad si ušla ovamo. Čak mi nije nimalo žao što smo se rastali. To se tako davno dogodilo. Ti si žena koju volim, Kari. Ti. U glasu mu se osjećao očaj, a dlanovima je još jače stisnuo njezine obraze. - Zašto se prepiremo

oko toga? Zar još uvijek ne znaš kako te silno volim? Tada su se njegova usta posesivno spustila na njezina. Želio joj je pokazati koliko je iskren. Nakrivio je glavu u stranu, rastvorio njezine usne i zavukao joj jezik u usta. Njezina se žudnja za njim nije umanjila. Priljubila se uz njega, pripijajući se uz njegovo čvrsto tijelo kad ju je zagrlio. Uzdahnula je uz njegove usne. Već je bio pun i tvrd, a ona ga je željela. No otrgnula je svoja usta s njegovih i prislonila mu čelo na prsa. - Huntere, ne, ne. Podigao je glavu, isprekidano dišući. Rukama joj je trljao leđa. Hvala što si me zaustavila - šapnuo je u njezinu kosu. - Moja karijera u ovom trenutku ne bi podnijela skandal, a baš bi se to dogodilo kad bi se moja tajnica vratila s ručka i našla nas, ovaj, u nezgodnom položaju. Na sljepoočnici je osjećala njegov smiješak. Nije ju dobro razumio. Kad sam rekla 'ne', mislila sam na nešto više od toga, Huntere. 238 Izvukla se iz njegova zagrljaja i pošla do kuta pisaćeg stola. Prstom je slijedila šare na njegovoj poliranoj površini.

- Na što si mislila, Kari? - U glasu mu se osjećao prizvuk razdraženosti. To ju je navelo da ga pogleda ravno u oči. - Mislila sam na to da ovako ne možemo dalje. Nije se čak ni pretvarao da nije dobro shvatio. Uskočio je ravno u ono za što je znao da će biti rasprava. - Zašto ne? - Previše se brzo događa. - Ne za mene. - Onda za mene. - Duboko je udahнула, što je izazvalo lepršanje tkanine na njezinim prsima. Poželio je da to nije opazio. - Što te muči? - Gore u Breckenridgeu bilo je lako izgubiti glavu. Bili smo sami. Nikomu nismo morali odgovarati osim sebi samima. Ovdje dolje, ti imaš svoj život, a ja svoj. - Zašto to ne može biti zajednički život? - Znaš zašto! Ti si javna ličnost. Kao i ja. - Zasigurno sam glup. Što želiš reći? - Ne želim se šuljati naokolo i imati tajnu ljubavnu vezu. - Nisam se namjeravao nikamo šuljati, niti našu vezu držati u tajnosti. - Hvalio bi se njome? - Vikao bih s krovova kuća. - Onda me uopće ne poznaješ. Neću živjeti s tobom, Huntere. I ne mogu vjerovati da ti uopće razmišljaš o toj mogućnosti. - Nisam o tome razmišljao. Želim te oženiti. 239 To je učinkovito zaustavilo sljedeće riječi što ih je kanila izgovoriti. Zabezegnuto je zurila u njega. - Oženiti me? Jedva se poznajemo. Njegove su se obrve uzdigle. - Ako se uzme u obzir prošli tjedan, ne misliš li da je ta tvrdnja smiješna?

- Ne govorim o seksu. - Njezin je ton bio oštiri no što je namjeravala. Odgovorio je na isti način. - Ni ja! Ovo nije bio trenutak za gubljenje živaca. Nekoliko je puta duboko udahnuo i zatim mirno rekao: -Znam kakva si ti žena. Nikako ne bi mogla biti onako slobodna u krevetu da me ne voliš. Raširila je ruke. - Volim te, ali zar ne shvaćaš, Huntere? Bila sam emocionalno ranjiva. Osvojio si me. Priznajem. Bilo je romantično i divno, baš ono što mi je trebalo. Ali veza se ne može temeljiti isključivo na seksualnoj privlačnosti. - Prokletstvo! - Ipak se nije uspio obuzdati. Nestrpljivo je provukao prste kroz kosu. - Da, seksualno me privlačiš. Od prvoga dana kad si ušla u moj ured. Jedva sam uspijevao otrgnuti pogled s tvojih nogu i dojki. No čak ni tada nije se radilo samo o tome. Počeo sam te voljeti. Volio sam te godinu dana bez ikakva seksa. - Ali ja tebe nisam - tiho je uzviknula. - Što ako sam ja samo udovica gladna seksa i ljubavi koja je reagirala na prvog muškarca koji je naišao? Stisnuo je oči dok ju je promatrao od glave do pete. - Zar mi pokušavaš reći da bi sve ono što smo radili činila s bilo kojim muškarcem? -Njezino je lice postalo grimizno, što je bio sasvim 240 dovoljan odgovor. - Pokušaj ponovno, Kari. Ovo ti ne prolazi. Izbjegavala je vreli pogled njegovih očiju. - Ne, ne želim to reći. Samo što si ti imao godinu dana za privikavanje na pomisao da me voliš. Ja sam za to imala samo nekoliko dana. Treba mi vremena. Stavio je ruke na bokove. - Znaš li što je sve ovo? - Nije čekao odgovor. - To su obična sranja. Kažnjavaš me jer ti nisam rekao za Pam. - To nije istina. - Nije li? - Ne! I ja sam već umorna od sitničavih igrica. -Protrijala je čelo koje ju je sve jače boljelo. - Huntere, treba mi vremena, vremena da sve to prihvatim. Pinkie mi je dao novi projekt. To sam ti došla reći. - O, shvaćam. - Bio je osjetljiv kad se radilo o poslu. Konflikti oko karijera uništili su njegov prvi brak. - Kad si bila na prisilnom odmoru, ne tako sigurna da imaš posao, mogla si me voljeti. Sad kad se čini da će sve biti u redu, više ti nisam potreban. Ustuknula je kao da ju je udario. Suze su joj navrle na oči. Pretpostavljam da tebi to tako izgleda, ali nije tako. Doista te volim. I potreban si mi. U trenutku se našao kraj nje i privinuo je uza se.

- Kari, zašto si tako proketo tvrdoglava? Zašto ne možeš stvari prihvatiti onakve kakve jesu? Ovo je ludo. Volimo jedno drugo. Čemu istraživati i dvoumiti se? Reci da ćeš se udati za mene. - Ne mogu

sada. Molim te, shvati me i budi strpljiv. - Podigla je glavu kako bi ga pogledala. 241 Prstima je nježno odmaknula pramenove kose s njegova čela. - Pinkie je jutro nešto rekao, i pogodio ono pravo. Rekao je da nikad nisam umjerena, što je istina. Svim sam srcem voljela svojega oca. Kad njega više nije bilo, brzo sam se slijepo zaljubila u Thomasa. Previše sam ovisila o njemu, što nije bilo dobro za moje vlastito dobro. Njegova me smrt porazila. To nije bila obična tuga. Dio mene je također umro. Palcem je obrisao suzu s njezina obraza, ali je nije prekidao. - Znaš kako se svim srcem zalažem za nešto, baš onako kako sam svim srcem željela mrziti tebe. U to sam uložila svu svoju energiju. Sada te volim, Huntere. Ali ovo je situacija kad moram biti umjerena i oprezna. Kad sam te vidjela uz drugu ženu, pomislila sam da ću umrijeti. - Znaš koji je razlog tomu. - Da, ali to samo potvrđuje ono što želim reći. Upadam u isti obrazac. Previše i prebrzo se oslanjam na tebe i tvoju ljubav. Kad bi nešto pošlo po zlu, ne bih podnijela razočaranje. - Draga moja, ništa neće poći po zlu. Nježna usrdnost u njegovim očima gotovo ju je navela da se predomisli. No ostala je odlučna. - U tom slučaju, predah nam neće nauditi. - Predah? - Od vođenja ljubavi. - Njezino se grlo stegnulo od tih riječi, ali ih je uspjela izgovoriti. - Misliš, da počnemo kao prijatelji koji povremeno izlaze zajedno? - Tako nekako - tiho će ona. 242 Spustio je ruke niz tijelo i odmaknuo se od nje. Prišao je prozoru i zagledao se van, kao ona maločas. Kad se opet okrenuo prema njoj, lice mu je bilo mrko.

- Ne, Kari. Na svoj vlastiti način, i ja sam tvrdoglav. Ne mogu biti tvoj prijatelj. Ne treba mi još jedan. Treba mi potpuni odnos sa ženom. Treba mi ljubavnica i supruga. Ako te uopće budem viđao, gnjavit ću te sve dok te ponovno ne odvučem u svoj krevet. Počet ćeš strepeti od susreta sa mnom i... - Bespomoćno je podigao ruke. - To bi bio pakleni pritisak na oboje. Ja to ne želim, a ti? Obrisala je suze s obraza. - Dakle, sve ili ništa? Slegnuo je ramenima i teško uzdahnuo. - Da. Pretpostavljam da to kažem. Volim te. - Znam to. - Ali došao sam k tebi zadnji put. Idući put, ako ga bude, ti ćeš morati doći k meni. - I to znam. Na vratima ga je pogledala preko ramena. Samo je sebi rekla da je budala i poželjela potrčati natrag k njemu, zagrliti ga i preklinjati ga da je drži uza se do kraja života. Ali svoj život ne može prepustiti njegovoj brizi. Mora naučiti stajati na

vlastitim nogama prije nego se osloni na nekoga drugoga. Izišla je iz ureda i krenula pustim hodnikom. Već se osjećala usamljenom. Osoblje u redakciji vijesti WBTV-a radosno je dočekalo njezin povratak, kao i gledatelji. Nakon prvog tjedna emitiranja njezinih priloga, počela su 243 masovno stizati pisma. Gledateljima je bilo drago da je ponovno vide. Bila je polaskana. Televizijska publika obično ima kratko pamćenje, a njihova je privrženost nestalna. Pinkiejevi komentari na njezina prva tri priloga bili su rezervirani, ali je znala da je zadovoljan. Napravila je prilog o obitelji artista na trapezu koja je, usprkos činjenici da ih je nekoliko poginulo u padovima, i dalje nastupala u cirkusu. Dok ga je Pinkie gledao, njegova je cigareta dogorjela, a da to nije opazio. Ako njegovu pozornost može tako zaokupiti, neće imati nikakvih problema s gledateljima. Svoje je večeri i noći provodila kod kuće. Već je prestala brojiti koliko je puta posegnula za telefonskom slušalicom kako bi nazvala Huntera. Ako ga nazove i on dođe k njoj, znala je što bi se dogodilo. Pošli bi u krevet. I opet bi bili na početku. On bi želio brak, a ona na to još uvijek nije spremna. Ili što ako ga nazove, a njega nema kod kuće? Poludjela bi od razmišljanja gdje je i s kim je. Stoga je najbolje da ga uopće ne zove. Čeznula je za njim. Nedostajao joj je njegov smisao za šalu, njegove inteligentne primjedbe. Čak joj je nedostajao njegov žestoki temperament. Ako bi si dopustila razmišljati o tome, njezino je tijelo žudjelo za njegovim. Prije ljubavi s Hunterom, nije znala u koliko seksualnih doživljaja može uživati. Nikad joj nitko ranije nije ljubio donji dio leđa, kao ni stražnju stranu koljena, niti tabane. Znala je porumenjeti pri pomisli na sve erotske užitke s kojima ju je upoznao, ali je gorjela od želje da sve to opet doživi. 244 Napredovala je velikim koracima. Svakim se danom osjećala sve jačom i sigurnijom u sebe. Ali nije dosegla razinu samopouzdanja koju je željela. Kad je dosegne, potražiti će Huntera McKeeja.

- Je li to Kari Stewart? -Da. - Moram... - Žao mi je, morat ćete govoriti glasnije. Jedva vas čujem. Je li to neki od onih telefonskih manijaka? Nije bilo neobično da primi opsceni telefonski poziv. Kad je tek počela raditi na televiziji, telefonski su je pozivi užasavali. Sad ih je više ili manje smatrala nuspojavom posla. Čula je brojne besramne prijedloge i dvadeset tri bračne ponude. Ovaj je čovjek

imao hrapav, zadahtan glas pervertita. - Ne mogu govoriti glasnije - rekao je. - Imam priču za vas. Jeste li zainteresirani ili ne? Na to je već također navikla. Čudaci su nazivali i prijavljivali sve i svašta, od ruske invazije u praonici do svemirskih brodova u školskim dvorištima. - Uvijek sam zainteresirana za priču - mehanički je rekla. Užurbani asistent producenta pojavio se u njezinu uredu i pred nju gurnuo scenarij. - Skrati ga za petnaest sekunda - oblikovao je ustima. Kimnula je i znakom mu pokazala da je shvatila. - Sad sam veoma zauzeta - rekla je u slušalicu. - Zašto mi ne biste dali svoje ime i telefonski broj? Pobrinut ću se da vas sutra nazove naš urednik. - Ne, to ne mogu učiniti. Ovo ne može čekati. - U njegovu se glasu jasno osjećao strah. Kari je naglo 245 prestala križati tekst u scenariju. - Razgovarat ću samo s vama. v - O čemu? Recite mi. - Prisilila se da govori mirno, premda su joj se ubrzali otkucaji srca. Možda ovo nije nikakav čudak. - Znae za one bebe koje netko krade iz bolnice? Tijekom petnaestomjesečnog razdoblja troje je novorođenčadi zagonetno nestalo iz bolničke dječje sobe. Pretpostavljeno je da su bebe otete, ali budući da nije bilo zahtjeva za otkupninom, nije pozvan FBI. Slučaj je još uvijek zbunjivao policiju koja nije našla baš nikakav trag. - Da, što je s njima? - Posegnula je za notesom i olovkom i čekala, spremna zabilježiti svaku informaciju. - Jedan moj prijatelj mogao bi znati nešto o tome. Ne prijatelj. On. Ili ona. Nije bila sigurna. Zvučalo je kao da osoba koja je nazvala govori preko rupčića kojim je pokrila slušalicu. - Zašto ste me vi nazvali? Željela bih razgovarati s vašim prijateljem. - Ja... on ne može osobno s vama razgovarati. Boji se da će se uvaliti u nevolje. Osjećala je kako joj tijelom kola adrenalin. To bi mogla biti najveća priča njezine karijere. - Bi li razgovarao sa mnom kad bismo zajamčili da će njegov identitet ostati u tajnosti? - Možete li to učiniti? - Svakako. Možemo li dogovoriti sastanak? Tajni sastanak? - On se ne želi pojaviti na televiziji. To bi bilo ravno samoubojstvu. Možda bolje da prekinem. Predomislio sam se. 246 - Ne, čekajte! Molim vas - tjeskobno će Kari. -Ako vi... mislim, vaš prijatelj... ako zna nešto o tim bebama, zar to ne bi trebao reći? Samo ga nagovorite neka se sastane sa mnom. Neće škoditi ako razgovaramo. Nitko ne bi znao. Uslijedila je tišina dok je čovjek razmišljao o svojoj dilemi. - Ne bi bilo nikakvih kamera, kaseto-fona ili slično? - Ne bi. Dajem vam riječ. - U

redu - oprezno je pristao. - Sastat ćete se u garaži gdje parkiraju bolnički djelatnici. Znae gdje je to? - Naći ću. - Nije pitala o kojoj je bolnici riječ. To je već znala. - Kada? - U devet sati. Druga razina. Red B. Četvrti automobil od kraja. Ako ne budete sami, otići će. - Recite mu da ćemo se vidjeti u devet sati. Čovjek je prekinuo vezu. Nekoliko je sekunda ondje sjedila i zurila u scenarij pred sobom. Odjednom joj se činio svakidašnjim. Sad u rukama ima pravu priču. Skočivši na noge, potrčala je reći Pinkieju, ali se predomislila. Moglo bi se dogoditi da je ne pusti. Možda bi poziv pripisao nekom čudaku ili poslao jednog od drugih izvjestitelja umjesto nje. Time bi sve uprskao jer je čovjek rekao da će razgovarati jedino s njom. Pinkie zasigurno ne bi želio da sama pode na sastanak s nepoznatim čovjekom. Stoga je odlučila sve zadržati za sebe dok ne bude znala nešto više. Možda će se pokazati da zapravo nema nikakve priče. 247 Ipak, nije znala kako će izdržati napetost do devet sati uvečer. U devet i petnaest već je nestrpljivo hodala amo--tamo. U devet i trideset korila je sebe, zaključivši da je lakovjerna budala. Potratila je večer na neprovjerenu priču, a mogla je biti kod kuće i razmišljati o novom pokrivaču što ga je željela kupiti, ili promijeniti papir u kuhinjskim ormarićima, ili maštati o Hunteru, ili bilo što korisnije od boravka u pustoj garaži od koje joj se ježi koža. Okrenula se s namjerom da se vrati do svojeg automobila i gotovo se sudarila s mladim čovjekom koji se pojavio iza jednog betonskog stupa. Srce joj je sišlo u pete. Na trenutak joj je palo na pamet da je sve ovo organizirao neki manijak koji je opsjednut njome. - Zdravo. - Zdravo - odgovorila je bez daha. To je taj čovjek. Pokušao je promijeniti glas dok je govorio preko telefona, ali ga je prepoznala. - Gledao sam vas kako bih bio siguran da ste sami. Pokušala se nasmiješiti, ali su joj usne podrhtavale od straha. Bila je veoma glupa. Nitko na svijetu ne zna gdje se ona sad nalazi. Nitko neće opaziti da je nema sve do sutradan ujutro kad se ne bude pojavila na poslu. Ali ne bi mu smjela pokazati da se boji. - Što ste mi željeli reći? - pitala je, glumeći nestrpljivi autoritet. 248 Ovlažio je usne i obrisao dlanove o nogavice hlača. Malo se opustila. On je nervozniji od nje. Zaobišao ju je i otvorio vrata volkswagen bube. -Možemo li unutra razgovarati? Ako nas netko vidi... Svjesna da je to možda još jedan glupi potez, sjela je na mjesto suvozača. Zatvorio je njezina vrata, pošao na drugu

stranu i sjeo za volan. Pograbio ga je napetim prstima i grickao unutrašnju stranu obraza. - Hvala što ste došli.

- Hvala što ste me nazvali. - Nitko se nije pretvarao da postoji 'prijatelj'. - Morao sam s nekim razgovarati. Nisam znao komu bih rekao. Nisam želio da se policija okomi na mene, znate? Tada mu je počela vjerovati. Nije ju gledao ravno u oči, što joj je govorilo da je gotovo jednako nervozan zbog susreta sa 'slavnom osobom' kao i zbog informacija što ih je imao. Bio je mlad, ranih dvadesetih godina, zaključila je. Imao je plavu kovrčavu kosu, možda malo predugu, ali čistu. Njegova je put bila glatka, ali su se vidjeli tragovi adolescent-skih akni. Na sebi je imao sive hlače, običnu bijelu košulju i tenisice. - Kako se zovete? - mirno upita, nastojeći steći njegovo povjerenje. - Grady. Grady Burton. To nećete spomenuti u prilogu, zar ne? - Još uvijek nemam prilog. Ali ako ne želite da vas spominjem, neću to učiniti. Dajem vam riječ. Njegova su se ramena opustila, a ruke je maknuo s volana. - Mislim da ste vi u redu, gospođice Stewart. 249 - Možete me zvati Kari. Sad mi ispričajte što znate. - Nisam siguran da je važno. - Možda nije, ali ipak mi recite. - Radim kao bolničar, katkad na porodiljnom odjelu. Tamo je jedan liječnik, vidite, uobraženi, bogati kujin sin. Vozi porsche i misli da je Bog, te očekuje da se svi prema njemu tako ophode. U svakom slučaju, on i njegova medicinska sestra, pa, u početku sam mislio da se samo ševe. - Lice mu je porumenjelo. - Mislim... - Znam što mislite. - Uvijek su se potajno sastajali i zatvarali se u praznim prostorijama i tako to, znate? Bilo je priča, ali uvijek ih ima o tome tko, ovaj, znate, tko to s kim radi. Zatim je nestalo to dijete. Podigao je koljeno na sjedalo da bi se lakše okrenuo prema njoj. - Čuo sam kako taj liječnik nešto čudno kaže toj sestri nekoliko dana prije događaja, ali nisam razmišljao o tome. Dakle, kad je dijete nestalo, pomislio sam da mi se to samo pričinilo i zašto bih ugrožavao svoj posao? Držao sam jezik za zubima. Zatim drugo dijete. -Zazviždao je i učinio klizni pokret rukom. -Nestalo je bez traga. Tada sam jednostavno morao zbrojiti dva i dva. Kad je i treće dijete nestalo, to me počelo izjedati, znate? Nasmiješila mu se. - Dobro ste postupili, Grady. Zašto mi ne ispričate sve što ste vidjeli i čuli? Kronološkim redom, ako možete. Budite što određeniji. Hoće li vam smetati ako zapisujem?

- Ne. Ali neću vam dati nikakva imena. - Pošteno. 250 251 Pričao je pola sata, a što je više govorio, nju je obuzimalo sve veće uzbuđenje. Znao je više no što je mislio da zna. - Hoćete li o tome govoriti u vijestima? - pitao je kad je završio. - Ne znam. Moram vidjeti što će reći moj producent, ali to mora izići na vidjelo, Grady. Tko god bili ti ljudi, počinili su nekoliko zločina. To se mora zaustaviti. - Tako sam i ja mislio. - Smijem li vas nazvati? Namrštio se. - Nee - nesigurno je rekao. - Ali kunem se da ću vam se javiti ako još nešto vidim ili čujem. - Molim vas, učinite tako. Postoji li netko tko bi mogao potvrditi ovo što ste mi ispričali? - Potvrditi? - Zapravo bih morala imati dva izvora. - Da, pa, postoji još netko. Ali ona se boji razgovarati s vama. - Tko je ona? - Samo ću reći da je medicinska sestra i ima mnogo veći utjecaj ondje nego ja. - Ona je također nešto čula? - Recimo da je jednako sumnjičava. - Ako joj postavim neka pitanja, hoće li barem odgovarati sa da ili ne? - Mislim da hoće. U svakom slučaju, rekla je da vam mogu dati telefonski broj, ali nikakvo ime. - Izvadio je cedulju iz džepa i pružio je Kari. - Oboje znate da će bolnica postati osinje gnijezdo ako objavimo ovu priču? - Da. Potapšala ga je po ruci. - Sretno, Grady, i hvala. - Kad je izišla iz automobila, na trenutak je zastala i postavila mu još jedno pitanje. Zašto ste nazvali baš mene od svih izvjestitelja u gradu? Nasmiješio se. - Znao sam da u vas mogu imati povjerenja. U bolnici radi jedan momak. Rekao je da ste ga zaštitili jednom prilikom kad vam je dao broj sobe nekog pacijenta. Osmjehnula se. - Zaštitit ću i vas. Obećavam. Pinkie je kroza zube procijedio dugu, sočnu psovku. Stajao je ispred monitora i gledao dovršen prilog. - Trebao bih te namlatiti jer si sama otišla u garažu kako bi se sastala s tim tipom. Više nikad nemoj učiniti neku takvu glupost. Tko je on?

- Ja ga zovem Duboko Grlo. - Jako smiješno. Za Boga miloga, mogao je biti silovatelj koji te namamio u klopku. - Pomislila sam na to - iskreno je rekla. - Ali nije bio, a ovo je dinamit. Hoćeš li emitirati? - Zašto mi to uvijek činiš? Zašto se uvijek moram osjećati kao da sjedim na rubu ponora dok pokušavam odlučiti hoću li emitirati jedan od tvojih priloga ili ne? Bit će da mu se doista sviđa. Sav se uzбудio zbog toga. Kari se umiljato nasmiješila. - Dobra sam, eto zašto. - Mislio sam da si se smirila. Moj se želudac počeo dobro osjećati. A sad ovo. Zašto ne nazoveš McKeeja, pođeš s njim u krevet i sutra

dođeš sa zgodnom malom pričom o umirovljenoj učiteljici? 252 Kari je prekrížila ruke na prsima. - Prestani biti bezobrazan. Hoćeš li emitirati ili ne? - Na temelju riječi jednog propalog studenta? - Kako znaš da je propali student? - upita. -Možda je šef osoblja. Pinkie se namrštio i prijeteći je pogledao. - U redu, priznajem da nije baš visoko u bolničkoj hijerarhiji, ali je njegovu priču potvrdila jedna medicinska sestra. - Koja? - Nije mi htjela reći svoje ime, ali me uvjeravala da zauzima visoki položaj. Opsovao je ispod glasa i trenutak proučavao zid. - U redu. Emitirat ću prilog. Nitko nas ne može tužiti za klevetu jer si ubacila dovoljno 'navodno' i 'pod pretpostavkom'. Znaš da će se policija okomiti na tebe, zar ne?

- Sve što znam rekla sam u prilogu. - Dobit će samo ono što se vidi? - Tako je. - To im se neće svidjeti. Neće ni vjerovati. - Što se događa? - Bonnie je promolila glavu iza vrata. - Večeras ću se napiti i ne želim slušati tvoje prigovore - reče Pinkie, uperivši joj prst prema nosu. Samo se nasmiješila, poljubila ga u usta i rekla: -I ja tebe volim. Prije nego je otišao s njom, opet je pogledao monitor i nesretno rekao: - Imam predosjećaj da ću se vraški pokajati zbog odobravanja ovoga, ali previše je dobro da bi se gurnulo u stranu. 253 Kari je sjedila sklupčana u naslonjaču, pogleda prikovana za televizijski ekran kad se u vijestima u osamnaest sati pojavio njezin prilog. Vizualno nije bio ništa posebno. Jedino što je mogla dobiti bila je snimka bolnice izvana. Dodala je priloge snimljene prigodom nestanka svakog djeteta. Snažan učinak imat će njezine riječi, a bit je ova: iz dvaju pouzdanih izvora saznala je da su otmice, u nedostatku boljega izraza, možda počinili članovi bolničkog osoblja. Priča je bila sjajna. Bila je gotovo previše uzbuđena da bi jela, ali si je pripremila omlet. Baš ga je stavila na tanjur kad se oglasilo zvono na ulaznim vratima. Prije nego je otvorila vrata, pogledala je kroz špijunku. Hunter! Srce joj je počelo lupati čim ga je vidjela. Prošla su tri tjedna, najdužih dvadesetak dana u njezinu životu. Brzo je maknula zasun i otvorila vrata. Njezina je radost bila preuranjena. Bio je zelen od bijesa. 254 13. poglavlje Ne rekavši ni riječi, prošao je kraj nje i ušao u stan. Zatvorila je vrata i okrenula se prema njemu. Iza naočala njegove su oči potamnjele od gnjeva. Namršteno čelo i napeto tijelo također su jasno izražavali njegovu ljutnju. Šake su mu se stezale i opuštale uz tijelo. Izgledao je kao da je imao veoma

težak dan. - Imaš li ti uopće pojma što si ovoga puta učinila? - Zdravo, Huntere. I meni je drago da te vidim. Provokativno mu se nasmiješila. Nakon što je skinula haljinu što ju je nosila na poslu, odjenula je široku maju. Dopirala je nisko preko njezinih najstarijih, ispranih traperica. Rukave je podigla iznad lakta. Bila je bosa. Kosu je labavo skupila na tjemenu, te su joj neposlušni pramenovi padali uz lice. Njezin izgled i držanje učinkovito su suzbili njegov bijes. Privukli su njegovu pozornost kako ništa drugo ne bi moglo. Izgledala je predivno. 255 Preplavila ga je žudnja, divlja i neobuzdana poput šumskog požara. Ispružio je ruku, uhvatio njezinu majicu i povukao je k sebi. Drugu je ruku zavukao iza njezine neposlušne kose i podigao joj lice prema sebi. - Tako te silno želim da me to ubija. Njegove su usne bile nezasićene. Gladno su se pomicala na njezinima. Njegov je jezik posjednički prodirao u njezina usta. Kari se nije čak ni pretvarala da se opire. Bilo joj je svejedno što je očito bijesan na nju. Bez obzira koji ga je razlog doveo ovamo, njoj je bilo drago. Zabacila je glavu i prepustila mu svoja usta. Prste mu je zavukla u kosu. Uvjeren u svoju pobjedu, usporio je, postao nježniji. Ispustio je maju iz ruke i drugom je podigao tako da su njezine nage dojke pritiskale njegovu košulju. Uzdahnuo je njezino ime kad je dlanom pokrio toplu oblinu. Palcem ju je milovao dok se nije posve ukrutila. - ... tako dobar osjećaj... - mrmlija je. - O, Huntere, da. - Dlanovima je stiskala njegovo lice dok su se njihova usta spajala. Jednom je rukom obuhvatio njezinu stražnjicu i podigao je čvrsto uza se. Podigla se na prste kako bi se priljubila uz njegovu erekciju. Njegov je jezik uvijek iznova uranjao u vrelu slatkoću njezinih usta. Poljubac je besramno podsjećao na nekadašnje trenutke. Zatim ju je naglo pustio i koraknuo unatrag. Okrenuo joj je leđa. 256 257 Kari je bez riječi zurila u njega, osjećajući se odbačenom i poniženom zbog spremnosti što ju je pokazala. Spustila je maju i drhtavu ruku prinijela usnama. Doimale su se otečenima. Još se više uzrujala kad su joj se oči ispunile suzama. Zacijelo je čuo njezin tihi drhtavi jecaj jer se odmah okrenuo k njoj. Nestalo je napetosti na njegovu licu. - O, dušo, nemoj. Ne smijem te više tako ljubiti. - Beskrajno nježno dotaknuo joj je kažiprstom usne. Zatim je spustio ruku uz tijelo. - Jer želim voditi ljubav s tobom. - Glas mu je postao promukli šapat. - A ni to ne smijem učiniti. - Skinuo je

naočale i protrljao oči. Kad ih je ponovno otvorio, umorno ju je pogledao.

- Kari, imaš li pojma što si učinila tim svojim prilogom o bolnici? Otvorila je usta kako bi nešto rekla, ali ih je ponovno bez riječi zatvorila. Nije očekivala da će se on zbog toga uzrujati, pa nije bila spremna odgovoriti na njegovo pitanje. - Sigurna sam da je ondje došlo do gužve. Kratko se nasmijao, pogledao u strop, a zatim opet nju. - To je blago rečeno. Uništila si mjesece tajnog istraživanja. Tupo je zurila u njega. Kad je vidjela frustriranost na njegovu licu, spustila se na rub kauča. Sklopivši ruke, počela se tresti. - Imao si tajne agente koji su istraživali u bolnici? Kimnuo je. - A sada, ovim prilogom što ste ga večeras emitirali, uništili ste sav njihov napredak. Više nitko neće pričati. Ondje će hodati po jajima od straha pred odmazdom. Ti su mi agenti postali beskorisni. A dobro su napredovali. Sad je sve pošlo k vragu. - Žao mi je - rekla je, istinski žaleći. - To nikako nisam mogla znati. - Onda si najprije trebala pitati mene smiješ li to objaviti - oštro će Hunter. Skočila je s kauča, odmah reagirajući na njegov oštar ton. - Nikada ne pitam nikoga osim Pinkieja, kad je riječ o prilogu. - Teško da je imao ovlasti odobriti taj prilog. - U onoj redakciji, on ima ovlasti, a ne ti, gospodine javni tužiteljju. Kad se njegovo lice smračilo od bijesa, povukla se. - Oprosti. To nije bilo potrebno. - Opet je sjela na kauč i pogledala ga. - Takva se priča ne može zaustaviti, Huntere. Prava je za emisiju vijesti. - Dobra za gledanost, pretpostavljam. - Da! - Dovraga i pokušaj razumnog razgovora. Ako kani biti oštar, to zna i ona. - A tvoja je gledanost važnija od mjeseci policijskog rada? - Ne, naravno da nije. Ali kako sam mogla znati da si onamo postavio svoje ljude? Nikako nisam mogla znati da sabotiram cijelu mrežu istrage. - Zar si mislila da sam zaboravio na nestanak triju beba, rekao roditeljima da mi je veoma žao, ali ne mogu naći njihovu djecu, te da im želim više sreće idući put? Zar misliš da ništa ne radim kad nisam u sudnici? Njezina se brada prkosno podigla. - Ne moraš se meni opravdavati za svoj posao, baš kao ni ja tebi. 258 Ispod glasa je opsovao. - Prokletstvo, Kari, ovo nije nadmetanje između tebe i mene. Veće je od toga. Shvaćaš li o čemu govorimo? Govorimo o troje nestale djece, o šest očajnih roditelja i o vojsci frustriranih istražitelja. Tada je izgubila želju za borbom. Imao je pravo. Ovo nije imalo nikakve veze

s njima, a ona se ponašala djetinjasto. - Rekla sam da mi je žao, Huntere, i to je istina. Jasno da shvaćam težinu situacije. Pomisao da netko, bilo tko, može ukrasti novorođenče iz bolnice... Zadrhtala je. - Suosjećam s tim roditeljima. Zato sam željela napraviti prilog o tome. Jesi li ikad pomislio da bi moj prilog možda mogao pomoći u istrazi, a ne je ometati? Hunterov se bijes također smirio. Izgledao je umorno dok je odmahivao glavom. - Ne ovoga puta. Imamo osumnjičenog. Već mjesecima pratimo svaki njegov pokret. Došao je do velikih iznosa novca na neobjašnjiv način. Ali to nije dovoljno za uhićenje. Trebaju nam dokazi, činjenice, datumi. Sad će se ukopati, sakriti tragove i možda ga nikad nećemo uhvatiti. Koraknuo je bliže i zagledao joj se u oči. - Možeš li mi pomoći, Kari? - Ne mogu učiniti ništa više od onoga što sam već učinila. Sve što znam bilo je u prilogu. - Je li tvoj izvor spomenuo ime liječnika? Medicinske sestre? Odmahnula je glavom. - Nije. Dajem ti riječ. - Tko je bio tvoj izvor? Dugi je trenutak zurila u njega. U očima joj se nazirao izraz tuge i ispričavanja. - Molim te, 259 nemoj me to pitati, Huntere. Znaš da ti ne mogu reći. - Ovo nije igra, Kari. Moraš mi reći. Tvoj bi izvor mogao biti počinitelj. Možda ga muči savjest, želi priznati, ali se boji. - Ne, on nije taj. I kažem 'on' misleći na osobu, te to ne znači da je riječ o muškarcu. - Povjerovala si na riječ jednoj osobi i... - Dvjema. Imam dva izvora. S jednim sam se osobno sastala. Drugi je telefonski potvrdio sve što mi je prvi izvor rekao. Prestrašeni su. - Štitit ćemo ih sve dok ne budemo prikupili dovoljno dokaza potrebnih za uhićenje osumnjičenih. Njihova se imena neće razotkriti. Obećavam. -Ja sam obećala, Huntere, prije nego ti. Ne mogu otkriti svoje izvore. - Čak i ako to podrazumijeva odlazak u zatvor? -tiho je pitao. Osjetila je kako joj krv nestaje iz lica. - Zatvor? Hunter je počeo hodati amo-tamo. - Kad sam večeras dolazio ovamo, bio sam paklenski bijesan na tebe. Vidio sam kako propadaju mjeseci napornog rada. Ali ja sam umiljata mačkica u usporedbi s glavnim istražiteljem koji radi na slučaju. On je tvrdokorni policajac, Kari. Zauzeo sam se za tebe kod njega. Preklinjao sam ga neka mi dopusti da ja najprije razgovaram s tobom. Obećao sam da ću te odmah ujutro dovesti i dati mu imena tvojih izvora. - To mu nisi smio obećati. Ne mogu mu to dati. - A meni? - Ni tebi. Privukao ju je k sebi, priljubivši njezino lice uza svoj vrat. - Kari, barem jednom u

životu nemoj 260 biti tvrdoglava. Popusti ovoga puta. Daj mi telefonski broj, adresu, bilo što. Stisnula se uz njega i čvrsto zatvorila oči. Usnama mu je dodirivala kožu vrata. - Što ako to ne učinim? Prstima joj je trljao vlasište. - Zatvorit će te zbog ometanja pravde. Podigla je glavu. Oči su joj bile zamagljene od suza. - Dopustio bi im da me pošalju u zatvor? Proučavao je njezino lice, njegovu ljupkost i strah. Srce ga je boljelo, ali je odgovorio: - Ne bih imao drugog izbora. Zatvorila je oči, potiskujući suze. Ipak su joj potekle niz obraze. - Ne, pretpostavljam da ne bi - tiho je rekla. Privukao ju je još bliže i zaštitnički se sagnuo nad nju. Osjećala se tako sitnom u njegovom zagrljaju. Dok je bila ovako bosa, njezina je glava dopirala samo do baze njegova vrata. Osjećao je silnu potrebu da je zaštiti, ali ona je to onemogućavala. Progovorio je u njezinu kosu: - Rekao sam im da nema potrebe slati automobil po tebe ujutro, da ćeš sama doći.

- Hvala ti. - Sutra ujutro u devet. Možda će biti lakše ako se nađemo u mojem uredu. - U devet sati - ponovila je. Obavila mu je ruke oko struka. Poznavala je mišiće ispod pamuka njegove košulje. Dlanovima je prešla duž njegovih leđa. Bio je tako snažan. Poželjela je da dio te snage i hrabrosti može prenijeti na nju. - Predomisli se. Molim te - očajnički je šaptao. -Što misliš, kako bih te, dovraga, mogao zaključati u zatvorsku ćeliju? 261 - Što ti misliš, kako bih ja mogla izdati svoj profesionalni kodeks časti? Frustrirano je promrmljao psovku i povukao se unatrag. Zatim je spustio glavu i svojim ustima pokrio njezina. Ljubio ju je dugo i strastveno, ali strast je bila posljedica tjeskobe, a ne žudnje. Kad su se razdvojili, dugi su trenutak zurili jedno drugomu u oči. Otišao je onako kako je i došao, bez riječi. Stigla je u Hunterov ured u osam i četrdeset pet, jer nije željela zakasnuti pa da po nju pošalju policijski automobil. Nije mogla podnijeti pomisao da je uhite i odvuku u zatvor. Hunterova ju je tajnica pozdravila i odvela u njegov ured. Čim se pojavila na vratima, Hunter je skočio sa stolice, obišao stol i primio je za ruku. Izgleda li onako loše kako se osjeća, pitala se. Drugi muškarac nije joj želio olakšati, i bio je mnogo neljubazniji. Polako je ustao, a na njegovim debelim usnama lebdio je podrugljiv osmijeh. Istodobno ju je plašio i gadio joj se. Bio je nizak i mišićav. Donji dio njegove čeljusti bio je plavkast od guste brade. Imao je masnu crnu kosu posutu prhutom.

Izgledao je poput onih koji za ručak jedu sendviče s mesnim okruglicama i češnjakom i o ženama izgovaraju neumjesne primjedbe. Čula je za poručnika Harrisa. Bio je na glasu kao sposoban policajac, lukav detektiv, obdaren upor 262 nošću buldoga i pronicavim i analitičkim umom, što su i njegove prodorne crne oči davale naslutiti.

- Poručnik Harris, gospođica Stewart - rekao je Hunter. - Gospođice Stewart - otegnuto će on. - Poručnice Harris - promrmljala je Kari. Hunter ju je poveo do stolice, te je sjela, trenutak prije nego su joj koljena otkazala. Nadala se da se njezina nervoza ne vidi, ali Hunterov zabrinut pogled govorio joj je da ne izgleda dobro. Izgledao je kao da ni on nije previše spavao. Harris se nagnuo unatrag na stolici i prebacio gležanj jedne noge preko koljena druge. - Dobro ste se uvalili, gospođice Stewart. - Tako mi je i gospodin McKee rekao. - Čestitala je sebi jer je odgovorila iznenađujuće mirnim glasom. - Ali možete se izvući - nastavi Harris. - S kim ste razgovarali u bolnici? - Ne mogu vam reći. Spustio je nogu na pod i nagnuo se naprijed. - Namjerno biste uskratili dokaze o kojima ovisi policijska istraga? - Nemam nikakvih dokaza. - Prepustite nama da to procijenimo. Recite nam sve što znate. - Rekla sam vam. U svojem prilogu. Pogledajte ga ponovno ako se morate podsjetiti. Čak vam mogu dati primjerak scenarija. - Znači, ne želite surađivati? - Pokušavam. Upravo sam vam ponudila... - Čuo sam što ste ponudili - obrecnuo se. - Želim ime vašeg izvora. 263 - Žao mi je. To vam ne mogu reći. - Onda ćete poći u zatvor, damo. - Pretpostavljam da hoću - prkosno je rekla. Mrzila je kad ju je netko zvao 'damom'. Ljutito je zurila u njega. On joj je uzvratio na isti način. Ona je prva oborila pogled. - Jeste li ikad bili u zatvoru, gospođice Stewart? Naravno da niste, tako draga djevojka poput vas. Pa, pogledajmo mogu li vam to dočarati. Prvo... - Sad je dosta, Harrise - odlučno će Hunter. - Ja ću nastaviti. - Ali... - Rekao sam da ću ja nastaviti! - viknuo je. Istražitelj je pokazao svoju ozlojedenost tako što se uopće nije žurio da iziđe iz prostorije. Kad su se za njim zatvorila vrata, Hunter je sjeo na njegovu stolicu, ravno ispred Kari. - Nećeš nam reći, zar ne? -Ne. - Kari, pomisli na roditelje tih beba. - Jesam - s mukom je izustila. - Jesi li? Jesi li doista? Možeš li zamisliti odlazak u bolnicu radi rođenja djeteta, zatim ti ga netko otme i ono bez traga nestane, a ti

nikad nećeš znati što se dogodilo djetetu koje si stvorila s nekim koga voliš? - Prestani, molim te. - Ti si izgubila dijete... - Prestani! - ... ali ti ga nikad nisi vidjela. Zamisli da jednom ili dvaput držiš svoju bebu, dojiš je... - Huntere, nemoj. - Zamisli da se vratiš kući u dječju sobu što si je satima ukrašavala, pripremala, slagala, sve u iščeki²⁶⁴ vanju djeteta koje će spavati u kolijevci. A tada se vratiš kući bez njega. Ustala je i počela hodati sobom, kao da traži bijeg iz nevidljiva kaveza. - Okrutan si. Znam kako pate ti roditelji. Ali ne mogu se kompromitirati. - Što se dogodilo tim bebama, Kari? Možda su ih na ilegalnom tržištu prodali parovima koji nemaju djece i koji će ih voljeti. Ili se možda koriste njima u bizarnim medicinskim pokusima. Ili ih možda odgajaju i pripremaju za dječju pornografiju. Ili su ih možda prodali pokvarenim starcima koji... - O, prestani, molim te - uzviknula je, rukama pokrivši uši. - Zašto to radiš? - Zato što, dovraga, ne želim voljenu ženu strpati u zatvor i poslužiti ću se svim mogućim taktikama kako to ne bih morao učiniti. - Čvrsto joj je stegnuo ramena. - Nemoj me prisiljavati na to, Kari - preklinjao ju je. - Moram, dragi. - Dotaknula je crte s obje strane njegovih usta, pokušavajući izbrisati umor i stres. - Moje se srce kida svaki put kad pomislim na te obitelji, Huntere. Dovoljno me dobro poznaješ da bi to znao. Izvukla se iz njegovih ruku, ali ga je nastavila gledati u oči. - No kad bih razotkrila izvor, moja bi karijera završila. Izgubila bih povjerenje. Moj kredibilitet ne bi vrijedio ni prebijene pare. Više mi nikad nitko ne bi vjerovao. Dala sam svoju riječ. Ne mogu je prekršiti. Spustio je glavu na prsa. Nekoliko je sekunda zurio u pod. Zatim je, duboko uzdahnuvši, prišao vratima i otvorio ih. 265

- Harrise - promuklo je doviknuo. Istražitelj je opušteno sjedio u naslonjaču. Ustao je i pošao prema njima. - Spremna je - žustro će Hunter, kao da se bojavao da nikad neće izgovoriti te riječi ako to ne učini brzo. Kari se pojavila na vratima. Harris je pucnuo prstima i dva su pozornika požurila prema njoj. Pogledala je Harrisa s izrazom otvorena prezira, a zatim su je povelili u hodnik i van do policijskog vozila parkirana uz pločnik. Harris je pucnuo usnama. - Dakle, to je to. Nekoliko sati iza rešetaka i predomislić će se. Kladio bih se u to. - Zijevnuo je. - Ipak, prilično je zamamna, zar ne? Hunter je ušao u svoj ured i tresnuo vratima za sobom kako ne bi popustio porivu i zabio šaku u Harrisov poveći trbuh. Dok su obavljali birokratske

poslove oko uhićenja, o tome se pročulo. Vijest o njezinu uhićenju proširila se novinarskom zajednicom. Zatvorski hodnici bili su krpati izvjestitelja i snimatelja dok su je vodili u ćeliju. Dobacivali su joj pitanja. Blicevi su bljeskali. Zasljepljivale su je lampe što su se koristile uz videokamere. Sve ju je to podsjetilo na dane odmah nakon podizanja optužnice za pronevjeru u Gradskoj vijećnici. Ali ovoga puta u mnoštvu nije vladalo neprijateljsko raspoloženje. - Kari! - viknuo je poznati glas. 266 Naglo je okrenula glavu i opazila Mikea Gonza-lesa. Na ramenu je nosio kameru, ali nije gledao kroz objektiv. Na licu mu se vidjelo uzbuđenje. - Mike, što se događa? - Vikala je kako bi je čuo uza svu onu buku. Policajka joj je odlučno govorila neka ide dalje. Kari je iskrivila vrat kako bi snimatelja zadržala u svojem vidokrugu. - Ti si heroina. Svi novinari u gradu sto posto su uz tebe. Pinkie stvara pravi pakao. McKeejevo ime neće vrijediti ni pišljiva boba nakon ovoga. - Ali... - Molim vas, pođite dalje, gospođice Stewart -rekla je policajka i gurnula je kroz mnoštvo. Dezorijentirana jutarnjim događajima i zbunjena onim što joj je Mike rekao, tek je nekoliko minuta kasnije shvatila da hoda uskim hodnikom između ćelija. - Nazvala sam muža kad sam saznala da ćete biti ovdje - rekla je čuvarica. - Ne mogu vjerovati da vas gledam uživo. Kari se naježila. Protrijala je nadlaktice. - Voljela bih da su okolnosti drukčije. - Slabašno se osmjehnula ženi. Čuvarica je s gnušanjem odmahнула glavom. -Ovo je doista vrhunac. Ne mogu vjerovati da su vas ovamo zaključali, a zločinci slobodno šeću. - Niste vi za to krivi. - Što to ona radi? Tješi one koji je zatvaraju? Osjetila je želju da se nasmije. Postajem li histerična, pitala se. Suspregnula je smijeh. - Ovdje nema nikog drugog - primijetila je. Prolazile su kraj niza ćelija. Sve su bile prazne. - Ne, u ovom hodniku nema. Iz ureda javnog tužitelja javljeno je da vas smjestimo ovamo. 267 - Shvaćam. - Ali zapravo nije shvaćala. Čuvarica joj je otvorila vrata posljednje ćelije. Imate prozor - rekla je prijateljskim tonom hotelskog poslužitelja koji kaže: "Imate sobu s pogledom." - Ako vam nešto zatreba - nastavila je žena - samo me zovnite. - Hvala vam - rekla je prije nego je shvatila kako to smiješno zvuči. Zar pokušava osvojiti naslov Miss srdačnosti u zatvoru? Čuvarica je zatvorila teška vrata. Kari se trgnula na metalni zvuk udarca čelika o čelik. Zatvaranje zasuna bio je najodvratniji zvuk što ga je ikad čula.

Kao da je prolazio ravno kroz nju. Kako čovjek može ovdje sačuvati zdrav razum? - Biste li mi mogli dati svoj autogram prije nego odete? - čuvarica je pitala kroz rešetke. - Da, naravno. - Zubi su joj cvokotali. - I neka bude naslovljen na Guša. To će ga oduševiti. - Dobro. - Bit ću za stolom. Samo viknite ako vam štogod zatreba. Njezini su se tihi koraci izgubili, a Kari je ostala sama u ćeliji gdje se još nalazila stolica, ležaj, umivaonik i zahodska školjka. Ćelija je bila čista. Izgledala je nova. Bila je gola. I hladna. Drhtureći, legla je na ležaj i pokrila se dekom. Što bi njezin otac mislio o ovome? I Thomas? Bio bi užasnut. Okrenuvši se na bok, privukla je koljena do prsa i počela plakati. 268 - Znaš što osjećam za tu curu. - Pinkie je čašu viskija mrzovoljno pomicao po plastičnom stol-njaku. Bonnie je stajala za štednjakom i pržila pljeskavice. - Ona je žena, Pinkie. Nije cura. Zauzima se za nešto u što vjeruje. To je bila njezina odluka. Ništa ne možeš učiniti čak ni kad bi ti dopustila, a ne bi. - Znam, znam - razdraženo je rekao i ispio piće. - Zašto mora biti tako prokleta tvrdoglava? - Odlučna je i smatra da je u pravu. - Do vraga, i ja mislim da je u pravu. Jutros sam najprije obavijestio odvjetnika televizijske postaje. Uprava je u potpunosti podržava. Odvjetnik ju je za nekoliko sati mogao izvući uz jamčevinu, ali ne. - Udario je čašom po stolu kako bi naglasio svoje riječi. - Onako tvrdoglava, u jedinom dopuštenom telefonskom pozivu ona mi kaže neka ništa ne poduzimam do sutra. - Je li ti dala neki razlog? - Rekla je kako želi da to ostavi odjeka, kad je već tako postupila. Nije se željela izvući novcem. Mislim da je željela da njezini izvori vide kako je spremna trpjeti da bi njih zaštitila. - To je vrijedno divljenja. - Divljenja, vraga! - viknuo je. - Mora provesti noć u zatvoru! A što McKee misli o tome? Je li? Kako joj je to mogao učiniti? - To je njegov posao. - Bonnie je rezignirano ugasila plin ispod tave. Pinkie još dugo neće biti raspoložen za jelo. - Rekla bih da se McKee zbog ovoga osjeća mnogo gore nego ti. 269 Prišla mu je i stala kraj njegove stolice. Položila mu je dlanove na obraze i povukla njegovu glavu na svoja prsa.

- Nitko se ne osjeća gore od mene - promrmljao je. - Čak mi ni viski ne pomaže. - Odgurnuo je čašu i zagnjurio lice u Bonnienu materinsku toplinu. Obujmio ju je oko struka. Milovala ga je po glavi. - Ne zabrinjavaj se zbog Kari. Bit će joj dobro. McKee neće dopustiti

da joj se išta dogodi. Voli je. - Misliš? - Znam. Pinkie je pomicao glavu uz njezine dojke. -Drago mi je da si večeras sa mnom, Bonnie. Potrebna si mi. Bonnie je zatvorila oči i stisnula usne kako ne bi ispustila uzvik zadovoljstva. Pitala se može li on osjetiti kako se njezino srce širi od ljubavi i radosti. - Kad bi me oženio, mogao bi me imati uza se svake večeri. I svakoga dana. Cijelo bih vrijeme bila tvoja. - Vrh svoje dojke prinijela je njegovim ustima i trljala ga preko njegovih usana. - Dobra sam za tebe, Pinkie. Kroz odjeću je osjetio kako se njezina bradavica ukrotila od užitka što su joj ga pružala njegova vlažna usta. - I ja sam dobar za tebe. Podigla mu je glavu tako da je pogleda. - Ti si veoma dobar za mene. Povukao ju je u krilo. - Pa, budući da smo tako prokleta dobri jedno za drugo, zašto ne bi od mene učinila poštena čovjeka? Poljupcem je prekinuo njezin smijeh. 270 Zvuk zvonjave odjeknuo je mračnom prostorijom i Kari se naglo uspravila u sjedeći položaj. Mišići su je boljeli jer ih je dugo držala napetima. Još uvijek joj je bilo hladno, te je satima ležala ispod deke u istom položaju, nastojeći zaboraviti na užas ovoga mjesta. Ali novi nalet straha u njoj izazvao je zvuk koraka po betonu. Ravnomjerno su se približavali njezinoj ćeliji. Posjetitelj je bacao dugu sjenu na pod. Obuzeta sve većom panikom, zurila je u nju. Zaustavio se točno ispred njezine ćelije. Srce joj je tako lupalo da je jedva čula zveckanje ključeva. Posjetitelj je okrenuo glavu prema stolu čuvarice i svjetlost mu je obasjala lice. - Huntere! - bez daha je uzviknula. 271 14. poglavlje Ušao je u ćeliju. Hitro je skočila s ležaja i bacila se u njegov zagrljaj. Čvrsto ju je stisnuo. Držao ju je uza se, ponavljajući njezino ime kao da je to neki religiozni napjev, istodobno joj ljubeći vrat.

- Je li ti dobro? - Drži me, samo me drži - šaptala je. - Koliko god želiš. Privinuli su se jedno uz drugo. Ništa nisu govorili. Niti su se micali. Pritisnula se uz njega što je čvršće mogla. Njegovo je tijelo bilo snažno i toplo. Predstavljalo je njezinu sigurnost u ovoj noćnoj mori. Minute su tiho prolazile. U njegovu je zagrljaju tmina počela nestajati, a osjećaj da je u klopci također se ublažio. Opet je mogla disati, a da je ne obuzme osjećaj da će se ugušiti. Na koncu se malo odmaknula od njega.- Što radiš ovdje? 272 - Službeno, ispitujem zatvorenicu. Neslužbeno, pružam ti pomoć i utjehu. I ljubav. - Nježno joj je poljubio usta. - Jesi li jela? - Narednica Hopkins mi je maločas

donijela večeru. Nisam htjela jesti. - Donijet ću ti nešto. - Krenuo je da pode, ali ga je uhvatila za ruku i opet se priljubila uz njega. - Ne, nemoj me ostavljati. Molim te, nemoj. Zagrlj me. Poveo ju je do ležaja te je sjela. On se spustio na rub i zagledao u njezino lice. Zamolio je narednicu Hopkins da ne pali svjetla. Imao je pristup zatvorskim ćelijama jer je smio ispitivati osumnjičenike. Ali nije iz tog razloga u to doba noći došao baš u ovu ćeliju. Prekoračio je ovlaštenja svojeg ureda, a zaključio je da će to radije činiti krišom i u mraku. - Je li bilo strašno? - blago je pitao. Posegnula je za njegovom rukom i prinijela je svojem obrazu. - Da. Nisam mislila da će biti ovako strašno. Možda sam u početku zamišljala da će biti pomalo donkihotski provesti noć u zatvoru. Možda sam željela pozornost, slavu. Ali stvarnost je veoma ponižavajuća. - Užasno sam se bojala. Znam da je to nerazumno. Ali bojala sam se. Strepjela sam da će zbog nekog hira sudbine ili nekakve užasne nesreće svi zaboraviti na mene, pa nikad neću izići odavde. Zvučilo je kao da je na rubu hysterije. Nikad je nije vidio takouzdrmanu. - Ššš, ššš! - Umirujućom joj je kretnjom zagladio kosu s lica. - Nikada ne bih dopustio da se to dogodi. 273

- Ali možda mi ne bi mogao pomoći - iracionalno je tvrdila. - Bilo mi je tako hladno. Prije nego je razmislio o posljedicama, ispružio se kraj nje i oboje ih pokrio dekom. Cvileći poput malene ranjene životinje, stisnula se uz njega. Obavila mu je ruke oko vrata, kao da je prestrašeno dijete, i zagnjurila lice u njegov vrat. - Volim te, volim te. Tako se bojim. Zagrlj me. Svim je srcem suosjećao s njom. - O, Bože, i ja tebe volim. - Zagrljio ju je i čvrsto stisnuo. Ali ona mu se željela još više približiti. Njezine su usne našle njegove. Strastveno ju je poljubio. Njegov je jezik zašao duboko u mokru svilu njezinih usta. Nakon dugih minuta, odvojio je svoja usta od njezinih. - Svemogućći Bože, ovo je ludilo. - Brzim joj je poljupcima pokrio vrat. - Mogao bih te zadaviti jer si nas dovela u ovako nemoguću situaciju. Spustila je obraz na njegova prsa. - Zaslužujem da me zadaviš. Morala sam se zauzeti za pravo izvjestitelja da štite svoje izvore, ali sam shvatila da nisam stvorena za mučenika. Našla sam se licem u lice s činjenicom da sam kukavica. Kako kažnjenici mogu izdržati zatvor iz dana u dan, iz godine u godinu? - Malo tko od njih je osjetljiv poput tebe, ljubavi. - Napraviti ću prilog o zatvorenici.

Proučit ću njihovu... Zastenjao je. - Bolje da te najprije izvučemo odavde, prije nego počneš razmišljati o drugim kažnjenicima i javnost obavijestiš o njihovim patnjama. - Podigao joj je bradu i zavirio u lice. 274 Zašto nisi dopustila da odvjetnik televizijske postaje plati jamčevinu? - Kakav bi smisao imalo sve ovo da sam izišla uz jamčevinu? Ovdje je pravo pitanje Prvi amandman. Znam da me smatraš smutljivicom, tvrdoglavom i... - Poštujem ovo što si učinila. - Raširila je oči od iznenađenja, a on se tiho nasmijao. - To govori muškarac u meni, a ne javni tužitelj. Javni se tužitelj još uvijek ljuti na tebe. No ja te volim, Kari Stewart, kao i sve što ti jesi. - Ponovno je pritisnuo njezinu glavu na svoja prsa. Zašto bih inače ugrožavao svoju karijeru time što sam došao ovamo? Mogli bi me otpustiti.

- Seksualno zlostavljanje zatvorenice? - Tako nekako. Poljubila mu je bradu. - Obećavam da te neću odati. - Ljubili su se i bilo je tako divno da su prošli dugi trenuci prije nego su ponovno postali svjesni ozbiljnosti situacije. - Mogli bi te otpustiti iz drugog razloga - tiho je rekla, sjetivši se kaosa što ga je njezino uhićenje izazvalo u hodnicima policijske zgrade. - Tvoji su se kolege već pobrinuli za to. Danas su me u novinskim naslovima prikazali poput čudovišta. Mislim da si ti zbacila Jeanne d'Arc s trona kad je riječ o heroinama. Iza sebe imaš veliku vojsku. Proglasili su me svojim zajedničkim neprijateljem i napali me sa svih strana. - Žao mi je, Huntere. Doista. Nisam željela da to ispadne osobni napad na tebe. - Pa, to je nešto novo. Nasmijala se. - Što ćeš učiniti kako bi javnost opet imala dobro mišljenje o tebi? 275 - Otkriti što se dogodilo s onim bebama i vratiti ih njihovim obiteljima. Nešto mi govori da nisu mrtve. - Nadam se da nisu - tiho će ona. Ušutjeli su, a ona je s ljubavlju slušala kako njegovo srce kuca ispod njezina uha. Prije samo nekoliko minuta, ova se ćelija doimala prijetecom. Sada, dok on leži kraj nje i grli je, nestalo je hladne tmine. Osjećala se sigurnom, toplom i smirenom. - Uzeli su moj ručni sat. Koliko je sati? - Kasno je. - Planirao si ovo, zar ne? Zato u drugim ćelijama * u ovom hodniku nema nikoga. - Da, planirao sam. Nisam mogao dopustiti da sama provedeš noć u zatvoru. - Kako si narednici Hopkins objasnio svoj dolazak ovamo? Ako je smiješak koji mu se sada pojavio na licu bio imalo nalik onomu što ga je uputio narednici, Kari je dobila odgovor na svoje

pitanje. - Žena je romantične prirode. Oslonio sam se na to. - Nije li to pomalo slično mitu? - Podmićivanje emocija, možda. - I zapravo nisi platio onu naranču što si je maznuo u prodavaonici. - Pretvarala se da ga pomno proučava. - Mislim da bi uz malo poticaja mogao postati prilično korumpiran. - Već jesam. Ležim u zatvorskoj ćeliji sa zatvorenicom i svim srcem želim spolne odnose s njom. Tiho se nasmijala i stisnula uz njega. - Je li to ono što želiš? 276 - Prekini, Kari, ili ćemo se oboje uvaliti u još veće nevolje od ovih u kojima već jesmo. Je li ti dovoljno toplo? - Hmm, da - uzdahnula je. - Ostani baš tako. Nemoj se micati. Ti uski kreveti imaju neke prednosti. - Osjećam tvoje dojke uz moja prsa. -Zar? - Da. Jesam li ti ikad rekao kako imaš prekrasne dojke? - Jesi. - Kad sljedeći put budemo vodili ljubav, posvetit ću im posebnu pozornost. - Radujem se tome. Čvršće ju je stisnuo oko struka i privukao bliže. Usnama je milovao njezinu kosu. - Nedostajala si mi. Nedostajalo mi je vođenje ljubavi s tobom, posezanje za tobom usred noći, buđenje ujutro dok ti ležiš kraj mene. Sjećaš se onog poslijepod-neva u Breckenridgeu? - Sjećam ih se svih. Morat ćeš biti određeniji. - Kad je padala kiša. - Hmm, da. - Doista? - Njegove su usne kliznule niz njezin nos i spustile poljubac na lagano rastvorene usne. - Koji ti se dio najviše sviđao? - Sve. Sviđa mi se kad polako rukama i usnama istražujemo jedno drugo. Volim osjećati tvoju kožu i dlačice na prsima i truhu. Slina mi se pojavi u ustima kad pomislim na tvoj okus. I volim te osjetiti u sebi. Tako me u potpunosti ispunjavaš. 277 Njegovo je disanje bilo hrapavo i ubrzano. - Ti si uska i topla - šaptao je, izgovarajući predivno zabranjene riječi. - Uvijek savršena za mene, savršena. - Tada su njegova usta u mraku pronašla njezina, te je jezikom vodio ljubav s njima. Kad su se odvojili, zavukao joj je glavu ispod svoje brade. - Spavaj - promuklo je rekao. ' - Ostat ćeš sa mnom? - Ostat ću s tobom. - Volim te. - Volim te. Njihova su srca zajedno kucala. Kari je usnula. Kad se u zoru probudila, njega više nije bilo. Ali je ležaj još uvijek bio topao na mjestu gdje je cijelu noć ležao uz nju. WBTV-ov odvjetnik izgledao je poput Davida Nivena. Imao je isto ugladeno držanje i odijevao se kicoški, čak je u zapučku imao svježi karanfil. Kad se kasnije tog jutra pojavio pred njezinom ćelijom, šarmantno se nasmiješio. - Dobro jutro, gospođice Stewart. - Kari je imala osjećaj da bi uz naklon skinuo šešir, kad bi ga nosio. -

Sad će vas pustiti na slobodu. Osjećala se znatno bolje u zatvorskoj ćeliji nego prethodne večeri, prije no što je Hunter došao. Ipak je žurno izišla kad je narednica Hopkins otključala vrata. - Hvala vam - tiho je rekla. Odvjetnik ju je uhvatio za ruku i poveo hodnikom. Kari je zastala kraj stola narednice Hopkins. - Želite li još uvijek moj autogram? 278 Policajka se ozarila. - Nisam vas željela gnjaviti time. Hvala što ste se sjetili. Kari se potpisala na gornjem papiru notesa, uz pozdrav Gušu. Kad ga je pružila ženi, upita: -Nisu li vaše smjene prilično dugačke? - Radila sam dvostruku. Gospodin McKee me to zamolio, da bih mogla pripaziti na vas. Kari se blago nasmiješila, kimnula i u pratnji odvjetnika izišla iz zatvorskoga dijela. U prizemlju je uzela svoje stvari. Usporedila je sadržaj žute kuverte s popisom napravljenim prethodnoga dana, potpisala, pokupila svoje stvari i okrenula se da pode. Tada ju je zaustavio nečiji povik. - Čekajte malo! Kari se okrenula i zagledala u namrgođenog poručnika Harrisa. Želim razgovarati s vama. -Uperio je prst u nju. Nokat je bio posve izgrizen. Grlo joj se ponovno stegnulo od straha. Zar će se morati vratiti u zatvor? Gdje je Hunter? - Plaćena je jamčevina za gospođicu Stevart -oštro će odvjetnik. - Ovo je između mene i nje - ratoborno će Harris, odmahnuvši rukom na odvjetnikove riječi. Pogled njegovih sitnih očiju zadržao se na Kari. -Idete ili ne? To je bio izazov. A kako su Pinkie i Hunter dobro znali, ona se nikad nije povlačila pred izazovom. -Naravno - ne obazirući se na odvjetnikovu ozloje-đenost, pošla je za Harrisom. On nije imao drugog izbora, već da ih slijedi. Popeli su se jedan kat, skrenuli desno u hodnik, a zatim lijevo u malenu prostoriju. Harris je otvorio 279 vrata i poveo ih unutra, te rekao: - Vaši prijatelji, mislim. Nikad nije vidjela ženu sive boje kose i ljubaznih smeđih očiju. Ali kovrčavu plavu kosu i obraze s tragovima akni njezina pratitelja uvijek bi prepoznala. - Zdravo - reče Grady Burton. - Pretpostavljam da sam ja na vašoj crnoj listi, je li? Usprkos svemu, Kari se nasmijala. - Recimo samo da mi je strašno drago što vas vidim. - Ovo je, ovaj, gospođa Plummer - reče Grady. - Kad smo čuli da ste zbog nas otišli u zatvor, sinoć smo se našli i, ovaj, odlučili da se sami javimo. - To je veoma savjesno od vas - reče Kari. Nasmiješila im se. Pravilno ste postupili. Ja vas nikad ne bih odala, ali mislim da policija mora čuti sve što znate. - I mi to mislimo - reče gospođa Plummer. - Budući da su se oni javili, vi ste

slobodni - reče Harris. Odustajem od tužbe protiv vas. -Očekivao je da će mu zahvaljivati sa suzama u očima. Kari je samo kratko kimnula. Harris se namrštio. Mogao je gotovo svakomu utjerati strah u kosti, ali ova je dama sasvim mirna. Ponovno je prstom s izgrizenim noktom mahnuo nekoliko centimetara ispred njezina nosa. - Klonite me se odsad nadalje. Pogledala je prhut u njegovoj kosi. - Trudit ću se. - Nije opazio sarkazam u njezinu glasu. I nije bila u pravu. Čovjek ne jede češnjak za ručak. Jede ga za doručak. Bez daljnjeg zadržavanja, odvjetnik ju je izveo iz policijske zgrade. Jarka sunčeva svjetlost rastjerala 280 je hladnoću ćelije. Zatvorivši oči, duboko je udisala svjež zrak. Kad je otvorila oči, horda izvjestitelja trčala je stubama prema njoj, uperivši u nju mikrofone i kamere.

- Pazite što govorite - upozorio ju je odvjetnik. -Citirat će svaku vašu riječ. U sebi se pomirila s noći provedenom u zatvoru, no hoće li moći objasniti svoje osjećaje povezane s tim? Gdje je Hunter? Zašto nije došao s odvjetnikom po nju? Zašto nije bio s poručnikom Harrisom? Nije imala vremena razjasniti sve što ju je zbunjivalo prije nego je jedan izvjestitelj postavio prvo pitanje. Gurnuvši u stranu sve nedoumice, samouvjerenost se okrenula svojim kolegama. - Kako je bilo u zatvoru, gospođice Stewart? - Ne bih ga preporučila. - Drhtavo se osmjehnula. - Jesu li se loše ponašali prema vama? - Ni slučajno. Pobrini su se da mi bude što udobnije. - Je li vas ispitivao poručnik Harris? Oprezno, upozorila je sebe. Netko je možda vidio Huntera kako sinoć ulazi u zatvor. Ako to ne spomene, mogle bi se pojaviti sumnje. - Sinoć sam razgovarala s gospodinom McKeejem neodređeno je rekla. - O čemu? - O tome da otkrijem svoje izvore. Nisam htjela. - Koliko nam je poznato, jutros su se javila dva djelatnika bolnice i spremni su svoju priču iznijeti policiji. - Da, i drago mi je, iz više razloga. Nisam se radovala još jednoj noći u zatvoru. - Svi su se nasmijali. 281 - No posebno se nadam da će ono što oni kažu policiji doprinijeti pronalaženju nestale djece. - Kad biste sve to morali iznova proživjeti, biste li i dalje tajili identitet svojih izvora? - Apsolutno. - Obratila im se s dubokim uvjerenjem. - To je jedno od najvažnijih pitanja našega doba. Ja vjerujem u slobodu medija. Vjerujem u privatnost pojedinca i nepovredivost te privatnosti. Također vjerujem u pravdu. Sigurno ne mogu oprostiti zločin otimanja beba iz bolnice. - Da sam osobno imala bilo kakvih

konkretnih dokaza, bez oklijevanja bih to iznijela javnom tužitelju. No istodobno bih ponovno otišla u zatvor kako bih zaštitila identitet svojih izvora, koji su do jutros željeli ostati anonimni.

- Je li gospodin McKee iskoristio taj problem kako bi vam se osvetio zbog vaših prijašnjih napada na njega? - Zar sam ikada napadala gospodina McKeeja? -nedužno je pitala. Svi su se ponovno nasmijali. - Nekoć su vaši prilozi bili prilično pristrani -primijetio je jedan izvjestitelj. - Gotovo ste sadašnjeg javnog tužitelja optužili da svoj položaj svim raspoloživim sredstvima koristi za promicanje svoje političke karijere. Bila je veoma umorna. Znala je da grozno izgleda. Odjenula se za zatvor, a ne za tiskovnu konferenciju. Šminku je osjećala kao boju koja joj se guli s lica. Odjeća joj je bila zgužvana. No to je pitanje izoštrilo njezin um. Negdje tijekom noći stvorila je važan zaključak, ali ostao je u djelićima i nepotpun. Sad je postao sasvim 282 jasan. - Jedno je vrijeme moj stav prema gospodinu McKeeju bio pristran. - Zbog njegovih navoda protiv vašeg pokojnog muža? - Da. Odvjetnik je stupio između nje i kamera. - Ta pitanja nemaju nikakve veze s trenutnom situacijom. Gospođica Stewart više nema komentara. - Imam - usprotivila se Kari. U mnoštvu je zavladao tišina. Činilo se da čak ni prometna buka ne remeti iznenadnu tišinu. Prije nekoliko mjeseci objeručke bi zgrabila ovakvu priliku da ocrni Huntera McKeeja. Sad će je iskoristiti da bi ga branila. Umjesto da im kaže kako se nabacivao blatom na ugled pokojnih ljudi, kako je maltretirao njihove udovice, kako je kontroverzno suđenja iskorištavao za promicanje vlastite karijere, stat će na njegovu stranu. Mogla bi ga uništiti kad bi otkrila da se usred noći uvukao u njezinu ćeliju. O, kako je to slatka tajna! Kako je ikad mogla pomisliti da je on manipula-tivni oportunist? Muškarac kojega voli častan je čovjek koji ne mora igrati političke igre kako bi stekao povjerenje javnosti. Kako bi poštivao načela u koja čvrsto vjeruje, poslao je voljenu ženu u zatvor. Ali je također ugrozio vlastitu budućnost time što je noć proveo uz nju, u zatvorskoj ćeliji. Znatiželjni izvjestitelji koji sad zure u nju pažljivo će slušati svaku riječ. Citirat će je, snimati i fotografirati. Prije godinu dana bila bi sva dostupna sredstva iskoristila u cilju uništavanja 283 Huntera McKeeja. No sad je mogla misliti jedino na to koliko ga voli.

- Istina je - tiho je počela - da sam nekoć imala nešto osobno protiv javnog tužitelja McKeeja. Ali radilo se samo o tome, o nečemu osobnom. Veoma sam neprofesionalno iskoristila svoj pristup medijima i okomila se na njega. Ispunjavale su je emocije, te se očajnički nadala da neće zaplakati. Za razliku od mene, on je u ovom slučaju odvojio svoje osobne osjećaje od službene dužnosti. On je častan čovjek. Odbio je kompromitirati svoje poštenje, bez obzira koliko ga je to osobnostajalo. Žestoko se protivio mojem uskraćivanju informacija. Postupio je jedino kako je mogao. Vidjela je da su razočarani. Ono što je rekla dolazilo je ravno iz njezina srca. Organizirala je misli u svojem umu i prihvatila ih prije nego ih je glasno izgovorila. Ali to nisu bile škakljive izjave koje privlače pozornost javnosti. - Molio bih vas da nas sad ispričate - još je jednom intervenirao odvjetnik. - Gospođica Stewart je provela mučnu noć. - Uhvativši je za podlakticu iznenađujuće snažnom rukom, poveo ju je prema svojem automobilu. Što se tiče zanimljivih vijesti, to je bio rekordan dan. U kasnim večernjim emisijama emitirani su brojni prilozi o liječniku i medicinskoj sestri koji su u jednoj od velikih gradskih bolnica vodili crno tržište beba. Troje otete i prodane djece je pronađeno. Obavljeni su intervjui s njihovim uplakanim 284 roditeljima. Liječnik je skrivao lice dok su ga iz policijskog vozila vodili u zatvor. Kari je bila nezadovoljna jer nije sudjelovala u tolikom uzbuđenju, ali joj Pinkie nije dopustio da taj dan radi. Kad ju je odvjetnik doveo u televizijsku postaju, Pinkie je bio odlučan. Nije joj čak dopustio da pogleda poštu na svojem stolu. - Idi kući. Odmori se. Bonnie i ja ćemo svratiti poslije posla. Sad nestani odavde; imam posla. Je li tko otišao razgovarati s Hus... Hoos... dovraga, kako god se već zovu? Je li tko na putu onamo? Hajde, pokrenite se! Kad su stigli u Karin stan, Pinkie je polako pijuckao dva pića koliko mu je Bonnie dopuštala, a ona je vrećicu namirnica pretvarala u domaći obrok. Otišli su čim su oprali suđe. Pusta je večer zjapila pred Kari. Poslije podne je dugo drijemala, pa nije bila pospana. Nije se uspijevala usredotočiti na knjigu; na televiziji nije imala što gledati; nije imala s kim razgovarati. Nije imala što raditi, osim ispunjavati sate zabrinutošću. Zašto Hunter nije nazvao? Znala je da je zasigurno cijeli dan bio veoma zauzet, ali valjda je mogao odvojiti pet minuta da je nazove i pita za zdravlje ili mentalno stanje ili nešto.

Zašto joj se nije javio? Još uvijek se time mučila kad se malo prije ponoći začulo zvono na ulaznim vratima. Potrčala je onamo. Kad ga je ugledala kroza špijunku, odahnula je od olakšanja i otvorila vrata.

- Smijem li ući? Koraknula je u stranu. - Mogu li dobiti piće? 285 Ne čekajući njezin pristanak, pošao je ravno do bara i natočio si čisti viski. Popio ga je jednim gutljajem. Doimao se iscrpljeno. Kad je ušao, držao je sako i prsluk preko ramena. Spustio ih je na kauč dok je onuda prolazio. Košulja mu je bila zgužvana. Olabavio je kravatu. Vidjelo se da se cijeli dan nije obrijao. Obrazi su mu bili upali, a podočnjaci tamni. Naočale ga ovaj put nisu činile otmjenim, već su se doimale teškima na njegovu nosu. Ako se u posljednje vrijeme uopće počeo šaljivo, to je zacijelo učinio nestrpljivim prstima. U njezinim zaljubljenim očima nikad nije izgledao bolje. Pogledao je onamo gdje je ona još uvijek nepomično stajala. Tračak smiješka podigao je kut njegovih usta. Njezina je bluza po sebi imala mrlje od boje. Traperice su na jednom koljenu imale rupu. Kosa joj je bila neposlušna masa plavih uvojaka. Izgledala je neuredno, ugodno i veoma seksi. - Nema loših posljedica od prošle noći? - Ukočen vrat. Uzvratilo joj je smiješak, sjetivši se kako je držao njezinu glavu na svojim prsima. - Ništa drugo? - Ne. - Njezin je pogled nemirno lutao sobom. Iz nekog neobjašnjivog razloga, bila je nevjerojatno nervozna. - Jesi li gledao rane vijesti? - Da. - O - nesigurno je izustila. - Jesi li vidio prilog o meni? - Da. - Čuo si što sam rekla o tebi? 286 -Da. Njegova mirna ravnodušnost napokon je zapalila fitilj njezina temperamenta. Malo je savila jedno koljeno, postavivši se arogantno. Stisnula je šake i podbočila se. - Pa, dovraga, što misliš o tome? Reci nešto! Polako joj je prišao. Nekoliko je beskrajskih trenutaka zurio u nju. Zatim je ispružio ruke, obujmio je oko vrata i podigao njezino lice prema svojim ustima. Strastveno ju je poljubio. Njezine su se usne razmaknule pred vještinom njegovih, te je usta prepustila vrelom jeziku. S oklijevanjem je podigla ruke do njegovih ramena. Kad je vršak njegova jezika dotaknuo ono osjetljivo mjesto tik iza njezinih gornjih zuba, zavukla mu je prste u raskuštranu kosu. Zagrlio ju je i nekoliko je sekunda držao uza se. -Ti si posebna žena, znaš li to? - Njegove su ruke krenule u smjelo istraživanje, što ju je navelo da se malaksalo osloni na njega. - Volim te. - Znam. Praktički si to cijelom svijetu objavila. Bože, kad sam vidio onaj prilog... - Njegova su usta

posesivno uzela njezina. Kad ju je na koncu pustio, dahnula je: - Mogla bih te ubiti, Huntere McKee. Gdje si bio cijeli dan? Zašto me nisi nazvao? Poludjela sam od brige. Objasnio je između poljubaca kojima je pokrивao njezino lice i vrat. Kad su jutros u moj ured ušli Burton i gospoda Plummer, došlo je do velike gužve. Predao sam ih... 287 - O, da, tu - uzdahnula je, namještajući svoje tijelo da bi njegovim rukama bilo dostupnije. Zubima mu je nježno grickala uho. - ...Harrisu. Znao sam da će te uskoro pustiti. Doista nisam imao vremena potražiti te i proslaviti tvoje oslobođanje. - Opraštam ti - šapnula je dlačicama na njegovim prsima kad je otkopčala i razmaknula košulju. Njegova ja kravata već ležala na podu kraj njihovih nogu, žrtva njezinih nestrpljivih prstiju. Posegnuo je za naočalama. - Ne, ostavi ih, - Da ih ostavim? - Kako ti ništa ne bi promaknulo - zadirkivala ga je. - Što se tada dogodilo? - Osobno sam otišao u bolnicu i suočio medicinsku sestru s optužbama. Ona... Bože, Kari, koliko je prošlo otkako smo zadnji put vodili ljubav? Ne mogu... - Pričaj mi o medicinskoj sestri. - O medicinskoj sestri? O, da, medicinska sestra. Slomila se i počela govoriti. Poslao sam je s policajcima i potražio liječnika. - Njezina je bluza pala na pod. Rukama joj je pokrio dojke. - Proveo sam naporan dan. Sporim kružnim pokretima, njegov je jezik ponovno našao put do njezinih usta. Priljubila je tijelo uz njegovo, te su oboje uzdahnuli od žudnje. - Nastavi... ah, Huntere. - Njezine su se bradavice ukrutile pod njegovim vještim prstima. - Sve mi ispričaj. - Zatim sam okupio roditelje nestale djece i obavijestio ih da policija odlazi po njihovu djecu u gradove što ih je medicinska sestra navela. Svi će sutra biti uza svoje prave roditelje. 288 - Ti si junak. - Izvukla je košulju iz pojasa njegovih hlača. - Kraj priče. - Njegova vrela usta prelazila su preko njezinih dojki. Želim te. Dosta je brbljanja. - Još samo jedno. Pinkie i Bonnie će se vjenčati. -Zavukla je prste u dlačice oko njegova pupka. - Bravo za njih. - Spustio je patentni zatvarač na njezinim trapericama i dotaknuo joj trbuh tik iznad sićušnih gaćica. - Bijesan je na tebe jer si dopustio da pođem u zatvor. - Vješti su prsti radili na kopči njegova pojasa, a zatim na patentnom zatvaraču. - Ni ja nisam previše zadovoljan njime. - Zašto? - Prela je uz njegovo grlo. Njegovi su daroviti prsti točno znali što trebaju dirati, gdje milovati, što činiti da se ona počne topiti od miline. - Ne zna te držati

podalje od nevolja. O, moj Bože - procijedio je. I njezini su prsti bili daroviti. Ne baš smirenim glasom, nastavio je: Odsad nadalje želim da ti dodjeljuje samo najdosadnije priče. - O? - Njezino je kratko pitanje zvučalo poput blagog uzdaha. Zavukao je ruke u njezine gaćice, te ih je, zajedno s trapericama, polako spustio niz njezine noge. Koraknula je iz njih. - Zašto? - Vjenčat ćemo se. Nakon toga, neću te moći slati u zatvor ili bilo kamo daleko od sebe. - Rukama je objmio njezinu stražnjicu i podigao je, a zatim ju je namjestio na svoje krilo. Primila je u sebe njegovu muškost i obavila mu noge oko bedara. -Čak niti na jednu noć. Pomaknuo je bokove prema naprijed, a ona je počela stenjati od užitka, ali ne prije nego je izustila zadnju rečenicu. - Voliš šefovati.